

Yaşar Yaramış

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.03.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

1963 yılında, Antalya'nın Demre ilçesinde doğdu. İlkokul ve Orta okulu Demre'de; liseyi Finike 'de bitirdi. Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Muğla Yatağan'da öğretmenliğe başladı. Antalya -Demre'de on beş yıla yakın, Kale Çok Programlı Lisesinde çalıştı. Bunun beş yıla yakın süresini müdür yardımcılığı ve müdür baş yardımcılığı yaparak idarecilikte geçirdi. 2005 de Finike'ye Turunçova Ç.P. Lisesine tayin oldu. Bir yıl burada çalıştıktan sonra, bu okulun kapatılmasından dolayı, yıllar önce öğrenci olduğu kendi okuluna yani Finike Cumhuriyet Lisesine geçti. İki yıl burada çalıştıktan sonra Antalya'ya tayin istedi. Şu anda 2008 'den beri, Murat Paşa Lisesinde görev yapmaktadır.

24 Kasım

Bu hayatta en hakiki mürşit ilimdir
Milletleri yücelten terbiye, talimdir
Eğitime, öğretmene önem vermeyen
Toplumların sonu hüsrana, sonu elimdir.

Yeni nesiller öğretmenlerin eseri
Onlar şekillendirir, hayatı, beşeri.
Lütfen öğretmenlerimize sahip çıkın
Hep kendinize yontmayın nolur keseri.

Ana babadan sonra ilk öğretmen gelir
O, her gün biraz daha ezilir, örselir
Gideri karşılamıyor maalesef gelir
Bir ülke ancak öğretmenlerle yükselir.

Takvimler yine yirmi dört Kasımı gördü
Bin bir zahmetle yetiştirdiğimiz evlat
Ne hal sordu ne yapışan kaşımı gördü
Onca sevgiye, ilgiye, emeğe inat.

Caklı, cuklu yaldızlı sözlerle anıldım
Oysa insanca yaşamak benim de hakkım.
Yine hayal kırıklığı yine yanıldım
Hayat kimseye edilmesin zehir, zıkkım.

Bir baba oğluna üzüm bağına vermiş
Oğlu ona bir salkım üzümü çok görmüş.
Baba her şeyini onun önüne sermiş
Fakat evlat, cimri, merhametsiz, nankörmüş.

24.11.2018 / Antalya

Yaşar Yaramış

Acaba O Biliyor mu

Benim, onun için düşündüklerimi
Acab o, benim için düşünüyor mu?
Benim, onun için istediklerimi
Acaba o, benim için istiyor mu?

Gece gündüz durma onu andığımı
Bir kor gibi, için için yandığımı
Her zaman, hayaller kurup kandiğimi
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

Her vakit görmek için can attığımı
Onunla kalkıp, onunla yattığımı
Hergün, acıma acılar kattığımı
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

Sevda ateşinin nasıl yaktığını
Ufuklara dalıp dalıp baktığımı
Yolun sonuna gelip de çaktığımı
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

Sabahlara dek uykusuz çıktığımı
Gayrı canımdan usanıp bıktığımı
Gönül sarayımı yakıp, yıktığımı
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

Ona deliler gibi tutulduğumu
Köşeye atılıp unutulduğumu
Dünyadan adeta soğutulduğumu
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

Beni hergün, uçuruma ittiğini
Umutların azar azar bittiğini
Bir hayal gibi kaybolup gittiğini
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

Aşk bahçesinde, gonca gül olduğumu
Uğrunda yana yana kül olduğumu
Kapısında sadık bir kul olduğumu
Acab o biliyor, beni seviyor mu?

23.01.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Acı Mektup

Kartlarını ve mektuplarını aldım.
Ancak hiçbir şey hissetmedi taş kalbim.
Artık gerçeği anladığını sandım.
Çünkü ben, ruhsuz, taş kalpli bir insandım.

Seni hiç sevmedim ve sevmeyeceğim.
Taşım dedim ya! yok sana vereceğim.
Ben taştan bir robotum. Bunu kabullen.
Yeter ki senin insan olsun kabilen.

Sakin bir daha tâ buralara gelme.
Ağzın yüzün kırılır takarsam çelme.
Seni hiç istemedim, istemiyorum.
Nasıl bir insanım ben de bilmiyorum

21.04.1983/ Erzurum

Yaşar Yaramış

Açılım

Ne kırmızı çizgimiz kaldı,ne beyaz
İçerde soğuk bir duş etkisi var;
Dışarda ise öldürücü bir ayaz.

Hiç bir devirde bu kadar
Çaresiz,passif olmadık.
Aşağılanıp, itilip kakılmadık.
Ne toprak kaldı,ne maden;
Ölmüş eşek fiyatına satılmadık.

Bir açılım lafıdır
Dolanır hep dillerde.
Neyi alıp,neyi götüreceğini
Hep birlikte göreceğiz ilerde.

Açılım güç verdi bütün bölücülere
Fırsat doğdu başımıza çorap örücülere.

Türk milleti aşağılandı,yerildi
Nedense etnik ayrımcılığa hız verildi.

Şimdi servi dayatanlarla el ele
Bir sürü kendini bilmez hergele.

Kimi Türk adıyla utanmadan Kürtçülük yapar,
Kimi çocuk katili Apoya ilah gibi tapar.

Kimi meydanlara çıkar,tutar ayna,
Devlete,millete küfreder habire,boyna.

Daha dün bunların yurtları ağaç kovuğu,indi
Nice hain soyları şimdi meydanlara indi.

Bozmak için bin yıllık kardeşliği,
Reva gördüler her türlü kalleşliği.

Her gün dev gibi fidanlar devrilir,
Göz yaşlarıyla defnedilip toprağa verilir.

Olmaz olsun böyle kardeşlik,
Olmaz olsun böyle kahtelik,kalleşlik.

Şehitler ölmez vatan bölünmez denilir,
Yapılanlarsa ne yutulur,ne yenilir.

Kerkük,Musul çoktan unutuldu,
Vatan için kurşun sıkanla
Vatana kurşun sıkan bir tutuldu.
Kıprıs donduruldu,soğutuldu
Boş sözlerle halk,hep avutuldu.

Kırmızı karanfil niçin Ermeni'ye?

Sözde soykırımdan mı vazgeçtiler?
Yoksa Karabağdan mı göçtüler?
Başa beladır. Bize hiç fayda getirmez
Böyle karşılıksız, tek taraflı sevgiler.

Amaçları milletin sabrını taşımak,
Ayak oyunları ile toprak aşımak.

Taşarsa eğer bir gün, bu nehir, bu ırmak,
Mümkün değildir onu durdurmak.

Bu çatı göçerse herkes altında kalır.
İnan bu işin vebali çok ağır.

Farketmez bu, şu, o, kör, topal, sağır
Herkes ne ektiye elbet onu alır.

15.10.2009-Antalya

Yaşar Yaramış

Adalet

Adaletin olmadığı hiç bir yerde.
Hiç kimse deva bulamaz hiç bir derde.
Adalet mülkün temelidir derler de!
Yine garipler sürünür hep yerlerde.

Adaletsiz kuvvet,her zaman zulümdür.
Kuvvetsiz adalet,felçli kötürümdür.
Geciken adaletse adalet değil,
Zalime ödül,mazlumaysa ölümdür.

Ömer in adaleti hani nerede?
Umutsuzluk okunuyor her çehrede.
Halk kalmış, iki arada bir derede
Kapak durmaz bu kaynayan tencerede.

Bir saatlik adaletle karar vermek,
Bin saatlik ibadetten hayırlıdır.
Bir hükme adaletle karar vermemek
Herkes için felakettir,zararlıdır.

Yaşar Yaramış

Adam Olmak

Adam olmak kolay değil çocuğum
Yaşın on sekize basınca,
Saçın,sakalın çıkınca,
Adam oldum sanırsın aklınca
Adam olmak,öyle kolay değil yavrucuğum.

Kendini büyük görmekle,
Saçına melik örmekle,
Hele it gibi ürmekle
Adam olunmaz,olunmaz çocuğum.

Boy dersen devede de var,
Ama boynundan hiç eksilmez yular,
Şu alemde varken,adam postunda nice hıyar,
Adam olmak,kolay değil çocuğum.

Yaşın varsa da ta yetmişe,
Dönüp bakmamışsan geçmişe,
Demek ki olamamışsın hiç bişe,
Adam olmak kolay değil yavrucuğum.

Hibbi gibi sokaklarda gezmekle,
Fakir fukarayı peksimet gibi ezmekle,
Adam olursun meh böyle bekle,
Adam olmak kolay değil yavrucuğum.

Cebinde paran,pulun çoksa,
Göğsünde birazcık iman yoksa,
Her sözün ateşten bir oksa,
Adam olmak zor,zor be yavrucuğum.

İline,ilçene olursun Kaymakam,Vali
Sormazsın nolacak bu milletin hali
Yaşarsın şu bizim Deli Dumrul misali
Adam olmak kolay daeğil yavrucuğum.

Özgürlük deyipte hayvanlaşma,
İnsana özgüdür yardımlaşma,
Her şeyin bir sınırı vardır çizmeyi aşma,
Adam olmak kolay değil yavrucuğum.

Kurtaramaz seni şöhretin,şânın
Oğlu bile olsan Sultanın,Şâhın
Kulu,kölesi olma şu cihanın,
Adam olmak kolay değil yavrucuğum.

İnsanlara tepeden bakma,
Suçlu da olsa hiç can yakma,
Olur olmazı kafana takma,
Adam olmak kolay değil yavrucuğum.

Bakarsın gün olur devran döner,
Bel bağladığın umutlar söner,
Sen sen ol,daima doğruyu öner,
Adam olmak kolay değil yavrucuğum.

Hatasız kul olmaz unutma,
Gözünü dört aç,kül yutma,
Sonra götürür verem,tifo,sıtma
Adam olmak zor,zor be yavrucuğum.

Yaşar Yaramış

Ademoğlu

İnsanın insana yaptığını,
Hayvan,hayvana bile yapmıyor?
Öyle sapıtmış ki insanoğlu
Yaradanına bile tapmıyor?

Dost edinmiř dūřmanı İblisi,
Kudurmuş,doymak bilmiyor nefsi.
Helal sanıyor,haramı, pisi
Önünü görmüyor,insanoğlu.

Sırtını hep şeytana yaslıyor,
Densizlikten Allahlık taslıyor,
Her gün gidip bir yere tosluyor.
Şeşi, peşi bilmiyor,ademoğlu.

Bilmiyor,Allah,kitap,peygamber,
Oysa ona,kuran,sünnet rehber
Tek derdi,ye,iç,yan,gel,yat,geber
Aklını kaçırmış,insanoğlu.

Kul kendini sahipsiz sanıyor,
Ne kendini ne Rabi tanıyor
İçindeki şeytana kanıyor,
Çaresiz,zavallı,ademoğlu.

Sultanlığı ezelden unutmuş,
Oyuna gelmiş,çoktan kül yutmuş,
Nefsine uyup yanlış yol tutmuş,
Yolunu şaşırmış insanoğlu.

Kendini bilmektir,en büyük ilim,
Hep bu olmalı,terbiye,talim.
Kendin bilmeyenden olmaz alim.
Boşa kürek çekme ademoğlu.

Yol yakinken yanlıştan çabuk dön!
Mubah değil çünkü gittiğin yön!
Bakma öyle aptal aptal,bön bön.
Kurana kulak ver,insanoğlu.

Mevlam seni nurundan yaratmış,
Akıl vermiş,tam tekmil donatmış,
Peygamberleriyle hep uyartmış
Cahillerden olma,ademoğlu.

07.10.2011 / Antalya

Yaşar Yaramış

Affet Sevgilim

Seni gördüm,sana hayran kaldım
Gece gündüz hayaline daldım
Biliyorum bir hayli geç kaldım
Affet beni,affet ey sevgilim.

Onca meraktan sonra tanıştık
Göz göze gelip candan bakıştık
Eller kıskansın,eller çatlasın
Bir birimize ne de yakıştık.

Sevginin olmazmış yaşı, başı
Gözleri nergis,hilâldir kaşı
Ne edeyim bu akılsız başı,
Affet beni,affet ey sevgilim.

Bir güneş gibi doğdun gönlüme,
Bir taze bahar oldun ömrüme,
Yeni ufuklar açtın önüme.
Seni nasıl sevmem ey sevgilim.

Yeni doğmuş bir ay gibi yüzün,
Güvenim sonsuz,senettir sözün,
Sensizlik bana verse de hüzün,
Alıştım,alışacağım sevgilim.

Yaşar Yaramış

Afrika'nın Çocukları

Bir dilim ekmeğe muhtaç,
Karnı doyan kaç ta kaç?
Oldum olası hep aç.
Şu Afrika'nın çocukları.

Bir deri bir kemik,
Ne jest kalmış,ne mimik
Nedense açlığa hep yenik,
Şu Afrika'nın çocukları.

Ne bayram bilir,ne seyran
Ona zulümdür bu devran.
Ölümlle burun buruna her an,
Şu Afrika'nın çocukları.

Ne mutluluk görür,ne neşe
Her gün can verir beleşe.
Yenik düşer azgın güneşe,
Şu Afrika'nın çocukları.

Hasrettir suya,ekmeğe
Güç yetmez o kahrı çekmeğe,
Doydu artık tokata,tekmeğe
Şu Afrika'nın çocukları.

Topla kurt,karınca,böcek
Nasılsa sağır dünya görmeyecek,
İnleye inleye bir gün can verecek,
Şu Afrika'nın çocukları.

Bırak artık boş nutukları,
Ölüm sarmış ufukları,
Ekmekten başka nedir ki umdukları
Şu Afrika'nın çocukları.

Yaşar Yaramış

Ağladı Gzlerim

Ağladı gzlerim
Glmedi yzlerim
Sen gittin gideli
Yolunu gzlerim.

Bkld bellerim
Kırıldı ellerim
Adını anmaktan
Yoruldu dillerim.

Grmedim duymadım
Şeytana uymadım
Kty hep kovdum
Kapıma koymadım

Yaralı ceylanım
Kesildi ceylanım
Sen beni zsen de
Ben sana hayranım.

Ben garip Yaşar'ım
Halime Şaşarım
Sen koyup gidersen
Ben nasıl yaŐarım.

19.03.2014/ Antalya

Yaşar Yaramış

Ahmet Kabaklı'ya

Yetmiş iki yıl dile kolay
Yazmadık kalmadı bir olay
Ansızın söndü Gün ışığı
Karardı ruhum, vay anam vay.

Her fani gibi o da göçtü
Tek başına çok büyük güçtü
Ağartırdı karanlıkları
Bitmez tükenmez Gün ışığı.

Fakir fukaraya umuttu
Daima doğru yolu tuttu
Sürekli yandı Gün ışığı
Ne uyudu,ne de uyuttu.

Edebiyatın duayeni
Biz nasıl unuturuz seni
Öksüz koyup gittin ülkeni
Sönme ne olur Gün ışığı.

O ki yazarların yazarı
Sona erdi dünya pazarı
Cennet mekan olsun mezarı
Hiç sönmeyecek Gün ışığı.

Gitti hocaların hocası
Giderken doluydu bohçası
Hazırlıklıydı açıkcası
Alim adamdı Gün ışığı.

Çekti gitti o altın kalem
Duyun,duyun ey cümle alem
Daha yazsaydı Gün ışığı
Kalırmıydı hiç dert ve elem.

Kızardı tazıya,tilkiye
Çok eser bıraktı ülkeye
Hani bak! nerde Gün ışığı
Başın sağ olsun ey Türkiye!

21.02.2001-Demre

Yaşar Yaramış

Akıl Sır Ermez

Bir çöp gibi yerlere atıldık.
Çocukca avunduk,avutulduk
Nedense hep itildik kakıldık
Hiç umulmadık anda satıldık.

İyilik cezasız kalmaz derler,
Saf adamı nedense hep yerler.
Ahir zamanda dost olmaz derler.
Nice vahşeti gördü bu yerler.

Yıllarca dost dost dendi,post yendi
Kuru ekmekle ayran,tost yendi
Bileğin gücü,zekanın fendi
Nice zorlukları aştı,yendi.

İnsan oğluna akıl sır ermez,
Bazıları ser verir,sır vermez.
Saman altından yürütür suyu,
Pisliktir beş para etmez huyu.

Dost kazığı çok acıdır yenmez,
Utanılır hiç kimseye denmez.
Giden bir daha hiç geri dönmez,
Açtığı yara,hiç mi hiç sönmez.

Karaların danası,tosunu
Atsam önüne yersin yosunu.
Adam gibi görünürsün ama!
Sevsinler senin boyunu,posunu.

21.12.2003-Demre

Yaşar Yaramış

Alın Yazım Kaderim

Gönlüm sana vuruldu
Coştı coştı duruldu.
Yaralı ceylan gibi
Can evinden vuruldu.

Uçtu gitti seneler
Kanım emdi keneler
Arpa buğday ekmiştim
Hep boş çıktı teneler.

Gönlüm huzur bulmadı
Sevdi ama olmadı
Şu en güzel yıllarım
Geçti,hiç tat almadı.

Boşa gitti emeğim
Zehir oldu yemeğim
Böyle bahtsız hayatı
Alıp yere gömeğim.

Alın yazım kaderim
Hiç dinmiyor kederim
O yâr benim olursa
Düğün bayram ederim

Yaşar Yaramış

Allaha Havale Ediyorum

Kendini bilmeyen şirretleri
Sokakta süm süm gezen itleri
Sırtımızdaki parazitleri
Allah'a havale ediyorum.

Eli tespikli topal şeytani
Fitne fesat, şer kokar her yanı
Halka zulm eden sağır sultanı
Allah'a havale ediyorum.

Azgınlıkta ileri gideni
Haddi aşta küfür edeni
Seni utanmaz yalancı seni
Allah'a havale ediyorum.

Nefsinin esiri olmuşları
Hep ön yargılarla dolmuşları
Görgüsüz sonradan bulmuşları
Allah'a havale ediyorum.

İnsanlara zulm edip ezeni
Zorlanınca yan çizip gezeni
Her güzellikte hinlik sezeni
Allah'a havale ediyorum.

Olduğu gibi görünmeyeni
Göründüğü gibi olmayanı
Özü gitmiş yozlaşmış insanı
Allah'a havale ediyorum.

Bize zulmü reva görenleri
Başımıza çorap örenleri
Hep günahımıza girenleri
Allah'a havale ediyorum.

İti, kopuğu koruyanları
Namussuzları doyuranları
Zevk için emir buyuranları
Allah'a havale ediyorum.

Adam kayırıp kollayanları
Bizi sürgüne yollayanları
Nemrut'u bile sollayanları
Allah'a havale ediyorum.

Hem suçlu, hem güçlü olanları
Atılan kuyruklu yalanları
Her dem, bir koyup bin alanları
Allah'a havale ediyorum.

Hep çıkar peşinde koşanları
Halimize gülüp coşanları
Kendin bilmez haddi aşanları
Allah'a havale ediyorum.

Yaşar Yaramış

Allahım Sen Yardım Et

Her gün ters hareketler öze
Kıydırıyorlar bizi bize
Hani mümin gelmezdi bize
Allahım sen yardım et bize.

Her yan dalkavuklarla dolmuş
Dürüst insan sararmış solmuş
İblis'in yolu kible olmuş
Allahım sen yardım et bize.

Akıl, izan gitmiş başlardan
Medet umar olmuş taşlardan
Çok çektik akılsız başlardan.
Allahım sen yardım et bize.

Sular hiç mi hiç durulmuyor
Kötüden hesap sorulmuyor
Neden divanlar kurulmuyor
Allahım sen yardım et bize.

Sözde kalmış hep Müslümanlık
Hep körükleniyor düşmanlık
Bu yüzden çaresiz insanlık
Allahım sen yardım et bize.

Neden uğraşılır ezanla
Cihana ışık saçan Kuranla
Hiç bir yere varılmaz zanla
Allahım sen yardım et bize.

Hani demokrattık, lâiktik
Milletce her şeye layıktık
Bir de zulüm, dayatma baktık
Allahım sen yardım et bize.

Düşman kin ve nefret kusuyor
Gerçek mazlumlarsa susuyor
Köşelerde kurtlar pusuyor
Allahım sen yardım et bize.

Bir kavga hep ileri geri
Buna çanak tutan serseri
Var mı kitapta bunun yeri
Allahım sen yardım et bize.

Ver elini birlik olalım
İlelebet dirlik bulalım
Bitsin artık bitsin bunalım
Allahım sen yardım et bize.

Kalmamış birbirine güven
Hep tutulan çatmayı döven.

Rağbet görür millete söven
Allahım sen yardım et bize.

Çağdaşlığı şekilde arar
Türklüğü ne arar ne sorar
Her ne desem kötüye yarar
Allahım sen yardım et bize.

Kâinatın sahibi sensin
Haklıyı haksızı görensın
Şunlara bir ders verde görsün
Allahım sen yardım et bize.

Yaşar Yaramış

Anadolu ocuğuyuz

Biz sevmesini de
Sevilmesini de
Sevgimizi
İçimize gömmesini de
Çok iyi biliriz.

Biz sevdik mi!
Önümüzde dağlar erir,
Ağağlar eğilir,
Denizler bile çekilir,
Bize yol verir.

Biz sevdik mi!
Ölümüne severiz.
Sevdiğimiz uğruna;
Gerekirse kan verir,
Can verir,ölürüz.
Bu sevda yolunda
Sonuna kadar yürür,
Her türlü hesabı da görürüz.

Biz ne tecavüzcü Coşkun,
Ne de Nuri Alçoyuz.
Biz öz be öz
Anadolu çocuğuyuz.

Bizde asla yalan
Yanlış olmaz.
Kimsenin tavuğuna
Kış demeyiz.
Sevgimizin gücü karşısında
Kimse bize karşı duramaz,
Hiç kimseye boyun eymeyiz.

Ama sevilmediğimiz yerde
Bir dakika,hatta bir saniye
Bile durmaz;
Acı da olsa,
Sonu hüsrân da olsa,
Derhal orayı terk eder,
Çeker gideriz.

Sevdiğimizizi gönlümüzden
İstemesek de azat eder,
Bağrımıza taş basar,
Sonsuza kadar siler atarız.
Çünkü; zorla güzellik olmaz
Bunu biz çok iyi biliriz.
Biz,asil Anadolu gençleriyiz.

Bizim kitabımızda
Kadına,kıza lâf atmak,

Her gün bir başkasıyla olmak,
Harama uçkur ęözmek,
Onun bunun namusuna
Yan bakmak asla yoktur.

Fakir olsakta
Gözümüz,gönlümüz toktur.
Dürütlükte,mertlikte
şu âlemde asla,
Üstümüze yoktur.

Bizi köylü parçası deyip
Hakir görenler utansın.
Söz veripte cayan,
Kılıktan kılığa girenler utansın.
İki yüzlü sahtekârlar
Utanmasın,gelsin de
Bizim suyumuzda yıkansın,
Temizlenip paklansın.

10.04.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Analarımız-kadınlarımız

Kadın kırlarda açan
Nadide bir çiçek.
Gönül bahçemizin gonca gülü
Kardeleni, lalesi, nergisi.
Her gece ruha dolan
Akşam sefası.
Mis kokan yasemini
Gönül bağının mor sümbülü.
Papatyası, gelinciği, karanfili.
Canımız, ciğerimiz, her şeyimiz
Biricik analarımız.
Çocuklarımızın anası
Can yoldaşımız, karımız.
Hz. Adem in Havva sı
İnsanoğlunun ilk atası, ilk anası
Bir elmanın iki yarısı
İnsanlığın olmazsa olmazı.
Her daim yüreklerde ağrı, sızı
Ölümüne sevilen
Yollarına ölünen
Uğruna şiirler yazılan
Şarkılar, türküler yakılan
Eşlerimiz, kadınlarımız, kızlarımız.
Hep yüzleri gülesi
Elleri öpülesi biricik analarımız.

Mecnun' u çöllere düşüren Leyla
Kerem'e dağlar deldiren Aslı.
Hz. Yusuf'u zindana attıran Züleyha
Hz. İsa'yı doğuran
Namus timsali Hz. Meryem
Efendiler efendisinin validesi
Hazreti Emine.
Çok değerli eşleri
İlk Müslüman kadın Hz. Hatice
Ebubekir'in kızı Hz. Ayşe.
Her biri benzerdi Ay'a, Güneş'e.
Firavun'un karısı Asiye
İbrahim peygamberin can yoldaşı
Zemzemi bulan Hz. Hacer.
Efendimizin kızı Fatma.
Kurtuluş destanımızın
Kadın kahramanları
Nene Hatun, Kara Fatma
Adlarını saymakla bitiremeyeceğimiz
Gönüllerin incisi, daha nicesi....

Cennet ayaklarının altına serilmiş
Siz, cefakar, fedakar bütün analarımız
Kadınlarımız, biricik kızlarımız.
Size yılın bir gününü değil

Her gününü versek, yine azdır,yetmez.
Anaların hakkı asla ödenmez, bitmez.
Onların gönüllerini hoşnut etmeyenler
Hayır duasını almayanlar
Asla huzur bulmaz, ileri gitmez.

Kadın kırılğan,narin bir çiçek.
Her zaman sevgi,ilgi isteyecek.
Hiçbir şey mubah değildir
Onlara zarar verecek,onları üzecek.
Yeter artık, kadına uzanan eller kırılsın.
Sen ey kendini bilmez! Ne biçim insansın?
Anana, bacına,aynı yastığa baş koyduğun karına
Nasil el kaldırır, nasıl ona vurursun?
Senin hiç merhametin,acıman yok mu?
Hunharca onların canına nasıl kıyarsın?
Sen bunu erkeklik mi sanırsın?
İnsan insandır.Her insan bir candır.
Biz bir elmanın iki yarısıyız
Kadın erkek ayrımı yapmamalıyız.
Bir birimizi,Allah için sevip,saymalı
Her zaman el ele verip.
Sorunlarımızı konuşarak çözmeliyiz.
Yeter artık analar ölmesin,
Yavrular yettim kalmasın
Bir hiç uğruna yuvalar yıkılmasın.
Herkesin mutlu yuvası olsun
Orda çoluk,çocuk hep gülsün..
Çünkü kadın, erkek eşittir
Bunu çok iyi bilelim.
Ne mutlu eşlerine
Tatlı dil, güler yüz gösterenlere
Ne mutlu onların
Bir dediğini iki etmeyenlere.
Tüm annelerimizin anneler günü kutlu olsun.

08.03.2017

Yaşar Yaramış

Anam

Anam bak,yine gidiyor yavrun,kuzun,
Hem de bol olduğu yere, karın,buzun.
Gayrı bilmem ki,kim alır yağın,tuzun,
Bekleme ana,gelemem yollar uzun.

Bilirim dayanamaz ana yüreği,
Yalnız yiyemez,bir lokmacık çöreği,
Taş,kum,çakıl dolu olsada böbreği,
Yine yavrum der,yanar,ana yüreği.

17.03.1987 - Erzurum

Yaşar Yaramış

Anne

Ninlilerle uyuttun bizi
Ak sütünle büyüttün bizi
Tıpış tıpış yürüttün bizi
Can ciğerim, her şeyim ANNE.

Şaçlarına kınalar yaksam
Ölünceye dek sana baksam
Başına altından taç taksam
Yine az gelir sana ANNE.

Cennet ayağının altında
Çok yücesin Allah katında
Fakat değiliz pek parkında
Senin hakkın ödenmez ANNE.

Bizi büyütüp yetiştirdin
Altımızı çok değiştirdin
Bu küçük zihni geliştirdin
Gönüllere sultansın ANNE.

Yavuz, Fatih senin eserin
Atatürk le arttı değerim
Kimseler dolduramaz yerim
Dünya ahret mekansın ANNE.

Yaşar yaramış

Yaşar Yaramış

Artık Senin Olsun Bu Şehir

Artık senin olsun bu şehir,
Bu cadde, bu sokak.
El ele gezdiğimiz sahil,
Oturup sohbet ettiğimiz park.

İşte gidiyorum, gör.
Gözüm yaşlı, boynum buruk.
Bir yığın acı tatlı anılarla.
Ruhum param parça
Bedenim kırık, dökük.

Sevinirsin çekip gittiğime.
Bundan eminim muhakkak.
Kapını çalmam artık tak tak.
Sevin! Uğrunda yanıp bittiğime.

Sen vitrinde sarı altın
Şavkınla gözümü boyadın.
Beni kendine bağlayıp aldattın
Beni onulmaz dertlere saldın.

Sen gümüş suyuna batırılmış
Cezbedici, şuh bir takı.
Aşkın gözlerimi kör,
Kulaklarımı sağır etmiş
Görememişim, sahteyle gerçeğin
Arasındaki bariz farkı.

Ben artık bu şehirde duramam.
Artık bu şehir bana haram.
Bu ortamdan uzaklaşırsam,
Belki biraz olsun hafifler yaram.

Senle hayat bana şeker, lokum.
Sen yoksan eğer, ben de yokum.
Sensiz elim ayağım hiç tutmaz,
Dökülür ruhum, bedenim, dokum.

Aşk yine de hep güzeldir.
Bir de yanlış seçim olmasa!
İnsanın sevdiği her zaman özeldir.
Fark etmez yanında olsa, olmasa.

03.07.2008 _Finike

Yaşar Yaramış

Aşık

İçerimde ki hasret ateşini
Yıllarca göz yaşlarımla söndürdüm.
Dünyamı ağartan aşk güneşini
Gururumla, felakete döndürdüm.

Aşkta gurur olmazmış bilemedim
Bir kor gibi için için hep yandım.
Geberdim, ama aman dilemedim.
Yar beni anlar ,bir gün gelir sandım.

Hayata küstüm içime kapandım
Hiçbir kimseye derdimi açmadım.
Fırın gibi hep yandıkça yandım
Kömür oldum alevlerden kaçmadım.

Tüm olanlardan habersizdi maşuk
Bilse olur muydu yarama merhem!
Akli başından gitmiş , kör kütük aşık
Kafası karışık her şeyi mülhem.

15.06.2017- Antalya

Yaşar Yaramış

Aşk Manileri

Çardak çardak asmalar
Sudan gelir yosmalar
Ne de güzel yakışmış
Sırtındaki basmalar.

Kuşlar uçar havada
Balık pişer tavada
Güzel desem değilsin
Neden burnun havada.

Ak yemiş, kara yemiş
Dalları yere değmiş
Damat namaz kılarken
Gelini fereler yemiş.

Bal koydum tencereye
Dolaş gel pencereye
Geceler soğuk oldu
Al beni içeriye.

Kitap kalem elinde
Kemerini var belinde
Çok kızlar sevdim ama
Yine gönlüm gelinde.

Köprünün altı darı
Gün kızdı uçtu arı
Elcezimden aldırdım
O elâ gözlü yârı.

Güneş vurdu yüzüme
Çöpel kaçtı gözüme
Seni gördüm vırlıdım
Ateş düştü özüme.

Köprünün altı buzlar
Yeni doğan yıldızlar
Aklım başımdan aldı
O sarı saçlı kızlar.

Yağmur yağar sel olur
Rüzgâr eser yel olur
Sen afetsin güzelim
Seni gören delolur.

Al kalemi eline
Yaz geleni diline
Keşke tarak olsaydım
Saçlarının teline.

Sen bahçemde bir gül
Ben dalında bülbül

Sürelim bir ömür
Ben öteyim sen gül.

Allar giymiş allanmış
Servi gibi sallanmış
O ne güzel konuşma
Sanki dili ballanmış.

Kapı kapı gezersin
Fındık fıstık ezersin
Biri sana gülünce
Hemen dostluk sezersin.

Bahçelerde olur nar
Dağlar başı dolu kar
Büyüğüne itatet
Alma kardaş ahu zar.

Ayrılık geldi başa
Bakmıyor yaşa başa
Herkes mecbur gitmeye
Fark etmez ağa,paşa.

Hergün çıkar yoluma
Gelip girer koluma
Kız kardeşin duyacak
Derin derin soluma.

İçimde bir hüzün var
Sanki dışta gözün var
Bana oyun oynama
Verilmiş bir sözün var.

Yağmur yağar,rüzgâr eser
Dallarımı bir bir keser
Gitti yârim gelmez geri
Sevdiğimden yok bir eser.

Uyku gelmiş gözüne
Nurlar inmiş yüzüne
Cümle alem kurbandır
Şu Demre'nin düzüne.

Kağıt kalem almış
Hayallere dalmış
Yârim gelsin diye
Ona haber salmış.

Öl de.Öleyim yâr
Gel de.Geleyim yâr
Ben senin uğruna
Bahtsız köleyim yâr.

Öv de.Öveyim yâr
Sev de.Seveyim yâr
Ben senin elinde
Bir iç güveyim yâr.

Ağar saçlarım ağar
Nasılsa geçti bahar
Senin gibi yaşlıya
Bundan sonra kim bakar.

Yâre olmazmış doyum
Bir yetmiş beştir boyum
Nerde bir güzel görsem
Hemen sevmektir huyum.

Güzeli kim sevmez ki
Bu özellik çok eski
Sakın varma ayyaşa
O kadrini bilmez ki.

İyi düşün yarını
Zararını kârını
Sakın üzme kardeşim
Melek gibi karını.

Herkes sever lokmayı
Üşüşüpte çokmayı
Kız sen nerden öğrendin
Ona buna bakmayı?

Çok güzelsin,tatlısın
Baldan bile tatlısın
Senin yerin başkadır
Sen gönlümde saklısın.

Ölü müsün diri misin?
Şen gönlümün pîri misin?
Ölüyorum hasretinden
Bir gün bana gelir misin?

Karaman'ın koyunu
Sonra çıkar oyunu
Dıştan güzelsin ama
Beğenmedim huyunu.

Dağların başı duman
Bugün halim pek yaman
Beni öldürün ama
Yârimden ayrı koman.

Dağlar başı dolu kar
Yiğitte olur efkar
İyi düşün,tahlil et
Beni öldürme ey yâr!

Seni benden aldılar
Suya düştü arzular
Leyla Mecnun misali
Bizi çöle saldılar.

Arama sevgilim arama
Melhem olamazsın yarama
Ben mülüman bir Türk genciyim
Uçkur çözmedim hiç harama.

Ne sesin gelir,ne haberin
İçimde sevgin çok çok derin.
Hasretinden eridim bittim.
Senin bundan hiç yok haberin.

Bütün dünyanın güllerini dereyim
Getirip önüne, rengarenk sereyim
Bütün bunlar yine de azdır sana
Benim nergis yüzlü,tatlı meleğim.

Yaşar Yaramış

Atatürk

Masmavi deniz gibi gözlerin
O mahsun, melek gibi yüzlerin
Türklüğe rehber oldu sözlerin
Canımız feda sana ATATÜRK.

Bin yılda bir gelir senin gibi
Şahinim, savaşların galibi
Ey Türkün atası tek sahibi..
Binlerce selam sana ATATÜRK.

Ufuktan bir güneş gibi doğdun
Yurttan düşmanları bir bir kovdun
Yunan ı denize döktün, boğdun.
Can borcumuz var sana ATATÜRK.

Hedefimiz çağdaş medeniyet
En güzel eserin cumhuriyet
Kırılacak her türlü art niyet..
Yemin ettik, söz sana ATATÜRK.

Önder oldun mazlum milletlere
Yorulmadın, aştın dağ, taş dere
Cennet vatan bıraktın bizlere
Bu millet hayran sana ATATÜRK.

Sen ölmedin hala yaşıyorsun
Sevgin gönlümüzde taşıyorsun
Çağları delip, çağ aşılıyorsun..
Ne yapsak azdır sana ATATÜRK

Ne savaşlar verdin bizler için
Alev gibi yanıyordu için
Vakitsiz çekip gittin, niçin?..
Gayri hasretiz sana ATATÜRK

Yaşar Yaramış

Avrupa Kültür Baş Kenti İstanbul

Yedi tepeli şehir derler sana
Açmış kollarını gel diyor bana
Şöhretin yayılmış yedi cihâna
Dünyanın en en güzel şehri İstanbul.

Altındandır dağın,taşın,toprağın
Gökte uçan kuşun,düşen yaprağın
Her yer lale,nergiş,yoktur pıtrağın
Cennette irem bağısın İstanbul.

Zengindir tarihin,kültürün,mâzin
Koynunda yatar,çok şehidin,gazin
Nice öykülerin var,öyle hazin.
Dünyanın kültür mirası İstanbul.

Karaköy,Sarıyer,Çamlıca,Pendik
Beyoğlu'ndaGöksu'da çok eylendik
O fetihde,çocuklar gibi şendik
Nihayet kavuştuk sana İstanbul.

Bir başkadır Bakırköy,Ümraniye
Sultan Ahmet,Beyazıt,Süleymaniye
Sen bize Sultan Fatih'ten hediye.
Çağlar aşıp gelen şehir İstanbul.

Dolmabahçe,Beylerbeyi,Çırağan
Topkapı,Yıldız,Tekfur,Yerebatan
Ecdat yadigarından bize kalan
Saraylar,Sultanlar şehri İstanbul.

Fatih Camii,Galata Kulesi
Denizin içinde bak,Kız kulesi
Her köşesi bir tarih abidesi
Medeniyetler beşiği İstanbul.

Aydınlıktı,tarihin her dönemi
Her gün biraz daha arttı önemi
Aşk ateşi yaktıkça bu sinemi
Sana koşmak isterim ey İstanbul!

Görür gibiyim,Fatih'i Yavuz'u
Yıldırım Beyazıt'ı,Kanuni'yi
Genç Osman'ı,Sultan Abdulhamit'i
Ezelden ebede bizim İstanbul.

Seni metetmiş,Yüce Peygamberim
Ta on dört asır önce.Var haberim.
Senden başka,olsa da ötem berim.
Ben yine seni isterim İstanbul.

Eskiler demişler sana Konstantin,
Binlerce yıldan beri hep baş kenttin

Sen bunu fazlasıyla çoktan hak ettin
Avrupa kültür baş kenti İstanbul.

18.03.2010 / Antalya

Yaşar Yaramış

Ay Yüzlüm

Alo dedim bakmadın
Uyudun da kalkmadın
Yeşil ışık yakmadın
Güzel gözlüm,ay yüzlüm.

Aşındırdın kapımı
Yıkıp gittin yapımı
Aldın gönül tapımı
Güzel gözlüm,ay yüzlüm.

Seven insan takışmaz
Kem gözlerle bakışmaz
Sana zulüm yakışmaz
Yeşil gözlüm,ay yüzlüm.

Bir gün sana doymadım
Usul usul soymadım
El yerine koymadım
Güzel gözlüm,ay yüzlüm.

Gittin,geri dönmedin
Yükseklerden inmedin
Volkan gibi sönmedin
Güzel gözlüm, ay yüzlüm.

Gülmek, sevmek hakkındır
Mutlu günler yakındır
Dertten başın sakındır
Yeşil gözlüm, ay yüzlüm.

Baş koymuşum yoluna
Gel de girem koluna
Acı garip kuluna
Güzel gözlüm,ay yüzlüm.

Yaşar Yaramış

Aydın

Şu bizim Aydın
Tuhaf adamdır vesselam.
Adı Aydın ya
Kendini hep aydın sanır.
Sırf milletten farkım olsun diye
Bile bile köpek der kediye.
Her zaman, her şeye,
Karşı çıkma hastalığı vardır.
Bu hastalığı dinmedi,
Dinmeyecekte yıllardır.
Önce aslını inkarla başladı işe,
Maymundan türediğini söyledi.
Kendi benziyor ya ibişe,
Hep Darwin saçmalığını dinledi.
Tarih ona göre koca bir hiç,
Ağaç kovuğundan çıktı ya kendisi
Asla olmaz piç.
Din, zaten onun için bir afyon,
Taktı mı boynuna kravat,papyon,
Ondan âlâ çağdaş mı olur?

Açılıp saçılmak,
Hergün bir başkasıyla olmak,
Sarhoş olup yere zıbarmak,
Sokaklarda nara atıp bağırmak,
Onun gözünde uygarlığın daniskası.
Yapmak zor,yıkmaksa kolay.
Etrafa saldır,küfret
Al sana,işte büyük bir olay.
Bir taşla iki kuş vur.
Bir anda şânın,şöhretin artsın.
Ekрана çık. gez kanal kanal.
Gazeteler boy boy resmini bassın.
Çaptan biraz düşünce;
Kimseye mangalda kül bırakma.
Durma hepsini savur.
Senin yaptığını bize,
Ancak yapar gevur.

Herzaman,her şeye muhalefet et.
Sıkışınca dön arkana,çek git.
Ar,namus senin için
Zaten yıkılması gereken tabu,set.
Yavuz,Fatih,Mevlâna,Atatürk
Daha ne yapsınlar
Bu millet için.
Oyuncağı olamaz,bu koca millet
Bir kaç meczubun,piçin.

Adı aydın ya aydınım der.
Her gün türlü türlü haltlar yer.
Deveyi sağ salim teslim etsen,

Sabaha kalmaz,hamuduyla yer.
Millete küfreder,bol bol alkış alır.
Kendini bilmez,
Bindiği dalı keser.
Kestiği dalın altında
Yine kendi kalır.
Milletle hep alay eder,
El Mersin'e,o tersine gider.
Özgürlük der,hayvanlaşır.
Tavuk pıslığı gibi,
Hep ona buna bulaşır.
Bilmeden bilgiçlik taslar,
Hergün gider, bir yere tostlar.
Böylesi aydınlar
Düşman başına a dostlar.

Ne diyor bak,(hz.) İsa
Kötü alim su bendinin
Önünde ki taşa benzer.
Kendisi su içmediği gibi
Suyun başa akmasını da engeller.
Ey yemeğin tuzu olan alimler!
Her şeyi bozulmaktan tuz korur.
Ya tuzu hangi şey korur.

14.03.1999

Yaşar Yaramış

Ayı

Ormanda yetişmiş ayının biri,
İnsan gömer toprağa diri diri.
Yabanidir, dağdan tutma ayıdır;
Taş atar insana hep iri iri.

Yine bokunu yemiş,homur homur,
Her tarafı pislik,her yanı çamur.
Sanki bir Frevun,sanki bir şeytan,
Sanki tüm kötülöklere o memur.

Her zaman armudun iyisini yer,
Zalimi sever,mazluma küfreder.
Bal kokusunu alınca üşenmez,
Peşin sıra,dere tepe düz gider.

Aslında onun ormandır vatani,
Toplum içinde yapamaz.Bak,tanı.
Hiç kural,nizam,hak,hukuk tanımaz;
Hep,hayvanca yaşamak ister canı.

Böyle kaçgın aylardan çok çektik,
Az kalsın,neredeyse ölecektik.
Nerden çıkar böylesi mendeburlar;
Tanrım bunlarıda mı görecektik!

21.04.1999-Demre

Yaşar Yaramış

Azerbaycan

Daha dn Bak sokaklarında
Kan akıyordu oluk oluk.
Nice kurşun izi şakaklarında
Katledilmiş binlerce soluk.

Çocuklar vardı,beşikte sünglenmiş,
İhtiyar dedeler vardı şişlenmiş,
Bebeler vardı kundakta fişlenmiş,
Bir suç vardı, küstahça işlenmiş.

Ceset doluydu,sokaklar,caddeler,
Eli salı ak sakallı dedeler,
Dil söylemez o mahsun bebeler,
Öldü,öldürüldü,şimdi neredeler?

Yine ölüm saçtı Kızıl ordu.
Yine çignendi Türk'ün öz yurdu.
Yine kalleşce arkadan vurdu.
Yine sağır dünya seyretti durdu.

15.10.1990-Demre

Yaşar Yaramış

Babam

Babam

Yirmi altı eylül
Bin dokuz yüz doksan beş
Günlerden Salı.
Gökyüzü kara bulutlarla dolu
Göz gözü görmüyor.
Gökler gürlüyor, şimşekler çakıyor
Sanki kıyametler kopuyor.
Bir yandan yağmur,
Bir yandan , fırtına
Bir yandan da dolu
Sular geçit vermiyor
Kapatmış yolu.

Derken bir kara haber geldi.
Dediler Yaşar baban öldü.
Bir anda gözüm karardı
Başım döndü.
Dünya üstüme çöktü.
Sanki bütün ışıklar söndü.
Hemen kendimi toparladım
Ölenle ölünmez,
Doğumda, ölümden bizler için
Bu takdir i ilahi dedim
Tevekkül ettim , kendime geldim.

Babam sen gittiğin günden beri
Kaldım bir etle bir deri.
Herkesin babaları yuvasına döndü
Sen ise hala dönmedin.
Hasretin çok acı be babam
Yıkıldı evim , obam.
Sen evimizin direği
Hiç boş vakit geçirmez
Hep çalışır işlerdi bileği.
Gözleri deniz mavisiydi
Vücudu çok sağlam ,kaviydi.
Güleç yüzlü,açık sözlü
Çocukla çocuk, adamla adam
Hayat doluydu, harbi mert adamdı
Benim babam.
Namerde boyun eğmez
Kahpeyi, kallesi gözünden tanır
Asla oyuna gelmezdi.
İnsanın hasıydı babam.

Bir zehire kurban gitti.
Yetmişinde çalışırken ömrü bitti.
Sanki bir an da kayboldu, yitti.
Buradan ta ötelere gitti.
Bir daha da geri dönmedi
Seni çok özledik be babam.
Hani seni göz yaşları içinde
Kara toprağa verdiğimiz
O günün akşamı
Seni rüyamda görmüş,
Sana sevinçle koşarak, sınıksız sarılmış
O kadar haz almış, o kadar
Mutlu olmuştum ki anlatamam.
Gerçekte seni sıkıp, sarsaydım
Belki bu hazzı alamazdım.

Öldüğün gün naaşının başında
Sana bir söz vermiştim.
Her gün, kıldığım
Her Beş vakit namazın ardından
Sana dualar ediyorum.
Rabb imden günah ve kusurlarını
Bağışlayıp, Cennetine koymasını
Niyaz ediyorum.
Bir, bizi yaratan Yüce Allah'ımı
Bir de bizleri besleyip büyüten
Bugünlere gelmemizi sağlayan
Siz ana , babalarımızı
Asla unutmayız, unutmacağız.
Sizleri özlemle anıyoruz.
Biz de burada ebedi kalıcı değiliz
Elbet bir gün, vaktimiz dolunca
Sizlerin yanına biz de geleceğiz.
Hakkını helal et babam
Seni çok seviyoruz...

19.06.2017 / Antalya

Yaşar Yaramış

Bahar

Tabiat ana, yeşillere bürünmüş,
Bademler, gelinlikler giyinmiş
Tüm kâinat misk-i amber sürünmüş
Bu ne hoş bahardır Yarâbbi!

Bağlar,bahçeler hep yeşermiş,
Tarlalarda ekinler gövermiş,
Veli dayı kızını evermiş.
Bu ne coşkudur Yarâbbi!

Dağ,taş geçilmiyor çiçekten,
Aridan,kuştan,kelebekten,
Umutluyum artık gelecekten.
Bu ne güzelliştir Yarâbbi!

Bir başkadır tadı nisanın,
Kanı kaynıyor her şeye insanın.
Düğünü var,Meryem ile İsa'nın.
Evlilik ne güzeldir Yarâbbi!

Gökyüzü temiz,saf,ve berrak,
Bir kuş alayı geliyor hayli irak,
Gel Otur keyfince,her şeyi bırak.
Bu mutluluk hiç bozulmasın Yarâbbi!

27.01.1996-Demre

Yaşar Yaramış

Bakar K r

Bakar K r

Her sıkıntıdan bir ders almalısın
Şu haline bir çare bulmalısın
Bu Dünyanın bin bir hali var
Her daim tetikte olmalısın.

İŞini sıkı tut, gevŐeklik etme.
Çaka da olsa hiç eŐeklik etme.
Ezilip, b z lsen de , sen hep dik dur.
Yılana,ıyana d Őeklik etme.

Dürüst ol, ona buna çamur atma
Bir çıkar uŐruna kendini satma
Dost acı da olsa hep doŐru söyler
Sakin bu sözümü yabana atma.

Yeter acı a, toku tok etmeyin
İnsanlık onurunu yok etmeyin
İçinizde azcık insanlık varsa
Temiz kalsın ,onu da bok etmeyin.

DeŐilsen eŐer ne saÇır ne de k r
Etrafına bir bak da gereŐi g r.
Haktan,hakikatten çok çok uzakta
Oyle gezer,milyarlarca bakar k r.

İnsanlar s s için yaratılmadı
Cennetten keyif için atılmadı
Azdı,Ad,Lut, Semut..nice kavimler
Israrla Hak yoluna katılmadı.

Sapkınlıkta çok ileri gittiler
Tüm uyarıları geri ittiler
Sonra Hakkın gazabına uŐrayıp
Dünyadan def olup çekip gittiler.

Son piŐmanlık fayda vermez unutma
Őeytanın yalanlarını hiç yutma.
Yüce Allah,her dem inananların
Y r ve yardımcısıdır unutma..

20.06.2017 / Antalya

Yaşar Yaramış

Başbakan

Uzun boylu,civan gibisin
Tek başına cihan gibisin
İyilerin dostusun ama,
Kötülere tufan gibisin.

Gece gündüz durma çalışırsın
Tek tek dünyayı dolaşırsın
İçte ve dışta ülken için
Hiç durmadan hep savaşırsın.

Mevlâm güç, kuvvet versin sana
Daha çok hizmet et,vatana.
Gereken neyse yap,acıma
Pişmiş aş a pislik katana.

Ufuktan bir güneş gibi doğdun
Karanlıkları bir bir kovdun
Size çok çok ihtiyacı var
Bu geri kalmış,garip yurdun.

Bunlar hep temenni istek,
Size kimse olamaz köstek.
Yürü ey yağız süvari,
Halkındır en büyük destek.

15.05.2002-Ankara

Yaşar Yaramış

Beddua

Ey zalim,artık ne beni gör,ne de bana görün.
Dilerim Tanrıdan,sen de benim gibi hep sürün.
Gülmeyi unut,durma ağla,al kanlara bürün.
Mutluluk değil,dert olsun aşktan aldığın ürün.

10.09.1985-Finike

Yaşar Yaramış

Ben

Ben,sahralarda suya hasret
Şerha şerha yarılmış toprak.
Ben,yeşilliğe doyamamış
Dalında kurumuş bir yaprak

Ben, sıcakta susuz bırakılmış
Saksıda kurumuş bir çiçeğim.
Ben,o mutsuz gönüllerde
Katran karası bir geceyim.

Şu cihana geldim geleli
Elimden tutanım olmadı.
Yıllarca gülmeyi unuttum
Nedir derdin diyen olmadı.

Dost diyerek kalpten bağlandım
Her seferinde de horlandım.
Herkesi kendim gibi sandım
Atıldım köşeye porlandım.

Yaşar Yaramış

Beyim

Çalışmayanla çalışanı
Hep sağa sola bulaşanı
Sefa sürenle perişanı
Bir tutmak doğru değil beyim

Eşmezsen çibanın başını
Gün gelir azar, yer başını
Silmezsen mazlumun yaşını
O mazlumun ahı tutar beyim.

Hırsızı koruyan hırsızdır
Namusa göz diken arsızdır
Bilip te susan tutarsızdır
Koltuğun hakkını ver beyim.

Salla başı hep al maaşı
Bir gün sen de olursun şaşı
El bulamazken sıcak aşı
Sen fazla zıkkımlanma beyim.

Bu makamlar hepsi geçici
İster şef ol, ister keçici
Sakın fazla olma seçici
Çünkü seçme şansın yok beyim.

Kötüye kullanma yetkini
Sonra kaybedersin etkini
Kabarma görünce bitkini
Sen bir hindi değilsin beyim.

Bir gün görürüm düştüğünü
Bir köşede büzüştüğünü
Kuşlar gibi süzüştüğünü
Serçeden kartal olmaz beyim.

Dost acı söyler, doğru söyler
Kamil insan hep onu dinler
Kulak asmaz hainler, hinler
Sen de onlardan olma beyim.

Zalimlere hep arka çıktın
Daim kalp kırıp, gönül yıktın
Arkadaşını bile sattın
Senden asla dost olmaz beyim.

Yaşar Yaramış

Beynime Sıkıp Bitirseydin İşimi

Keşke bu sözleri söyleyeceğine
Beynime sıkıp bitirseydin işimi.
Herkes kendi yoluna diyeceğine
Öldürseydin, görmezdin can çekişimi

İnsanoğlu bir kez doğar, bir kez ölür
Ben ise sayende hergün ölüyorum.
Yapraklar bile sonbaharda dökülür.
Ben ise hergün tel tel dökülüyorum.

Yıllardır verdiğin acı yetmedi mi?
Bana karşı hıncın hâlâ bitmedi mi?
Sen bir dedin de, o iki etmedi mi?
Ne o kızardın, hoşuna gitmedi mi?

Düşünüyorum da sana gelişimi
Sana koşup, uzaktan el edişimi
İçim içime sığmayıp gülüşümü
Bir de şimdi boynu bükük gidişimi.

Tek istediğim tatlı dil, güler yüzdü
Diyeceğim iki kelimelik sözdü
Onu da çok gördün ağızma tıkadın
Her şeyden geçtim, asıl beni bu üzdü.

Hiç kimse, kimsenin yolunda değildi
Gönlüm yalnız senin önünde eğildi.
Seni sözüne sadık, gerçek bir dost bildi
Tavrınla yıkıldı, yerle bir edildi.

Akşam, rüyamda ardımdan ağlıyordun
Gözlerin yaşlı, uzaktan bakıyordun
O halinle yüreğimi dağlıyordun
Kızarmış, şimşekler gibi çakıyordun.

09.06.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Bıktım Artık

Denizlerin mırmırından
Kadınların dırdırından
İnsanların gırgırından
Bıktım artık,bıktım ben

Ayan beyan yalanlardan
Vurgunlardan,talanlardan
Yetim hakkı çalanlardan
Bıktım artık,bıktım ben.

Her gün artan giderlerden
Para etmez biberlerden
Şu duyarsız liderlerden
Bıktım artık,bıktım ben.

Art niyetli hocalardan
Kadın döven kocalardan
Cirit atan localardan
Bıktım artık, bıktım ben.

Devrim deyip devirenden
Şağı solu kemirenden
Öküz gibi semirenden
Bıktım artık, bıktım ben.

Çalışmayıp yatanlardan
Namusunu satanlardan
Her gün keyif çatanlardan
Bıktım artık, bıktım ben.

Allah,kitap bilmeyenden
Hiç göz yaşı silmeyenden
Somurtupta gülmeyenden
Bıktım artık,bıktım ben.

Taraf tutan demokrattan
Zulüm eden bükrattan
Şu bencil aristokrattan
Bıktım artık,bıktım ben.

Açık saçık dergilerden
Adaletsiz vergilerden
Şu insafsız yergilerden
Bıktım artık,bıktım ben.

Sahte, yalan sevgilerden
Çıkar için övgülerden
Ana avrat sövgülerden
Bıktım artık,bıktım ben.

Kara kara yazılardan
Etraftaki tazılardan
Şu geçimsiz cazılardan
Bıktım artık, bıktım ben.

Aciz kalan adaletten
Hiç bitmeyen cehaletten
Her gün artan sefaletten
Bıktım artık,bıktım ben.

Yılanlardan,çayanlardan
Hep yerinde sayanlardan
Zoru görüp cayanlardan
Bıktım artık,bıktım ben.

Ön yargılı amirlerden
Rüşvet yiyen memurlardan
Dikiş tutmaz tamirlerden
Bıktım artık,bıktım ben.

Yaşar Yaramış

Bilseydim

Bilseydim senin bu kadar güzel,
Bu kadar,saf ve temiz olduğunu;
Bir dakika,hatta bir saniye bile durmaz,
Koşardım sana dolu dizgin,
Bulutlar gibi uçarak.

Sevgi olur yağardım üstüne
Bardaktan boşanırcasına.
Bırakmazdım hiç yakarı
Tutardım ellerini sımsıkı.
Seni benden almak isteyen
Kocan bile olsa
Müsade etmezdim orkidemin
Bir başkası tarafından koklanmasına.

Çayağzın'da,Sülüklü'de,Dalyan'da
Bir çam ağacının altında
İliklerimize kadar ıslanıp, yağmur altında
Öpüşür koklaşırdık
Günahkar bile olsak Allah katında.

Duygularımız konuşuyor ya işte
Her saat,her dakika,her an
Gözlerim gözlerini süzüyor ya
Ellerin ellerimde ya işte.

Varsın olsun böyleside güzel
Anlaşıyoruz ya uzaktan uzağa.
Önemli olan gönüllerin bir olması
Yeter ki hiç bitmesin
Ölene kadar değil,mezara kadar
Hiç kesilmesin bu aşkın ardı arkası.

10.04.1998-Demre

Yaşar Yaramış

Bir garip ÷lkedir burası

Bölücölüğü kol gezdiğı
Güçlünün güçsüzü ezdiğı
İnsanların canından bezdiğı
Bir garip ÷lkedir burası.

Özümüzün unutulduğı
Hakların bir bir yutulduğı
Milletin hep uyutulduğı
Bir garip ÷lkedir burası.

Hep batı batı deyip batan
Toprağı karış karış satan
Pişmiş aş zehir katan
Bir garip ÷lkedir burası.

Şehitlerin aşğılandığı
Hainlerin kaşarlandığı
Yoksulun yandıkca yandığı
Bir garip ÷lkedir burası.

Ele tüm kapıları açan
Etrafa incik boncuk saçan
Kendindense sürekli kaçan
Bir garip ÷lkedir burası.

Haklıların haksız çıktığı
Herkesin canından bıktığı
Eşkiyanın yakıp yıktığı
Bir garip ÷lkedir burası.

Yaşar Yaramış

Bir Garip Yaşar

Bir garip Yaşar vardı,
Bir kıza sevdalı.
Hep onun için ağlardı,
Yıllar yılı,yüreği dağlı.

Gezerdi caddeleri,sokakları
Sessiz,sedasız,sabit bir bakışla.
Deli sanırdı onu bir çokları,
Nerde öyle seven,bulursan alkışla..

Konuşma bilmek için,üç yıl bekledi.
Tam üç yıl,sabrederek,azmederek.
Bir derdine bin dert ekledi
Yıkılmadan,dertleri hazmederek.

En son ümitti Balıkesir,
Onu da denedi olmadı.
Gezdi dokuz yıl,köle,esir
Yine de çilesi dolmadı.

O,acılar,sancılar yıkmadı onu,
Bilakis ona güç,kuvvet verdi.
Bütün herkeste gördü bunu.
Oysa herkes ona,kahrolur,ölür derdi.

Ölmedi,bugün hala dimdik ayakta,
Kale gibi dikilmiş duruyor karşında.
Ey arkadaş! İlham al,ona bak ta.
Yıkılma,olursan ol kaç yaşında.

18.10.1990 / Muğla

Yaşar Yaramış

Bir gün Bizde leceğiz

Bir gün biz de leceğiz
Hakk'a hesap vereceğiz
Ama bu gün,ama yarın
Şu mezara gireceğiz.

Dünya yalan,hayat yalan
Var biraz da sen oyalan.
Dn de bir bak etrafına
Hani nerde baki kalan.

Beyaz kefen giyeceğiz
Soğuk Şerbet iğeceğiz
Grnnce yolun sonu
Ne yaptık biz,diyaceğiz.

Dünya yalan,hayat yalan
Var biraz da sen oyalan
Dn de bir bak,etrafına
Hani var mı baki kalan.

Yaşar Yaramış

Bir Güzele

O simsiyah saçların
Kalem gibi kaşların
Taşı bile eritir
Senin o bakışların.

Uzun ince bellerin
Pamuk gibi ellerin
Her gün beni mesteder
Baldan tatlı dillerin.

Hayat dolu bir kuşsun
Bana doğru uçmuşsun
Gönlüm sana bağlanmış
Çok güzel,çok da hoşsun.

Sevgimi hep gizledim
Her gün seni özledim
Bir kaç gün görmeyince
Yollarını gözledim.

Cıvıl cıvıl,şen şakrak
Sen gonca gül,ben yaprak
Eğer seni almazsam
Olayım kara toprak.

Gülüşüne hayranım
Canım serv i revanım
Seni gördüm vuruldum
Alt üst oldu devranım.

Bu gönlü sev,sevindir
Orda her şey senindir
Gözlerime bir baksan
Boğulursun derindir.

25.05.1999-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Bir Kadın İstiyorum

Gülünce gülecek,
Ölünce ölecek,
Ruhumu delecek,
Bir kadın istiyorum,kadın.

Gökte bulut gibi,
Kalpte umut gibi,
Kadınlıkta mut gibi,
Bir kadın istiyorum,kadın.

Gönlümde bir bıçak,
Açınca bana kucak,
Güneşten daha sıcak,
Bir kadın istiyorum,kadın.

Gözleri deniz gibi,
Çölde kayıp iz gibi,
Bir sihirli giz gibi,
Bir kadın istiyorum,kadın.

Güzellerden daha güzel,
Sanki bana özel,
Oturupta şarkı,gazel,
Söyleyecek bir kadın istiyorum,kadın.

Yaşar Yaramış

Bir Manzara

Baktım iki eli,iki ayağı var,
Boynunda kravatı,
Sirtında takım elbisesi var.
Adam sanıp selam verdim.
Süsecek öküz gibi baktı.
Şey...deyip yutkundum
Daha konuşmadan
Lafı ağzıma tıktı.
Aldırmadı bir sigara yaktı.
Telefonu kaldırdı,bir yeri aradı.
Yılışık bir ses,sanırım avradı.
Erken gel.Baloya gideceğiz.
Doyasıya bu gece eyleneceğiz.
Adam nihayet telefonu kapattı.
Yine bana,ters ters baktı.
Sonra,sen hâlâ duruyor musun?
Kazık gibi dikilmeye utanmıyor musun?
Git. Yarın gel.Bu günlük bu kadar,
Dedim.Beyefendi mesai kaçta kadar?
Çok konuşma dedi. Attı bir azar.
Geriye döndüm kızar bozar.
Saate baktım üç,geriye kaldı iki.
Neden kovdu beni bu salağın teki.
Dedim. Bu ülkede adam sayılan
Ne çok öküz var.
Düşmüşler makam denen sevdaya,
Hep bize batır boynuzlar.

Yaşar Yaramış

Bir ölüñün Ardından

Yatıyor son nefesinde bir hasta
Bütün ev üzgün ve bütün ev yasta.

Karısı,kızı,oğlu,kardeşleri,
Başını bekliyor aylardan beri.

Annesi,babası,tüm akrabası
Herkes bakıyor geldikçe sırası.

Görünüşe bakılırsa gidici,
Çektiği izdirabsa kahredici.

Bir ay yaşadı uyuşturucuyla,
Son kez baktı dünyaya göz ucuyla.

Bir cumartesi sabahı sekizde,
Kıvranarak can verdi elimizde.

Gözler sabit,yüzünü nur bürüdü.
Can bedenden çıkıp,Hakk'a yürüdü.

Duyuldu uzaktan bir sela sesi.
Kaldırıldı öğleyn cenazesi.

Götürüldü elden ele mezara
Neydi Yarab! O sukut,o manzara

Bütün kulların eğikti başları,
Sel olmuş akıyordu göz yaşları.

Cennet güldürür,Cehennemse yakar,
Kim bilir şimdi nerede? ne yapar?

Allah tüm günahlarını afetsin.
Onun ruhunu cennet mekan etsin.

03.02.1991 / Demre

Yaşar Yaramış

Bir Yılın Muhasebesi

Hiçbir Tüccar etmek istemez zarar
Çuval çuval satar,doldurur harar.

Her tacirin gayesi kâr etmektir
Geleceğini yoktan var etmektir.

Ticarette mala mal katan da var
Her gün iflas edip çok batan da var.

İşte iki bin on altı, gitti, gidiyor
Şurda kaç gün kaldı, bitti, bitiyor.

Bir yılın muhasebesini yaptım
Yaptığım hatalardan hisse kaptım.

En güzeli de umre'ye gitmemdi
Mekke de Kabe'yi tavaf etmemdi.

En kötü olay annemi kaybettim
İşte o gün ben, yarı öldüm,bittim.

Kayıp bir evrak, kayıp bir fiş gibi
İşinin ehli bir müfettiş gibi.

Çıkarttım bir yıllık envanterimi
Açtım, alış veriş,borç defterimi.

Bir muhasebeci titizliğiyle
Hesap çıkarttım artı,eksisiyle.

Bir yılı şöyle bir gözden geçirdim
Kendime soğuk bir bade içirdim.

Neler kazandım,neleri kaybettim
Hepsini bir bir beynime kaydettim.

Koca bir yıl daha geride kaldı.
Geçen her gün,bizden çok şeyler aldı.

Dün,her zaman yanımda anam vardı
Bugün,öbür aleme gitti vardı.

Akıllı insan hesabı bilendir
Akılsızı sokağa sal,dilendir.

Boş işle uğraştır, güldür, eyelendir
Kalktığında sabah değil,öğlendir.

Her günü aynı olan ziyandadır
Yarınını düşünmeyen tufandadır.

Dünya nedense insanı aldatır

Elini kırar,gözünü patlatır.

İnsan hiç ölmeyeceğini sanır
Kendini bırakır, hep eli tanır.

Bilmez, sayılı gün bir gün bitecek
Onu gün be gün ölüme itecek.

Her yıl, bizi ölüme yaklaştırır
Beli büker, saçları aklaştırır.

Yola çıkan elbet varır hedefe
Takılan kalır altına,sedefe.

Boşa geçen ömür,büyük kayıptır
Miskinlik bize yakışmaz, ayıptır.

Yeni yılın yeni olması için
Her zaman temiz, pak olmalı için.

Yeni, aydınlık bir gelecek için
Sorgulanmalı hayat, neden niçin?

Saat durur ama zaman hiç durmaz
O sürekli işler, hal, hatır sormaz.

Bize hiç etmez eda,cilve, naz
Geldi mi götürür çünkü çok kurnaz.

Gafil avlanma,zaman avcısına
O benzemez,adalet savcısına.

Ötersen hiç durmadan öyle carcar
Biz zamanı değil,zaman bizi harcar.

Hoş gelmişsin ey yeni yıl diyelim
Hak'tan iyilik, rahmet dileyelim.

İki bin on yedi gelsin, bir görelim
Yoluna kımızı güller serelim.

Mazlumlara umut olsun yeni yıl
Uyan artık kalk, kendine gel, ayıl.

Hayatında bembeyaz bir sayfa aç
Çünkü insanlık buna çok çok muhtaç.

Gayrı savaşlar,acılar son bulsun
Herkesin yeni yılı kutlu olsun.

30.12.2016 / Antalya

Yaşar Yaramış

Birlikten Kuvvet Doğar

Nerde birlik orda dirlik vardır
Buna hasretiz dostlar yıllardır.

Bırakalım kavgayı,dövüşü
Sorunu sözle çözer er kişi.

Beş parmağın beşi de bir değil
Farklı sese de kulak ver,eğil.

İrkçılık yoktur asla İslâm da
Sadece takva vardır imanda.

Hepimiz bir kuluz,bu limanda
İnsanız,değiliz inek,manda..

Bu bindiğimiz hep aynı gemi
Boş bırakırsak dizgini,gemi

Kayalara çarpar parçalanır
Suya gömülür nice can alır.

Kavganın kimseye yok faydası
Çok çalış! Sen ey gemi tayfası.

Herkesi Allah için sevelim
İltifat edip hep övelim.

Sevgiye,kardeşliğe muhtacız.
Bu konuda gerçekten çok açız.

Her zaman birlikten kuvvet doğar.
Biz bir olursak,bizi kim boğar?

08.03.2017 Antalya

Yaşar Yaramış

Bitmeyen Menba

Sevgin bir çağlayan gibi içimde
Gece gündüz hiç durmadan çağıldar.
O,hiç bitmeyen menbadır içimde
Ta içimde parıl parıl parıldar.

Bir uktedir içerimde sırlarım
Yâr denilince yerimden fırlarım
Hele bir anlata bilsem halimi
Belki derdi o zaman sıfırlarım.

Farketmez dünyanın dolusu,boşu
Ahkam keser şu gecenin sarhoşu.
Varlıkla yokluk,iç içe çok yakın
İşte ahiret,bir adımlık koşu.

Sevmişsin hiç anlayanın olmamış
Bir gün bile gönlün huzur bulmamış
Gelmiş çatmış kapıya ahir zaman
Seni anlayan hiç bir kul olmamış.

Sevenim yok diye gücenme sakın
İnsana hep insanca tavır takın
Ne oldum deme,ne olacağım de.
Havalara girme,sakın ha sakın.

İnsan sevgisiz yaşayamaz dünyada
Kaç gün dayanır acıya,feryada
İnancı olmasa bir toz misali
Kaybolur gider,şu koca deryada.

Yaşar Yaramış

Bu Şehrin Sokakları

Fahişe gecelerde ihaneti
O kötü,zor günlerde sadakati
Mazlumlara merhameti,şevkati
Gösterdi hep,bu şehrin sokakları.

Gün oldu,hep taşta,topa tutuldu
Gün oldu,sessizlikten unutuldu.
Gün oldu,sel sularıyla boğuldu.
Hiç gülmedi,bu şehrin sokakları..

Kimler geldi geçti bugüne kadar
Kimi sevinçli,kiminde dert keder
Bazen gülse de,en çok da derbeder
Yaşadı hep,bu şehrin sokakları.

Hiç bir sese,hiç kulak tıkamadı
Yağmurdan başka kimse yıkamadı
Toplar,tüfekler onu yıkamadı
Hep dik durdu,bu şehrin sokakları.

Bazen yağmuru,beyaz karı gördü,
Nazlı nazlı yürüyen yarı gördü,
O açlığı,kıtlığı,darı gördü.
Aç susuzdu,bu şehrin sokakları..

İnsanlar üstüne basıp ezdiler.
Gece gündüz hep üstünde gezdiler.
Şeleği çıktı,canından bezdiler.
Kırık dökük,bu şehrin sokakları.

Bir kibritle cayır cayır yaktılar.
Bir de iç çekip,ardından baktılar,
Gün oldu süslediler,tak taktılar.
Neler gördü,bu şehrin sokakları..

Kimi çok sert bastı,kimi tükürdü,
Kimin ağlattı,kimini güldürdü.
Üstünde sahipsiz köpekler ürdü.
Hoş demedi,bu şehrin sokakları.

Bazı geceler eşkiyalar bastı,
Önüne gelen çıplak afiş astı.
Mutlu olmadı,hep kendini kasti.
Viranedir,bu şehrin sokakları..

Yollar yürümele aşınmaz dendi
Bazen gelin gibi her yer sülendi.
Bazen de çöplerle etraf pislendi.
Kirlentildi,bu şehrin sokakları..

Tüyer ürpertici kazalar gördü,
Kopmuş,parçalanmış azalar gördü.

Her yeri deşildi,ezalar gördü.
Hep katlandı,bu şehrin sokakları.

Sokak çocuklarına kucak açtı
Oysa o,her şeye kendi muhtaçtı.
Zoru görenler onu koyup kaçtı.
Bir garipti,bu şehrin sokakları..

Kimileri miting yaptı yürüdü,
Polis,onu tutup yerde sürüdü.
Gaz sıktı,etrafı bir sis bürüdü.
Bir kabustur,bu şehrin sokakları..

Karanlık basınca geceyi gördü
Cır cır öten küçük böceği gördü,
Ağını ören örümceği gördü.
Bir aynadır,bu şehrin sokakları.

Kahkahalar atıp gülenler gördü.
Bağıra bağıra ölenler gördü.
Akin akin koşup gelenler gördü.
Çeken eldi,bu şehrin sokakları..

Göklere çıkan ahlara, vahlara
Çıkar için edilen eyvahlara,
Gece gündüz işlenen günahlara
Şahit oldu,bu şehrin sokakları.

05.05.2013 / Antalya

Yaşar Yaramış

Büyüklük

Kimileri makam,koltuk kapınca
Büyük adam oldum sanır aklınca.
Hem küçük dağları ben yarattım der,
Hem de gezer öyle sırtında semer.

Kurdun sevdiği hava sistir,pustur
Şuçlunun gideceği yer mapustur.
İçindeki kini, nefreti sustur.
Büyüklük ancak Allaha mahsustur.

Bilmediğin dağın otunu yeme
Hiç ben böyleyim,sen şöylesin deme
Bir ders verir ki ibreti aleme
Şu hakir gördüğün madur kekeme.

Büyüklük ibadette,takvadadır
Ödülü ötelerde ukbadadır.
Ya çok yükseklerde arûbadadır
Ya cennet -i alâda,tubadadır.

06.01.2012-Antalya

Yaşar Yaramış

Cahil Aymaz

Cahil Aymaz
Yeryüzü altımda yeşil döşek
Gökyüzü üstümde mavi yorgan.
Her an başıma düşer bir şimşek
Hayatım boynumda yağlı urgan.

Gece bizim dinlenme yerimiz
Gündüz hallolur tüm işimiz.
Her can mutlaka ölümü tadar
Gün geçtikçe hep söner ferimiz.

Güneş doğal ısı kaynağımız
Nehirler, çaylar su kaynağımız.
Eğer bütün bunlar olmasaydı
Bire bin vermezdi toprağımız.

Sema ya gerdan olmuş yıldızlar
Süleyman'a eş olmuş Belkılar.
Düşündükçe evvel ve ahiri
Hep hüzünlenir, yüreğim sizler.

Yoldaşımız hazreti Peygamber
Her zaman ümmetiyle beraber.
Gece gündüz durmadan çalıştı
Kazandı nice nice zaferler.

Ölüler görmez, sağırlar duymaz
Nefis fildir, yer yer de hiç doymaz.
Sen kendini ne sanırsın be hey!
Akıllı geçinen, cahil, aymaz.

Kalp gözü kapanmışsa bir kere
Anlatsan da anlamaz bin kere.
Çelikten öyle set örülmüş ki !
Aşamaz onu ne çay ne dere.

Allah rızık verir ,bol bol yersin.
Her dem Rabbena hep bana dersin.
Sen ey! Kadir kıymet bilmez,nankör
Az verince utanmaz söversin.

Rabb 'im bizleri yoktan var etti
Bazen rızık bol bazen dar etti..
Birbirimizi hiç tanımazken
El kızlarını bize yâr etti .

Sen sen ol,asla haddini aşma
Ehli sünnet yolundan hiç şaşma.
Yaratılanların yaratana
Densizliği aptalca çok saçma.

20.12.2017 /Antalya

Yaşar Yaramış

Can İre Can

Sen bir melek,
Sen bir hûri,
Sen bir gül,
Sen bir l le,
Sen bir nergis,
Sen bir papatya,
Sen bir zambak,
Sen bir yasemen,
Sen bir cennet,
Sen bir altın,
Sen bir elmas,
Sen onlardan da
Kıymetli;
Canımın içinde
Bir cansın...
Sana uzanan eller,
Cehennemlede yansın.
Sen yalnız ve yalnız!
Bana mekân,
Bana y rsın.

27.10.1998-Demre

Yaşar Yaramış

Can Kuşu

Can kuşu çıkmak için kafesten
Kasırgalar yaratır nefesten
Bir ayağı öbür dünyadadır
Etkilenmez seslenenden, sestem.

Uçmak için ahiret yurduna
Köpar içte,deli bir fırtına.
Son solukta çıktı mı ağızdan
Veda eder,kendi vücuduna.

Can kuşu hiç durmaz kanat açar
Sanki yerinden, yurdundan kaçar
Göç etme vakti gelmiştir artık
Dünyadan ta ötelere uçar.

Ölüm yok oluş değil,başlangıç
Öbür aleme uçan kırlangıç.
Bu bir Haktan ilahi emirdir
Elbet bir gün,her canlı atar kış.

Şessiz,sedasız yattı sekerat
Ömür boyu hiç görmedi rahat
Eli boldu,gönlü çok zengindi
Gücü yettiğince hep yaptı hayrat.

Hiç dinmek bilmeyen bir ateş
Anamı yedi,bitirdi kardeş.
Doktorlar da çare bulamadı
Aldı,kanser denen kahpe,kalleş.

Çanımı kara toprağa kattım
Üstüne ilk toprağı ben attım.
Sonra bir daha gelmemek üzere
Dua ve tekbirlerle uğrattım.

Herkes yaşar,yaşadığı kadar
Her canlı mutlak ölümü tadar.
Analar kendi derdini bilmez
Kendini çocuklarına adar.

Mevlam herkese bir ömür biçmiş
Kimileri biz gelirken göçmüş
Yaşamışlar elli,altmış,yetmiş
Sonra ölüm şerbetinden içmiş.

Allah onlara rahmet eylesin
Onlar ki malı,mülkü neylesin.
Kim onları mutlu edecekse
Hayır,dua,güzel söz söylesin.

Ölüm herkese bir adım yakın
Bunu aklından çıkarma sakın

Hazırlığını vaktinde yap ki
Sonunda ne dövün,ne de yakın..

14.09.2016 / Demre

Yaşar Yaramış

Canım Benim

Bekliyorum gelmiyorsun
Halimi hiç sormuyorsun
Hani bir gün dönecektin
Hiç sözünde durmuyorsun

Canım benim,Canseven im
Sana kurban bu bedenim.
Eller almış sevdiğimi
Yine yalnız kalan benim.

Ağlıyorum,gülmüyorum
Seni çok çok özlüyorum
Çaresizim nolur dön gel
Yollarını gözlüyorum.

Canım benim,Canseven im
Sana kurban bu bedenim
Eller almış sevdiğimi,
Yine yalnız kalan benim.

Yaşar Yaramış

Cansevenim

Bu gece senin şerefine içtim.
İçtim,içtim ama kendimden geçtim.
Güzeller içinde tek seni seçtim.
Kıymetini bil,Canseven'im.

Sensizlik gayrı tak etti canıma.
Kıyamet mi kopar gelsen yanıma.
Kızım kastın mı var benim canıma.
Sensizlik ölümdür, Canseven'im.

Aç kollarını sımsıkı sarayım.
Az da olsa hayattan kâm alayım.
Bırakma beni,hep sende kalayım.
Sensizlik zulümdür,Canseven'im.

İpek saçlarınla göğsüme yaslan,
Bırak nazlanmayı da artık uslan.
Sen kuzu,ben de yırtıcı aslan.
Senin peşindeyim, Canseven'im.

İçtim, içtim ama sarhoş değilim.
Aklım tam başımda,bir hoş değilim.
Seni gördüm,sana aktı meyilim
Sevmek suç mu? Canseven'im.

Yaşar Yaramış

Cayır Cayır

Cayır cayır yanarken içerim
Yâr, ben senden nasıl vazgeçerim.
İdama mahkum etseler bile
Senden vazgeçmem serden geçerim.

Sen yaşarken öldürsende beni
Ben yine de hep severim seni
Aşk geçici bir duygu değildir
Çeker kendine ruhu,bedeni.

Ey yâr,yaktın beni cayır cayır
Artık senden bana gelmez hayır
Duy sesimi ey güzel Allahım
Al canımı,ondan beni ayır.

Bir bakışın cihana değerdi
Bu garip sana ömrünü verdi
Önce zulme rağmen yine de hep
Üstüne titrer,seni severdi.

Hamdım,acılarla yandım,piştım
Aşk şarabından çok bade içtim
Şu üç günlük yalancı dünyada
Vuslatı beklerkengeldim geçtim.

08.01.2008-Antalya

Yaşar Yaramış

Cennet eşmesi

Antalya'nın batısında
Akşamında yatisında
Hatta tüm gün ortasında
Serindir. Cennet eşmesi.

Doyran,Geyikbayırı'ında
Ormanında çayırında
Hizmetinde,hayırında
Özeldir.Cennet eşmesi.

Üç güzel huri sahibi
Görmeye çoktur talibi
Gelipgörendir galibi
Güzeldir.Cennet eşmesi.

Sanki cennetten bir köşe
Sarar herkesi pür neşe
Tavsiye et.Dosta,eşe
Süperdir.Cennet eşmesi.

Her yanından sular çağlar
Etrafını sarmış dağlar
Gitmeyen gitsem der ağlar
Enfestir.Cennet eşmesi.

Hoştur suyundan içmesi
İçip kendinden geçmesi
Ona zor,değer biçmesi
Zemzemdir.Cennet eşmesi.

Sivri Tepenin ardında
Şaşacaksın vardığında
Kollarıyla sardığında
Mesteder.Cennet eşmesi.

Vardır dağlarında geyik
Keklik,güvercin,üveyik
Biraz yamaç,biraz eyik
Şirindir.Cennet eşmesi.

18.05.2008-Antalya

Yaşar Yaramış

Çağın Canavarı

Haklının hakkıdır balla petek
Fuhuşa davet midir minetek?
Şu zamanın modası diskotek
Yedi bitirdi gençliği tek tek.

Çağın tek canavarı para, pul
Etti herkesi kendisine kul.
Bu yolda nice yetim,nice dul
Bürünmek için bulamazken çul.

Devir kötü,kalmadı hay,haya
Soyunmakla uygar olduk güya
Fikirler bozuk,sözlerde riya
Git..Ne arar zindanda ziya.

29.06.1986 - Demre

Yaşar Yaramış

Çağrı

Yarınlara kavuşmaya
Hep el ele tutuşmaya
Ülkem için duruşmaya
Gelin hele gelin.

Sağcı,solcu ayırmadan
Zengin,fakir kayırmadan
Eller bizi ayırmadan
Gelin hele gelin.

Güven kalmamış meclise
Hergün bir yığın hadise
Ülke bürünmeden sise
Gelin hele gelin.

Daha çok kan dökülmeden
Bileğimiz bükülmeden
Çorap gibi sökülmeden
Gelin hele gelin.

İçte,dışta bir olmaya
Her alanda hür olmaya
Çınar gibi gür olmaya
Gelin hele gelin.

Ömür boyu gülmek için
Bu lekeyi silmek için
Gerekirse ölmek için
Gelin hele gelin.

Bu bir çağrıdır herkese
Atmayın öyle bol kese
Yarın girmeden kafese
Gelin hele gelin.

03.09.1993-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Çalışan Kazanır

Bir Ağustos böceği,
Bir de karınca.
Hangisi hangisine gider,
Başı darda kalınca.

Elbette Ağustos böceği.
Bütün gün hep cır cır...
Akşam olunca karnı sancır.
Çaresiz aç geçirir geceyi.

Çalışan kazanır.
Yatansa kaybeder.
Sen de çalış, çabala.
Gez me öyle derbeder.

07.05.1993-Demre

Yaşar Yaramış

Çay Geçerken At Değiştirmek Niye

Ülke içten,dıştan kuşatılırken
Pişmiş aşa hep pislik katılırken
Kilis `e her gün roket atılırken
Çay geçerken at değiştirmek niye?

Bütün belalar üst üste gelirken
şehitler yüreğimizi delerken
Bütün dünya üstümüze gelirken
Baş alıp da baş değiştirmek olmaz.

Kişisel çekişmeler kime yarar?
Verin artık akılı başında karar.
Bu gaflet,bu vahamet akla zarar.
Çay geçerken at değiştirmek olmaz.

Her yanımız olmuş sorun yumağı
Diken,ayrık, böğürtlen sarmış sumağı
Ağzımızın yokken tadı,damağı
Çay geçerken at değiştirmek niye?

Kulun sağlığı, sıhhati olmalı
Önünde güzel bir ati olmalı
Her işin bir vakti, saati olmalı
Çay geçerken at değiştirmek olmaz.

Her şeyin vardır elbet bir zamanı
Ayırt etmek lazım sapla samanı.
şimdi birlik beraberlik zamanı.
Çay geçerken at değiştirmek niye?

Zamansız yapılan hamle mat eder
Zaten halimiz perişan,derbeder
Elbette biri gelir bini gider
Çay geçerken at değiştirmek olmaz.

Milletçe zor günlerden geçiyoruz
Her gün baldıran zehri içiyoruz.
Kah bindiğimiz dalı biçiyoruz
Çay geçerken at değiştirmek niye?

Dönen çarkta kırılan bir diş mi var?
Çaktırmadan yapılan bir çiş mi var?
Yoksa bilmediğimiz bir iş mi var?
Çay görmeden paça sıvamak niye?

Hele bir şöyle düzlüğe çıkalım
Tüm musibetleri defedip yıkalım
Düşmanları deliğine tıkalım
İşte o zaman hiçbir şey sorun olmaz.

10.05.2016 Antalya

Yaşar Yaramış

Çeçenim

Sana diri yılan yutturdular
Kızgın,sıcak demir tutturdular
Güzel günlerini unutturdular
Bu senin hakkın değil Çeçenim.

Diri diri yoldun saç sakalı
Lanet olsun sana..us çakalı
Sen kan emici kızıl yakalı
Sana kul köle olmaz Çeçenim.

Tankların arkasına çattılar
Parçalayıp çukura attılar
Bir de organlarını sattılar
Ne bahtı karaymışsın Çeçenim.

Üstüne zehirli gaz sıktılar
Karanlık zindanlara tıktılar
Ev,bark bırakmadılar,yıktılar
Yine de pes etmedi Çeçenim.

Düşman öyle vahşi,öyle barbar
Ne ararsan her pislik onda var.
Şana hiç kimse vuramaz yular.
Özgürlük senin hakkındır Çeçenim.

Düşman seni yapmak ister mankurt
Ya ölüm, ya istiklâl der bozkurt.
Bir bir işgal edilirken tüm yurt
Arslan olur, kudurur Çeçenim.

İmdada çağırdın da Papayı
Yine bir fazla yedin sopayı
Korurlar da eşeği,sıpayı
Sana dönüp bakmazlar Çeçenim.

Ahı figanın göğü deler
Sana sahip çıkmadı kimseler
Hani nerde Müslüman ülkeler?
Mazlumun Allahı var Çeçenim.

Tilki tilkilikten vazgeçer mi?
Bu felâketler hayır mı şer mi?
İnsan insan olsa,kan içer mi?
Bu sürüye yem olmaz Çeçenim.

Ey benim kara bahtlı Çeçenim!
Şehadet şerbetinden içenim.
Hürriyet ekip ölüm biçenim.
Vatan uğruna serden geçenim.

Sanmam tümsekte kalmaz teker.

Herkes yaptığın mutlak çeker.
Kara gün elbet gelir geçer.
Gün doğmak üzere Çeçenim.

Yaşar Yaramış

Çeçenistan

Bir avuç yiğit,bir avuç kahraman
Koskoca düşmana vermiyor aman
Yazdırıyor yine eşsiz bir destan
Şu gördüğün küçücük Çeçenistan.

Zulme göğüs geriyor,bir yay gibi
Doğuyor Kafkaslardan bir ay gibi
Her biri kahraman miralay gibi
Özgürlüğe koşuyor Çeçenistan.

Başlarında Çeçen kartal Dudayev
Ya ölüm, ya istiklaldir tek hedef
Bu Rus belasını etmek için def
İnançla savaşıyor Çeçenistan.

Bu yamyamlık,,vampirlik artık yetsin
Sana kim demiş insan,sen bir leşsin
Sözünde durmayan kahpe,kalleşsin.
Sana dar gelecek Çeçenistan.

Kendi küçük,adı dev gibi büyük
Vurulamaz ona esaret denen yük
Sıkıysa Moskova gel,bu bileği bük
Sana zindan olacak Çeçenistan.

Otuz yıl kök söktürmüştü Şeyh Şamil
Bu kez kurtuluş yok,bunu böyle bil
Karşıdaki kurt,asla bir it değil
Sana mezar olacak Çeçenistan.

21.13.1995/Demre

Yaşar Yaramış

Çete

Sokakta bulduğumuzda
Bir haftalık yetimdi o.
Balkondan baktığımızda
Soğuktan titriyordu o.

Apartmanların dibinde
Aç,susuz, üç gün bağırdı
Yaralar vardı kalbinde
Bizi imdada çağırırdı.

Tıkadı kulaklarını
Yumdu gözünü insanlar.
Doldursun yalaklarını
Varsıl,yokluktan ne anlar.

Onu besleyip büyüttük
Elimizden çok süt içti.
Tıpış tıpış hep yürüttük
Ne badirelerden geçti.

Çok sevimli afacandı
Evlat gibi bize yandı
Sanki canımızdan candı
Akıllı hayvandı Çete.

Köpeğe kafa tutardı
Başına pençe atardı
Mamayı yalar,yutardı
Güçlü kuvvetliydi Çete.

Büyüdü kocaman oldu
Yendi bütün kedileri.
Bir yaşında baba oldu
Mutlu şimdi kendileri.

Götürdük bağa,bahçeye
Gönlünce koşup oynadı.
Nasıl kıydılar Çete'ye
Yavrularına doymadı.

Oynamayı çok severdi
Hep bizlere huzur verdi
Derken muradına erdi
Zehirlediler Çete'yi.

Mamadan başka yemezdi
Dağda,bayırdan çok gezdi.
Bir,kötüler istemezdi
Taşla ezdiler Çete'yi.

Hayvan deyip geçmeyin
O da taşıyor,can,beyin.

Ey kul! Senin eksik neyin?
Yamyam olup kan içmeyin.

Acımadan cana kıyan
Senden daha yeğdir yılan.
Yeter,kendine gel,uyan.
Olma artık akrep,çıyan.

Ona vuran el,kırılısın
Bastığı toprak yarılısın
Düşsün yılanı sarılısın
Zulmün hesabı sorulsun.

Sen rahat uyu toprakta
Hayalin dalda,yaprakta.
Yatsan da kara toprakta
Sen,hep bizimlesin Çetem.

18.12.2014 / Demre

Yaşar Yaramış

Çevre

Arslan yattığı yerden belli olur,
Kirlenmeyin çevremizi ne olur!
Her yan dumandan,zehirden maffolur.
Ağaçlar kurur,dünyamız çöl olur!

Pislikten girilmiyor denizlere,
Kıymayın ne olur yeşilliklere,
Temiz, ne nehir kaldı, ne bir dere.
Kirlenmeyin dünyamızı ne olur!

Kan tükürmesin gelecek nesiller,
Zehir solumasın güzelim iller,
Yurtsuz kalmasın şu ayılar,filler
Ormanları katletmeyin ne olur!

Yemyeşil bir orman,masmavi deniz
Her yönüyle enfes,havası temiz.
Cennetten bir vatan olsun ülkemiz.
Çevremizi koruyalım ne olur!

Yaşar Yaramış

Çınar

Üç bin yıllık koskoca bir çınar,
Göge doğru kaldırmış başını.
Şanki uzaklarda bir şeyler arar,
Öyle dinç ki göstermez yaşını.

Kök saçak sakmış,bütün cihana,
Huzur vermiş geniş yaprakları.
Hiç balta yaklaşmamış ona,
Tutmuş akıp giden toprakları.

Her dört bir yana dal, budak salmış
Umut olmuş yanık yolculara.
Dedem Ertuğrul dibinde kalmış
Geçit vermemiş çapulculara.

Türklük çınarı,ey ulu ağaç
Nice kuş yuva yaptı dalına
Yine sar bizi,kollarını aç,
Yoksa yarın,yapışmam salına.

Yaşar Yaramış

Çıra

Ben bir çırayım,
Hem de cayır cayır
Yanan bir çıra.
Hele şimdi, bu sıra
Öyle büyük ki alevlerim.
Değil burdan
Halep, Şam'a.
Ulaşır tâ Mısır'a.

20.10.1998

Yaşar Yaramış

Çocukluk

Keşke beşikte bir çocuk olsam,
Annem başımda ninni söylese.
Hep mutluluklarla dolup taşsam,
Gülücükler göndersem herkese.

Oynadığım o renk renk boncuklar,
Alın bak,sizin olsun çocuklar.
Ağlayıp avunduğum kucaklar,
Sakin ağlamasın çocuklar.

Eğer dönmek olsaydı geriye
Sevincimden dönerdim deliye
Kaçma güzel çocuk; gel beriye
Al sana şeker aldım hediye.

Ye de,tadı damağında kalsın,
Yıllar sonra belki hatırlarsın.
En mutlu gün,en mutlu çağ sizin
Belki ilerde buna yok izin.

Oyuncaklara hasret kalmadan
Çocukluktan hiç nasip almadan
Ö derin hülyalara dalmadan,
Büyürsen yazık,tam kök salmadan.

Pısrık olma yavrum,açık ol,
Geri durma,yeniye açık ol.
Doktor, savcı,mimar,öğretmen ol,
Ol ki hiç,hiç bükülmesin bu kol.

Adınız Ayşe, Fatma,Güldali,
Belki de Ömer,Hasan,Durdali,
Hepiniz bugün körpe bir fidan,
Fakat yarın sizindir bu vatan.

Yaşar Yaramış

Çocukluk Hayatım

Daha dün okul sıralarındaydık
Elimizde çantamız
Boynumuzda silgimiz
Hopluya zıplaya
Güle oynaya
Nasıl da koşuşuyorduk okula.

O simsiyah önlüğümüz
Onunla geçerdi bütün günümüz
Ya üstümüzdeki o beyaz yaka
Kaç kez tutulurdu yaka paça.

Beş kuruşa beş bisküvi alırdık
Yirmi beş kuruş bulduk mu
Eve gelmez okulda kalırdık.

Bazen dövüşür,bazen gülüşürdük
Uzun sürmezdi dargınlığımız
Az sonra neyiz varsa bölüşürdük.

Ne çok severdik her sabah
İstiklâl Marşı'nı okumayı,ant içmeyi
Hele hele boy boy olup
Bir şerit halinde dizilmeyi.

Öğretmenimiz ne şekerdi
Her sabah günaydın der
Gülümseyerek sınıfa girerdi.
Tek tek adımızı okur
Deftere kayıt ederdi.
Birimiz derse gelmese
Hasta falan mı diye
Herkesi alırdı bir vesvese.

Annemizdi sanki Bakiye öğretmen
Bir problemimiz oldu mu
Doğru koşardık ona hemen.
Hem sever, hem döverdi bizi
Daima en güzele,en iyiye
Ulaştırmak isterdi bizi.

Bir Nazım vardı,şarga da mı şarga da
Ondaki dil,ancak olurdu kargada
Her şeye burnunu sokardı
Üstü başı hep pislik kokardı.

Fatma sınıfın en güzel kızıydı
Peşinden sürüklerdi bütün erkekleri
Onunla konuşabilmek bir marifetti
Çünkü o,ulaşılmaz bir setti.

Azap verirdi bize tatil günleri

Ah okullar bir açılsa derdik
Okulu, arkadaşları, öğretmenleri
Ne kadar da çok özlerdik.

Ben en iyi Gülsüm'le anlaşırdım.
Oyunda, bahçede, sınıfta, sırada
Kısaca okul içerisinde her yerde
Onunla oturur, onunla dolaşırdım.

Gülsüm güleç yüzlü, şirin bir kızdı.
Yanakları elma elmaydı
Bakışıysa mahsundu.
Elleri pamuktu, dişleri inci
Onun üstüne bir daha yoktu birinci.

Hergün bir saatlik yol giderdik
Ah, şu okul bir bitse der,
Bazen mızar, firar ederdik.
Çantamızı portakallarla doldurur
Okulda bol bol yerdik.
Hele elma, armut, erik
Onların yoluna can verirdik.

Okul paydos oldu mu
Doğru koşardık eve.
Çünkü evde aç susuz
Bizi beklerdi deve.

Kuraklığın hüküm sürdüğü mevsimlerde
Bazı geceler Saya gezme yapardık.
Elimizde büyük bir deve çanı
Galdır güldür gezerdik her yanı.
Yüksek sesle koro halinde
Başlardık söylemeye bu şarkıyı.
(Saya saya sekiz aya
Sadaladım dokuz aya
Dağda koyun kışlasın
Düzde çiftin işlesin
Gökten direk direk
Yerden kürek kürek
Ver Allah'ım bereket
Huuuu...huuuu....huuuu....)
Bunu duyan hane sahipleri
Suyla doldururdu küpleri.
Biz kapıya varınca
Dökerlerdi üstümüze suyu.
Hepimiz sırlı sıklam olur
Çil yavrusu gibi dağılırdık.
Fakat ev sahibinin o uzattığı
Paraları görünce de
Adeta sevinçten bayılırdık.

Ne günlerdi o günler
Bizi beklerdi ekinler.
Elimizdeki mantar tabancaya
Şöyle,bir iki el dokunduk mu
Kaçıştı bütün serçeler.

Siyah karıncaya Türk,
Sarisına gâvur der
Kıyasıya dövüştürürdük
En çok futbol oynardık
Bazen oyuna dalar
Zilin çaldığının
Farkına bile varmazdık.

Yaz tatili geldi mi
Elimizde bir sapan
Hem hayvan otlatır
Hem de dikenliklerin arasında
Yalın ayak,başı kabak
Kuş avlardık.

Ne de yağlı olurdu
O vurduğumuz kuşlar.
Doyum olmazdı yemesine
Biri en az iki ekmek yağlardı.

Bahar gelince kırlara çıkar
Demet demet çiçek toplardık.
O yemyeşil çimenlerin üstünde
Bir o yana bir bu yana koşar oynardık.

Çeşit çeşit uçurtma yapar
Gök yüzünün maviliklerinde uçururduk.
Bazen fırtına ipi kopartır,
O güzelim uçurtmayı kaçırdık.

Neydi o bayram günleri
Uyku girmezdi gözümüze.
Hele birde üst baş yenilenmişse
Diyecek yoktu keyfimize.
Gece yarısı yataktan kalkar
Düzünür koşunurduk.
Ne bitmez geceydi o
Beklemekten yorulurduk.

Namazdan gelirdi bütün erkekler
Bayramlaşmaktan yorulurdu bilekler
Haydi koşun,koşun çocuklar
Nineniz,dedeniz evde sizi bekler.

Ne güzeldi o bayramlar
Birbirine kaynaşırdı insanlar

Çocuklar sevilir okşanırdı.
Zengin fakir, genç ihtiyar
Herkes, herkes birbiriyle kucaklaşırdı.

Bugün ne oldu bize
Şeytan mı tükürdü yüzümüze
Nerde o eski sevgi saygı
Herkeste nedendir bu kaygı.

Öğretmenimiz tarihten bahsederken
Fatih'in fetihlerinden
Yavuz'un, Kanuni'nin cenklerinden
Barbaros'un deniz aşılı seferlerinden
Etkilenir, yaş gelirdi gözümünden.

Hele şu Kurtuluş Savaşı
Ne acıydı ne acı.
Türk'ün yediden yetmişi
Cepedeydi düşmana karşı.
Evde ne ana kalmıştı, ne bacı
Allah heba etmezdi muhtacı
Çok şükür ki sonunda
Yine giyen biz olduk tacı.

Duvardaki Atatürk'ün portresi
Etkilerdi bütün herkesi
O masmavi gözleri
Sanki her an denetlerdi bizleri.

Dört gözle beklerdik
Yirmi üç Nisan'ı.
O güleç yüzlü çocuklar
Neşeyle doldururdu her yanı.
Bütün dünya çocukları
Ankara'da toplanırdı.
Siyahı, beyazı, sarısı
Tek bir vücut olur
Birbirine karışırdı.

Bütün Kâinat çocukları
Teşekkür ederdi Atatürk'e
Çünkü dünyada çocuklara
İlk sahip çıkan
Bizdik tek ülke.

Çocukluk demek oyun demektir
Koşmaktır, binmektir, inmektir.
Kuru fasulyeyse
En çok sevdiğimiz yemektir.

Oyundu bütün arzumuz
Bu dünyada hiç yoktu kaygımız.

Her Şey iyiydi,her Şey güzeldi.
Köpek havlaması,kuş cıvıltısı
Rüzgarın sesi,ormanın neşesi
Hepsi,hepsi bir başka güzeldi.

Herkesle dost olurduk,
Kin beslemezdik kimseye.
Çıkarıcılık,bencillik yapmaz,
Hiç değer vermezdik keseye.

HerŐeyi toz pembe görür,
Peşin sıra hep yürürdük.
Uzun bir çubuğu eşek yapar
O tozlu pátika yolda hep srrdk.

DŐnmezdik hiç yarını
Kuru katı,ne bulduysak
Doyurur geçerdik karını.
Bırak küçük kardeşim büyüme
Hep küçük kal.
GlŐnle,pŐnle
Etrafına hep neşe sal.
Bizde çocuktuk bir zaman,
Bugün adam olduk kocaman
Fakat çocukluktaki hayatı
YaŐayamadık hiç bir zaman.

01.09.1987-Demre

Yaşar Yaramış

Çöpçü

Üstü, başı perişan
Ne şöhret var, ne de şan
Çöplükleri hep o dur
Sokak sokak dolaşan.

Elde kakma araba
Aldırmadan mikroba
Köle gibi çalışır
Hepsi eş, dost, akraba.

Kirlense de o eller
Çevreyi hep temizler
Şayenizde korundu
Dağlar, göller, denizler.

Ona çöpçü demeyin
Hiç hakkını yemeyin
Onlar gerçek timsali
Alın teri, emeğin.

Yarı çıplak bedeni
Kaskara olmuş teni
Horlayan bakışlarla
Bir de üzerler seni.

Elde kürek, süpürge
Bir hayalet, bir gölge
Tüm çöpleri süpürür
Pis kalmaz hiç bir bölge.

Gözü kör, kolu çolak
Baş kabak, yalın ayak
O haliyle çalışır
Ne aptaldır, ne salak.

Ağzı, dili yaradır
Geleceği karadır
Üç kuruşla geçinir
Aldığı az paradır.

Emeğe saygın olsun
Yemeğe hakkın olsun
Sen örnek ol ki bir şey
Demeye hakkın olsun.

26.02.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Dağın Çakalı

İki yüzlü sahtekarlar çakalı,
Kendini kurt sandı dağın çakalı.

Ulu orta hiç durmadan pavladı.
Arslanda onu bir güzel avladı.

Etme bulma dünyasıdır bu Dünya.
Uzun sürmez,gerçek değildir rüya.

Aç tavuk kendini ambarda görür,
İt ürür,kervan yine aynen yürür.

Akıllı geçinen bir sürü zır deli,
Çoğu bakar kör,gözleri perdeli.

Herkes,herzaman haddini bilmeli,
Akıyla Hakk'ı batılı görmeli.

Hakk'ı bilmektir insanın gayesi,
İşte bu onun en büyük payesi.

İşine hislerini karıştırma.
Kimseyle asla sidik yarıştırma.

Kiminin ezelden karadır bahtı.
Kiminin ölenedek sürer tahtı.

Aza kanât et, haline şükret.
Düşman da olsa ne kalp kır,ne küfret.

Herkes dünyada kendi riskini yer.
Aynıdır herkesin gideceği yer.

Kendini ne kadar zorlarsan zorla,
Hiç bir zaman güzellik olmaz zorla.

Buna derler alinyazısı kader,
Müdanesiz alır başını gider.

Rüzgarsız olmaz,yüce dağın başı,
Eşmeden iyileşmez çıban başı.

İnsanın ta yüze varsa da yaşı,
Hep on sekizdir düşmez gönül yaşı.

Herkes bu dünyada farklı çoban,
Senden sorulur,evin,barkın,oban.

Hep aynı, hiç değişmedi bu sahne.
Bazen doldu,bazen kaldı çok köhne.

Deveden büyük fil vardır unutma.

Hayata k s p,ağlayıp somurtma.

Yaradan'a kulluk görevini yap.
Kula kul olma,yalnız Allah'a tap.

Para,pul,her Şey boş,onun dışında.
Hep o var, iniŐinde, çıkıŐında.

 eninken oldun muhteşem bir eser.
İstediği an o, biletin keser.

Her zaman,herkese et,hayır,dua.
Tüm kainat onun dağ,bayır,ova.

Af dile hep Allaha yalvar,yakar.
Akli olan hep geleceğe bakar.

20.04.2011 / Antalya

Yaşar Yaramış

Dedem Korkut'a Selam

Başı karlı dağların doruklarından
Yemyeşil vadilerin oluklarından
Şu bizim Erenlerin soluklarından
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Ta Doğu Türkistandan,Türkmenistandan
Kömür,petrol yatağı,Kazakistandan
Şu altın,elmas yurdu,Özbekistandan
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Şeyh Şamil'in diyarı Çeçenistandan
Begil oğlu Emre'nin Gürcistanından
Şu Anadolunun aziz insanından
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Yüzyıllardır hep gönüllerde taht kurdun
Billirsin Tüm Türk illeri senin yurdun
Selamı var sana gök yelesi kurdun
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Kahraman Oğuzların Bayat boynundan
Türkün özbe öz asilane soyundan
Fırat'ın,Aras'ın,Dicle'nin suyundan
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Dede Korkut Türk dilinin şaheseri
Hiç bir zaman doldurulmaz onun yeri
Sen ey Türklüğün akıl hocası,piri
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Resulzade'nin can Azerbeycan'ından
Bütün Türk dünyasının dört bir yanından
Yavuz'dan,Fatih Sultan Mehmet Han'ından
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Hep bizlere boy boylandın,soy soylandın
Hikayelerinde bambaşkaydı tadın
İçimizde hep daim kalacak adın
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Sen rahat uyu Bayburt'un Masat'ında
Herkes çiftinde,çubuğunda,hasatında
Sana müteşekkiriz Allah katında
Sana selam getirdim,Dedem Korkutum.

Yaşar Yaramış

Değerlerimiz

Değerlerimiz

Arkamda ne amca var ne dayı
Bana dar ettiler bu Dünyayı.
Öyle dert, sıkıntı verdiler ki
Gösterdiler Anya yı , Konya'yı.

Ben artık kanadı kırık bir kuş
Yuvamı yıktı uğursuz baykuş.
Dayanacak mecalim kalmadı
Gayrı bana inişler de yokuş.

Garibana vuran çok oluyor
Susmayıp dik duran yok oluyor
Her gün ne hikmettir ki bilinmez
Halimizi soran yok oluyor.

Yeter, her şeye olmayın engel
Bir kez ayağa atmayın çengel.
Ey hak , adalet nerelerdesin !
Özledik seni, ne olur , dön gel.

Kayıp gidiyor ellerimizden
Bizi biz yapan değerlerimiz.
Bülbül el çekmiş güllerimizden
Gayrı sessizdir seherlerimiz.

26.05.2019 / Antalya

Yaşar Yaramış

Demre

Yeşille beyazın kaynaştığı
Denizinde balıkların oynaştığı
Cam seraların ışık saçtığı
Cennet bir beldedir Demre.

Denizi masmavi pırıl pırıl,
Çalışır insanı harıl harıl.
Gel sende işe dört elle sarıl
Seni de bağrına bassın Demre.

Fakir yok, herkes zengin mi zengin
Yeşil beyaz ovası var, engin
Şu alemde yoktur senin dengin.
Gönlümün sultanı canım Demre.

Kekova'da kekik kokusu
Makidir dağlarının dokusu
Hele portakal, limon kokusu
Mesteder adamı, yeşil Demre.

07.08.1994-Demre

Yaşar Yaramış

Diyarbakır Anaları

Bütün çevresi sarılmış
Gül dalından koparılmış
Hayata küsmüş, darılmış
Sanki yaşayan bir ölü
Kayıp Çocuk Anaları.

Yaban ellerde, gurbette
Gece gündüz hep nöbette.
Hesap soracak elbette
O zalimlerden nefretle
Diyarbakır Anaları.

Yavrusu zorla alınmış
Hakkı gasp edip çalınmış.
Onulmaz derde salınmış
Çocuklarını istiyor,
Terör mağduru analar.

Gözü yaşlı, gönlü gamlı
Adını anar devamlı.
Yıllar yılı hep evhamlı
Yaşar, yaşamak bu ise
Kayıp Çocuk Anaları.

Terörden bıkmış usanmış
Yıllarca ciğeri yanmış.
Bıçak kemiğe dayanmış
Al kanlara boyanmış,
Diyarbakır Anaları.

Çok büyük olsa da bu şer,
Kopsa da kıyamet, mahşer.
Kim evladından vazgeçer
Ölmek var dönmek yok diyor
Kayıp Çocuk Anaları.

Arkanızdayız milletçe
Size vurulmaz kelepçe.
Çıkıp meydanlara mertçe
Haykırır o namertlere,
Diyarbakır Anaları.

Varken her avın avcısı
Kolay mı evlat acısı
Bir ömür sürer sancısı
Nasıl yaşar bir bilseniz
Terör kurbanı Analar.

27.10.2019 / Antalya

Yaşar Yaramış

Doğru Yol

Toplumda her türlü insan mevcut
Kimi keman çalar,kimi de ud.
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Ne parçala,ne bl,ne yut
Ne aş,ne kes,ne de uyut
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Ne mal,ne can,ne ırza tecavüz
rn bekleme daha gelmeden göz.
Sen sen ol,arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Aldanıp ta deme,kıdeme
Ona buna yalan söyleme
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Yalan söylemesin dillerin
Vurup kırmasın ellerin
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Haktır,adalettir bunun adı
Bulunmaz hiç bir şeyde tadı
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Dayım var deyip yaslanma
Tembellik edip paslanma
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Hayat bilirsin azgın canavar
Alır götürür neyin yok neyin var
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Sen de kaynama bu kazanda
Dzlgye ık biraz kazanda
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Unut şansı, kumarı
Yine yeme şamarı
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Neyse insanın fikri
Hep o olur,zikri

Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Bu bir fermandır ferman
Eğer arıyorsan derdine derman
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Çıkmak istiyorsan aya,güneşe
Karga gibi üşüşme leşe
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

İmandır insanın can yoldaşı
Ona uymayan olur şaşı
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Kafirlere kanma
Onlar gibi yanma
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Bu yol Hakkın yolu
Yoktur sağı solu
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Beş kuruşa atma takla
Ne tartaklan ne tartakla
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Hısım,akraba kayırma
Sevenleri ayırma
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Selamettir sabrın sonu
Sakin hiç unutma bunu
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

Boş değil dünya Yaşar
Kul doğru yoldan nasıl şaşar
Sen sen ol arkadaş!
Hep doğru yolu tut.

04.12.1989 / Muğla

Yaşar Yaramış

Doğruyu Dokuz Köyden Kovalarmış

Bizi adam yerine koymadılar.
Bir gün olsun, hal hatır sormadılar.
Bütün ülkeyi yediler yüdüler;
El insaf! yine de hiç doymadılar.

Gözlerini kara toprak doyursun.
Sanma orda rahat rahat uyursun.
Yarın Mevlam derse ki nedersin,
Kulum gelsin,Cehenneme buyursun.

Hayra alamet değil,yağma,talan
İflah olmaz devlet malını çalan.
Hiç düşünmez misin yarın nolacak?
Şu çor çocuk,eş dost,geride kalan.

Sinek küçüktür,mide bulandırır
Kötü insan her şeyi sulandırır.
Hırsızda acıma,merhamet olmaz
Her gün cümle aleml dolandırır.

Doğruyu dokuz köyden kovalarmış,
Donanı hep buz ile ovarlarmış.
Sakin deme,küçücük bir demet ot;
Ama deveyi yardan yuvarlarmış.

Yaşar Yaramış

Doğu Türkistan

Doğu Türkistan

İşgal edilmiş Türk ün öz vatani
Tecavüze uğramış kız,kızanı
Ne kişiliği kalmış ne de şanı
Zalimin insafına kalmış canı.

Sorgusuz sualsiz binlerce infaz
Geride kalmış virane bir enkaz.
Ne ederse etsin kafir, beynamaz
Müslüman asla Hak yolundan sapmaz.

Ayaklar altına alınmış namus
Karşı çıkana ya idam ya mapus.
Aileler parçalanıyor mahsus
Hep gözardı ediliyor bu husus.

O kızıl yabani köpek sürüsü
Yayıyor Dünya ya vahşet virüsü.
Yine dövünce Türk,demiri, örsü
Ne taç kalır ne taht,devrilir kürsü.

Yakıp yıkılmış ibadet haneler
Bir dile gelse o mapus haneler
Çin işkencesi daha neler neler
Şay say bitmez yedikleri naneler.

Türk ve Müslüman olmaktır günahı
İmanıdır, onların tek silahı.
Göge çıksa da mazlumların ahı
Vardır,her gecenin bir sabahı.

O zalim,Allahsız,kitapsız Çinli
İnsan olamaz ya şeytan ya cinli.
İntikam için bin Kürşat yeminli
Hesap vereceksin ey kafir dinli.

Asılmış milyonlarca masum insan
Boşaltılmış Kaşkar,Urumçi,Sincan
Ey İslam alemi! ey bütün cihan !
Doğu Türkistan kan ağlıyor kan..

15.12.2019 / Antalya

Yaşar Yaramış

Doğum Günün Kutlu Olsun

Gece gündüz düşlediğim
Beyit beyit işlediğim
Hep bağrında kışladığım
Doğum günün kutlu olsun.

İçin için özlediğim
Hep yolunu gözlediğim
Yüreğimde közlediğim
Doğum günün kutlu olsun.

Karda açan kardelenim
Bu gönlüme dar gelenim
Benim güzel fesleğenim
Doğum günün kutlu olsun.

İnce,nazik çok kibarım
Sen de yok mu itibarım?
Yazım,kışım,ilkbaharım
Doğum günün kutlu olsun.

Sensiz Mecnun dan farksızım
Hiç dinmiyor,ağrım,sızım
Sen ey gökteki yıldızım!
Doğum günün kutlu olsun.

Yaşar Yaramış

Dudakları Nar Çiçeği

Dudakları nar çiçeği
Hep şerbettir ieeği.
Öyle bağlanmış ki ona
Yok ondan vazgeeeği.

Dudak kiraz, yanak elma
Hep sev, sevil, aşksız kalma.
Ben seni çok seviyorum
Yeter artık, günah alma.

Saçları kömür karası
Geçmiyor gönül yarası.
Evlenmek istiyor ama
Cebinde yok, hiç parası.

Güzelliği yaktı beni
Girdabına çekti beni.
Seviyorum bekle dedi
Söz verdi de ekte beni.

Sular akar hep engine
Dikkat et sen, hep kendine.
Sonra çok pişman olursun
Varmazsan eğer dengine.

17.06.2013 / Antalya

Yaşar Yaramış

Dünya

Ağır bir yük binmiş sırtına
Her işte göster ki itina
Senin de dalını kırmasın
Sonra rüzgar, tipi, fırtına.

Dünya ana rahmine göre
Çok güzel, geniş bir cennettir.
Fakat gerçek cennete göre
Çekilmez bir ruh hali, cinnettir.

Dünya'ya fazla tamah etme
Hiç nefsin peşin sıra gitme.
Adı üstünde kaypak dünya
Bir gün sana da vurur tekme.

Işık kelebeği cezbeder
Göz göre göre ona gider
Hiç bilmeden akibetini
Pisi pisine yanar gider.

En büyük silahın aklındır
Onu hep kullanmasını bil.
Özelin: Mahremin, saklıdır
Yeter ki sen susmasını bil.

Hiç kimse burda dikiş tutmaz
Burası imtihan dünyası.
Asla mundar bastırık tutmaz
Er ya da geç, çıkar foyası.

10.08.2014 / Demre

Yaşar Yaramış

Dünyanın En Güzel Kızı

Dünyanın en güzel kızı,
Hayırlı sabahlar sana.
Sen cennetin Huri kızı,
Sevmeyi öğrettin bana.

Güzelsin Bebekler gibi,
Özelsin Melekler gibi,
Gelip girdin bu gönlüme,
Pır pır Kelebekler gibi.

Güzelin düşmanı çoktur.
Güzel sevmeyen hiç yoktur.
Bana bir haller oluyor,
Aman yetiş,kurtar doktor.

Yüreğimi deldi geçti,
Senin bal rengi gözlerin.
Bu garip kendinden geçti,
Mihrabı oldu yüzlerin.

Kimseye pas vermesen de,
Herkesin gözü var sende.
Öyle güzel öyle şuhun,
Derin iz bıraktın bende.

Çanakkale,İzmir,Bursa
Dönüp dönüp sana baktı.
Caddelerde her kim varsa
Dayanamayıp söz attı.

Dünyanın en güzel kızı
Nasıl unuturum seni.
Hâlâ içimdeki sızı,
Yakıp kavuruyor beni.

20.05.2000-Bursa

Yaşar Yaramış

Düştüm Yollara

Yalın ayak,başı açık,
Düştüm yollara,yollara.
Biraz deli,biraz kaçık,
Düştüm yollara,yollara.

Gözüm yaşlı,boynum bükük
Düştüm yollara,yollara.
Yüz yerimden kırık dökük
Düştüm yollara,yollara.

Derde deva olmak için,
Gönüllere dolmak için,
Kapıda kul olmak için,
Düştüm yollara,yollara.

Yollar acı,yollar vahim
Güç,kuvvet ver bana Râbim.
Çare değil,avkat,hakim.
Düştüm yollara,yollara.

Gül cemalin görmek için,
Yatağını dürmek için,
Yüzüne yüz sürmek için,
Düştüm yollara,yollara.

Dağı taşı aşaraktan,
Nehir olup,çoşaraktan,
Sana tam yol koşaraktan
Düştüm yollara,yollara.

02.02.1995-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Eh Sevdiğim

Anladım artık,sen beni sevmiyorsun
Bayramda bile hal hatır sormuyorsun
Ölüyü,diriği zaten bilmiyorsun
Eh sevdiğim senin alacağın olsun.

Hakiki dost,kara günde belli olur
Kusursuz dost arayan,dostu zor bulur.
Dost dosta küser,gelmeyince kahrolur.
Eh güzelim,ne yapalım sağlık olsun.

Derler ki zaman her şeyin tek ilacı
Hayat bazen tatlı,bazen de çok acı,
Aşk güzeldir ama mahveder muhtacı
Eh napalım,bizimki de böyle olsun.

Ben zindanlara atılmış bir Yusuf'um
Tarif edemez halimi,hiç bir mefhum
Acılar içinde sevgi dolu ruhum
Acılarla büyür insan,varsın olsun.

Elbet bir gün hak yerini bulacak
O gözlerine kara toprak dolacak
Ömür bitecek,bir gül gibi solacak
O zaman dünya senin olsa nolacak.

Yaşar Yaramış

Ehline

Eğer bir iş,verilmiyorsa ehline,
Hayretmez,salı verin gitsin engine.

Yaşar Yaramış

Ekvator güneşi

Bana kış güneşi deme
Ben ekvator güneşiyim.
Onun için uzaksın ya bana
Biliyorsun ya, yaklaşınca
Yanıp kavrulacağını,
Ateşime dayanamayıp
Yanıp kül olacağını.

Sen yanacağına
Ben yanayım.
Varsın olsun
Hayalinle avunayım.
Kendi kendime
Kendi dünyamda
Hayaller kurup
Hep avunayım.

Ben ekvator güneşiyim
Mevlâm sabit kılmış beni.
Ne bir adım geri,
Ne bir adım ileri
Gitmem imkansız.
Hareket edecek olursam eğer
Gevşeyi verir
Bütün dünyanın çivileri.

Gerçek seven
Harmanda katlanır
Çekmeğe döven.
Seviyorum seni
Sevgimden asla
Hiç şüphelen olmasın
Beni göklere çıkartıp
Her zaman her yerde
Daima öven.

10.10.1997-Demre

Yaşar Yaramış

Eller Aldı

Gözlerim,gözlerine takılı kaldı,
Güzelliğın aklımı başımdan aldı.
Bin yılın başında bir güzel sevmiştım,
Onu da elimden,zalim eller aldı.

Bu yürek,nasıl dayanır bu acıya?
Şikayetım var.Hakime,savcıya.
Bir körpe ceylandım ıssız dağlarda,
Gafil avlandım, o zalim avcıya.

Ne yapsam,ne etsem aklımdan çıkmaz,
Seven gönül,aşktan usanmaz,bıkmaz
Gerçek seven ölümüne sevendir,
Hiç bir zaman,kalp kırıp,gönül yıkmaz.

25.10.1998-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Er meydanı

Yüreğine güvenen!
Bileğine güvenen!
Zorluklara direnen!
Haydi çıksın meydana.

Kendine güvenen!
Fendine güvenen!
Cengine güvenen!
Merçe çıksın meydana.

Hiç bir şeyden korkmayan
Ceylan gibi ürkemeyen
Arslan gibi kükreyen
Gelsin,gelsin meydana.

Rakibe dış bileyen
Sık dokuyup,eleyen
Hakk'tan rahmet dileyen
Gelsin,gelsin meydana.

Özü, sözü bir olan
Akıl bâli, hür olan
Halk içinde pîr olan
Gelsin,girsin meydana.

Bu meydan,er meydanı
Yiğit dolu her yanı
Vermeden tatlı canı
Terketmem bu meydanı.

22.03.2006 / Demre

Yaşar Yaramış

Erzurum'da Ramazan

Bir başkadır Erzurumda Ramazan
Minarelerden yükselince ezan
Koşar camiye müminler,kız,kızan
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Düğün,bayramdır Erzurum Kalesi,
İlk orda yandı Türkün meşalesi
Kapandı artık kötülük perdesi
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Herkes oruçtur,yediden yetmişe
Tüm her şeyiyle sadıktır geçmişe
Müsaade yoktur,yemişe,içmişe
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Masalar kurulur iftara yakın
Kullar yemeğe gider akın akın
İftar açmış şu nurlu yüze bakın.
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Sanki gelin olmuş Çifte minare
Sahurda top atılır pare pare
El açılıp dualar edilir Yare
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Şeytanlar bağlı,her yanda Melekler
El açmış çağırır hep bizi bekler
Rabin ışığıyla nurlanmış gökler
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Bin aydan daha hayırlıdır bu ay,
Bilmeyenin haline vay anam vay.
Olmak istiyorsan cennete aday
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

Hiç eksilmez PalandökenİN karı
Siler atar kararan ufukları
Tövbe et, afettir günahları.
Bir başkadır Erzurumda Ramazan.

07.05.1993 / Erzurum

Yaşar Yaramış

Esmâ i Hûsnâ

Bizi yoktan var eden
Bize bizi yar eden
Rızkı kesip dar eden
Ya Allah hu Ya ALLAH.

Dilde adın her zaman
Bu halimiz pek yaman
Bizi affet Ya Rahman
Ya Allah hu Ya RAHMAN.

Adem insanın ilki
Her dem kurnazdır tilki
Alemlerin Meliki
Ya Allah, Ya MELİKÜ.

Namaz mümin'ün süsü
Oruç zırhı örtüsü
Günahlar da kıtüsü
Affet ey Ya KÜDDÜSÜ.

Okuduk hep elif lam
Dostça ettik söz kelam
Ya Aleyhi vesselam
Ya Allah hu, Ya SELAM.

Düşmanların şerrinden
Ruhumun kederinden
Diyelim ta derinden
Ya Allah, Ya MÜMİNÜ.

Namaz direği dinin
Şükreder gerçek Mümin
Söyleyelim bin, yüz bin
Ya Allah, Ya MÜHEYMİN.

Bütün kullar kardeşiz
Aramızda yok siz, biz
Çok şanslı bir ümmetiz
Ya Allah hu, Ya AZİZ.

Kimi cahil çok gaddar
Kimi havadan atar
Derde deva sende var
Ya Allah hu, Ya CEBBÂR.

İnsanoğlu, cin, peri
Hepsi Rabb'in eseri
Azizlerden her biri
Der, Ya MÜTEKEBBİRÜ.

Her zaman Kuran oku
Doysun ona tüm doku

Yaratan varı, yoku
Ya Allah, Ya HÂLİKÜ.

Seyreyle mevcudatı
Hakkıyla ver zekatı
Yaratan mahlukatı
Ya Allah, Ya BÂRİÜ

Her zaman getir tekbir
Eşsizdir Allah, tek, bir
Eden en güzel tasvir
Ya Allah, Ya MUSAVVİR.

Gözden yağınca yaşlar
Erir hep dağlar taşlar
Günahları bağışlar
Ya Allah Hu, Ya GAFFAR.

Kışın sonu ilkbahar
Yazın ardı sonbahar
Güneş doğudan doğar
Bunu yapan, Ya KAHHÂR.

İmansız gönül harap
Aç, susuz, çölde serap
Kurtar bizi, ey Yarap
Ya Allah hu, Ya VEHHÂB.

Verdi bin türlü erzak
Yine de şükürsüz bak.
Kimse çizmesin zikzak
Görür Allah, Ya REZZAK.

Mazluma çektirme ah
Sonra dersin bak, eyvah
Tek edecek eyvallah
Ya Allah hu, Ya FETTÂH.

İmanlı olur alim
İnançsızdır şu zalim
Cennet benim hayalim
Ya Allah hu, Ya ALİM.

Alim bilir abiti
Zalim bilir zabiti
Tüm kulların maбудu
Ya Allah, Ya KÂBİDU.

İyi ile basiti
Midedeki asidi
Tenin bütün kesiti
Der, Allah, Ya BASİTU.

İyi iyiye yordu
Kötü kötüye yordu
Seni buldum diyordu
Ya Allah, Ya HAFİDU.

Suda yüzer bir kuğu
Çayır çimende buğu
Hoca giyer kavuğu
Der, Allah, Ya RAFİU.

Dikiş diker hep terzi
Hep yük çeker terazi
Hep boş mal, mülk, arazi
Bize yeter, Ya MÜZZÜ.

Gülün bülbüle zülü
Ona yok tenezzülü
Der ki şair Fuzuli
Ya Allah, Ya MÜZİLLÜ.

Dünya derin bir kuyu
İnsanda var beş duyu
Terk et artık uykuyu
Söyle her dem, Ya SEMİU.

Soru içinde soru
Beladan kendin koru
Yarın ötmeden boru
De, Allah, Ya BASIYRU.

Ne savcı, ne hakimi
Kâinatın hakemi
Odur mutlak hakimi
Ya Allah, Ya HAKAMİ.

Ömer de adaletli
Çok azimli, gayretli
Gerçek tek adaletli
Ya Allah hu, Ya ADLÜ.

Her şeyi bize lütuf
Her sözü ince, latif
Kullukta bizi aktif
Etsin Rabb'im, Ya LATİF.

Üstünde kalmasın kir
Temizlen dergaha gir
Her yolun sonu kabir
Ya Allah hu, Ya HÂBİR.

Er, erbaş eder talim

Zulüm eder hep zalim
Ya nolur benim halim
Ya Allah hu, Ya HALİM.

Kulun nedir ki cürmü
Görmez mi? Nedir kör mü?
Çok zor çözmek düğümü
Ya Allah, Ya AZIYMÜ.

Allah düşmanı kafir
Ha bire eder küfür
Gittiği yol çok zifir
Ya Allah hu, Ya GAFUR.

Her haline et şükür
Nankörsem bana tükür
İkrama et teşekkür
Ya Allah hu, Ya ŞEKÜR.

Büyü bebeğim büyü
Daha çıkmamış tüyü
İslah etsin kötüyü
Ya Allah, Ya ALİYYÜ.

Oku Kuranı bir bir
Rabbin huzuruna gir
O ki! kitab ı kebir
Ya Allah hu, Ya KEBİR.

Yüreklerde sızı
Etkilemez arsızı
Din kulun muhafızı
Ya Allah, Ya HAFİZU.

Kimi giyer mini, tayt
Kimi de doğuştan layt
İmanda olma lakayt
De, Ya Allah, Ya MÜKIYT

Günah yolunu kesip
Mevlaya doğru esip
Diyelim sonra nasip
Ya Allah hu, Ya HASİB.

Kuran, sünnet tek delil
Ona uy olma zelil
Ne oldu Ebu Cehil?
Ya Allah hu, Ya CELİL.

Kitap Kur'an ı Kerim
Muhammed(s.a) peygamberim
Yoluna can veririm

Ya Allah hu, Ya KERİM.

Herkes herkese rakip
Peşin sıra hep takip
İnsanoğlu çok garip
Ya Allah hu, Ya Rakıyb.

Her yanı sarmış hizip
Hiç boş durmuyor muzip
İnsanlık çok muzdarip
Ya Allah hu, Ya MUCİB.

Mabedim cami, mescit
Olmak gerekmez mucit
Bir gün gibi hep mâcıt
Ya Allah hu, Ya MECİT.

Görölmeyeni gören
Bilinmeyeni bilen
Başımızda dikilen
Ya Allah hu, Ya VASİU

Odur gerçek tek hakim
Şirk koşan densiz de kim?
Ölüm dinlemez hekim
De, Ya Allah, Ya HAKİM.

İman tanımaz hudut
Dar gelir ona vücut
Onun, ne varsa mecçut
Ya Allah hu, Ya VEDÜD.

Her gün oynar hep bahis
Bana Haktan et, bahis
Bitsin artık bu yejs
De, Ya Allah, Ya BAİS.

Vatan için git, seyit.
Ölse de ölmez şehit
Senin ecdadın seyit
Bilir Allah, Ya ŞEHİT.

Ne güzel yaratmış, Hak
Şu nurlu yüze bir bak.
İslâm'ın tacını tak
Sevsin Allah, Ya HAKK.

Aynı değil her vekil
Yeter aradan çekil
O ne güzel bir vekil
Ya Allah hu, Ya VEKİL.

Allah tan geldi vahiy
Bu hakikat bu sahiy
O sallallahu aleyh
Dedi,Allah,Ya KAVİY.

Sıtma tuttu çok çetin
Dedi peygamber örtün
Görür bin bir hacetin
Ya Allah hu,Ya METİN.

Geleceği evveli
Düşünmeyen deli
Tutar uzanan eli
Ya Allah hu, Ya VELİ.

Ne itil ne de it
Zaten her yan pire,bit
Sakın olma parazit
De,Ya Allah,Ya HAMİD.

İşin içine sinsin
Ne öğren ne de tiksın.
Bu alemde hep teksin
Ya Allah hu,Ya MUHSİY.

Mısırdaki sapkın kıpti
Kendine ilah yaptı
Gitti ateşe taptı
Ya Allah hu,Ya MÜBDİ.

Her yerde farklı muhit
Hiç bir yer değil sabit
Yıkar,yapar mütâhîit
Ya Allah hu, Ya MÜİYD.

Zannetme her şey iyi
Şöyle seyret çevreyi
İmanla can vermeyi
Nasip eyle,Ya MUHYİ.

Hastalık buldu müzbit
Bıktı doktora gel git
İçirdi soğuk şerbet
Ya Allah hu,Ya MÜBİT.

Ateist,sapkın,haydut
Her türlü insan mevcut
İkramda hiç yok hudut
Ya Allah hu,Ya MACİD.

eElin yıka yüzün yü
Alim ol çok çko büyü

İlim dipsiz bir kuyu
De,Ya Allah,Ya HAYYÜ.

Kıyım üstüne kıyım
Sen anca gözlerin yum
Bir de adı milenyum
Medet Allah, Ya KAYYUM.

Emanettir bu vücut
Üşümesin sıcak tut
Haşroldu Ad,Lut,Semud
Ya Allah hu,Ya VACİD.

Kul hep kendi istedi
Hayır dedi,şer dedi
Mevlam da ona verdi
Ya Allah,Ya VAHİDÜ.

Göstersen de keramet
Türlü türlü alamet
Sabrın sonu selamet
Ya Allah hu,Ya SAMED.

Allah har zaman tek,bir
Ne istediysen verir
Yaratmaya muktedir
Ya Allah hu,Ya KADİR.

Göğe döndüm yüzümü
Güneş aldı gözümü
Düşündüm de özümü
Sensin,Ya MUKADDİMÜ.

O kimine çok verir
Kimine de az verir
Çünkü her şeye kadir
Ya Allah, Ya MUKTEDİR.

Mevlam her şeyde mahir
Kimini hemen alır
Kimini eder tehir
Ya Allah,Ya MÜAHHİR.

Gel, kim olursan ol,gel.
Gelmeden önce ecel
Onun şevkâtine gel!
O,Ya Allah,Ya EVVEL.

Ne şair,ne muharrir
Hem evveldir hem ahir
Kâinatta en tahir
Ya Allah hu,Ya AHİR.

Hidayet yoluna gir
Kalmasın üstünde kir
Olma sakın bakar kör
De,Ya Allah,Ya ZAHİR.

Olsa da yatın, katın
Artmaz senin fiyatın
Oysa her insan altın
De,Ya Allah,Ya BATIN.

Nolur kulların hali
İlgilenmezse vali
Helak olur ahali
Ya Allah hu,Ya VALİ.

Meyveler renk renk,al,al
Gir İrem bağına dal
O gerçek.Değil.masal.
Ya Allah, Ya MÜTEAL.

İbadetten ne haber
Yarap sevabı çok ver.
Kuran,sünnet hep rehber
Ya Allah hu,Ya BERR.

İşle her dem çok sevap
Olmasın halin harap
Korusun seni Vahap
Ya Allah hu, Ya TEVVAB.

Üzer kulu keder gam
Zulüme etme devam
Rabb'im alır intikam
Ya Allah,Ya MÜNTEKİM.

Yalansız olmaz çok laf
Çam devirip, yapma gaf
Her devirde çıkar af
Af,Ya Allah,Ya AVÜVV.

Hakdan her dem dile af
Dökülsün günah raf raf
İblis olsun bertaraf
Ya Allah hu,Ya RAUF.

O her şeyden önce ilk
Onundur her şey,mal,mülk
Başımıza bir külünk
Vurma,Ya MÂLİKEL MÜLK.

Eder sayısız ikram

Hele yemezsen haram
Kapanır dertli yaram
Zülcelâli vel İKRAM.

Aşma sakın maksatı
Alamazsın ruhsatı
Hep adil ol,kaskatı
O,Allah,Ya MAKSİTU.

Allah'ın evi cami
Siler kederi,gamı
Toplanır camı cemi
Der, Ya Allah,Ya CAMİU.

Halin vaktin çok iyi
Her gün daha da büyü
Kaçırma hiç ölçüyü
De, Allah,Ya GANİYYÜ.

Düşünsene Karun'u
Mısırlı Firevun'u
Bir sinekle Neron'u
Ya Allah hu, Ya MUĞNİ.

Kimi işlere mani
Kimi işte çok gani
Kudret elinde yanı
Ya Allah, Ya MANİU.

Bu can kafes gönle dar
Helal olan çok şey var
Bir o kadar da mundar
Verme,Ya Allah,Ya DARR.

Yüklerin en hafifi
İşlerin en naifi
Yeter bu bana kafi
Ya Allah, Ya NAFİU.

Alim hakkı savunur
Zalim der orada dur
Alemlere verdi nur
Ya Allah hu,Ya NUR.

Doğru yola koş haydi
Çağırır dağ,taş,vadi.
Ö güzel Muhammedi
Ulaştırdı,Ya HADİ.

Kimse değil ebedi
Dünya herkesi yedi
Cehennemi,cenneti

Yarattı,Ya BEDİU.

Bir Rabb 'im var,hep baki
Doğum hak,ölüm vaki
Kâinatın meliki
Ya Allah hu, Ya BAKİ.

Kimi hasta çok bariz
Kimi çok kötü varis
Kimini aldı kriz
Ya Allah hu, Ya VARİS.

Kiminin yaşı reşit
Kiminin işi eşit
Kulak ver,iyi işit
De,Ya Allah,Ya RAŞİT.

Öfkelenme et sabır
Ne kız,ne bağır,çağır
Dayanmak çok zor,ağır
De,Ya Allah,Ya SABUR.

Dünya bir dönme dolap
Dökülüyoruz lap lap
Etme bize hiç azap
Medet Ya Allah,Ya RAB...

Yaşar Yaramış

Ey Benim Güzel Halkım

Günaydın, ey benim güzel halkım!
Fitne üzüm verdi salkım salkım.
Yeter artık uyumayın kalkın
Dişli kırılırsa dönmez çarkım.

Nifak ekmede sözde aydınlar
İpotek ediliyor yarınlar
Ne söylersen söyle, kâr etmiyor
Öyle genişlemiş ki karınlar.

Dört yandan saldırıyor uşaklar
Bizi hep başımızdakiler duşşaklar
Öyle yabancılaştırıldık ki
Hep çatıştırılıyor kuşaklar.

Türküm,doğruyum demek suç oldu
Ayrışma zirve yaptı uç oldu.
Beş Bin yıllık koskoca bir millet
Ayağa düşürüldü, kış oldu.

Öz yurdumda okunmuyor künyem
Bunu nasıl kaldırır ki bünyem.
Ruhuna fatiha okunuyor
Ağla ey Antalya,Ordu.Ünye'm.

Bizi kaldırıp attılar rafa
Başlar baş değil sanki yafa.
İnan çok fazla sürmez,süremez
Bizleri yer bitirir bu kafa.

Çözüm diyerek çözüyoruz
Paketlerle hep üzüyoruz.
Eller her geçen gün büyürken,biz
İçe kapanıp büzülüyoruz.

Açılım dedik arayı açtık
Birbirimize hep savaş açtık
Avrupa verecek diye harçlık
Gerçeklerden nedense hep kaçtık.

Birileri gücenecek diye
Ciğer teslim edilmez kediye.
Ey tavizde sınır tanımayan
Bu yurdu edemezsin hediye.

Tarih oldu artık andımız
Levhalarından silindi adımız.
Düşman işgaline mi uğradık?
Maalesef hiç kalmadı tadımız.

Gerçekler hep göz ardı edildi
Mazlumlar ordan ora itildi.

Zalimin ayağına gidildi
Göge çıkarılıp,yüceltildi.

İş başında yüz binlerce maşa
Yıkım için boğulmuş maaşa.
Kalk artık ayağa,Türk Milleti!
Öldürölüp konulmadan nâşa.

02.10.2013 / Antalya

Yaşar Yaramış

Ey Biçare İnsan

Ey birbirine kenetlenmiş böcek!
Ey gökyüzünün maviliklerinde uçan kelebek!
Gül,eylen,dolaş,hayatın acısından bana ne diyerek.
Gez,mis kokan kırları,yeşil baharı,çiçek çiçek.

Ey yüce dağların eşsiz kahramanı!
Kocadın artık,durduramazsın zamanı.
Yaşlanınca ayı, olurmuş köpek dayı.
Senin gibi niceleri terk etti,bu sılayı.

Ey biçare insan! Ek ki biçesin,gez ki göresin
İlimsiz ruh,pusulasız bir gemidir bilesin.
Yan ki islâm ateşiyle,Mevlâya erişesin
Nereye gideceksin elinde olmayınca adresin?

25.10.1983 / Demre

Yaşar Yaramış

Eyvallah Etme

Önüne gelene, etme eyvallah,
Sana da akıl,fikir vemiş Allah.

Yaşar Yaramış

Filistin

Huzur doluyken kutsal Kudüs,
Güller kurudu,doldu kaktüs.
Geldiler otobüs otobüs
İş bitti artık, bahtına küs.

Kuran da lanetlenmiş millet
Kurdu orda küçük devlet.
Üç peygamber öldürmüş millet
Ne zulümler yapıyor seyret.

Her gün kan ağlıyor Filistin
Ha yuttu,yutacak büsbütün.
Zaten düşman her yönden üstün
Ne yapsın zavallı Filistin.

Uyuma ey islâm alemi!
Gör,gör artık derdi eleme
Topu topu üç buçuk adam
Sanki o yıkılmaz kale mi?

Zulme seyirci kalmak suçtur.
İsrail çok aşırı uçtur.
Yaptığı zulümler korkunçtur
Allaha emanet Filistin.

Tarih bin sekiz yüz doksanlar
Başta Sultan Abdülhamit var.
Yahudiler toplantı yapar
İlk maddede toprak alma var.

Sultan sinsi planı duyar,
Derhal bu olaya el koyar.
Toprak satışını yasaklar,
Önlerine çeker bir duvar.

Masonlar gelir huzuruna.
El etek öper,el aman der.
İzin ver toprak satışına,
Hünkâr kapı dışarı eder.

Hamit Hân onlara şöyle der,
Biz de asla toprak satılmaz.
Kanla alınır,kanla verilir
Korkmazsan sıkıysa gel, al der.

Hâmit Hân tahtan indirilir
O gün hemen izin verilir.
Basar Yahudiler parayı
Kaçınılmaz son geli verir.

Koca Filistin bir on başıya
Bombalanır,yerle bir edilir.

Bu halk bu yükü nasıl taşıya,
Kimseden gık çıkmaz seyredilir.

Bu gün bana,yarın sanadır.
Onu doğuran da anadır.
Gaflet uykusu çok fenadır.
Hep içimi yakar,kanatır.

Yurdu savunmak terör oldu
Teröristlikse meşru hak oldu.
Vahşetten milyonlar yok oldu
Dağlı geldi,bağlıyı kovdu.

Dünya neden güçlüden yana?
Doymaz mı her gün akan kana?
Kıyılırken binlerce cana.
Reva mı bu? insan insana?

Herkesi yaratan Allahtır.
Öldürülenlere günahdır.
Ölen Müslümanı mübahtır(?)
Fikri çok yanlış,çok sakattır.

Terörle mücadele bahane,
Lübnan'ı yutmak çok şahane.
Ölen yaşlı,genç,çocuk,anne
Vampir kan içiyor,daha ne?

Terörist devlet ey israil!
Ne ekersen onu biçersin.
Hakkından gelecek Azrail
Elbet birgün sende göçersin.

Hani nerede Firevunlar?
Allahlık taslayan Nemrutlar?
Sizi kesen o Adolf Hitler?
Devrildi hepsi,bütün putlar.

Çıban başı siyonist devlet
Yakındır Allahın gazabı.
Adaletsiz,dengesiz sıklet
Bozdu sınırları ashabı.

Orta Doğu her dem kan gölü
Binlerce çocuk,sakat ölü.
Sende hiç mi Allah korkusu yok?
Seni gidi soysuzun dölü.

Düşmanın oyununa gelmeyin!
Kaleyi asla içten delmeyin.
Hırsla kapılıp şaşarsa beyin.
İşte o an biter geleceğin.

Kurtuluş sizde,El Fetih,Hamas
Bir olun kimse sizi tutamaz.
Yakışmıyor size sıcak temas
Asla böyle ülke kurtarılmaz.

04.07.2005

Yaşar Yaramış

Fitne

Fitne ölümden, daha da beter
Ölüm bir kez gelir, alır,gider.
O, üreyici, sosyal bir virüs
Sürekli, ne eksilir ne biter.

Nifak tohumları ekenlerin
Yeri, yurdu yoktur,hiçbir yerde
Cehennem başına çekenlerin
Münafıktır künyesi her yerde.

Her taraf fitne, fesat kaynıyor
Bak şuna gö.. başı oynuyor
Öyle kaptırmış kendini raksa
Dünya yıkılsa, asla duymuyor.

Fitne cehaletin işareti
Bizi yıkmaktır bütün gayreti.
Yok olur gideriz, bu dünyadan
Bakar durursak öyle eğreti.

Oysa her zaman, Hakk'ın yolu bir
Resulümüz bir, kitabımız bir.
Tiren çoktan kaçmış olabilir
Zamanında alınmazsa tedbir.

Yanlışta göz yummak da yanlıştır
Kötüye göz yum, ona alıştır
Sonra çık, hiç o değilmiş gibi
Milleti birbiriyle çatıştır.

Zaman ki birlik, dirlik zamanı
Sen harmana bak, bırak samanı.
Hele sen, bir defa düşmeye gör
Kimse dinlemez, affı, amanı.

Sarmış her yanı fitne ateşi
Düşman etmiş kardeşe kardeşi.
Öyle derinleşmiş içte yara
Dost dostu küsmüş,kesmiş hoş beşi.

21.10.2016 / Antalya

Yaşar Yaramış

Garip

Fakir ama o da insan
Hakir görme o garibi.
Her insanda vardır noksan
Rezil etmen o garibi.

Anamız bir,babamız bir
İnanırız Hakk' a tekbir
Öyleyse bu kavga nedir?
Söyletmeyin bu garibi.

Herkes Dünya misafiri
Bugün yine göçtü biri
Sonuç zindan,çok zifiri
Uğurlayın o garibi.

Geldik hep anadan üryan
Bitti dünya denen rüyan
Ne burda yan,ne orda yan
Bir dinleyin bu garibi.

Zalimi alkışlamayın
Karda buzda kışlamayın
Fakir diye dışlamayın
Sevindirin o garibi.

Para,iman kimde mechul
Gizli hazinedir her kul.
Yorgan bulmaz,bürünür çul
Üşütmeyin o garibi.

Kara gökler üste çöker
Yağmur olur sular döker.
Yoksulluk belini büker
Ağlatmayın o garibi.

10.03.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Geçmiş Olsun

Hastalanmış yatıyormuş,
Yollarıma bakıyormuş,
Sevdiceği gelmeyince;
İçin için ağlıyormuş

Geçmiş olsun,geçmiş olsun
Mevlâm sana şifa versin.

İğne,ilaç alıyormuş,
Yâre haber salıyormuş
Ondan haber almayınca;
Hiç takatsiz kalıyormuş.

Geçmiş olsun,geçmiş olsun
Rabbim sana şifa versin.

Hastalığı verem imiş,
Ciğerleri hepten yemiş,
Bundan sonra gelir ise;
Mezarıma koyman demiş.

Geçmiş olsun,geçmiş olsun
Mevlâm sana şifa versin.

22.02.1998- Demre

Yaşar Yaramış

Gemi

Ben bir gemiyim.
Okyanus ortasında bir gemi.
Kaybettim sevdiklerimi,
Kaybettim ülkemi.
Bir türlü dönemiyorum
Demir aldığım limana.
Ne pusulam var,
Ne de bir klavuzum.
Bu engin denizlerde
Daha yolum çok uzun.
Otuz beş yıl oldu
Dile kolay,
Ben bu mavi sulara
Demir atalı.
O gün, bugündür hep
Bir sığınacak liman,
Bir küçük koy,
Ayak basacak bir
Kara parçası ararım.
Rotam hep kara,
Ama nafîle, yenik düştüm
Şu azgın dalgalara.
Gün oldu yolumu kesti
Buz dağları.
Gün oldu, girdaplara girdim.
Gün oldu, akıntıya kapılıp
Boşlukta kayboldum.
Bir iz, bir işaret görsem ufukta
Gözlerimin içi güldü.
Ben ümitle yaklaştıkça ona,
O birden kayboldu.
Aldı, götürdü beni
Mechuller ülkesine.
Gün oldu, mavi sulara
Azgın dalgalarla boğuştum.
Gün oldu, ufukta
Bir karaltı gördüm
Ona kara diye
Pupa yelken koştum.
Senin anlayacağın
Bu çileli yollarda
Bazen mahmur,
Bazen de sarhoştum.
Boşuna mı demişler,
Deniz kadın gibidir
Ne yapacağı belli olmaz diye.
İşte ben de
Bu bilinmezlikler içinde
Bir gün kaybolup gideceğim.
Ardımdan bir varmış
Bir yokmuş diyecekler;
İsteyecekler, ama beni

Bir daha hiç, grmeğecekler.
Tıpkı Nuh'un gemisi gibi.
Ardımda kalırsa
Belki bir efsane
O da bana yeter
Daha ne...

15.03.1998- Demre

Yaşar Yaramış

Gerçek Dost

Bu devirde mum yakıp arasan
Yine bulamazsın gerçek dostu.
Hele çocuk gibi saf kalırsan
Hiç şüphesiz deldirirsin postu.

Yüzüne gülüp canım diyenler
Sırtını döndüğün an vururlar.
Yıllarca ekmeğini yiyenler
Hep azdıkca azar,kudururlar.

İnsanoğlu hep çiğ süt emmiştir,
Bazen hayvanlaşır,çiğlik yapar.
Kimileri nefisini yenmiştir,
Kötülük bilmez,Allaha tapar.

Her yüzüne güleni dost sanma
Çünkü insan alası içtedir.
Her önüne gelene dert yanma
Sır tutmaz,bir gün seni işletir.

Şairim Yaşar'ım hiç boşuna,
Körler çarşısında ayna satma.
Gitmez bu hiç kimsenin hoşuna,
Sağırlar yurdunda gâzel atma.

Yaşar Yaramış

Gidiyorum Yollarda

Gidiyorum yollarda
Elden ele kollarda
Kimse bilmez halimi
Yapayalnız sallarda.

Güneş battı ufuktan
Çok kalp kırdık, hiç yoktan.
Geçti artık hiç korkma
Kardan, kıştan, soğuktan.

Aldı canım, Yaradan
Göçtüm şimdi buradan
Sorma bana vazgeçtim
Maldan, mülkten, paradan..

İşin başı imanmış
Ehl i sünnet, Kuranmış.
İmansızlar hep yanmış
Kurtulmuştur inanmış.

Anam ağlar ardımdan
Canım çıktı bağrımdan
Dünya bağım kesildi
Mahrumum ben yardımdan.

23.04.2013 -Antalya

Yaşar Yaramış

Gönlüm

O ellerin ellerimi tutmuyor
Gözlerim gözlerini unutmuyor
Dönüp duruyorum sabaha kadar
Gözümü bir türlü uyku tutmuyor.

Ne etsemde aklım,fikrim hep sende
Benden selamı sabahı kessende
Beni sevdiğini inkar etsende
Gönlüm seni bir türlü unutmuyor.

Fayda yok,boşuna yanma diyorum
O tatlı sözlere kanma diyorum
Çok zor,bir gün gelir sanma diyorum
Bu gönül çok aksi,hiç söz tutmuyor.

Kızgın demir tavında dövülürmüş
Tüm hesaplar anında görülürmüş
Gidenin defteri tez dürülürmüş
Gönlüm bir deli deneni tutmuyor.

09.06.2001-Demre

Yaşar Yaramış

Gönlüm Yine Düştü Aşka

Gönlüm yine düştü aşka
Bu sefer inan bambaşka
Tatlı mı tatlı,bal mı bal
Al karşına hep seyre dal.

Papatya,aşkmerdiveni
Karlı dağın kardeleni
Seni bana Hak göndermiş
Bırakmam artık hiç seni.

Gönül bahçemde gülüm ol
Dağlarımda sümbülüm ol
Şenlenişin gönlüm hep daim
Gel,bağımda bülbülüm ol.

Hele dönde yüzüme bak!
İnat etme sözüme bak!
Bu simsiyah saçlarıma
Neden doldu sanırsın ak.

Aşkın içimde pek yaman
Salınam seni hiç bir zaman.
Gönül sevince dinlemez
Ne dar ağacı,ne ferman

Kırka dayansada yaşım
Dertten kurtulmadı başım
Çok aradım gayrı yeter
Sen ol,dostum arkadaşım.

Boy post onda,şıklık onda
Güller açmış yanağında
Gel,bir ömür sefa sür.
Bu aşğın konağında.

Yaşar Yaramış

Gönül Bahçemin Çiçekleri

Gönül bahçemin bütün çiçeklerini
Hep sana yolladım.
Oturduğun caddeden
Ta yatak odana kadar
Evinin tüm her yerini
Kırmızı güllerle donadım.

Hasretin bir kor gibi
Yaktı içimi.
Geleceksen gel artık
Bu benden sana son adım.

Verdiğin numara kullanım dışı
Nerdesin, ne yapar, nedersin?
Nerden bilsin, sana nasıl ulaşsın
Ben deniz, bu garip kişi.
Tüm benliğimi aldın başımdan
Kayboldu ömrümün baharı, kışı.

Ben çok iyi bir sarrafım
Sen de som bir altın.
Dünyalarla ölçülemez senin
Kadrin, kıymetin, fiyatın.

Sen gerçekte benim olmasan da
Hep benim içimdesin.
Hep kulaklarımda çağıldar
O güzel, berrak sesin.
Gönül sana alıştı
Tanrıdan tek dileğim
Bu aşk hiç bitmesin.

Yaşar Yaramış

Gönül Tarlası

Bir sevda ekdim gönül tarlasına
Neden se bir türlü çıkmadı gitti.
Selam verdim güzellerin hasına
Neden se bir türlü almadı gitti.

Uğruna sevda türküleri yaktım.
Gelir diye yollarına çok baktım.
Güya sevipte mutlu olacaktım.
Neden se olmadı anlayamadım.

Hep çıkıp baktım.yıldızlara,aya
Pişman oldum geldiğime dünyaya
Geldim geçtim vuslatı saya saya
Yine de o yâr benim olmadı.

Yaşar Yaramış

Gözler Anlatır Sevgiyi

Bazen kelimeler yetmez
Gözler anlatır sevgiyi.
Bazen bakmakta kar etmez
Sözler anlatır sevgiyi.

Sevgi her şeyin başıdır
Şimdi sevmenin yaşıdır
Beni mest edip bitiren
O yarin gözü,kaşısıdır.

Seni nasıl sevdiğimi
Gözlerime bak anlarsın.
Sana değer verdiğimi
Kalbimi yar,bak anlarsın.

Sen gelmeyince üzüldüm
Gözlerim yollarda kaldı.
İçim daraldı,büzüldüm
Dedim yari eller aldı.

Sensiz buranın tadı yok
Bir türlü geçmiyor zaman.
Gönlün başka muradı yok
Nolur beni onsuz koman

Aşk yaşanır anlatılmaz
Yaşanmadan hiç tadılmaz.
O,en güzel duygudur,
İçine yalan katılmaz.

Sohbetine doyamadım
Koklamaya kıyamadım
Bana sevdiğini söyle!
Söyle! söyle duyamadım.

Allah dostunu severim
Her dem,her yerde överim.
Çünkü o benim altınım,
En değerli mücevherim.

Yaşar Yaramış

Gurbet Yarası

Düşmüş büyük kente köyden.
Kimi garptan,kimi şarktan.
Kurtulmak için yokluktan
Savaş verir, simit, suylan.

Ayrılmış anadan,yârdan
Haber bekler tez diyardan
Anar durur, eşi, dostu
Yanar bağı ta ciğerden.

Gurbet yarası kalbinde
Olmuştur kor,çekmekse zor.
Bahar geldi bak köyünde
Bağın,bahçen,deniz al, mor.

18.06.1982 / İstanbul

Yaşar Yaramış

Gül Derim

Gönül sarayımı yıktılar
Ayağıma kurşun sıktılar
Yetmedi zincirlere vurup
Beni zindanlara tıktılar.

Acıdan yıldızları saydım
Oysa ben ona Güneş,Aydım
Tüm sıkıntılara katlandım
Keşke onu sevmez olaydım.

Sevgi içmesi zor bir zehirmiş
Damla damla kanıma girmiş
Duyarsanız sakın şaşmayın
Bir gün Yaşar aşktan delirmiş.

Herkese ağlama,gül derim
Gelsin yar,kırmızı gül verim.
O beni üzse de, ben ona
Çiçekler içinde gül derim.

21.10.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Güle Güle Beyim Güle Güle

Koltuğu görünce kabarmıştın
Şer çocuklar gibi şırmarmıştın
Tökezleyip yere zıbarmıştın
Güle güle Beyim,güle güle.

Hakkı, haksızı karıştırmıştın
Atla sineği yarıştırmıştın
Bütün halıtları karıştırmıştın
Güle güle Beyim,güle güle.

Verdiğin hiç bir sözü tutmazdın
Güya aklınca,hiç kül yutmazdın
Kendi kuyunu sen kendin kazdın
Güle güle Beyim,güle güle.

Bu makamlar boş demiştin sana
Sen gostaklanıp, kızmıştın bana
Göreyim şimdi de kasılsana
Güle güle Beyim,güle güle.

İti,hırsız hep korumuştun
Garibi kapıdan kovmuştun
Paraya,pula tam doymuştun
Güle güle Beyim,güle güle.

Hiç bir dem, işinin ehli değildin
Fakiri kovdun,lorda eğildin
Çıkarı,menfâti gaye bildin
Güle güle Beyim,güle güle.

Millet senin şerrinden kurtuldu
Sanma yaptıkların unutuldu
Şimdi bir odun daha yontuldu
Güle güle Beyim,güle güle.

Hiç düşmez,şaşmaz bir Allah vardır
İnsana en kötü şey yulardır
Çekip durdular seni yıllardır
Güle güle Beyim,güle güle.

İnsanın ayinesi işidir
İş bilmeyen en kötü kişidir
Ondan arda kalan,tek çişidir
Güle güle Beyim,güle güle.

Daha fazla etrafı kokutma
Bozuk künyeni bana okutma
Akıllan.Adam ol da kin tutma
Güle güle Beyim,güle güle.

04.06.2007-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Gülemem

Afrika'da yüz milyon insan, açlığa terkedilirken,
Afkanistan, Viatnam, göz göre göre katledilirken,
Sözde insan haklarıyla, nice yollar katedilirken,
Alkışlanıp, şak şaklansam da ben gülemem, ben gülemem.

Kardeş kardeşi vururken, ana, baba yasta dururken;
Mahsum Mehmetçiği, üç beş katil pusu kurup vururken;
Kurduğum bütün ümitler, daha yaz gelmeden kururken;
Alkışlanıp şak şaklansam da ben gülemem, ben gülemem.

Bütün yazdığım mektuplara, nazlı yar cevap vermezken;
Dost sanıp bağrıma bastığım, kara günümde gelmezken;
Ümit verip diktiğim, gonca güller, boy salıp açmazken;
Alkışlanıp şak şaklansan da ben gülemem, ben gülemem.

Hergün Bulgar pi.., soydaşlarımın kanını emerken;
Yunan kö.... , baş ucumda yıllar yılı hep ürerken;
Diplomatlarımızı, Ermeni vurupta biz gömerken;
Alkışlanıp şak şaklansam da ben gülemem, ben gülemem.

1983-Erzurum

Yaşar Yaramış

Güvenecek Kulumuz Yok

Paramız yok,pulumuz yok
Bürünecek çulumuz yok
İnsanlar hep şeytan olmuş
Güvenecek kulumuz yok.

Ne olacak işin sonu
Hiç düşünen yok ki bunu
Ha aldılar alacaklar
Altımdaki yırtık donu.

Böyle olmaz,böyle gitmez
Kardeş kardeşini itmez
Birlik beraberlik olsa
Zalimlere güç mü yetmez.

26.10.1998-Demre

Yaşar Yaramış

Haddini Bilmez

Hiç kimseye haddinden fazla verme değer,
Haddini bilmez, kalkar, önce sana söğer.

17.06.2010 / Antalya

Yaşar Yaramış

Halep

İsterken bizden insanca bir talep
Tüm insanlığın gözleri önünde
Şerefsizce katlediliyor Halep.
Böyle zulm görmedi kimse ömründe.

Tüm şehir cayır cayır yakılıyor
Nice umutlar bir bir yıkılıyor
Öyle gözü dönmüş ki canilerin
Bebeğe bile kurşun sıkılıyor.

Kendi halkını bombalıyor Eset
Her taraf kan gölü, her taraf ceset
Bu gerçek barbarlığın ta kendisi
Ne bir kurgu ne de hayali bir set.

Müslüman Müslüman'a yapmaz vahşet
Gel gör ki yapıyor, çok acı manşet
Bunu yapanlar Müslüman olamaz
İslam adına çok manidar, dehşet.

Sen dinimi kullanan ey sahtekar
Unutma ki yukarıda Allah var
O, görünmeyeni bile görendir
Muzaffer olmaz asla hiçbir barbar.

18.12.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Hapishane

Nasıl geçer ki bilmem, haftalar aylar,
Birer birer yıkıldı,sırça saraylar.

Yüreğime deydikce kader okları,
Çok iyi anladım,açlarla tokları.

Arslan kafesi gibi demir parmaklar
İçerde bağı yanık,nice sır saklar.

Gözümde tüter buram buram uzaklar
Ayağıma bağ oldu,onca tuzaklar.

O kara kuru,hapishane dayısı
Ne haltlar işlemiş,bilinmez sayısı.

Yine o cani,asık yüzlü Gadiyan
Küfretti anama,dayan gönlüm dayan.

Her ne yana baksam dört duvar,
Üstte kara bir ufuk,alttaysa su var.

Işık girmez odamı,karalar boğar,
Dertler bitmez,her gün bir yenisi doğar.

Gidip her kime anlattıysam halimi,
Nedense çıktı karşıma en zalimi.

Bu da benim kör talihim,alın yazım,
Sen durma,dertli derli çal,garip sazım.

Otuz yıl,bu zindanda geçer mi bilmem,
Çok değil,benim de pek yakındır ölmem.

20.03.1990-İzmir

Yaşar Yaramış

Havalanma Güzel

Ümit verip çekip gittin
Beni uçuruma ittin
Seni aradım bir ömür
Yer yarıldı sanki yittin.

Unuttun verdiğin sözü
Sendedir her kesin gözü
Hiç bir zaman yanlış yapmaz
Doğruysa insanın özü.

Ellerle çok muhabbetin
Benimle hiç yok sohbetin
Gayrı hiç bir anlamı yok
Çekiştirmenin, gıybetin.

Yollar acı, yollar çetin
Altın, elması kıymetin
Sevildiğini bilmedin
Kapandı güzel kısmetin

Sevmek benim karakterim
Sermayesiz alın terim.
Hep itilip kakılsam da
Yine hep Allah derim.

Varsın olsun bu da güzel
Farklı durum bana özel
Paralanır tahtın tacın,
Çok da havalanma güzel.

Yaşar Yaramış

Hayalimdeki Sevgili

Bana ne küser,ne de darılır.
Hep benimle kalır,
Bir dediğimi iki etmez,
Elimi tutar,boynuma sarılır.
Bir gölge gibi yanımdan hiç gitmez.
Hep benimledir,
Hayalimdeki sevgili.

İçimden geçeni bilir.
Benimle ağlar,benimle üzülür.
Bazen karşıma geçer,
Bir kuğu gibi süzülür.
Bazende mahçubiyetinden
İki büklüm büzülür.

Ne darılır bana,ne gücenir
Ölüme bile benimle gelir.
Sevgisi ne azalır,ne tükenir
Elinden zehir olsa bile yenir.
Beni, benden daha çok sever.
Hayalimdeki sevgili.

Hiç problemsiz yaşar gideriz.
Alıp başımızı dağ,taş,deniz
En tenha yerlerde bile gezeriz.
Biz,ayrılmaz bir ikiliyiz
Bir ben,bir de o,
Hayalimdeki sevgili.

Bilmem sizi,bizi
Ancak ölüm ayırır bizi.
Tertemiz mazimizi,
Afrodit gibi süsler.
Hayalimdeki sevgili.

Gülsem,o da benimle güler.
Yanaklarında açar güller.
Kıskanır onu tüm çiçekler,
Laleler,nergisler,mor sümbüller
Çiçeklerden daha güzel,
Yalnız bana özel,
Hayalimdeki sevgili.

Onun saçının bir teline,
Cihanı değişmem.
Ondan başka yâr tanımam.
Sevmem,sevişmem.
Benim namusum,şerefim
Canım,ciğerim
Her şeyim,biricik sevgilim
Hayalimdeki sevgili.

Belki bir melek, belki bir huri,
Belki de öyle yok biri.
O benim gönlümün piri.
Belki ölü, belki de diri.
Hayalimdeki sevgili.

Onu tanıtmakta,
Kifayetsiz kalır kelimeler.
O, benim sadece
İçerimde yatmakta.
Kimse bilemez
Kimdir? Nedir? Tanımaz?
Çünkü o benim
Hayalimdeki sevgili.

Biz, bir bedende ikiz,
Belki ahirette de beraberiz.
Orasını pek bilemeyiz,
Orası saklı, orası bir giz.
O, belki bir yasemen,
Belki bir zambak.
Belki de bir beyaz nergis
Hayalimdeki sevgili.

24.01.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Haysiyet

Kim çıkar için, perse el etek,
Ondan daha haysiyetlidir köpek.

Yaşar Yaramış

Hazreti Ali

Dördüncü Halife Ali
O dürüslüğün timsali
Yeryüzünde yok emsali
Sever onu tüm ahali.

Ebu Talib'in oğludur
İlim, irfanla doludur
Yolu Muhammed yoludur.
Her dem onun sağ koludur.

Soyumuz onun soyundan
Huyumuz onun huyundan
Bizi ayıramazsınız
Vazgeçiniz bu oyundan.

Onu hiç sevmeyen olmaz
Dünya hiç kimseye kalmaz
Müminim der, selam almaz
Fitne sokan ıslah olmaz..

Peygamberin kuzeniydi.
Onun yanında büyüdü.
O, Allah'ın arslanıydı.
Düşman üstüne yürüdü.

İmanla yoğruldu harcı
Düşünmedi tahtı, tacı.
Ölümüne hep savaştı
Elinde islâm kılıcı.

O, dört dörtlük bir Müslüman,
Göğsünde sarsılmaz iman.
O, daima müminlere
Sığınılacak bir liman.

Camide namaz kılardı,
Orucunu çok çok tutardı.
Peygamberinin uğruna,
Kendin ölüme atardı.

Sırtından hançerlediler.
Onu da şehit ettiler.
Araya nifak ektiler
Sonra da çekip gittiler.

Dört dörtlüktür, dört Halife
Alma hiç birin hafife.
Hepsi Peygamberin nuru,
Sözüm gerçek, değil latife.

Yolları ehli sünnettir
Resulleri Muhammeddir.

Kitapları Kuran,tektir.
Mabetleri Cami,tektir.

Yaşar Yaramış

Hazreti Osman

Hali vakti hep yerinde
Pekte güzel,genç ve zinde
Peygambere damat olmuş
Kaç kişi var yeryüzünde?

Üçüncü Halife Osman
Ne zayıftır ne de şişman.
Onu tanır dost ve düşman
Kem söz edip olma pişman.

Peygambere çifte damat
Oldu ama değil rahat.
Sorunlar artmış kat ve kat
Sonu hüsrana,ölüm heyhat.

O,Abdullah İbn i Sebe
O,sözde Müslüman tövbe.
Nifak soktu yüce dine
Ant içti onun katline.

Müslümanlar susuz iken
Onlara bir kuyu aldı.
Aç kalıpta kıvranırken
Beş yüz yük yiyecek aldı.

Nöbetteyken geceleyin
Kapıda Hasan,Hüseyin.
Onu hunharca katletti
Damdan inen bir kaç hain.

Can verirken şöyle dedi:
Bu ümmeti Muhammedi
Yârabbi! fitneden koru,
Göster her dem doğru yolu.

Şeni dedi peygamberim
İstersen galip kılayım
İster yanıma alayım
Dedi, iftar hakkım benim.

Oruçlu,okurken Kuran
İki cani onu vuran.
İçti ecel şerbetini
Halife Osman Bin Affan.

12.01.2013 / Antalya

Yaşar Yaramış

Hazreti Ömer

İkinci Halife Ömer
En çok hakka verdi değer.
Herkes onu çok çok sever
Müminlere o, can,ciğer.

İri yarı, çok kuvvetli
Bir o kadar da şevkatli
Düşmanlarına heybetli
Mazlumlara merhametli.

Öldürmeye gider iken
İmanla sarsıldı birden
Peygambere düşman iken
Onun yanı oldu mesken.

İman şerbetinden içti
Mutlu an, hiç görmemişti
Bir anda kendinden geçti
O,Hak din,islâmı seçti.

Dini yaydı dört bir yana
İran dan,Azerbaycan a
Herkes boyun eydi ona
Hakkın timsalidir Ömer.

O, gökte parlayan yıldız
Hep Rabbiyle; değil yalnız.
Onu her dem tanıyınız.
Ondan hep ibret alınız.

Şehit ettiler Camide
Hemde Hakkın huzurunda.
Namazda huşu içinde
Göçtü o,büyük abide.

Yaşarken de cennetlikti
Yine de hep gayret etti.
Sevmediği tembellikti
Hak yolda ömür tüketti.

30.12.2012 _ Antalya

Yaşar Yaramış

Herkesin Öğretmeni

Kollayıp kayırırken solu,sağı,
Görmedin önünde koskoca ağı,
Çözölsün gayrı gözlerinin bağı.
Aşalım, aşılmaz denen şu dağı.

Ne Lenin'i,ne Mao'su ne Marks'ı,
Hepsi bir,yoktur bir birinden farkı.
Eğer kesmez de açarsan o arkı,
Daha çok döner,onların çarkı.

Rehberin olsun,Atatürk'ün yolu,
Men et,ondan gayrı her türlü yolu.
Ne Van,ne kars,ne Çorum,ne de Bolu,
İl yok,ülke var,O da Anadolu.

Öğretmensin herkesin öğretmeni,
Tâ çocukluktan tanır herkes seni.
Eğer sen,tam yaparsan vazifeni,
Birden göğe yükselir Türk'ün feni.

23.11.1985-Demre

Yaşar Yaramış

Hiç Bitmeyen Menba

Sevgin bir çağlayandır içimde
Gece gündüz hiç durmadan çağıldar.
O hiç bitmeyen bir menbadır içimde
Ta içimde parıl parıl parıldar.

Bir ukdedir içerimde sırlarım,
Yar denilince yerimden fırlarım,
Hele bir anlata bilsem halimi,
Belki derdi o zaman sıfırlarım.

Fark etmez dünyanın dolusu boşu,
Ahkam keser şu alemin sarhoşu,
Varlıkla yokluk iç içe çok yakın
İşte ahiret,bir adımlık koşu.

Sevmişsin hiç anlayanın olmamış
Bir gün bile gönlün huzur bulmamış
Gelmiş çatmış kapıya ahir zaman
Seni anlayan hiç bir kul olmamış.

Sevenim yok diye gücenme sakın,
İnsana hep insanca tavır takın.
Ne oldum deme,ne olacağım de
Havalara girme,sakın ha sakın.

İnsan sevgisiz yaşayamaz dünyada
Kaç gün dayanır acıya,feryada.
İnancı olmasa,bir toz misali
Kaybolur gider,şu koca deryada.

Yaşar Yaramış

Hoşça Kal

Hoşça kal odam,
Hoşça kal masam,
Hoşça kal koltuğum.
Saksıdaki çiçeğim,
Vazomdaki Tavus kuşu tüyleri,
Duvardaki sazım,
Ay yıldızlı bayrağım,
Hoşça kalın,hoşça kalın.

Telefonum,
Radyom,teyibim
Bilgisayarım,
Kırmızı,mavi kalemlerim.
Hoşça kalın,hoşça kalın.

Her türlü belgeyi sakladığım
Çekmecelerim,dolaplarım
Hoşça kalın,hoşça kalın.

Beni en iyi siz tanırırsınız
Çalışıp çalışmadığıma
Yalnız siz tanırırsınız.
Keşke sizinde diliniz olsa
Konuşsaydınız.
Bana haksızlık ettiklerini
İnsanlara haykırsaydınız.
Her şeyde bir hayır vardır,
Belki az da olsa
Beni anlayan,
Kadir kıymet bilen,
İnsanlar da vardır.
Sizlere karşı
Bir hata,kusur ettimse
Bağışlayın,affedin beni.

Size gözümün içi gibi baktım.
Az mı tozunuzu aldım,
Temizledim,yıkadım.
Su verdim,suladım
Tamirinizi yaptım onardım.
Ama sizi,hiç yalnız bırakmadım.
Sekiz beş mesayisine
Harfiyen uyardım.
İki yıl koskoca iki yıl
Acı tatlı günler geçirdik.
Ama hiç kalp kırıp
Gönül yıkmadık.
Neden se son anda
Olaylar oldu,umulmadık.
Artık görev sürem doldu
İstemesekte ayrılacağız
Çünkü bu koltukta

Hiç kimse baki kalamaz.
Sizleri özleyecek
Daima özlemle anacağım
Çünkü hor kullanmak
Mübah değildir
Devlet malın.
Hoşça kalın,hoşça kalın.

12.09.1998-Demre

Yaşar Yaramış

Hud Aleyhisselam

Hud Aleyhisselam 5

Ad kavminin lideri
Biter mi çektikleri
İyyidi gelir gideri
Kavminin ettikleri.

Ad kavmi boylu,postlu
Zengin,güçlü,kuvvetli
Fakat inançta zorba
Sapık bir topluluktu.

İmana davet etti
Onlara diller döktü
Bir gün bir kara bulut
Üstlerine bir göktü.

Hepsi de helak olup
Dünyadan çekip gitti.
Bu bize ibret olup
Hikaye burda bitti.

Yaşar Yaramış

Hürrem Sultan

Düşmüşüm ocağına,
Al beni kucağına,
Köyüne bucağına,
Hasretim Hürrem Sultan.

Işıl ışıl gözlere,
Tatlı şirin sözlere,
Melek gibi yüzlere,
Hasretim Hürrem Sultan.

O elma yanağına,
Bal akan dudağına,
Dalına budağına,
Hasretim Hürrem Sultan.

Kıvır kıvır saçlara,
Kalem gibi kaşlara,
Can alan bakışlara,
Hasretim Hürrem Sultan.

Pazar oldun,çarşıma,
Güfte oldun marşıma,
Nerden çıktın karşıma,
Hasretim Hürrem Sultan.

Sesin gelir uzaktan,
Korkar oldum tuzaktan,
Buz üstünde kızaktan,
Korkma gel,Hürrem Sultan.

Sen güzeller güzeli,
Sevdim seni ezeli,
Yazarken bu gazeli,
Aşığım Hürrem Sultan.

Bir göründün yok oldun,
Yüreğime ok oldun,
Yoksa bir eş mi buldun,
Gelmedin Hürrem Sultan.

Yaşar Yaramış

Irak Zulmü

Türkmen şehri Kerkük,Musul
Kürdün eline geçiyor usul usul.

Kuşatma altında Telafer
Aylardır alınamıyor bir haber.

Ölüm kismada Peşmergeler,Coniler
Ölen Müslüman olunca kim dinler.

Kendini kahramanca savundu aylarca
Şu anda hayalet şehir Felluce.

Demokrasi getireceğiz dediler
Meshepleri bir bir körüklediler.

Sünni,şii,Arap,Süryani
Demokrasi dediğiniz bu mu yani

Türk,Kürt,bir birini dürt
Onlar bir birini boğazlarken
Sen utanma,otur ayıbını ört.

Güneş balçıkla sıvanmaz
Size çocuklar bile kanmaz.

Ey insan haklarından söz eden utanmaz
Bu teker,bu tümsekte vallahi kalmaz.

Aşiret ağasını lider diktiniz
Tüm Irak'ı Kürt'e yem ettiniz.

Türkmen'i kestiniz,tükettiniz
İnsanlık onurunu yok ettiniz.

Bu çağda Felluce katliamı
Elbet birgün alınır intikamı.

Yaktınız evimi,ocağımı
Yavrusuz boş koydunuz kucağımı.

Yıktınız caddemi,sokağımı
Kırdınız,elimi,ayağımı.

Camilerimi,minarelerimi
Eli asalı,ak saçlı ninelerimi.

Vahşice öldürdünüz,öldürttünüz
Diri diri toprağa gömdünüz.

Irakta Batılların,Conilerin işi ne?
Sahip çıksana Müslüman kardeşine.

Ey içerdeki maşa
Olacağım diye ağa,paşa

Kendi lkene hainlik etme
Göz göre göre intihar etme.

İçim yanar, Irak'ın parçalanıp gidişine
Böyle bir zulme,bir daha
Dünyada rastlanmaz eşine.

24.05.2005

Yaşar Yaramış

Işıl Işıl Gözlerin

Işın ışın gözlerin
Tatlı şirin sözlerin
Hiç aklımdan gitmiyor
Bebek gibi yüzlerin.

Demet demet güllerin
Pamuk gibi ellerin
Huzur verir gönlüme
Baldan tatlı dillerin.

Arı gibi çalışır
Yür bulaşık, çamaşır
Onu bir kez görenler
Ona çabuk alışır.

Öğle bir bakış bakar
Nice nice can yakar
Sanki çiçek bahçesi
Her tarafı mis kokar.

Yâr giyinmiş al etek
Olmuş şeker, bal, petek
Öğle güzel görmedim
Yeryüzünde, o hep tek.

11.10.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

İbrahim Aleyhisselam

İbrahim Aleyhisselam 7

Her devirde var Nemrut
Ateş peres,sadist,put.
Ne uyu ne de uyut
Sen sen ol,Hak yolunu tut.

O zamanda var Nemrut
Bugün de var çok Nemrut.
Bütün nesli doğradı
Çok gazaba uğradı.

İbret ile bakıcı
İşin yöne katıcı
Ağzın dilin tutucu
Ol da kok,burcu burcu.

Edep yerini örten
Dostu alnından öpen
Kendini sünnet eden
Allah'ı dost edinen.

Saçlarını tarayan
Hep mûsafir arayan
Eş,dostla kucaklaşan
Günahlardan hep kaçan.

O,ilklerin sultanı
Git,oku,onu tanı
Yeniden onarıldı
Kabe'nin dört bir yanı.

Ateş onu yakmadı
Keskin bıçak kesmedi.
Kimseye hor bakmadı
Rûzgar ana esmedi.

Yaşar Yaramış

İçim İçime Sığmıyor

İçim içime sığmıyor,
Vurmak,kırmak geliyor içimden.
Gönül bir yerde durmuyor,
Sevmek,sevilmek geliyor içimden.

Deniz eskisi gibi mavi değil.
Ağacın eski yeşilliği kalmamış.
Belimin kamburu çıkmış, ona buna eğil.
İnsanlarda eski tat kalmamış.

Rüzgâr şarkı söylemez olmuş,
Yağmur yağmıyor,toprağa dargın.
Yeryüzü hep mikroplarla dolmuş,
Kurutacak,kurtaracak yok.
Herkes bir birine dargın.

Oysa öylemiydi dün!
Toprak ana her şeyiyle cömertti.
Hayat verirdi bize,hava,su,gün.
Bugünse her şey solmuş,her şey ölgün.

07.05.1993-Demre

Yaşar Yaramış

İçki

Tertemiz bir beden
Kirlenir neden?
Sanki yaşanılmaz
Alkol içilmeden.

Kutsaldır her beden
Ona zulüm neden?
Gün be gün haybeden
Hep biziz kaybeden.

Her gün içer içki
Rakı,şarap,viski
Her kadehte artar
Sarhoş olma riski.

Dolaş meyhane,bar
İç iç yere zıbar.
Yeter kalk ayağa,
Kaybetme itibar.

İçki,alkol pis iş
Bileti tez kesiş
Sonu hazırlama
Ölüm,hepten bitiş.

15.12.2016 /Antalya

Yaşar Yaramış

İdris Aleyhisselam

İlk yazıyı o yazdı
Vücudu bembeyazdı
O,ilk dikiş dikendi
İlk elbise giyendi

Harfen dine uyardı
Dağımızdan inenler
Hiç geri dönemezler
Deyip kavmi uyardı.

Çok ibadet ederdi
Yanlığı men ederdi
Kabil'e savaş verdi
Sonra göğe yükseldi.

Dağlar sarp,dağlar yüksek
Kabil'e biz de gitsek
Hep düğün bayram etsek
Gitme orası tümsek.

Yaşar Yaramış

İlim

Kalem tutmaz oldu elim
Lal oldu söylemez dilim
Beşikten mezara kadar
Herkeselazımdır ilim.

Öğrenmenin yaşı yoktur
Oku,ol, öğretmen,doktor
Dünya'da alim çok azken
Cahilin sayısı çoktur.

10.01.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

İlk Halife Ebubekir

Peygamberin arkadaşı
Dünya ahiret yoldaşı
Canı, ciğeri sırdaşı
İlk halife, Ebubekir.

Malı,mülkü feda ona
Uğrunda hep yana yana
Işık oldu tüm cihana
Canlar kurban olsun ona.

Dünyadayken Cennetlikti
O da çok zahmetler çekti
Herkes gibi ölecekti
Göçtü gitti,Ebubekir.

Peygamber yatmış dizine
Akmış göz yaşı yüzüne
Müşrikler düşmüş izine
Korkma sakın Ebubekir.

Mevlâ m açmış kucağını
Örümcek örmüş ağını
Yurt etmiş Hıra dağını
Hak sizinle Ebubekir.

Onun eşi,kızın Ayşe
Benzerdi Aya,Güneşe.
Daima mutluluk,neşe
Verirdi dosta,kardeşe.

Çok muhterem,mütevazi
İslâm ın büyük vaizi
Dinde yıkılmaz bir kale;
Asla olmazdı tavizi

Yolu ehli sünnet yolu
O yolda gül,çiçek dolu
Bırak artık sağı,solu
Sana açık,Cennet yolu.

28.12.2012 / Antalya

Yaşar Yaramış

İnsan

İnsan dediğin küçük bir cenin,
İşte o, bir damla aslın senin.

Yaşar Yaramış

İnsanım

Zalimleri övüp,
Mazlumlara sövemem.
Hayinleri sevip,
Yetimleri dövemem.

Ben insanım
Allahın yarattığı
En yüce varlık.
Canlılar aleminde
Yalnız bana verilmiş
Halifelik,sultanlık.

İnsanlık onurumu
Ayaklar altına alıp
Asla çiğnetemem.
Hakkım olmayanı
İstemem,isteyemem.
Kula kulluk etmem.
Hele üç kuruş menfât için
Kıvırıp da yolumdan
Asla çark etmem.

Bu ömür yolunda
Daima Hak yolunda yürür
Hak yolunda sürünür
Ve yine gerekirse
Hak yolunda,onurumla
Mertce,ölürüm.

Dünya benim için
Kocaman bir hiç.
Ben asla bazıları gibi
Alçalıp olmam piç.

Makammış,koltukmuş
Varlıkmış,yoklukmuş
Şânmış,şöhretmiş
Karun kadar zenginlikmiş
Hepsi,hepsi boş iş.

Hani nerede Karunlar?
Neronlar,Firevunlar?
Nemrutlar,Hitler?
Hepsini de yedi bitirdi
Şu kara toprakta
Yılanlar,çayanlar,bitler.

Kanadı kırık,küçücük
Bir sineğe gücü yetmeyenler,
Dün Allahlık tasladı.
Hepside ne yazık ki sonunda
Hakk'ın duvarına tosladı.

Mevlâm kainatı
Bizim için yaratmış.
Bir günü
Gece ve gündüz yapmış
Gündüzü çalışıp
Rızık kazanmamız için;
Güneşle aydınlatmış.
Geceyi de dinlensinler diye
Simsiyah karartmış.

Ey yer yüzünün sultanı!
Sultanlığının kıymetini bil.
Yeter daha fazla hayvanlaşma
Olma, arslan, çakal, tilki, fil.
Şu üç günlük dünyada
Hep insan gibi onurunla yaşa.
Ömrünü geçirme hiç boşa
Sakın sonra olma gâfil.

Yaşar Yaramış

İnsanlık En Büyük Meziyettir

Altına çekmiş dört çarpı dört,
Siyah Limuzin marka bir araba.
İnsanlara hep tepeden bakar,
En yakınına bile demez bir merhaba.

Onun gözünde her şey mal,mülk,para
Ona göre insan değil fakir,fukara.
Bu yüzden eşekten de beter olmuş,
Tam dönmüş inatçı bir katıra.

Ey insan müsvettesi kardeşim!
Eşeğe altın semer vursan
Eşek yine o aynı eşektir.
Yatıp yuvarlandığı yer,
Ahır denen pis dөşektir.

İnsanım diyorsan eğer,biraz insanlık öğren.
Paran için.İnsan sayıyorsa seni çevren.
Şer kokuyor her tarafın her çehren.
Alışmışsın habbayı almaya cebren.

Mal,mülk kıymetini bilene ziynettir.
Bilmeyene,en büyük zulüm,eziyettir.
Gururu,kibiri elinin tersiyle söyle ittir.
Çünkü insanlık,en büyük meziyettir.

07.08.2009-Antalya

Yaşar Yaramış

İnsanoğlu

Camiler bom boş,
Meyhanelerse dolu.
Gittikçe tenhalaşiyor
Sanki Hakk'ın yolu.

Kalpler taşlaşmış,
Gözler kör.
Kulaklar sağır,
Gün be gün
Batıyor,ağır ağır
Zavallı insanoğlu.

Kimse kimseyi
Görmüyor,duymuyor
Bir garip haller yaşıyor,
Hali harap,hali perişan
Özgürlük deyip habire
Hayvanlaşıyor.
Olsun istemiyor bir karışan,
Çaresiz şu zavallı insanoğlu.

Oysa cehennemlerde
Yanacak cayır cayır.
Elle tutulacak,
Gözle görülecek,
Hiç bir yanı kalmamış.
Ateş bacayı sarmış.
O diyor hâlâ, nolacakmış.
Kible olur mu hiç,
İnsana,İblisin yolu?

Ne olur! kendine gel.
Ne olur! aklını başına topla.
Batılı bırak,Hakk'a yönel.
Kûrân'a,sünnete bak.
Ey insanoğlu!

Sen ki,yaratılanların
En yücesi,en şereflişi.
Karşında dururken
Kâinatın efendisi.
Sen,nasıl seversin!
Ezeli düşmanın İblisi.

Günahlarının bağışlanması için
Gece gündüz,aç ellerini.
Ey insanoğlu! yalvar yakar,
Allaha dua et.
O, en büyük,yüceler yücesi.
Bağışlayan ve esirgeyendir.
Af dileyen Kullarına,
Her zaman eder merhamet.

Yaşar Yaramış

İntihar

Yağız bir oğlandı.
Bu yaşa kadar
Doğru dürüst
Bir iş tutmadı.
Hep etrafta
Gezdi dolandı,durdu.
Bu dünyada
Bir kendi,bir de kurdu vardı.
Ona bu yüzden
Tarkan da derlerdi.

Allah için,çok dürüst
Mert,cesur bir oğlandı.
Kimseden korkmaz
Gözü pek bir insandı.
Yapılan yanlışlıklara karşı çıkar
Haksızlığa hiç dayanamazdı.
Hep bu yüzden
Başı beladan hiç kurtulmadı
Çok canı yandı.

Ölür,öldürür
Ama kendi canına kıyacağına
Asla kimse inanmazdı.
Nasıl oldu? Neden oldu?
Kimse bilemedi.

Bir pazar günü sabahı
Erkenden kalktı.
Çarşıya gitti.
Canı sigara istedi.
Cebinde bir metelik
Bile yoktu.
Bir arkadaşından
Tek dal sigara istedi.
Arkadaşı yok dedi,vermedi.
Buna çok içerledi.
Hemen yanda bulunan
Marketin camına
Bir tekme geçirdi.
İki karton sigara aldı.
İçerisinden bir paket çıkarttı.
Onun içinden de bir dalını
Kendisine aldı.

Biraz önce kendisine
Tek dal sigarayı çok gören arkadaşına
Al sana sigara,doy dedi.
Sen bana bir sigarayı
Çok gördün,vermedin
Al hepsi senin olsun dedi.
Tüm sigaraları orda bıraktı.

Ne yaptığını bilmez bir halde
Sinirle oradan uzaklaştı.
Bir apartmanın içerisine daldı.
Bütün kapı zillerini çala çala
Yukarı katlara doğru ilerledi..
Pazar olduğu için
Evlerde hiç kimsecikler yoktu.
Bir Allahın kulu
Ona kapısını açmadı.
Belki kapıya bir bakan olsa
Kimsin, nesen, ne istiyorsun diye sorsa
Bütün bu acılar yaşanmaz mıydı bilinmez
Her nasılsa sonunda
Kendisini bir dairenin
İçinde buldu.
Evinde hiç kimsecikler yoktu
Önce üstündeki
Eskileri çıkarttı.
Bir güzel banyo yaptı.
Ardından bir koltuğa oturdu.
O aldığı, tek dal
Sigarayı yaktı.
Derin derin içerisine
Çektiği dumanını
Etrafa üfleyerek
Biraz efkar dağıttı.

Sonra ev sahibinin
Yepyeni, tertemiz
Gıcır gıcır elbiselerini giydi.
Eldivenlerini taktı.
Ayakkabılarını geçirdi
Nasırlı ayaklarına.
Sanki bir davete
Törene hazırlanıyordu.

Zaten o akşam
Babasına, babacığım
Senden bir şey rica
Edebilirmiyim demiş
Babası da şöyle oğlum.
Senin yatağında
Bu gece ben yatabilirmiyim
Babası da tabi oğlum
Neden olmasın;
Yatabilirsin diyerek
Onun belki de hiç
Farkında olmadan
Son arzularını yerine
Getirmişti.

Girdiği daireden çıkıp

Yine zillere basa basa
Apartmanın çatısına çıktı.
Belki de birilerinden
İmdat bekliyordu.
Belki de ölümün ayak seslerini
Bütün insanlar
Duysun,görsün istiyordu.
Apartmanın çatısından
Etrafa umutsuzca
Son kez canlı gözlerle baktı.
Alt tarafta caddeden
Arabaların,insanların
Vızıl vızıl gelip geçtiğini gördü.
Hey gidi kahbe,yalan
Dünya dedi.
On beş metre yükseklikten
Kendini boşluğa bırakı verdi.
Beşinci kattan yola
Ayaklarının üstüne
Pat diye çuval gibi düştü.
Vücudundan bir damla
Kan bile akmadı.
Oracıkta öylece can verdi.

Bir kaç dakika önce
Dönüp yüzüne bakmayanlar
Şimdi eyvah,vah,tüh diye
Etrafını bir anda sarı vermişti.
Dirisine saygı göstermeyen
Bu kalabalık yığınlar
Acaba ölüsüne saygı mı
Gösteriyorlardı.
İnsana değer vermek için
İllahi ölmesi mi gerekiyordu.
İnsan hayatı
Bu kadar mı ucuz?
Bizlerin bu olaylarda
Hiç mi ihmalimiz yok?
İnsanlık görevimizi
Acaba tam yapabiliyor muyuz?
Kendi kabuğuna çekilmiş
Bir tosba misali
Gelecek tehlikelerden
Kendimizi bu şekilde
Koruduğumuzu mu sanıyoruz.
Bugün ona yarın bana
Bunu malesef bilmiyoruz.

Hayır bu böyle gitmez
Gitmemeli.Gençlerimize
Doğrular mutlaka öğretilmeli.
Bir yerde yanlışlık

Eksiklik var.
Müslüman asla intihar
Etmez,etmemeli.
Her mümin bunun
En büyük günah
Olduğunu bilmeli.
İnsan nasıl böyle bir
Yanlış yapar.
Ezeli düşmanı
Şeytana uyar.
Her iki dünyasını
Göz göre göre
Mafeder,yıkar.

Ölüm kurtuluş,
Yok oluş değil.
Ebedi hayata
Atılan ilk adımdır.
Olmadı Tarkan'ım olmadı.
Allahın verdiği canı
Yine kendisi alır.
Bize sabretmek düşer
Her derde katlanmak gerek.
Ömrü biten her kul
Anında bu dünyayı terk eder.
Gerçek sahibine varır.
Onun emanetine
Hiyanet eden
Ne yüzle,nasıl
Onun huzuruna varır.

Yaşar Yaramış

ishak Aleyhisselam

İshak Aleyhisselam 9

Sera doğurmamıştı
Artık çok yaşlanmıştı.
Yaşı doksanı aştı
Gebe kalınca şaştı.

İbrahim Peygamberin
İkinci oğlu İshak.
Doğacağı haberin
Sevindirdi muhakkak.

İshak Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
O,dört dörtlük sağlam
Uğruna kurban olam.

Yaşar Yaramış

İsmail Alehisselam

İsmail Alehisselam 8

Boylu boslu,ak saçlı
Çokta güzel,nur yüzlü
Mûlâyim, iri gözlü
Çok güçlü,çok kuvvetli.

Allah'a ilk kurbandı
Babası götürürken
Ne kaçtı ne kıvrandı.
Ona düğün bayramdı.

Kesen bıçak kesmedi
Bıçağı bileyledi.
Tekrar tekrar denedi
Rabb'im onu denedi.

Derken gökten koç indi
Kes dedi Allah şimdi.
İbrahim(as) kesti kurban
Aktı kıpkırmızı kan.

Buyurur yüce Kuran
Nuh'u,İsmail'i an
Onların hepsi bir can
Hepsi de cennet mekan.

Çöl yakarken alemi
Arttı derdi eleme.
Susuzluk en elzemi
Buldu Hacer zezemi.

Yaşar Yaramış

İyi ol Haset etme

Hep iyi ol, kimseye haset etme.
Haklı da olsan çok ileri gitme.
Her zaman ve her yerde haddini bil
Bağda yabancı bir ot gibi bitme.

İizi mest eden sen ey güzel afet!
Özünden gelir, incelik, zarafet.
Bu sözümü hiçbir zaman unutma
Her adamı, adam etmez kıyafet.

Çok kıskançlık, kötü bir hastalıktır
Hemen tedavi ol, kendine baktır.
Kişinin kendini geliştirmesi
Kusurunu görmesi ustalıktır.

Yanlışta ısrar etmek hepten yanlış
Hep bahar olmaz, bak yine geldi kış.
Senin de yerlerinde yeller eser
Elbet bir gün, damında öter baykuş.

10.04.1017 / Antalya

Yaşar Yaramış

Kâh Ağlarım Kâh Gülerim

Kâh ağlarım, kâh gülerim.
Soldu benim gonca güllerim.
Yârim benden sıkıldıysa,
Burda durmam çeker giderim.

Kâh ağlarım,kâh gülerim.
Nerde benim morsümbüllerim?
Bir hayırsız yâr yüzünden,
Ziyan oldu güzel günlerim.

Kâh ağlarım, kâh gülerim,
Ötmez oldu can bûlbüllerim.
Yâre tam kavuştum derken,
Suya düştü tüm ümitlerim.

03.04.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Kahraman Şehitlerimize

Bu vatan için ölüren şehitler
Hav hav ürmeye devam eder itler.
Söyle bu vücut nasıl sıhat bulur
İçten temizlenmezse parazitler

Her yanı sarmış mikrop, sülük, kene
Hepsi şişmiş, büyümüş tene tene
Bunlardan kurtulmanın yoluna bak
Ey Türk evladı! Sahip çık ülkene.

Al bayraklara sarılmış bir sıra
Hiç belli değil, yarın kimde sıra
Cennet yolcusu kahraman şehitler
Her gün, beş on gidiyor, ardı sıra.

Ateş düşerken günde on haneye
Sokaklar dönerken bir viraneye
Yıllardır devlet yöneten irade
Sizi mazur göstermez hiçbir bahane.

Bu işin sonu nereye gidiyor
Kardeş kardeşe çok yazık ediyor
Her gün yürekler dağlanırken
Sorumlular ha bire laf ediyor.

Hani analar ağlamayacaktı
Çok güzel, iyi işler olacaktı
Çok affedersiniz, aldatıldık
Şimdi planlar alt üst oldu, çaktı.

Devlet yönetmek bu kadar basit mi?
Bunca akan kan değil de asit mi?
Verilen onca şehidin vebali
Yoksa kaza mı, ihmal mi, kasıt mı?

Ateş hep düştüğü yeri yakıyor
Hainler sevinip, seyre bakıyor.
Nice ana kuzuları şehitler
Dünyada cennet nişanı takıyor.

Onlar görevlerini yaptı, gitti.
Sanma ki bu dava burada bitti.
Bir ay içinde, bu kaçınıcı şehit?
Kim onları böyle ölüme itti?

Polisim, mehmedim hep nöbet tutar
Kahpeler pusu kurup, onu yutar.
Bir oyun, tavşana kaç, taziya tut.
Kel göründü artık, bunu kim yutar.

Allah rahmet eylesin ruhlarına
Vardılar oturdular tahtlarına.

Herkese nasip olmaz ki şehitlik
Cennet çıktı onların bahtlarına.

Bin senedir etle tırnak olmuşuz
Türk, İslâm hamuruyla yoğrulmuşuz
Şimdi bu kahpelik, kalleşlik niye?
Neden hep sırtımızdan vurulmuşuz.

Sen toprakta rahat uyu şehidim!
Kanın yerde kalmaz, Tanrı şahidim
İntikamını almaya ant içti
Her askerim, polisim, mücahidim.

Onlara ölü deme, onlar ölmez
Katillerin hiç mi hiç yüzü gülmez.
Yiğit, vatan evlatları oldukça
Bu vatan, bu millet asla bölünmez.

14.09.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Kainatın Efendisi

On dört asır önce
Mekke'den bir güneş doğdu.
O güneşin ışıkları
Sildi,süpürdü,kovdu
Yer yüzündeki tüm kırıksıklıkları

Öyle güçlüydü ki nuru
Alemleri sardı.
İnsanlığa ramet oldu.
Gizli açık,bütün kötülükleri
Aydınlığın denizinde boğdu.

O devirde hak adalet yoktu.
Günahkar kullarsa çoktu.
Kız çocukları diri diri
Kızgın kumlara gömülüyor,
Zalimler,mazlumları eziyor
Her tarafta cehalet
Kin,nefret,fuhuş kol geziyordu.
Kısacası insanlık bitmiş,
Her geçen gün kan kaybediyordu.

İşte öyle bir dönemde
Kainatın efendisi(s.a.v)
İki cihanın serveri
Bütün insanların şafahatçısı
Ahir zaman Peygamberi
Gül yüzlü MUHAMMED(s.a.v)
Dünyaya geliyordu.

O kararan kalplere umut oldu.
Dünya onunla huzur buldu.
Ebu Lehep muzur oldu.
Hasetinden çıldırıldı,kudurdu.

Onunla rahmet yağdı
Gülmeyen yüzlere.
Camiler müminlerle doldu.
Tüm kötülükler onun önünde
Eğildi,diz çöktü durdu.

O,geldiği günden beri
Bütün beşerin vardı haberi.
O,iki cihanın rehberi
Sadece islamın değil
Herkesin Peygamberi.

Tevratın anlattığı tarife göre
Yahudi bilgin Bahire,
Çocukken tanımıştı onu.
Üstünde bir bulut
Sürekli gölgeliyordu onu.

Yine Yahudi din adamı Nastura,
Ahir zaman Peygamberini
Ta o zaman tanımış,
Çocuğu korumaları için
Şıkı sıkı tenbihte bulunmuştu
Amcası Ebu Talib'e.

Onu yaratmayacak olsaydım
Kainatı yaratmazdım
Diyor, Yüce Allah.
Yartılan her şey
Ay, yıldız, güneş
Dağ, deniz, orman
Şu gökyüzünde
Üstümüzde asılı duran
İrili ufaklı gezegen.

Yeryüzünde bin bir çeşit
Bitki, nebat, hayvan
Canlılar aleminin sultanı
Bu asil insan.
Hep onun yüzü suyu
Hürmetine yaratıldı.

O, Hakk'ın nurundan yaratıldı.
Onun nuru ilk insan,
Babamız Ademle geldi dünyaya.
O nur ki yeter de artar
Şu her iki dünyaya.

O, hiç kimseye beddua etmedi.
Herkesin doğruyu görmesini istedi.
Canına kastedenleri affetti.
Zalimlere bile acıdı
Bilselerdi yapmazlardı dedi.

İnsanlığın kurtuluşu için
Sürekli Allaha dua etti.
Kaşını yaranları,
Üstüne işkembe koyanları,
Dişini bile kıranları
Bağışlayıp huzura kabul etti.

Ona kurban olsun canımız.
Tüm servetimiz, malımız.
Eğer onun şefahatına
Dostlar nail olamazsak
Yarın huzuru mahşerde
Nice olur halimiz.

Yaşar Yaramış

Kalp

Kalp dediğin bir et parçası
Ne camı var,ne de sırçası
Çok narindir, çabuk kırılır
Çok dikkat ister açıkcası.

Tamiri zordur, hiç yapılmaz
Yapılsa bile,dikiş tutmaz.
Kendi yumruk kadardır ama,
Onun yerini hiç bir şey tutmaz.

O bizim,hayat urganımız
En önemli iç organımız
Her an olmazsa olmazımız
Olmasada olur yorganımız.

Birazcık aksa da kanımız
Yansa da farketmez canımız
Hepside gelir geçer ama,
Kalp durursa çıkar canımız.

Asla kalp kırıp,gönül yıkma.
Kimsenin ağzına laf tıkma.
Suçlu da olsa, kurşun sıkma.
Her derde katlan,cayıp bıkmama.

Yaşar Yaramış

Kamu Sen

Türkiye Kamu Sen yirmi yaşında
Her zaman her yerde aklı başında
En önde yurdun hak arayışında
Hep o var,vatanın her karışında.

Bir avuç isanla çıktılar yola
Vatana,milllete hayırlı ola.
Sapmadan gttiler hiç sağa sola
Vardılar hedefe vermeden mola.

Kardeşlik,hoş görü var mayasında
Nankörlük,hıyanet yok hayasında
Bir ulu çınardır Türk dünyasında
Herkesin taht kurmuş iş dünyasında.

Emeğe saygıdır her dem işimiz
Kötüyle olmaz hiç asla işimiz
Üreten emekçi hep kardeşimiz
Ülkede en büyük sendikayız biz.

Adalet,eşitlik temel ilkemiz
Huzura erecek güzel ülkemiz
Her taraf,süt liman olsun tertemiz
Çalışıp üretmek bizim ilkemiz.

Yıkıcı değiliz hep yapıcıyız
Kadastro memuru bir tapucuyuz
Şitede gariban bir kapıcıyız
İşinin en ehli sendikacıyız.

Öğretmen,mühendis,doktor üyemiz
Herkesi kucaklar sağlam bünyemiz
Antalya,Trabzon,Ordu,Ünyemiz
Okunur her yerde bizim künyemiz.

20.02.2012 / Antalya

Yaşar Yaramış

Kanıma Dokunuyor Kardeş

Şu azılı hırsızların
İtlerin uğursuzların
Hiç utanmaz arsızların
Her gün karşımıza geçip
Pişkin pişkin konuşması
Bir de gülüp sırtması
Hep kanıma dokunuyor
Beni çıldırtıyor kardeş.

Semercinin palancının
Yağmacının talancının
Uşak olmuş falancının
Adam gibi görünmesi
Herkesten çok övünmesi
Hep kanıma dokunuyor
Beni delirtiyor kardeş.

Barış deyip savaşanın
Her gün Türk'e sataşanın
Haddini çoktan aşanın
Adaletten bahsetmesi
Bu millete küfretmesi
Hep kanıma dokunuyor
Beni delirtiyor kardeş.

Haklıların susmaları
Köşelerde pusmaları
Gözü dönmüş katillerin
Her gün ölüm kusmaları
Hep kanıma dokunuyor
İçim daralıyor kardeş.

Kurdu ite boğduruyorlar
Buna değişim diyorlar
Hedefe ulaşmak için
Her yol mubahtır diyorlar
Bu kanıma dokunuyor
Beni bitiriyor kardeş.

Oynanmadık taş kalmadı
Yıkım hızın hiç almadı
Evdeki milyon dolarlar
Güya hiç kimse çalmadı.
Bu kanıma dokunuyor
Yetim hakkı nerde kardeş?

Damda mahkum sultan oldu
Dini bütün adam oldu
Birden her şey sıfırlandı
Bütün günahlar affoldu.
Bu kanıma dokunuyor
Usum tutuluyor kardeş.

Kırk bin kişinin katili
Şimdi oldu barış dili
Sanki ta! dün, o değildi
Ateşleyen ilk fitili.
Bu kanıma dokunuyor
Havsalam almıyor kardaş.

Yattığı yerden talimat
Yattığı yerden malumat
O kadar rahat ki canı
Sanki devlet edilmiş mat.
Bu kanıma dokunuyor
Devlet nerde kardaş?

Yalan hile yeni oldu
Mikrop bile yeni oldu
Öyle çok yeniler gördüm
Ağladım gözlerim doldu.
Bu kanıma dokunuyor
Bize kör diyorlar kardaş.

Yiyip içip, semirdiler
Çayır çimen kemirdiler
Halka aslan kesilenler
Maalesef İmralı'ya
Teröre boyun eğdiler.
Güya çelikten bükülmez
Yumruktan bir demirdiler
Bu kanıma dokunuyor
Bu işte bir iş var kardaş.

Artık ayaklar baş oldu
Gerçekler sustu taş oldu
Öyle oyuna geldik ki
Geleceğimiz yaş oldu.
Bu kanıma dokunuyor
Beni öldürüyor kardaş.

Sorsan asayiş berkemal
Herkes mutlu çiftçi, hamal
Dönen gizli dolapları
Sanki millet görmüyor mal.
Bu kanıma dokunuyor
Beni hep üzüyor kardaş.

Onlar akıllı, biz deli
Ağır oluyor bedeli
Memleketi esir almış
Terörün kanlı eli
Bu kanıma dokunuyor
Beni mahvediyor kardaş.

Üstümüzde kirli eller
Akıl fakiri akiller
Ekseri yıkım ekibi
Medya,kiralık katiller.
Bu kanıma dokunuyor
Sevri yaşıyoruz kardaş.

Korkarım bu böyle gitmez
İşi daha berbat etmez
Milleti bölmeye asla
Hiç kimsenin gücü yetmez.
Bu kanıma dokunuyor
Düşman içimizde kardaş.

Üç kurusluk çıkar için
Satıyorsun kendin niçin?
Vatan için millet için
Yıkımdan başka ne yaptın?
Söyle söyle Allah için
Bu kanıma dokunuyor
Gücüme gidiyor kardaş.

Unutturuldu şehitler
Pirim yaptı parazitler
Kopardıkça tavizleri
Çoğaldı pireler,bitler.
Bu kanıma dokunuyor
Hep kaşındırıyor kardaş.

Zarar gördü,birliğimiz
Hiç kalmadı dirliğimiz
Bir kara çalıya döndü
Çınar gibi gürlüğümüz.
Bu kanıma dokunuyor
Hep kaşındırıyor kardaş.

Yarınlara güvenim yok
Her yan düşman,övenim yok
Besle karga oysun gözün
Herkes nankör,sevenim yok.
Bu kanıma dokunuyor
Beni ürkütüyor kardaş.

El gibi ben de Yaşar'ım
Bu gamsızlığa şaşarım
Fakat ben ekmek arası
Ne sucuğum ne kaşarım
Bu kanıma dokunuyor
Ben katık değilim kardaş

14.09.2014/ Antalya

Yaşar Yaramış

Kapına Geldim

Sevgilim,canım deyip, kapına geldim
Uğrunda Ferhat olup,dağları deldim
Bazen bir fırtına,bazense bir yeldim
Merhamet, ey sevgilim kapına geldim.

Senin için heba ettim,tahtı,tacı
Bir değil,bin değil,içimdeki acı
Gel.İnim inim inletme bu muhtacı
Ne olur gel.Ey dertlerimin ilacı.

06.12.1986-Demre

Yaşar Yaramış

Karaoğlan

Doğruluk, dürüstlük abidesi
Türk siyasetinin güçlü sesi
Şeverdi dost,düşman tüm herkesi.
rnek bir adamdı Karaoğlan.

Yetmişli yılların başlarıydı.
Kıprıs'ta Yunan,azdıkça azdı.
Türk' öldürüp,mezarlar kazdı.
Biri vardı,seyirci kalamazdı.

O gece, en büyük emri verdi.
Ayşe seyahata çıksın dedi.
Şanlı ordumuz Girne'ye girdi.
Kurtardı Kıprıs'ı Karaoğlan.

Adaya huzur barış getirdi.
Yunan mezalimini bitirdi.
Zalim Rum'a haddini bildirdi.
Savaşın şahini Karaoğlan.

Başında ki siyah kasketiyle,
Vakur duruşuyla, heybetiyle,
Çıkıp meydanlara hep eliyle,
Şelamlardı halkı Karaoğlan.

Rahşan Hanımla iyi bir eşti.
Drstlğyle tarihe geçti.
Türk halkı onu hep lider seçti.
Gönüller sultanı Karaoğlan.

Karış karış gezerdi hep yurdu.
Beyaz güvercinler uğururdu.
Kader onu beş kasımda vurdu.
Huzur içinde yat.Karaoğlan.

Şair ruhluydu,şiiir yazardı.
Haksızlığı affetmez,kızardı.
Gitti,Hakk'ın huzuruna vardı.
Cennet mekân olsun Karaoğlan.

Seni her geçen gün zlyoruz.
Dönüp dönüp yolun gözlüyoruz.
Hep yüreğimizde kzlyoruz.
Hasretin bir kor,be Karaoğlan.

24.09.2008-Antalya

Yaşar Yaramış

Kesip Attın

Yapılacak hiç bir şey yok dedin,
Her şeyi bir anda kesip attın.
Peşimde senin gibi çok dedin,
Beni bir çöp gibi yere attın.

İdam mahkumlarına bilene,
Son arzusu sorulur,dinlenir.
Hiç el aman diyene,sevne
Kılınç çekip,bıçak mı bilenir.

Gönül sarayım sana açtı
Fallar da bile bana o çıktı.
Bunu bana hiç yapmayacaktı
Şimdi tüm umutlar boşa çıktı.

Karşılıksız sevgi bir zehirdir,
Yavaş yavaş adamı öldürür.
Paylaşılan sevgi panzehirdir,
Ölmüş insanı bile güldürür.

Oysa yapılacak çok şey vardı,
Benliğimi yârin aşkı sardı.
Hiç düşünmedi kârdı,zarardı
Deli gibi onu arzularıdı.

Takıldı saçlarının teline,
Tatlı diline,ince beline.
Kapılıp gittin aşkın seline,
Dertten başka ne geçti eline.

Sevenin halini seven bilir,
Aşkın tokatını yiyen bilir.
Gönül dergâhına giren bilir,
Bilmeyen kapısında dikilir.

22.01.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Kış

Kış geliyor artık
Bundan böyle
Havalar dahada kararacak.
Rüzgârlar esecek,
Yağmurlar yağacak.
Soğuklar gittikçe artacak
Her nefes sokakta
Adeta buz tutacak.

Karıncalar kış uykusuna yatacak.
Yılanlar yer yüzüne
Bir süreliğine çıkmayacak.
Karlı dağlar karlarla kaplanacak
Hayvanlar yer bulamayacak
Toprakta avlanacak.

Evlerin bacalarından
Simsiyah dumanlar yükselecek.
Şobalar yakılacak,
Üstlerinde mısır patlatılacak.
Kestane pişirilecek,
Çay demlenecek.
Çoluk çocuk oturulup
Sonra bir güzel,afiyetle
Yenilip içilecek.

Evlerin balkonlarını,
Sarkaçlar süsleyecek.
Tabiat ana,genç kız gibi
Bembeyaz gelinliğini giyip
Etrafta endam gösterecek.

Şimşekler çakacak,
Gök gürleyecek,
Sonra birden toprakta
Mantarlar bitecek.
Narin eller onları,
Bir bir toplayacak,
Pişirip soframıza
En leziz yemek olarak koyacak.

Bir köpek havlaması
Gecenin sessizliğini ikiye bölecek.
Ardından mart kedileri
Bağırıp inileşecek.

Sabahlara kadar,
Kurbağaların vak vakları,
Hiç dinmeyecek,
Sağır edecek adeta kulakları.

Bütün insanlar,

Doldururken sıcak yatakları
Onlar soğğun ayazında,
Rüzgârın bağrında,
Köprü altlarında
Sokaklarda yatacak.
Sokak çocukları.

Güneş bir görünüp
Bir görünmez olacak.
Kara bulutların arasından
Sanki görümlük ister gibi.

Fırtına damların
Çatılarını uçuracak.
Ağaçların dallarını kıracak.
Deniz bir ejderha gibi uğuldayacak.
Gemiler kaçacak delik arayacak.
Dereler çağlayacak,
Etrafı hep sular kaplayacak..
Görünmez olacak
Gök yüzünde yıldızlar.
Ya karanlık dünyamızı
Aydınlatan güzelAy,
İzinlidir görünmez artık
En az bir ay.

Giyilir ceket,palto,kazak
Dikkat et.Kırma elini,ayağını.
Kar altındaki buz
Sakın sana da kurmasın tuzak.
Yakacağımız doğal gaz,odun,kömür
Hep böyle gelir geçer ömür.

28.11.2007-Finike

Yaşar Yaramış

Kızım

Elden bırakma kızım, edebi, namusu
Her köşede seni bekler bir yığın pusu.

Yaşar Yaramış

Kızım Cansu'ya

Bugün senin doğum günün,
Geleceğe açık önün.
Her günküden daha güzel,
Daha iyi geçsin günün.

Her zamanın bahar olsun,
Tuttuğun hep altın olsun,
Bütün dualarım sana.
Tüm güzellik senin olsun.

Hiç unutma şu babanı,
Hısımini akrabanı,
Senin için saçlarını,
Süpürge eden ananı.

Bugün girdin bir yaşına,
Neler gelmez ki başına!
Dünya bir sınav yeridir,
Ömrün geçirme boşuna.

Nefsin seni aldatmasın,
Ordan ora fırlatmasın,
Bin bir türlü medya basın,
Seni baştan çıkartmasın.

Gözlerinde yaş olmasın,
Ümit gülün hiç solmasın,
Her iki dünyaya çalış,
Sonra sakın geç olmasın.

21.10.1998 -Demre

Yaşar Yaramış

Kimsesizler Kimsesi

Her sabah pencereden
Kuşların zikrini dinlerim.
Kuşlar bile hergün,
Yaradani terennüm ederken
İnançsızların haline bakıp
Kahrolur,inlerim.

Kendi uğursuzluklarını bir kenara bırakıp
Baykuşun ötmesini uğursuzluk sayarlar.
Oysa Baykuş,yıkık,viraneliklerden
İnsan oğluna seslenir.Der ki:
Bir zamanlar,bu yıkık,harabelikler
Birer muhteşem saraydı,köşktü.
Buralarda Ağalar,Beyler yaşardı.
Hepsi de dünyayı terk edip,
Şimdi ahirete göçtü.

Ey insan oğlu! Hiç boşuna mahmurlanma
Seninde akibetin böyle olacak
Her canlı birgün mutlaka ölümü tadacak
Çünkü Dünya'da kimse baki kalmayacak.

Kimsesiz hiç kimse olmaz
Herkesin var kimsesi.
Kimsesiz kaldım medet ey!
Kimsesizler kimsesi.

22.06.2011 / Antalya

Yaşar Yaramış

Kosova Dramı

Dövünün kardeşim, dövünün
Artık gözyaşı her öğünün
Ey utanmaz Sırp canileri
Barbarlığınızla övünün.

Sen Slobodan Miloşeviç
Sırp sırtlanısın, değil çebiç.
Müslüman kanına doymadın
Gel de zıkkımın kökünü iç.

Tâ bir zamanlar, deden Lazar,
Sırp halkına zulmeder, azar.
Dedem Birinci Sultan Murat,
Fetihle o oyunu bozar.

Elinde hançer, kalles Miloş,
Sırtından vurur Hükümdarı.
Ogün kü Miloş, aynı Miloş
Katlediyor Müslümanları.

Sırp'ın altı yüz yıllık kini,
Kurt gibi kemirmiş içini.
Sürüde merhamet ne gezer
Zulmü emreder güya dini.

Bu çağda Kosova dramı
Yaktı tâ derinden şuramı.
Uyan ey müslüman alemi
Başa çekip yatma ihramı.

Sırp kasapları yapar kıyım,
Hiç utanmaz, der ben haklıyım.
İnsanlık ne gezer onlarda!
Der, kaplanım, dört ayaklıyım.

07.04.1999-Demre

Yaşar Yaramış

Kuşlar

Cik cik deyip uğmuşlar
Sıra dağlar aşmışlar
Avcılardan kağmışlar
O güzel şirin kuşlar.

Ağağlara can vermiş
İnsanlara kan vermiş
Gök yüzüne şan vermiş
O güzel şirin kuşlar.

Katar katar olmuşlar
Gök yüzüne dolmuşlar
Uşmşler solmuşlar
Ne güzel şirin kuşlar.

Yaşar Yaramış

Küfrettirme Ecdadına Soyuna

Ekranlarda varken bir sürü dizi
Anlatmıyor bir çoğu bize bizi
Öyle vahim ki kültürel yozlaşma
Gafletten kaybetmişiz kendimizi.

Eğitim yaz boz tahtasına dönmüş
Gittikçe Türk İslam güneşi sönmüş
Biz uyurken eller köşeyi dönmüş
Türk diye ırk yokmuş,aptalmış,bönmüş(?)

Yeter artık bu kadar kepazelik
Her gün laf ebeliği,gevezelik
Her geçen gün biraz daha büyüyor
Milletin sırtında gittikçe delik.

Su uyur düşman uyumaz unutma
Yalan dolan diz boyu, sakın yutma
Derinden götürülüyor şimdilik
Sinsi plan,ayrışma,soğutma.

Düşman düşmandır,iç,dış fark etmez
Türk asaletlidir asla çark etmez
Kanla yağrulmuş bu vatan için
Ölür ama toprağını terk etmez.

Güzel şeyler olacak vâatleri
Halkın körü körüne itâdleri
Kapımızı ha çaldı ha çalacak
O,kara gün,ayrılık saatleri.

Milletle resmen dalga geçiyorlar
Konuları bilerek seçiyorlar
Millet birbirini kırarken onlar
Mutluluktan kendinden geçiyorlar.

Dikkat et, içerdeki maşalara
Göbekli ağalara,paşalara
Acı gerçekler gözlere girerken
Hala padişahım çok yaşalara.

Türk milleti sakın gelme oyuna
Sandığa git de sahip çık oyuna.
Sen asil bir milletsin yeter artık
Küfrettirme ecdadına,soyuna.

22.02.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Lasi

Henüz bir yaşını yeni doldurmuştu
Anne olup altı yavru doğurmuştu.

Bunların üçü erkek üçü dişiydi
Eniklerini beslemek tek işiydi.

Yine de üç dişi yavrusu yok oldu
Bundan sonra, kalan yavrular tok oldu.

Hiç kolay değildi üç yavruya bakmak
Bir de, ikide bir bahçede tur atmak.

Çok asil,çok güzel bir köpekti Lasi.
Ne söylesem yapar, hiç değildi asi.

Serinlemek için suya girerdi
Sabaha kadar domuzlara ürerdi.

Korurdu hep ölümüne bahçemizi
Karanlıkta bile hep tanırdı bizi.

Otuz ağustos günü sabaha karşı
Kan revan içinde geldi gözü, kaşı.

Sağ üst yanağında koskoca bir delik
Bu hiç görülmemiş bir vahşet,ibretlik.

Dil yerde, kırılmış alt çene, üst çene
Gözüyle, sanki kurtar diyordu bene.

Yüdüm ,kanlı başını,ayaklarını
Buzla oğdum yaralı yanaklarını.

Öğleye kadar ağzından kanlar aktı,
Kurtar beni der gibi, hep bana baktı.

Zavallı,aç susuz böyle nasıl yaşar
Nolur bu mahluka bir şeyler yap Yaşar.

Göz göre göre ölüme gidiyordu
Fakat,ne bir feryat,figan ediyordu.

Hep başını okşadım, dualar ettim.
Çaresizlikten ben de eridim, bittim.

Bir umut diye hastaneye götürdük
Veterinere teslim edip yatırdık.

Tetkik için toplandı beş, altı paytar
Durum kritik,bu ölümü zor yırtar.

Dediler tek çare iğneyle uyutmak
Yaşasa bile ona çok çok zor bakmak.

Dünyadan böyle geçip gitti garibim,
Onu kurtaramadım çok muzdaribim.

Bu cana kıyanlara yazıklar olsun
Benden uzak dursun, Allahın'dan bulsun.

19.09.2019

Yaşar Yaramış

Lut Aleyhisselam

Lut Aleyhisselam 10

Çok mübarek bir zattı
Âzgın,sapık kavmine
Hep elini uzattı.
Yaranamadı yine.

Lut Kavmi çok azmıştı.
Kadınları bırakıp
Oğlanlara takmıştı.
Pisliğe tam batmıştı.

Irza geçme,tecavüz
Diz boyu hep zorbalık.
İlgi çekmez kadın,kız.
Adeta hepsi sopalık.

Sonunda iki melek
Onları etti heâk.
O,hanımı Vahile
O da gitti vah ile.

Sedum şimdi ibretlik
Lut gölü de ibretlik.
Kokuyor hala pislik.
Ders almamak hayretlik.

Lut Kavmi çok azmıştı.
Kadınları bırakıp
Oğlanlara takmıştı.
Pisliğe tam batmıştı.

Irza geçme,tecavüz
Diz boyu hep zorbalık.
İlgi çekmez kadın,kız.
Adeta hepsi sopalık.

Sonunda iki melek
Onları etti helâk.
O,hanımı Vahile
O da gitti vah ile.

Sedum şimdi ibretlik
Lut gölü de ibretlik.
Kokuyor hala pislik.
Ders almamak hayretlik.

Yaşar Yaramış

Manav Kız

Gözlerin deniz mavisi
Dişlerin inci tanesi
Yüreğimin tek hanesi
Güzeller güzeli Manav kız.

Sanki yeni açmış bir gül
Çağırır kendine bülbül
Yandım uğruna oldum kül
Güzeller güzeli Manav kız.

Satarsın elma,armut.nar
Kız kotun ne kadar da dar
Gönlüm hep seni arzular
Güzeller güzeli Manav kız.

Yanak elma,dudak kiraz
Buse ver,eğilde biraz
Sana kim eder itiraz
Güzeller güzeli Manav kız.

Seni içtim damar damar
Kurudu kalmadı pınar
Gönlüm Mecnun gibi yanar
Güzeller güzeli Manav kız.

Nolur kaşlarını çatma
Acıma acılar katma
Yeter artık çalım satma
Güzeller güzeli Manav kız.

Yaşar Yaramış

Mavi Vatan- Anadolu

MAVİ VATAN - ANADOLU

Bir anadır bahtı kara
Başı İstanbul, kalbi Ankara
Sol kolu Samsun, sağ kolu Antalya
Sağ ayağı Van, sol ayağı Erzurum
Verimli ovaları var, uçsuz bucaksız
Yüce dağları var çok sarp, çok uçurum.
İşte burasıdır diyarı Rum.

Uzanmış sırt üstü yerlere
İçinden geçer şırıl şırıl
Nice nehir nice çay ,dere
Her biri akar gider berrak denizlere.
Her biri hayat verir hep bizlere.

Kuzeyinde hırçın Karadeniz
Baş ucunda Ege, Marmara ara deniz
Güneyinde masmavi Akdeniz.
Dört yüz bin kilo metre kare alan
Mavi vatan, bizim göz bebeğimiz.

Akdeniz den gelince petrol, gaz kokusu
Toplandı bir sürü vahşi sırtlan sürüsü.
Bütün bunlar yetmezmiş gibi
Şimdi Dünyayı sardı bir de korona virüsü.

Fırsat bilip Suriye de ki durumu
Cukkaya konmak için Yunan'ı ,Rum'u
Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır'ı, Yahudi si
Kısacası iti, kopuğu, zibidisi
Fransız'ı, Amerikan'ı, Rus'u
Vampir piranalar gibi bize kurmuş pusu.

Türkiye-Libya mutabakatı
Bozdu bu, bütün oynanan oyunları.
Cin çarpmışa döndüler
Donup kaldılar kaskatı
Yere devrilesice o boyunları.

İki yüz bin kilo metre kare alan
Libya mutabakatıyla geri alındı.
Rum ve Yunandı buraları bizden çalan.
Vatan topraklarının her karışı kutsaldır
Hiç kimse edemez talan.

Sakin hiç kimse sınamasın gücümüzü
Bak sonra çok kötü alırız öcümüzü.
Biz adını tarihe altın harflerle yazdırmış

Çok şerefli,kahraman Türkleriz.
Siz bilmeseniz de ceddiniz çok iyi bilir gücümüzü.

Nerede varsa petrol,doğal gaz
Batı hemen oradadır tam gaz.
İşleri güçleri para,pul,sömürü
Bu devran hep böyle gitmez,gidemez
Onlar da bir gün anasının şey... görü.

Mazlumların ahı asla yerde kalmaz
Zalimler dünyaya payidar olmaz.
Kim ne ektiye hep onu biçer
Nedir bu insanın insana yaptığı zulüm
Yeter artık bu kadar da olmaz.

Bu kışta kıyamette bombalanan
Suriyeli,İraklı çocukların günahı ne?
Yerinden yurdundan kovalanan
Müslüman,garip,gurabanın suçu ne?

Yemen de,Somali de açlıktan ölenlerin
Çoluk çocuk demeden insanları
Diri diri kara toprağa gömenlerin
Sırf çıkarları uğruna
Ülkeler parçalayıp bölenlerin
Yeri Cehennem.Hem de çok çok derin.

Hak geldi batıl gidecek
Ne var ki kardeşini itecek.
Her gecenin bir sabahı vardır
Bu zulümler de elbet bir gün bitecek.

Yaşar Yaramış

Mekke, Medine Yollarında

Her yerde Resulün ayak izini
Kıvırmış namaz kılar dizini
O nurdan cemalini, ay yüzünü
Gördüm Mekke, Medine yollarında

Bilal Habeşi'nin ezan sesini
Hazreti Hamza'nın dev cüssesini
Hıra'da Allah'ın mucizesini
Gördüm Mekke, Medine yollarında.

Safa Tepesini, Uhut Dağını
Osman'ın hurmalığını, bağını
Serv'in ağzındaki örümcek ağını
Gördüm Mekke, Medine yollarında.

Kiblegahımız muhteşem Kabe'yi
Cennet kapısı nurdan kitabeyi
Resulullahla pek çok sahabeyi
Gördüm Mekke, Medine yollarında.

Ben müminler denizinde bir damla
Gözümde yaşlar akar damla damla
Bu kutsal yerlerde kederle, gamla
Gezdim Mekke, Medine yollarında.

Kuba'yı, Hendek'i, Müzdelife'yi
Kâbede ki ipeği, kadifeyi
Ali'yi, Ömer'i, dört halifeyi
Gördüm Mekke, Medine yollarında

Ben de herkes gibi günahkar bir kuldum
Harem i şerifte çok namaz kıldım
Aradığım huzuru orda buldum
Coştum Mekke, Medine yollarında.

Kâbe de çok say yaptım, tavaf ettim
Düşmanlarımı bile hep affettim
Huzura ermek için çok yol gittim
Her gün Mekke, Medine yollarında.

İbadet saatleri düğün, bayram
Hacılar, umreciler giyer ihram
Bu bir Allah'ın lütfu, büyük ikram
Aldık Mekke, Medine yollarında.

Hele bir bakın şu insan seline
Beyazlar içinde benzer geline
Hep bire bin geçsin diye eline
Koşar Mekke, Medine yollarında.

Ravza'da, hep haya ettim, arlandım
Kâbe de yündüm, yıkandım, durlandım

Çıktım gece Nur dağına, nurlandım
Uçtum Mekke, Medine yollarında.

Açtım ellerimi yüce Allah'a
Dualar ettim, akşamdan sabaha
Böyle mutluluk görmedim vallaha
Kuştum Mekke, Medine yollarında.

Orda kul temizlenir, kalmaz kiri
Tavaf eder, bizzat yaşar mahşeri
Sevr de Nebi ile Ebubekir'i
Gördüm Mekke, Medine yollarında

Allah orayı görmek nasip etsin
İmkani olan bir an önce gitsin.
Ayrılık vakti, bu garip ne etsin
Ağlar Mekke, Medine yollarında.

12.02.2016 Antalya

Yaşar Yaramış

Meleğim

Çağır beni geleyim
Benim güzel Meleyim
Seni gördüm vuruldum
Şaştı benim feleğim.

Kiraz gibi dudaklar
Elma gibi yanaklar
Kollarını açmış yar
Sarsın diye kucaklar.

Güzelliğin dillerde
Çiçeklerde güllerde
Görüşürmüyüz bilmem
Belki bir gün ilerde.

Boyu postu yerinde
İz bıraktı derinde
İster beni öldürün
Onu bana verinde.

Yaşar Yaramış

Memleketin Haline

Bir bakın Şu memleketin haline,
Dn ne idik Yrab,bugün bu hal ne?
Herkes düşmüş kendi menft derdine,
lke gitmiş,paralanmiŐ kime ne!

Yiyin ey ağalar,yiyin hey Beyler,
DŐnmeyin geride kalan neyer,
Haram olsun size verilen reyler,
Lütfen kendinize gelin Beyler.

Her işte,her Şeyde, sen ben kavgası
Sarmış yurdu binlerce leş kavgası.
Bitmezken terörün ardı arkası,
Hâlâ tepede koltuk kavgası.

Her kuruluŐ, devlet içinde devlet
Kol geziyor sokaklarda cehalet,
Namusuyla iş yaptırırsa illet,
Oysa mülkün temeliydi adalet.

Hiç bitmiyor, bugün git yarın geller,
Kırılısın asker vuran zalim eller.
Güçlü gszn anasını beller.
Akrt bozuk,ayar tutmuyor teller.

20.09.1998-Demre

Yaşar Yaramış

Merhametli İnsanlar Ülkesi (türkiye)

Merhametli İnsanlar Ülkesi

Dünya zalimlerin eline kalmış
Güçlü olanlar güçsüzlere dalmış
Gözünün üstünde kaşın var deyip
Hep tecavüz edip intikam almış.

Birleşmiş milletlerin beş efesi
Dünyada zorla sindirmiş herkesi.
Şantajla, zorla, kanla susturmuşlar
Onlara karşı yükselen her sesi.

Sade kendi çıkarları uğruna
Her gün boyuyorlar dünyayı kana.
Demokrasi, hak, adalet diyerek
Hunharca kıyıyorlar binlerce cana.

Cumhurum, Dünya beşten büyük diyor
Haksızlıkların üstüne gidiyor,
Her zaman zarda, zorda kalanlara
Bütün mazlumlara yardım ediyor.

Üç milyon Suriyeli kardeşimiz
Dört, beş yıldır bizim misafirimiz.
Bütün mazlumlara kapımız açık
Çünkü merhamette yoktur eşimiz.

Her dem ezilenlerin sesi olduk
Yetim bebelerin neşesi olduk.
Yerinden, yurdundan edilmişlerin
Gariplerin, huzur köşesi olduk.

Her geçen gün insanlık ölürken
Garipler ağlar, zalimler gülerken
Biz duyarsız kalamayız, hainler
Ülkeler parçalayıp bölerken.

Deme! İnsanlık insanlığı yesin.
İnsanlığa yardım, en büyük besin.
Biz, Her zaman mazlumun yanındayız
İsterse eller bize keriz desin.

Haksızlıklara milletçe karşıyız
Dostun, kardeşin güftesi, marşıyız.
Biz, misafirperver Türk milletiyiz
Dünyanın, yedi cihanın arşıyız.

Daha fazla sönmesin diye ocak
Mağdura, mazluma hep açtık kucak.
Artık canlar yanıp kanlar akmasın
Yarım ekmeği bölüşsek nolacak.

Biz, dün de bugün de asil milletiz
Zalimin başına bela, illetiz.
Ölürüz, zulme müsâde etmeyiz
Çünkü biz, Hakkı savunan milletiz.

Hak yolunda kan akıttık, can aldık
Dosta neşe, düşmana korku saldı,
Harap ve bitap düşmüş tüm canlara
Kol kanat gerdik, yanımıza aldık.

İnsanlık bitmiş, kalpleri taş olmuş
Çıban iyi irinleşmiş baş olmuş
Âdem oğlu öyle raydan çıkmış ki
Can düşmanı İblis'e yoldaş olmuş.

Düşene vurma, elinden tut, kaldır.
Zalime acıma, engel ol, saldır.
Bak şu zavallı kulların haline
Kalmamış, kafa, göz, kol, bacak, baldır.

Türkler, vicdanlı insanların sesi
Merhametli insanların ülkesi.
Evlatlarını hep bağrına basan
Bir anadır, hep eli öpülesi.

İşte bundandır adımız , Anadolu.
Bizden geçer mutluluk , sadet yolu.
Nerde gözü yaşlı bir insan varsa
Hemen ona uzanır kolu.

04.11.2017/ Antalya

Yaşar Yaramış

Mezun Olan Öğrencilerime

Daha dündü tanıştığımız
Her sabah selamlaştığımız
Bir su gibi aktı geçti zaman
Bak.Bugün se ayrılıyorz.

Bir şeyler verebildiysek sizlere
İnan, ne mutlu bizlere.
Gözünüz arkada kalmasın.
Güle güle,yolunuz açık olsun.

Sizler bize emanettiniz
Gurur duydu sizinle ceddiniz
Geldiniz de ne iyi ettiniz.
Dört yıl burda ilim tahsil ettiniz.

Niceleri geldi geçti bu sıralardan
Feyz aldı şiirden,mısralardan
Kötülüklerden korusun sizi Yaradan
Güle güle, yolunuz açık olsun.

Hatalarımız olduysa afola
Yürüyelim yarınlar hep kol kola
Hep ileri.Vermek yok asla mola
Güle güle, yolunuz açık olsun.

Her kuş,bir gün yuvadan uçar
Sıgmaz enginlere,dağları aşar
Sen de çalış,çabala bunu başar
Güle güle, yolunuz açık olsun.

Kural bu,her gelen gider
Kimi sevinçli,kimi derbeder
Burda zaman çok çabuk geçer
Güle güle,yolunuz açık olsun.

Öğrencilik yılları unutulmaz
Öğretmen.herkesle bir tutulmaz
Onun çiçekleri solmaz,kurutulmaz.
Güle güle,yolunuz açık olsun.

Dağılın,yurdun her köşesine.
Işık olun,Türk'ün meşalesine.
Halkın, neşe katın neşesine.
Güle güle,yolunuz açık olsun.

24.05.2011- Antalya

Yaşar Yaramış

Mısralarımnda Ömür Boyu

Senden önce gönlüm bomboştu
Seni görünce,sana koştı.
Hiç durulmadı,gece gündüz
Deniz gibi çağlayıp coştı.

Sen aklımı başımdan aldın,
Beni onulmaz derde saldın.
Cin çarpmışa döndüm bir anda
Sanki hayal,sanki masaldın.

Çok güzel gamzelerin,ben in
Harikadır bedenin,tenin
Öyle şen.öyle muhteşemsin
Sohbetine doyumaz senin.

İçimi yakıyor bakışın
Gözlerin,kirpiklerin,kaşın
İnsan her dem, sevip sevmeli
Aşkta ne önemi var yaşın.

Mısralarımnda ömür boyu
Yazılacak adın kopkoyu.
Yaradana şükürler olsun
Tam bana göre huyu,suyu.

Yaşar Yaramış

Mutluluğun Adı

Seherde bir bülbülüm,ötmeye gülüm yok.
Yaralı bir güvercinim, konacak dalım yok.
Nerededir o, adını duyduğum mutluluk?
Gönlümde hiçkırık,boynum buruk,kalbimse kırık
Düşmüşüm bir derde,gezerim bazen aç, bazense tok.

Gördüm ki! çöplükte çöp topluyor bir çocuk,
Belli ki benim gibi, ona da uzak mutluluk
Yalın ayak,başı açık,burnunda kurumuş sümük
Yine de gülüyordu,ezik değildi,hey gidi çocukluk.
Küçüklüğünce tada biliyor sevinci,bizse çoktan unuttuk.

Yıllar ne çabuk geçiyor,sanki görme diyerek,
Geçmişin acı tatlı anılarını,bir bir silerek,
Canlanır gözünde,koskoca bir ufuk.
Ta uzaktan bir gemi, ses verir, boşuk boşuk
Ömür bitmiş, gelmiş çatmıştır,zalım ayrılık.

24.04.1983 - Demre

Yaşar Yaramış

Mücadele

Çeksem de dünyada dert,çile,elem
Ömrümün sonuna kadar sürecektir,
Bu şerefsizlerle hep mücadelelem.

Kim bırakırsa düşmanla savaşı
Er ya da geç,gider kellesi,başı.

Su uyur da düşman uyumaz derler,
Uyuyanı hiç acımadan yerler.

Uyumak yok,mücadeleye devam
Ölene dek sürer benim bu davam.

Ben insanım,değilim sabır taşı
Görüyorum her şeyi,olmadım şaşı.

Zalimlere asla boyun eymek yok.
Sen sen ol.Mazluma zulm etmekten kork.

Örnek,tarihte bir avuç kahraman
Düşmanlara galip gelmiş her zaman.

Onlar ki Allah yolunun erleri
Cenneti âlâdadır şimdi yerleri.

Sen yeter ki ayrılma doğru yoldan,
Taruz etseler de boş,sağdan,soldan.

Allah doğruların yardımcısıdır
Gerisi yalan,gerisi acıdır.

03.08.2006-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Myanmar

Myanmar

Uzakta, çok uzakta bir ülke var
Katliamın yapıldığı Myanmar

Dünyanın gözü önünde müminler
Zulüm altında inim inim inler.

Diri diri insanlar yakılıyor
Parçalanıp sokağa atılıyor.

Başlarında dişi sırtlan Su Çi
İşlediği için insanlık suçu

Bir de Nobel Barış ödülü almış
Bu ne iş Yarab ! Dünya kime kalmış.

Katiller , barbarlar ülkesi Myanmar
Her tarafta acı, gözyaşı, kan var.

Uzak doğunun kanayan yarası
İnsanlığın utancı yüz karası.

Esas çıbanbaşı Budist Rahipler
Allahsız, kitapsız şeytani tipler.

Öldürme yaşat, derken tüm dinler
Din adına öldürüyor hainler.

Mazlumları korurken Türkiye
Diğer ülkeler kulak asmaz niye?

Onların insanlık hisleri bitmiş
Vicdanları ölmüş, kaybolmuş, gitmiş.

Bütün ilişkiler çıkar üstüne
Sonsuz itaat var, kendinden üstüne

Köyler, evler , şehirler yıkılıyor
Müminler canlı canlı yakılıyor.

Eller, kollar, yüzler parçalanıyor
Canice timsahlara atılıyor

Kıpkırmızı kan akıyor nehirler
Cesetlerden geçilmiyor şehirler

Hani nerede sözde uygar dünya
Yaşananlar hakikat . Değil rüya.

Soykırım yapılıyor Arakanda
İnsanlık ölüyor, her akan kanda

Katliam yapıyor Budist milisler
İnsanlık yoksunu şerefsiz, pisler.

Halkı yerinden yurdundan sürüyor
Bir de utanmadan hav hav ürüyor

Cesetten dağlar, tepeler oluşmuş
Kimisi sahile vurmuş, kokuşmuş

Masum bebeler, dedeler ölüyor
Dünya sadece seyredip gülüyor

Herkes insanlık gömleğini atsın
Sizin insanlığınız yere batsın

Sırf Allah'a inandıkları için
Onlara düşman olmuş Rus, Budist, Çin...

Başka ne suçları var Allah için
Ey insanlık! Nasıl, rahat mı için?

Bu ayrımcılık senin sonun olur
Kim ne ettiyse, ettiğini bulur

Sanma yaptığın yanına kâr kalır
Mevlam bir gün mazlumun ahını alır

Ad, Lud, Semud'da azmış, kudurmuştu
Rabb in gazabı onları yutmuştu

Dünyayı yöneten esrarengiz güç
İstedığı şekilde alıyor ölç

Yeryüzünün bu beş tane Efesi
Geri zekalı sanıyor herkesi

Araikan'da olduğu için petrol
Orda da oynuyor beş efe başrol

Dünya seviniyor Müslüman ölünce
İyi yaptım sanıyor hep kendince

İslam öyle bir yoldur ki, ipince
Kılıçtan keskin, kıldan daha ince

Bize ölüm şهادettir, şerbettir
Haktan dönmek en büyük musibettir

Müslüman dünyaya hiç tamah etmez
Ölür ama Hak yolunu terk etmez

Bu dünyada eğik olsa da başlar
Bizde esas hayat gidince başlar

Zalimin zulmü payidar olmaz
Dünya Nemrutlara kalmadı, kalmaz.

24.09.2017/ Antalya

Yaşar Yaramış

Namerdim

Bundan böyle, yüzüne dönüp bakarsam
Seni zerre kadar,kafama takarsam
O adını,ağzıma alıp anarsam
İnan,en şerefsiz,en namert insanım.

Yüreğimden seni silip te atmazsam
Garip yolcular kervanına katmazsam
Köle pazarında bir pula satmazsam
İnan, en şerefsiz,en namert insanım.

Seni zalimler listesine yazmazsam
Bende ki senin, mezarını kazmazsam
Seni kalpsiz diye,gönlüme yazmazsam
İnan,en adi,en şerefsiz insanım.

Şen bana baldıran zehiri içirdin
Ümidimi yıktın başıma geçirdin
Attın alevlere bir güzel pişirdin
Ben ne talihsiz,ne bahtı kara insanım.

Seni sevmek en büyük,günahım,suçum
Bu yüzden,hakaret yedim,çok mahçubum
Hiç sorgusuz sualsiz edildim mahkum
Bir daha,ağzımı açarsam namerdim.

Ben bütün bunları asla hak etmedim
Haddimi aşım ileriye gitmedim
Hiç kimseyi aşağılayıp itmedim
Yaptıysam eğer,şerefsizim,namerdim.

20.02.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Namus Şehidi Özgecan

Can kız,namus şehidi Özgecan
O.iffetini korurken verdi can.
Allah düşmanıma bile vermesin
Bu acıya nasıl dayanır insan?

Kadın ailenin temel direği
Diyemezsin yoktur onun gereği
Her türlü sıkıntıyı çeker ama
Yine de hep sevgi doludur yüreği.

Onlar bir elmanın iki yarısı
Erkeğin can yoldaşı,karısı
İnsan neslinin olmazsa olmazı
Başın tatlı belası,kalp ağrısı.

Ona uzanan eller tez kırılınsın
Kanayan yaralar artık sarılınsın
Taciz,tecavüz erkeklik değildir
Gerçek bu.İsteyen kızsın,darılınsın.

Ruh hastaları geçirirken cinnet
Bilmez,kadının ayağında cennet
Sen ey insan müsveddesi kardeşim!
Sen,hala dövmeyi adamlık zannet.

Güçlü güçsüzü ha bire eziyor
Analar her gün canından beziyor
Ciğeri beş para etmez caniler
Sokakta adamım diye geziyor.

Toplumun temel direği aile
Kan kaybediyor ah ile,vah ile.
Adalet,kanun,ceza tınlayan yok
Kadına şiddet bitmiyor,nafile.

Bize noldu böyle,neden çürüdük?
Bu bozuk yollarda neden yürüdük?
Uyarıları hiç gâle almadık
İnat ettik,neden ayak sürüdük?

Öldürülmesin ne kadın ne erkek
Onlar eşit,bölünmez bir bütün,tek.
İnanır,insana değer verirsek
Çözeriz bu problemi istersek.

Kadınlar anamızdır,bacımızdır
Derdimize deva,ilacımızdır.
Onlar eli öpülesi huriler
Başımızın üstünde tacımızdır.

19.02.2015 /Antalya

Yaşar Yaramış

Nankör

Kumara verirsin,
İçkiye verirsin,
Fuhuşa verirsin,
İş Allaha gelince
Su koyuverirsin.
Bu değirmenin
Suyu nerden gelir diye
Bir gün olsun
Hiç düşünmezsin.
Ne fitır,ne sadaka
Ne de zekat verirsin.
Öyle ya Allah
Hep sana versin.
Kulu da ondan
Bir zerreyi esirgesin.
Verdikce kudur,
Verdikce delir,
Hiç unutma
Bir gün gelir,
O değirmenin de
Suyu kesilir.
İnan sen delisin
Ne nankör
Ne kadir,kıymet
Bilmezsin.
Üstüne üstelik
Kalkar bir de söversin.
Sözüm ona
Allah seni kahretsin.
Allah belanı versin.
Yalan mı?
Ne dersin.

21.04.1998-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Ne Amerika,Ne Rusya,Ne Çin

Ne Amerika,ne Rusya, ne Çin
Her şey vatan için,millet için
Dediler yaktılar maşeleyi
Aydınlık,gelecek günler için.

Onlar saf Anadolu çocuğu
Her dem fakir,garibandır çoğu
Hep kahpece şehit edildiler
Hepsi daha görmeden kuşluğu.

Her türlü işkenceden geçtiler
Yine de Hak yolunu seçtiler.
Bu cennet vatan için öldüler
Şehadet şerbetini içtiler.

Tehditlere karınları toktu
Sayıca az,imanları çoktu
Hainlerle bir tutuldular,çünkü
Artlarında dayıları yoktu.

Şaldırırken düşman her kuruma
Ülke sürüklenirken uçuruma
Bir avuç yiğit çıktı meydana
Göz yumamazlardı bu duruma.

Ne Amerika,ne Rusya,ne Çin
Her şey büyük Türk milleti için.
Dediler çıktılar alanlara
Ey Türk! artık rahat olsun için.

Her türlü zulme göğüs gerdiler
Her biri kahraman neferdiler
Hiç tereddüt etmeden vechile
Bu yurda beş bin şehit verdiler.

Cevdet Karabaş,Fikri Arıkan
Ali Bülent Orhan,Cihan Duman
Daha nice ülkü şehitleri
Halil Esendağ'la,Yunus Doğan.

Şehit Mustafa Pehlivan oğlu
Ve Hüseyin Karamahmutoğlu
Gün Sazak,Hasan Hüseyin Şanlı
Kimi evliydi,kimi nişanlı.

Önce sağ sol diye ayırdılar
Bizi hor gördüler kayırdılar
Sonra silah verip tüm ellere
Kardeşi kardeşe kıydırdılar.

Rusya'yı,Çin'i hep övdüler
Türk'e hep ana avrat sövdüler

Demokrasi,eşitlik diyerek
Yetmedi,öldürdüler,dövdüler.

Bölmek için bizi şuncu,buncu
Kurtuluşçu, Leninci, Maocu
Türk yurduna dört koldan girdiler
Yıkmak için Tikkocu, Devyölcü.

Devrim dediler hep devirdiler
Yurdu kan gölüne çevirdiler
Dikili ağaç bırakmadılar
Devlete büyük zarar verdiler.

Rehber istiyorsan,sana rehber
Adı güzel hazreti Peygamber.
Daha dün fitne girmeden önce
Dostça yaşıyorduk hep beraber.

Bize örnek,Alparslan,Kanuni
Fatih, Yavuz, Atatürk,İnönü
Rehberi ama olanın,asla
Görmesi mümkün değil önünü.

İnsanın atasıdır idolü
İdol olmaz, kahpelerin dölü.
Eğer öyle olsaydı,vermezdik
Binlerce şehit,binlerce ölü.

Ülkü uğrunda gönül delidir
Kul vatan uğrunda ölmelidir.
Ülkücüler bir doğar,bin ölür
Bunu herkes böyle bilmelidir.

Ne Amerika,ne Rusya,ne Çin
Bütün her şey Türk milleti için.
Bu al bayrak asla yere inmez
Sakın korkma,rahat olsun için.

25.10.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Ne Aradın Ne de Sordun

Ne aradın,ne de sordun
Hani beni seviyordun
Benim için ölüyordun
Öyle büyük vurgun vurdun
Şimdi perişanım yorgun.

Sevgim yüce,sevgim sonsuz
Olamam ben inan onsuz
Hapis yatsam da aç susuz
Yaşayamam inan sensiz

Bu mu sevginin bedeli
Ettin Mecnundan da deli
Sen ey gönlümün güzeli
Yaşayamam inan sensiz.

Yaşar Yaramış

Ne de güzel yaratmış

Ne de güzel yaratmış
Mevlam seni.
Göz vermiş yeşil,
Dudak vermiş kiraz,
Ne de güzel oluyorsun
Hele gülümseyince biraz

Yaşar Yaramış

Ne diyeyim Ne diyeyim

Kadir kıymet bilmeyene
Hiç göz yaşı silmeyene
Kara günde gelmeyene
Ne diyeyim, ne diyeyim.

Hiç yanımda olmayana
Gönüllere dolmayana
Derde deva olmayana
Ne diyeyim, ne diyeyim.

Renk renk çiçek dermeyene
Kula değer vermeyene
Muradına ermeyene
Ne diyeyim,ne diyeyim.

Mayası bozuk özsüze
Önün görmeyen gözsüze
Laf anlamayan yüzsüze
Ne diyeyim, ne diyeyim.

Hiç hal hatır sormayana
Bizi sevip,sarmayana
Hiç sözünde durmayana
Ne diyeyim, ne diyeyim.

Doğa haber salmayana
Doğru yolda kalmayana
Selam bile almayana
Ne diyeyim. Ne diyeyim.

Gece gündüz ağlayana
Kara yazma bağlayana
Yüregimi dağlayana
Ne diyeyim, ne diyeyim.

Atasını unutana
Ne verirsen hep yutana
Aldatıp da uyutana
Ne diyeyim,ne diyeyim.

Ar damarı çatlayana
Yiyip içip patlayana
Daldan dala atlayana.
Ne diyeyim,ne diyeyim.

Bebe bulamazken mama
Halk geçirirken trağma
Denilecek söz çok ama
Ne diyeyim, ne diyeyim.

Sağır olmuş şu kulağa
Köle olmuş o ulağa

Zır cahil, aptal, salağa
Ne diyeyim, ne diyeyim

03.10.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Ne oluyor Bize

Parçalanmaz bir bütündük
Herkeslerden çok üstündük
Yedi düveli de yendik
Yiğit Türk derlerdi bize.

Bize yan bakacak yoktu
Adımızı duyan korktu
Sırtlar pek,karınlar toktu
Gibte ederlerdi bize.

Tüm cihanı titretirdik
Hazırı yedik bitirdik
Değerimizi yitirdik
Kötü haller oldu bize.

Bir lokmayı bölüşürdük
Mutlu,mesut gülüşürdük
Vatan için dövüşürdük
Getirdiler bizi dize.

Kanaât ederdik aza
Asla hiç gelmezdik gaza
Aldırmazdık kışa yaza
Bugün,kar,buz zulüm bize.

Köklü,asil bir millettik
Dünyada ağır sıklettik
Hep sözümüzü dinlettik
Bugün ne oldu bize.

Ülkemi kapış kapana
Gık yok,kötülük yapana
Kıstırılmışız kapana
Mesken oldu,kodes bize.

Bütün bağları kopardık
Gönül yıkmaz,hep yapardık
Şimdi yerlere zıbardık
Hayat zehir oldu bize.

Kökümüzden uzaklaştık
Gün geçtikçe başkalaştık
Gün be gün sona yaklaştık
Dur diyen olmadı bize.

Her şey yalan üzerine
Rıza göster kaderine
İnme dediler derine
Çok yazık ettiler bize.

Eksik yok,fazlamız vardı
Koca dünya bize dardı.

Çocuklar bile kavrardı
Yazık ettik kendimize.

Kullanmadık aklımızı
Düşman gördük farklımızı
İfşa ettik saklımızı
Cümle alem güldü bize.

Araya nifak soktular
Katil Balina,Foktular
Yılan gibi hep soktular
Düşürdüler bizi bize.

15.06.2013 / Antalya

Yaşar Yaramış

Ne Yapacaksın

Dağlar yün gibi atıldığında
Yer,gök delinip yarıldığında
Ölüp huzura varıldığında
İşte o zaman ne yapacaksın?

Her ten , bir gün sararıp solacak
Kara gözlere , toprak dolacak
İş işten çoktan geçmiş olacak
İşte o zaman ne edeceksin ?

Hayatın ışığı söndüğünde
Gündüzler geceye döndüğünde
O gözlerin ferisi söndüğünde
İşte o zaman ne yapacaksın ?

Hazırlıklı ol, o büyük güne
Sakin takılıp kalma hâ düne
Mizan getirilince önüne
İşte o vakit ne edeceksin ?

Soru sorma yoldaşsan Hızır'la
Her dem yol azığını hazırla.
İş tuttuysan kötüyle , muzurla
İşte o zaman ne yapacaksın ?

Kopacak elbet bir gün kıyamet
Bakınca görürsün, çok alamet.
Edersen emanete hıyanet
İşte o zaman ne diyeceksin ?

20.02.2018 / Antalya

Yaşar Yaramış

Neden Bu Kadar Rahatız

Neden bu kadar rahatız?
Niçin kendimize bu kadar güveniyoruz?
Başkalarını hiç gâle almıyor
Hep ben, hep ben diyoruz.

Gidiyoruz önümüz koyu bir zindan
Cinlerle, zebanilerle dolu her yan.
İnsan, her attığı adıma dikkat etmeli
Ya kör bir kuyuya düşer de
Hayatımız hepten olursa ziyan.

Ya hemen, sefer görev emri gelirse,
Hazırlık yapmaya kalmadan zaman.
Biletin kesilir, haydiçik yola denirse
Yamandır halin işte o zaman.

Bunun için ölmeden ölmeliyiz.
Nefs denen şeytanı yere gömmeliyiz.
Hakkı batılı görüp,
Önce kendimizi bilmeliyiz.

Kişi kendini bilirse,
Zaten hallolur her hadise.
İlim kendini bilmektir.
Cehaletten gelir her ne gelirse.

Belki sağcıyız, belki solcuyuz
Ama hepimiz aynı yolcuyuz.
Herkes ecel şerbetinden içecek
Her fani gibi, bu dünyadan göçecek.

Öyleyse bunca gurur, kibir niye?
Bu ölümler, bu zulümler ne diye?
Neden hasretiz, dostluğa, sevgiye?
Sağlıktır insana en büyük hediye.

Bu dünyanın sonu hep yalan,
Bu güne kadar hiç olmamış kalan.
Çekip gitmişler sessizce bu sahilden,
Milyonlarca, milyarlarca demir alan.

Yaşar Yaramış

Nefs Bir Arslandır

Yeter artık Şu günahlara bir son ver.
Kendine yeni bir istikamet,yn ver.
Gir,yıkan,İslamın iman denizinde
Son nefeste imanla,kuranla can ver.

Őurada kaç yıl daha yaŐayacaksın
Bu ağır yükü nasıl taŐıyacaksın
Sen sen ol, hep Hakkı tut, batılı unut.
Sonra çok saın,başın kaŐıyacaksın.

irkini güzel göstermek Şeytan işi
Hiç ummadık anda ekiverir fiŐi.
Pisi pisine gittiğinle kalırsın
Sakin ha! sen olma,o zavallı kişi.

Akıllı insan,Hakkı batılı görür
Nere bastığını bilir,sağlam yürür.
Dış görünüŐüyle herkes insandır ama
Dengesiz kul,hep yalpalar,ayak srr.

Nefs bir arslandır,önce sahibini yer.
Hiç doymaz,ister önüne dünyayı ser.
Bir kısrak gibi alır başını gider
Dizgin senin elinde değilse eğer.

Ey dost! her zaman nefisini terbiye et
Ömür yolunda rehberin,Kuran,sünnet.
Kıyas ı fukaha ve icma i mmet
Bunlar en değerli cevher,tapu,senet.

29.06.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Neredesin Sen

Dün deniz kıyısında
Uzun süre oturdum.
Seni bekledim.
Gözlerim yollarda
Dilimde o benim
O meşhur şarkım
Neredesin sen?
Kuşlar geldi
Kondu taşlara.
Beni dinlediler.
Deniz coştı
Dalga dalga
Şarkıma eşlik etti.
Köpekler geldi
Ayaklarıma sürtündü.
Kaç araba geldi
Geçti önümden.
Sen gelmedin?
Ben seni beklerken
Gözüm yollarda
Ay bile geldi gökten
Bulutlar yağmur oldu
Ağladı halime.
Rüzgar geldi,
Teselli etti beni.
Sen gelmedin?
Ne yapayım ben de
Başım önümde
Ama aklım yine sende
Çaresiz evime gittim.

13.03.1998 / Demre

Yaşar Yaramış

Nevruz

Her yıl Martta kutlarız Nevruzu
O,yeniden doğuşun rumuzu.
Orta Asya'dan Anadolu'ya
Bir sevinçtir kaplar yurdumuzu.

Yemyeşil olur tabiat ana
Mutluluk verir bütün cihana
Bademler gelinlikler giyer
İşte bahar geldi anlasana.

Nevruz Ergenekondan çıkıştır
Türk'e dostluk,kardeşlik,barıştır.
Çin'in esaretinden kurtuluştur,
Sonunda özgürlüğe varıştır.

Üç bin yıldan beri kutlanır bu bayram
Özüne bağlıdır soyum,atam
Çık,gez,dolaş,dağları,kırları,
Renk renk çiçek topla,tutam tutam.

Ne güzel açmış laleler,güller
Papatya,yasemen,mor sümbüller
Tek yürek olmuş tüm Türk dünyası
Bir başka coşar bugün gönüller.

15.03.2003-Demre

Yaşar Yaramış

Nuh Aleyhisselam

Nuh Aleyhisselam 4

İkinci atamız Nuh
Ona da düşman oldu
Kendini bilmez güruh
Sonunda helak oldu.

Zalim kral Mahvil
Onu hapse attırdı
Babil kralı Dermesil
Deli deyip çıkarttı.

Sanemler bayramında
Lâ ilahe illâllah dedi.
Tüm putlar yere düştü.
Bundan çok dayak yedi.

Büyük bir gemi yaptı
Her canlıdan çift koydu.
Gerçek ilaha taptı.
Tufanda aktör oydu.

Dünyayı yuttu sular
Kaldı inançlı kullar
Ermeyince akıllar
İnsanı kafir kılar.

Yaşar Yaramış

Oğlum Canyurt'a

Sen daha henüz doğmadın
Ama pek yakında doğacaksın.
Hem de bir güneş gibi.
Sıcaklığın tüm aileyi saracak,
Huzur bulmak için, herkes sana koşacak.
Seninle aydınlanacak, kararın ufuklar,
Seninle şenlenecek, caddeler, sokaklar
En güzel, en iyi sen olacaksın.
Seni kıskanacak, sana kıpteyle bakacak,
Bütün mahalle çocukları.
Annen yavrum deyip kucağına alacak,
Babansa en sıcak duygularla
Seni bağrına basacak.
Gözlerin belki benim ki gibi, yeşil olacak,
Belki de annenin ki gibi kahverengi.
Bir ismin olacak sana layık.
Canyurt, cantürk, cansu gibi...
Tatlı mı tatlı olacaksın,
Bir dirhem bir çekirdek
Bir içim su gibi.

02.02.1993-Demre

Yaşar Yaramış

On Dört Şubat Sevgililer Günü Bugün

Sevmek en ulvi,en yüce bir kelime
Sihirli deynektir verilen elime
Hayat verir, her mevsime,her iklime
On dört şubat sevgililer günü bugün.

Sevgi her işin başı,bunu böyle bil
Sevene şapka çıkart,önünde eğil
Sen de fesattan olma Ebu Cehil
On dört şubat sevgililer günü bugün.

Herkes sevdiğini takmışta koluna
Yürür sahilde hep salına salına
Bülbül olup kondum aşkın gül dalına
On dört şubat sevgililer günü bugün.

Sevgililer günün kutlu olsun canım,
Hasretinden dökülüyor dört bir yanım
Sen beni sevmesen de ey güzel hanım!
On dört şubat sevgililer günü bugün.

Sevdiğine her dem, değer verenlere,
Ölene kadar kol kanat gerenlere,
Benden selam olsun bütün sevenlere
On dört şubat sevgililer günü bugün.

Kerem'e,Aslı'ya,Ferhat'a,Şirin'e
Adı bile hiç duyulmamış birine
Mecnun gibi o aşıkların pîrine
Sevgililer günü helâl olsun bugün.

Dargın durmak yakışmaz sana somurtma
Var git.Gönlünü al.Arayı soğutma
Sevdiğini bir gün de olsa unutma
On dört şubat sevgililer günü bugün.

Çok şeyi değiştirir bir kırmızı gül
Hatta zambak,nergis,papatya,karanfil
Asma güzel yüzünü biraz olsun gül.
On dört şubat sevgililer günü bugün.

14.02.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

On sekiz Yirmi Yaşlar

On sekiz yirmi yaşlar,
İşte o çağlarda başlar,
En güzel,ölümsüz aşklar

İçinde bir fırtına kopar,
Dolu dizgin yol alır duygular.
Gönül sevdiğine bir ilah gibi tapar.
En güzel rüyalarla süslenir uykular.

Sevgi bir çağlayandır,çağıl çağıl akar,
Liseli sevgilim cama çıkar,yollara bakar,
Siyah,sarı saçlarda konfeti kar,
Seyredende ne dert kor,ne efkar.

Yaşar Yaramış

Orman

Dağı taşı koruyan
Kurdu kuşu doyuran
Pis havayı ayıran
Ormandır,orman.

Doğumda beşik olan
Ölümde kabir olan
Yanınca birden solan
Ormandır,orman.

Gökten yağmur yağdıran
Davardan şüt sağdıran
Fili dağa ağdıran
Ormandır,orman.

Yaşar Yaramış

Oy Verecek Yok Bizde

Yalancıya, hırsıza
Namussuza, arsız
Firavundan farksıza
Oy verecek yok bizde.

Hainlere soysuza
Töre bilmez,boysuza
Diktatöre,toysuza
Rey verecek yok bizde.

Vatanımı satana
Yan gelip de yatana
Bol keseden atana
Oy verecek yok bizde.

Allah deyip çalana
Bir koyup bin alana
Göz yumana,talana
Rey verecek yok bizde.

Türk'e düşman olana
Saçım,başım yolana
Yiyip şişman olana
Oy verecek yok bizde.

Katılır her ayine
Müslümanım der yine
Bölücüye haine
Rey verecek yok bizde.

Duysun bizi Çankaya
Tüm emekler bankaya
Teröristle kankaya
Oy verecek yok bizde.

Türk'e vuran vurana
Nabza şerbet vurana
Bize tuzak kurana
Rey verecek yok bizde.

Bize ölüm,taziye
Saygısız maziye
Saldırana gaziye
Oy verecek yok bizde.

İnkarcıya,asiye
Verilir mi vasiye
Bizi yakan esiye
Rey verecek yok bizde.

Yeni denip yenene
Sahip çık şu çenene

Sırtımıza binene
Oy verecek yok bizde.

Halkla dalga geçene
Bol bol yiyip içene
Türk'e kefen biçene
Rey verecek yok bizde.

Azdıkça hep azana
Bizi atan kazana
Aramızı bozana
Oy verecek yok bizde.

Her şeyi test edene
Canlara kast edene
Hakları gasp edene
Rey verecek yok bizde.

Akrep gibi sokana
Mikrop gibi kokana
Başımıza çokana
. Oy verecek yok bizde

Bizi sırttan vurana
Koşmayıp da durana
Sinsi plan kurana
Rey verecek yok bizde.

Aldanma hiç boş lafa
Kaldır onu at rafa
Sürün diye siz sefa
Oy verecek yok bizde.

20.05.2015

Yaşar Yaramış

Oyun Üstüne Oyun

Ülkemin üstünde oynanırken
Oyun üstüne oyun,
Sakın sanmayın bu millet
Aptal,koyun.

Düşmanla yatıp da
Hep koyun koyun
Hem de rol yapıp
Bize oynamayın oyun.

Ülkemin üstünde dolaşırken
Kara kara bulutlar
Kendini bilmez maşa,hain
Her gün bir şeyler yumurtlar.

Yaptığın yanlışlar aştı boyun
Oyun içinde hep oyun.
Milleti aldatın,yolun,soyun (?)
Şüphem var,bozuk senin soyun.
Oyuncağı oldu koca millet,
Acemi oğlan,toyun.

El ele vermiş basın,yayın
Halkın önünü kapayın,tıkayın(?)
Pislikleri cilalayın,yıkayın (?)
Emir Ağalarınızın,utanmayın
Postallarını öpün,yalayın (?)

Türk milleti eşi görülmemiş,çok acı
Bir hıyanetle karşı karşıya.
İçten içe,öyle ağır bir sancı
Çıkamaz insanlar pazara,çarşıya.

Eskiden insanlar böyle değildi.
Vatan sağ olsun der,
Seve seve ölüme giderdi.
Şehidinin alnından öper,
Al bayrağa sarıp örterdi.

Şehidime bayrağı bile çok görenler,
Milleti hep gerdikçe gerenler,
Katile sayın,şehide kelle diyenler,
İslah olmaz asla,mazlumun ahını yiyenler.

Şimdi birileri yurduma itleri saldı.
Kurtları esir aldı,bağladı.
Adeta geçmişin öcünü aldı.
Hep bu yüzden çok analar ağladı.

Oynasanız da oyun üstüne oyun
Vatana kıldan incedir bu boyun.
Her gün on şehit yetmez size (?)

Siz yine oyun havası koyun(?)

Ne olur bir bakın etrafa
İslam diyarından başka
Dünyada,sürüklenen var mı ataşa?
Birbirini yeme,savaş,kargaşa
Düşürülmüş kardaş kardaşa
Görmüyor musun ey ağa,paşa?
Elin Conisine neden
Uşaklık yapıyorsun koşa koşa.

Şartlar her ne olursa olsun
İsterse ucunda ölüm olsun
Kanımın son damlasına kadar
Vatanımı koruyacağım.
Namusum,şerefim benim bayrağım.
Bütün dünya bunu duysun
Vallahi,iki gözüm kör olsun.

Her şey affedilebilir
Ama vatana hıyanet asla.
Çünkü vatan tek ve gerçektir.
Asla olamaz bir tasla.

05.09.2012-Antalya

Yaşar Yaramış

Öğrencilerime

İyi söylerim,kötü anlarsınız,
Dünyadan habersiz insanlarsınız,
Elbet beni birgün anlarsınız,
Benim saf,temiz öğrencilerim.

Her yüzünüze güleni dost sanır,
Pamuk eller ona, safça uzanır,
İnsan olan insanlıktan utanır.
Benim saf,temiz öğrencilerim.

Size mezar olur,kötü emeller,
Üzerinizden çekilsin pis eller,
Durulsun, akmasın gayrı o seller.
Benim saf,temiz öğrencilerim.

Bir çiçek gibi sararıp solmayın,
Sakin,ona buna,alet olmayın
Acırım başlarda patlarsa mayın.
Benim saf, temiz öğrencilerim.

Kaçırmayın artık,bu son tireni,
Görün,kapıdan,bacadan gireni,
Sakin! müzik sanmayın bu sireni,
Benim saf,temiz öğrencilerim.

Düşmanlar hedef gözetir,pusudan
Dalkavuklar,her an, nem kapar sudan,
Artık uyumayın,kalkın uykudan.
Benim saf,temiz öğrencilerim.

12.04.1990-Muğla

Yaşar Yaramış

Öğretmen

Yirmi beş yıl önce,
Öğrenci olduğum bu yerde,
Şimdi ben bir öğretmenim.

Köy benim,kent benim
Hiç bitmedi,bitmez de dertlerim
Varsın bana demesin
Hiç kimse aferin.
Ben Türk eğitim ordusunda,
Şanlı bir öğretmenim.

İtilip kakılsam da
İl den ile atılsam da
Hep çalışırım
Mutlu olsam da,olmasam da.

Mum misali erise de
Gün be gün bedenim.
Ben karanlıkları aydınlatan
Hiç batmayan bir güneşim.
Yetersiz olsada maaşım,
Şu koca dünyada
Olmasa da tek dikili taşım
Ben yine de hep kendimi
İnsanlığa adamışım.

Hiç kimseye darılıp gücenmem
Bütün insanları severim.
Çünkü onlar benim eserim.

Bazen hakaret,
Bazen sürgün yerim.
Hiç usanmam,hiç yorulmam
Her zaman,her yerde
Yine sorulsa
Yine hep doğruları derim.

Silah tutmaz,
Kalem,tebeşir
Tutar ellerim.
Okulda,bahçede
Hep beni haykırır öğrencilerim.
Öğretmenim,öğretmenim.

Ben bir garip öğretmenim
Pek bilinmese de kıymetim,değerim
Çok kutsaldır görevim.
Çünkü herkesin üzerinde
Hakkım var benim.

Ben fedakâr, cefâkar
Bir Türk öğretmeniyim.
Sınıfta dört gözle
Hep beni bekler öğrencilerim.

Onlara Atatürk'ü,
Dostluğu, kardeşliği
Barışı, özgürlüğü,
Sevmeyi, saymayı öğretmeliyim.
Ben, bir an önce
Dersime, öğrencilerime gitmeliyim.

Yaşar Yaramış

Ölü Toprağı Serpilmiş Üstümüze

Ölü toprağı serpilmiş üstümüze,
Bir türlü gelemiyoruz kendimize.
Bu zulümler,ölümler neden hep bize?
Neden hep biz oluyoruz,gelen dize?

Yaşarsak böyle koyun gibi tek düze,
Yağar yağmur yerine gökten füze.
Gaflet ve delaletle çıkılmaz düze.
Yazık ediyoruz kendi kendimize.

İki yüz yıldan beri sürer bu dram.
Bunun sırrını soran olmadı bir gram.
Azdıkça azdı,sinemde ki yaram,
Müslümana oysa esaret haram.

Aslından uzaklaşırsa bir topluluk,
Ona hayal olur ebedi mutluluk.
Bir daha göremez,yumurta,sucuk.
Helak olur,ölür,genç,ihtiyar,çocuk.

Bir kavim azmadıkça sorun yaşamaz.
Araya fitne girmeyince yozlaşmaz.
Hele nifak girmişse asla uzlaşmaz.
İyiden anlamaz ki hain,beynamaz..

Kıymayın nolur millete,oy uğruna.
Ölenlere yazık,onun vay uğruna,
Pisine gitti Niyazi say uğruna.
Bir katır kaldı.At gitti tay uğruna.

Bırakalım da,bu sen ben kavgasını,
Sevindirmeyelim şu leş kargasını.
Hesap soralım,tutalım yakasını,
Alalım havasını, fiyakasını.

Et tırnaktan ayrılırsa kangren olur.
Kangrenleşen yer kesilir,hep mafolur.
Vaktinde çibanın başı kurutulur,
Tedbir alınır, hasta da kurtulur.

Pansuman yapın,yarayı kaşımayın.
Hiç kimseye art niyet taşımayın.
Zaten her yer,patlamaya hazır mayın.
Bombanın pimini çeken siz olmayın.

Bu koltuklar,makamlar ebedi değil.
Paraya,pula,şöhrete verme meyil.
Birazcıkta milletin derdine eğil.
Bu devlet, kimsenin oyuncağı değil.

Neden ecdadımız önce vatan demiş,
Her şeyin üstünde görmüş,değer vermiş.

Kahramanlıklar göstermiş,görülmemiş.
Severek uğruna can vermiş,kan vermiş.

Halkın sabrını denemeye kalkmayın.
Boş vâdlerle insanları kandırmayın.
Hassas,milli duygularla oynamayın.
Sonra başlarda,çok kötü patlar mayın.

Toplumda giderek artıyor ayrışma.
Başlamış bu konuda büyük yarışma.
Sebepsiz küs,birbirinle hiç barışma.
Kimse demiyor,rahat bırak,karışma.

Ateş büyüyünce kıymetlendi maşa.
Adam elle tutacak keriz mi? Haşa!
Bir de sıçrarsa pantolona,kumaşa,
Elbet diyecek Padişahım çok yaşa.

Çapulcular devlete kafa tutuyor,
Polis tokatlanıyor, yiyip yutuyor.
Analar evlatlarına yas tutuyor.
Herkes oturmuş,seyredip susuyor.

Devlet artık göstermeli gücünü.
Almalı,yetimin mahsumun öcünü.
Eğer alınmazsa olayların önü,
İlerde,daha çok ararız bugünü.

25.04.2011- Antalya

Yaşar Yaramış

Ölüm

Ölüm git.Benden uzak dur.
Seni istemiyor gönlüm.
Bilyorum hakikatsın,
Azrail'den bir tokatsın.
Ama bugün,amayarın,
Kapımızı çalacaksın.

Ölüm git. Benden uzak dur.
Seni istemiyor gönlüm.

Adın bile çok çok soğuk,
Karardı hep, senle ufuk.
Kız, kızan, yaşlı, genç, çocuk
Bekliyorlar çaresizce,
Bütün yüzleri hep soluk.

Ölüm git. Benden uzak dur.
Seni istemiyor gönlüm.

26.09.1995-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Ömür Ağacı

Ömür ağacımdan
Yine koptu yaprak.
Döküle döküle
Elbet son bulacak.
Çağırıyor, gör, bak.
Ölüm, kara toprak.
Gitmesen hiç olmaz
Çare vermez ki naz.

Hayat yolunda ben
Derken vakit erken.
Ümit peşinde ben
Durmadan koşarken.
Şimdi ümitlerim
Batar diken diken.

Kar yağmayan bir kış
Hal görmeyen bir baş
Varsa söyle bana,
Var mıdır arkadaş!
03.08.1982 /Demre

Yaşar Yaramış

Önce Vatan

Yesekte darbe üstüne darbe
Korkmayız yine gideriz harbe

Yakışan budur yiğide, merde
Asla boyun eğmeyiz namerde.

Ecdadımız önce vatan demiş,
Uğrunda seve seve can vermiş.

Bize şehitlik, düğün bayramdır.
Müslümana esaret haramdır.

Ey oğul! Ya şehit ol, ya gazi.
Hep böyle, dün de, bugün de mazi.

Yalan yok sözümde, Mevlam şahit,
Her evde mutlaka vardır şehit.

Sen de vatan için, var git, seyit
İdolün olsun, on başı Seyit.

Onlar vatan için yanan kordu,
Düşman sabrı kötüye yordu.

Yurdun bekçisi kahraman ordu,
Sizi cennette melekler sordu.

Var olmanın şartı önce vatan.
Onu sana emanet etti atan.

Geldiğimiz şu hale bak, utan.
Sen ey pişmiş aşa pislik katan!

Kullanılırken bir yığın maşa,
Kendini sanıyor ağa, paşa.

Yakışmaz emanete hıyanet.
Affedilmez, gaflet ve delalet.

Sürüden ayrılanı kurt kapar,
Yerinde kalanlarsa yurt yapar.

Kanını emmesin sülük, kene
El ele ver, sahip çık ülkene.

Adalet, özgürlük diye diye,
Ciyer teslim edilmez kediye.

Kokuyu alan bir sürü kedi,
Bize yok mu? miyav miyav dedi.

Dün kardeştik, birdik ölesiye.

Bugün,bu kin,bu nefret ne diye?

Oyuna gelen,oyuna gelir.
Arsız,utanmaz boyuna gelir.

Taviz verdik,Tanzimattan beri,
Hep kaybettik, gittik geri geri.

Elimizde kalan bu son yeri,
Almak için şimdi birileri

En son kozlarını oynuyorlar,
Tatlı sözlerle göz boyuyorlar.

Demokrasi,özgürlük de,uyut.
Hep aynı taktik,parçala,böl,yut.

Etnik yapı,kök,köken diyorlar,
Kardeş kardeşe düşsün istiyorlar.

Etle tırnak olmuş insanları,
Bölmek istiyorlar,ayrı ayrı.

Daha sürerse, sen,ben kavgası
Terörün bitmez, ardı arkası.

Ayrılıkta azap vardır,boğar.
Her zaman birlikten dirlik doğar.

02.01.2011 / ANTALYA

Yaşar Yaramış

Övermiydim Seni

Bilseydim senin bu kadar zalim
Bu kadar acımasız olduğunu
Hiç sevip,övermiydim seni.

Sana kitaplar dolusu
Şiirler yazarmıydım.
Dönüp yüzüne bakarmıydım.
Her an, her dakika,hep senle olurmuydum.
Kıskanırmıydım uçan kuştan,
Esen yelden seni.

Senin üstüne hayaller kurup
Gönlümü senle avuturmuydum.
Ayak seslerinden seni tanırmıydım.
Esen rüzgârdan kokunu alırmıydım.
Dürüst,samimi olmasam,
Seni gerçekten sevmesem,
Hep sende sabit kalırmıydım.
Söyle...Kapında sadık kul
Emrinde kölen olurmuydum.
Senin için yaşlar döküp
Geceler boyu ağlarmıydım.

Ama sen şeytan çarpmıştan
Bin beter ettin beni.
Eğer özür dilemezsen
Dünya,ahiret inan affetmem seni.
Ben sana gönül bahçemin
Bütün çiçeklerini verirken,

Gönül kapımı sonuna kadar
Sana açarken,
Senin için,için için
Bir kor gibi yanarken,
Etrafında pervane olup dönerken
Bir bakışına bile cihanı değişmezken
Bu zulüm,bu işkence bana neden?

Hani Mevlâna,Şems aşkıydı
Bizim aşkımız.
Hani herkesten tek buydu
Bizim farkımız.
Depremler,tufanlar vız gelirdi bize
Dünya durdukca dönecekti çarkımız.
İnsanlar gıpte edip kıskanacaktı.
Bütün dillerde söylenecekti şarkımız.

Ayrılık asla olmayacaktı.
Hiç bir şey şımartmayacaktı seni.
Kin,nefret yoktu bizim kitabımızda
Sevgimiz dünyayı saracak,
Zengin,fakir,genç,ihtiyar

Bütün insanlığı kucaklayacaktı.
İlahi aşk vardı,bizim mihrabımızda.

Ağlarsa kullar ancak ölüme ağlayacaktı.
Bunun dışında gökyüzünden
Sağnak sağnak üstümüze
Hep sevgi yağacaktı.

Ama sen bu şansı kaçırdın.
Aşkın ateşine dayanamadın.
Daha yolun başında,
Daha ilk rauntta,
Nakavt edildin,yenildin
Mağlup oldun.
Bu çok zorlu müsabakadan
Pes edip çekildin.

08.05.2008-Finike/Antalya

Yaşar Yaramış

Öyle Garip Dünyada Yaşıyoruz

İyilerin azınlığa düştüğü,
Kötülerin başlara üşüştüğü,
Gariplerin köşede büzüştüğü;
Öyle garip dünyada yaşıyoruz.

Hayvanların bile ehlileştiği,
İnsanlarinsa vahşileştiği,
Pirelerin deveyle güreştiği;
Çok garip dünyada yaşıyoruz.

Nice ayakların baş edildiği,
Başlarınsa çoktan taş edildiği,
İblis'in rehber,yoldaş edildiği;
Pili bitmiş dünyada yaşıyoruz.

Sevgi,saygı,merhametin bittiği,
Bütün kurumların iflas ettiği,
Güçlünün güçsüze zulüm ettiği;
Çilekeş bir dünyada yaşıyoruz.

Dünya huzur değil,muzur yeridir.
Kimi ölmüş,kimi etle deridir.
Haksızlığa isyan etsek yeridir.
Adaletsiz bir dünyada yaşıyoruz.

Her geçen gün bellerin büküldüğü,
Hiç uğruna kanların döküldüğü,
Hayânın çorap gibi söküldüğü,
Ahlaksız bir dünyada yaşıyoruz.

Kimi oğlan,kimi dönme,kimi gay,
Asil insana noldu? Vay anam vay!
Bu treni çekmez artık bu ray;
Raydan çıkmış dünyada yaşıyoruz.

Bütün bunlar, kıyamet alameti.
İnsanlar bilmiyor kadir,kıymeti
Kötülükte arıyor selameti;
Sapıtılmış bir dünyada yaşıyoruz.

26.02.2010 / Antalya

Yaşar Yaramış

Özer oğlu Mehmet Paşa

Bir karış toprağı vermemek için
Korkusuzca dışmana savaş açtı
Eller deseler de,o korkup kaçtı.
O.cephede kahramanca savaştı
Gözü pek Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma,çok yaşa (?)

Yedi yüz bin devasa bir orduyla
Yedi bin kendin bilmez çapulcuya
Dişe diş mücadele etti, yendi
Kurtardı dedem şah ı Süleyman'ı
Kahraman Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Cihana savaş ne imiş gösterdi
Kükreyip etrafa korku estirdi
İşi bir çırpıda çözdü,kestirdi
Cengaver Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma,çok yaşa (?)

Bulunmaz hiç senin gibi komutan
Sanki güneş gibi doğdun ufuktan
Sana minnettâr bu millet,bu vatan.
Fedakar Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Sanki Hızırdın yetiştin imdada
Dev orduyu yendin dağda,bayırdâ
O kadar da layıksın ki ecdada
Cefakar Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Etrafa öyle bir bakış baktın
Olacakları çok önceden çaktın
O sert yumruğu,dışmana bir çaktın
Gözü pek Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Hiç şehit vermedin,ne mutlu bize
Her yerde dışmanı getirdin dize
Ne kadar da dua etsek azdır size.
Cengaver Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Tarihimizde bir başka yok,teksin
Kimler demiş sana korkak, ürkeksin
Hem ide şapına kadar erkeksin
Korkusuz Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Sayenizde kalmadı,sıfır sorun
Hep mutlu,ana,baba,,evlat,turun

Bizlere inanmazsanız,buyurun
Gelin bir de cümle aleme sorun
Kahraman Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Bir daha gelmez böyle bir kahraman
O ki,bütün dertlerimize derman
Bu koca millet emrinize amade
Majesteleri buyursunlar ferman
Cengaver Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Çok iyi toplar öşürü,aşarı
Usludur,değildir asla haşarı.
Çıkarır başarısızlıktan başarı.
Kahraman Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

O,taşı sıkısa suyunu çıkarır
İstedğini hep tutup,koparır
Caniye ne yalvarır ne yakarır
Meydanlarda korkusuzca haykırır
Cengaver Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Toprağımıza çok topraklar kattın
Düşmanı çiğneyip denize attın
Öptün bizi,şanımıza şan kattın
Gözü pek Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Bizim oldu yeni yeni adalar
Tarihe karıştı eski sevdalar
Sökmez ona yan bakmalar,edalar
Sakin kızdırmayın onu, bak dalar
Kahraman Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Çok kolay fethetti,Halep'i,Şam'ı
Belki Bağdattayız yarın akşamı
Bir görerseniz ondaki ihtişamı
Cengaver Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Bir dediği bir dediğini tutmaz
Gözü açıktır asla hiç kül yutmaz
Capcanlıdır hiç kimseyi uyutmaz
Korkusuz Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Sen varken yargınımız yere gelmez
Hortum,sel, felaket, dere gelmez

Başımıza beşe,yara,bere gelmez
Kahraman Özer oğlu Mehmet Paşa(?)
Sen var ol, hiç eksik olma, çok yaşa (?)

Şair Nefi

Yaşar Yaramış

Paralı Uşak

Adı çiçek kendi diken
Ocağıma incir diken
Başıma ne dertler açtı
Hiç kabahatim yok iken

İblis'e dost, lanet kulmuş
Çok aramış beni bulmuş
Öyle şirret öyle cins ki
Sanki bir hazine bulmuş.

Taş değirmende dibekçi
Zalimlerin zulmüne bekçi
Aslında paralı uşak
Sorsan kahraman emekçi.

Sahibine sadık köpek
Sözden dışarı çıkmaz pek.
Yeter ki hep karnı doysun
Önünde olsun yal, kepek.

Dağlarda çok menengiç, dat
Hiç kesme aşıla, budat
Yine huysuzlandı fino
Sussun , önüne kemik at.

Şımartınca makam , mevki
İçinde zulmetme zevki
Onu öyle azdırmış ki
Kaybetmiş gururu , şevki.

Kulun ruhu körelince
Hiç düşünmez derince.
Her türlü pislği yapar
Sahibi para verince.

10.03.2019 / Antalya

Yaşar Yaramış

Paşa

Paşa

Sümeli'nin bekçisi, aslanıydın
Tek başına dağların kaplanıydın.

Set çekmiştin önüne muzırların
Korkulu rüyasıydın hınzırların.

Soyu, asilane Sivas Kangaldı
Yüreği sanki kor ateş, mangaldı.

Tek başına domuzlara daldı.
Çeşitli yerlerinden yara aldı.

Buna rağmen hiçbir şeyden korkmadı
Özü gibi Paşaydı onun adı.

Ormanın gülüydü, hakiki dosttu.
Bu sefer deldirdi galiba posttu.

Köyün girişinde nöbet tutardı
Asfaltın tam ortasına yatardı.

Arabamı ta uzaktan tanırdı
Sevincinden üstüme atılırdı.

Çocuk gibi sevdirdi kendini
Çitten atlar, gösterirdi fendini.

Boynunda kırmızı tasması vardı
Gece sabaha kadar hep havlardı.

Korurdu bağımızı, bahçemizi
Mutlu ederdi ailecek hepimizi.

Yüksek sesle seslenince , gel Paşa!
Kuyruk sallar, gelirdi koşa koşa.

Kırbaç gibi kuyruğunu vururdu
Tilki, çakal, domuz hep sustururdu.

Sana ne oldu ?Ey yiğidim Paşa!
Hükmederken etrafa, dağa, taşa

Ortadan bir anda kaybolup gittin
Kaçırıldın, öldün veya da yittin.

Son kez göreydim seni, ölü, diri
Keşke , iyi haber getirse biri.

Kimi zabıtalara götürdü diyor
Kimi araba çarpmış, öldü diyor.

Hiç kimse akibetini bilmiyor
Hiç bir şey gönül gamımı silmiyor.

10.04.2018 / ANTALYA

Yaşar Yaramış

Paşa 'nın Bulunuşu

Paşa 'nın Bulunuşu

Çok şükür dualarım kabul oldu
Ölmek üzereyken Paşa bulundu.

Her tarafı yara bere içinde
Aç susuz yaşamış korku içinde

Bitmiş ,tükenmiş, travma geçirmiş
Ayakta duracak hali kalmamış

Bütün vücudunu keneler sarmış
Vicdansızlar taşla başını yarmış

Gözler çökmüş, örselenmiş, yıpranmış
O, onca acıya nasıl dayanmış.

Hayvanlara zulüm etmek reva mı ?
Cezasız kalırsa gelir devamı.

Vahşi doğada dik durdu, direndi
Fakat onu, kahpe insanlar yendi.

Hayvanların da yaşama hakkı var
Sevgiye, ilgiye ihtiyacı var.

Onlar insanların sadık dostları
Dirileri lazım; değil postları.

Haddini bil, Yeryüzü 'nün sultanı
Bencil olma, etrafı iyi tanı.

Hayvana , insana zulüm edenler
Yansın Cehennemlerde o bedenler.

Can yakanların canları yansın
Acı çeksin al kanlara boyansın.

Ey akıl sahibi güzel insanlar!
Sizlerden medet bekler tüm hayvanlar.

Dünyada bizde varız diyorlar
Hiç işkence görmek istemiyorlar.

Bütün varlıkların sahibi Allah
Gereksiz hiçbir şey yaratmaz Allah.

Her yaratılanın bir görevi var
Hepsi bu görev üzerine doğar.

Yarattığı her canı Allah alır
Biz kullara ise halt etmek kalır.

Sebepsiz öldürülen çıyanların
Yeri yurdu yok, cana kıyanların.

Hayvanlara vuran eller kırılsın
Bu kanayan yara hemen sarılsın.

Hiçbir suç asla cezasız kalmasın
Kimse kimsenin ahını almasın.

Ey kul ! Birlikte yaşamayı öğren
Farklı canlılarla dolu hep çevren.

Bu kainatta sen yalnız değilsin
Sen de burdan yok olup gideceksin.

Daima insan ol, insanca yaşa
Herkes ibret olsun bizim Paşa.

07.07.2018 / Antalya

Yaşar Yaramış

Peygamberim

Geldi ecel,gitti Muhammed Mustafa
O günden beri dünya görmedi safa.

Yaşar Yaramış

Peygamberlerimiz Adem Aleyhisselam 1

Çamurdan yaratıldık
Cennete bırakıldık
Allah'ın nurundandık
Şeytanca aldatıldık.

İlk babamız Ademdir
İlk anamız Havvadır
Dünya boş bir alemdir
Her yanı su,havadır.

El sürdük bir meyvaya
Sürgün geldik dünyaya
İşte o gün başladık
Şeytan ile kavgaya.

İblis teki o kibir
Öldürücü bir zehir
Onun yolu hep zifir
Geldi beklenen sefir.

Ademoğlu ilk Kabil
İkinci oğlu Habil
Öldürdü kardeşini
Oldu Kabil,ilk katil.

Lanet olası şeytan
Nifak soktu araya
Hiç boş durmadı şimdi
Kabil girdi sıraya.

Adem Aleyhisselam
Ona selatü selam
Okuduk elif,lam
Kuran en güzel kelam.

Şis Aleyhisselam 2

Adem ölmeden önce
Yerine vekil kıldı
Şis güzel,latif ince
Çünkü çok sadık kuldu.

Allah'ın hibesidir
Adem ve Havva'ya Şis
Habil'in sevgisidir
Geldi dünyaya şis.

İdris Aleyhisselam 3

İlk yazıyı o yazdı

Vücudu bembeyazdı
O,ilk dikiş dikendi
İlk elbise giyendi

Harfen dine uyardı
Dağımızdan inenler
Hiç geri dönemezler
Deyip kavmi uyardı.

Çok ibadet ederdi
Yanlığı men ederdi
Kabil'e savaş verdi
Sonra göğe yükseldi.

Dağlar sarp,dağlar yüksek
Kabil'e biz de gitsek
Hep düğün bayram etsek
Gitme orası tümsek.

Nuh Aleyhisselam 4

İkinci atamız Nuh
Ona da düşman oldu
Kendini bilmez guruh
Sonunda helak oldu.

Zalim kral Mahvil
Onu hapse attırdı
Babil kralı Dermesil
Deli deyip çıkarttı.

Sanemler bayramında
Lâ ilahe illâllah dedi.
Tüm putlar yere düştü.
Bundan çok dayak yedi.

Büyük bir gemi yaptı
Her canlıdan çift koydu.
Gerçek ilaha taptı.
Tufanda aktör oydu.

Dünyayı yuttu sular
Kaldı inançlı kullar
Ermeyince akıllar
İnsanı kafir kılar.

Hud Aleyhisselam 5

Ad kavminin lideri
Biter mi çektikleri

İyiydi gelir gideri
Kavminin ettikleri.

Ad kavmi boylu, postlu
Zengin, güçlü, kuvvetli
Fakat inançta zorba
Sapık bir topluluktü.

İmana davet etti
Onlara diller döktü
Bir gün bir kara bulut
Üstlerine bir çöktü.

Hepsi de helak olup
Dünyadan çekip gitti.
Bu bize ibret olup
Hikaye burda bitti.

Salih Aleyhisselam 6

Semud kavmi azmıştı
Haddi çoktan aşmıştı.
İpin ucu kaçmıştı.
Salih(as) hep uyarmıştı.

Sen kendi ilahına
Dua et, yalvar, yakar
Biz kendimizinkine
Hangisi söze bakar

Dua gerçekleşirse
Sana tabi olacak
Putları bırakacak
İnanacağız dendi.

Salih Aleyhisselam
Bir kayaya yaklaştı
Namaz kıldı, el açtı.
Dua Hakka ulaştı.

Doğum sancısı gibi
Kaya, sesler çıkardı.
Gebe kadınlar gibi
İçinden deve çıktı.

Mucize gerçekleşti.
Fakat onlar kâlleşti.
Buna rağmen çocukları
Yine putları seçti.

Deveyi öldürdüler

Yavrusu dağa kaçtı
Kurtuldu ecel tecel.
Üç defa böğürdü
Her böğürüş bir ecel.

Dedi Salih Peygamber
Artık üç gününüz var.
Faydasız yalvar,yakar
Gayrı size kim bakar.

İlk gün yüzler saradı.
İkinci gün kızardı.
Üçüncü gün karardı
Dördüncü gün pazardı.

Daha sabahın erken
Güneş tam da doğarken
Yer,gök öyle inledi
Tüm canlar çıkı verdi.

Böylece Semud kavmi
Helâk oldu ve gitti.
Azgınlığın bedeli
Yok olmakmış temelli.

Salih Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Okuduk elif,lâm
Kuran en güzel kelam.

İbrahim Aleyhisselam 7

Her devirde var Nemrut
Ateş perest,sadist,put.
Ne uyu ne de uyut
Sen sen ol,Hak yolunu tut.

O zamanda var Nemrut
Bugün de var çok Nemrut.
Bütün nesli doğradı
Çok gazaba uğradı.

İbret ile bakıcı
İşin yöne katıcı
Ağzın dilin tutucu
Ol da kok,burcu burcu.

Edep yerini örten
Dostu alnından öpen
Kendini sünnet eden
Allah'ı dost edinen.

Saçlarını tarayan
Hep mûsafir arayan
Eş,dostla kucaklaşan
Günahlardan hep kaçan.

O,ilklerin sultanı
Git,oku,onu tanı
Yeniden onarıldı
Kabe'nin dört bir yanı.

Ateş onu yakmadı
Keskin bıçak kesmedi.
Kimseye hor bakmadı
Rûzgar ana esmedi.

İsmail Aleyhisselam 8

Boylu boslu,ak saçlı
Çokta güzel,nur yüzlü
Mûlâyim, iri gözlü
Çok güçlü,çok kuvvetli.

Allah'a ilk kurbandı
Babası götürürken
Ne kaçtı ne kıvrandı.
Ona düğün bayramdı.

Kesen bıçak kesmedi
Bıçağı bileyledi.
Tekrar tekrar denedi
Rabb'im onu denedi.

Derken gökten koç indi
Kes dedi Allah şimdi.
İbrahim(as) kesti kurban
Aktı kıpkırmızı kan.

Buyurur yüce Kuran
Nuh'u,İsmail'i an
Onların hepsi bir can
Hepsi de cennet mekan.

Çöl yakarken alemi
Arttı derdi eleme.
Susuzluk en elzemi
Buldu Hacer zezemi.

İshak Aleyhisselam 9

Sera doğurmamıştı
Artık çok yaşlanmıştı.
Yaşı doksanı aştı
Gebe kalınca şaştı.

İbrahim Peygamberin
İkinci oğlu İshak.
Doğacağı haberin
Sevindirdi muhakkak.

İshak Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
O,dört dörtlük sağlam
Uğruna kurban olam.

Lud Aleyhisselam 10

Çok mübarek bir zattı
Azgın,sapık kavmine
Hep elini uzattı.
Yaranamadı yine.

Lut Kavmi çok azmıştı.
Kadınları bırakıp
Oğlanlara takmıştı.
Pisliğe tam batmıştı.

Irza geçme,tecavüz
Diz boyu hep zorbalık.
İlgi çekmez kadın,kız.
Adeta hepsi sopalık.

Sonunda iki melek
Onları etti heâk.
O,hanımı Vahile
O da gitti vah ile.

Sedum şimdi ibretlik
Lut gölü de ibretlik.
Kokuyor hala pislik.
Ders almamak hayretlik.

Yakup Aleyhisselam 11

Akar gözümde yaşlar
Eğilir yere başlar.
Kimse bilmez halimi

Şahidim dağlar,taşlar.

Gözü yaşlı Yakup'u
Terk etmiş hep uykuyu
Hasret çeken Yusuf'u
Yutmuş dipsiz bir kuyu.

Yusuf Yakup'un nuru.
Kimsede yok uğuru.
O ki gözünün nuru
Kalbininse süruru.

On bir yıldız,güneş,ay
Bu rüyayı doğru say.
Anlatma hiç kimseye
Sonra vay haline vay.

Yusuf Aleyhisselam

12

On bir yıldız,kardeşler
Güneş,Yakup peygamber
Ay ise valide dir.
Yusuf yaban eldedir.

Kurdular ona tuzak
Düştü Yusuf çok uzak.
Çıkinca onda kuşak.
Öldü Kutfir'e uşak.

Karşılık bulmayınca
Kutfir karısı Rahil
Attı ona şeytanca
Her tür iftira dahil.

Hakim oldu nefsine
Uymadı hevesine.
Katlandı ölürcesine.
Belaların hepsine.

İlk kuyuya attılar
Bir mal gibi sattılar
Her dem yalan attılar
Nasıl rahat yattılar.

İyi rüya tabiri
Yapardı,duymuş biri
O tabir,onu yaptı
Mısır'ın büyük piri.

O güzeller güzeli
Mecnun etti Rahil'i.

Sonra ona hak verdi
Kadınların dahili.

Dillere destan oldu
Yusuf ile Züleyha.
Gerçek huzuru buldu
Bu aşk ile Züleyha.

Yusuf Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Seçmiş yaratmış Mevlam.
Onun kurbanı olam.

Eyup Aleyhisselam

13

Allah çok mal,mülk verdi
Boy boy çok oğul verdi.
Onu herkes severdi
Vaz geçilmez değerdi.

Açları doyurmadan
Konuk ağırlamadan
Fakiri giydirmeden
Giyinmez,tok yatmazdı.

Çok çok ibadet eder
Düşküne kendi gider
Her türlü yardım eder
Allah'a Şükrederdi.

Garibi barındırdı
Tüm açları doyurdu.
Dula yardımcı oldu.
Gitti yetimi buldu.

İbtilaya uğradı
Yok oldu bütün malı.
Öldü tüm oğulları.
Dert buldu bağırsakları.

Vücudunda yaralar
Bütün her yanı sardı.
Buna rağmen dert etmez
Sabredip hep susardı.

Hanımı bile küser
Dostları yüz çevirir.
Herkes ilgiyi keser
Çöpe atılı verir.

Allah'a niyaz eder

Rabbi de kabul eder.
Sağlığına kavuşur.
Kalmaz,hiç bir dert keder.

Leyya telaşla varır
Onu çöplükte bulamaz.
Hep Allah'a yalvarır.
Hiç yerinde duramaz.

Genç birini fark eder
Oyana doğru koşar gider.
Yaşlıyı gördün mü der?
İşte o benim ya der.

Benimle alay etme
Moralim zaten bozuk.
İnsanla dalga geçme
Kurtlar yediyse yazık.

Leyya onu tanıdı
Boynuna sarıldı.
Leyya gençleştirildi.
On altı oğul verdi.

Eyup (as) sabrın timsali
Onun yoktur emsali.
Erimiş akmiş hali
Arz etmedi ahvali.

Zülkifl Aleyhisselam

14

Zulkifl salihlerdendi
Rum halkından,Allah'a
Resulullah 'a iman
Etmeleri istendi.

Ḳavmi o zaman,ondan
Ömrü uzatmasını
Diledikleri zaman
Ecelin gelmesini

İstiyoruz dediler.
Yüce Allah onlara
Benim seçtiklerimin
Kendi seçtiklerinden

Ḍaha iyi olduğu
Öğretilmedi mi?
Verilmedi mi dedi
Teklifi reddedildi.

Şuayb Aleyhisselam

15

Lûd kızı, Mikâilden
İbrahim (as) 'in soyundan
Aldığı emri Rabbinden
Tebliğe geldi Şuayb.

Allah'a hep şirk koşan
Meşeye tapıp,çoşan
Her sapıklığa koşan
Ashab ı Eyke, Medyen.

Halklarının ıslahı
Silmek için günahı
Gerçek ilah Allah'ı
Tebliğe geldi Şuayb.

Rabbin verdiği bolluk
Onları çok şımarttı.
Unutuldu hep kulluk
Küfür gittikçe arttı.

Kâr etmedi nasihat
Oldular asi evlat.
Arttı günahlar kat kat.
Sonuç çok kötü,berbat.

Derken sam yeli esti.
Tüm nefesleri kesti
Kavurucu sıcaklık
Her yer oldu ocaklık.

Azap yedi gün sürdü
Kâfirler güruhunun
Mevlâm işte böylece
Defterini dürdü.

Musa Aleyhisselam

16

İsrail oğulları
Katledilmiş çocukları
Kimi zulme uğramış
Kimi göçe zorlanmış.

Firevun'un şerrinden
İnsanlar korkar olmuş.
Ülkenin her yerinden
Ahlâr yükselir olmuş.

Böylesi bir devirde

Musa Peygamber doğdu.
Hasta kullar revirde
Onla yeniden doğdu.

Fİrevun'u uyardı.
Hep Hakka davet etti.
O tehtitler sayardı.
Musa (as) yı hep reddetti.

Ne dediyse olmadı
Zulmü hiç son bulmadı.
Allahlıktı maksadı
Musayla bu aksadı.

İman etmesi için
İlk çekirge belası
Sonra yağmur belası
Ardından kan belası.

Gökten kurbağa yağdı.
Her yer kurbağa doldu.
Onların pis leşleri
Koktu,her yan mahvoldu.

Belanın deffi için
Yalvarıp yakardılar.
Bela kaldırılınca
Sözlerinden caydılar.

Aynı su,birine su
Diğerine kızıl kan.
Neydi işin doğrusu.
Görürdü hakça bakan.

Sana inandım dedi.
Söz verdi her defası.
Her belanın kalkması
Onun tekrar azması.

Senin inandığına
Biz de inandık Musa
Yol açıldı kahine
İpi yutunca asa.

İman etti Asiye
Dövüldü ölesiye.
Boyun eğmedi zalim
Firevun'a Asiye.

Musa,Harun Peygamber
Kavmiyle hep beraber
Gece çıktılar yola.
Duyulunca bu haber

Firevun askerleri
Peşlerine düştüler.
Eğer yakalansalar
Çoktan ölmüşüler.

Yusuf(as) 'ın tabutunu
Alarak yürüdüler.
Korurken umudunu
Bir anda ne gördüler.

Karşıda koca deniz
Arkada koca ordu.
Attı birden bet,beniz
Şimdi bittik diyordu.

Denize vurdu asa
Resul hazreti Musa.
Deniz birden yol oldu.
Geçti kavmi kurtuldu.

Firevun'nun ordusu
Bu yoldan tam geçerken
Hepside helak oldu.
Bu ibretliktir doğrusu.

Musa Aleyhisselam
Tur dağına gidince
Kavmi buzağı yapmış
Tapar buldu dönünce.

İsrail oğulları
Ne asidir kolları.
Ağzı dili dursa
Yine durmaz kolları.

Onlar için uğraştı
Onlar için savaştı.
Her zorluğu da aştı.
Kavmi ondan hep kaçtı.

Musa kardeşi Harun
Timsaliydi o hayrın
Baş belası Firevun
Temsilcisiydi şerrin.

Tur'a çıkarken Musa
Vekil bıraktı onu

Elinde kutsal asa
Kızdı görünce sonu.

Harun Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Övmüş yaratmış Mevlam
Yoluna kurban olam.

Hızır Aleyhisselam 18

Arkadaş oldu Musa
Bir gün bilge Hızır.
Dedi kendin hazırla
Yolcuyuz pek yakında.

İkisi düştü yola
Soru sormak yok asla.
Bir limana vardılar
Bir gemiye bindiler.

Gemiye deldi Hızır(as)
Musa Aleyhisselam
Senin bu yaptığını
Asla hiç yapmaz muzır.

Soru sormayacaktın
Bana takılacaktın.
Bitiyor bak,hakkın.
Sen çok sabırsız çıktın.

Ufak çocuk gördüler
Kafasını koparttı
Hızır,kenara attı.
Sonra da yürüdüler.

Büyük günah işledin
Sen çocuğu öldürdün.
Sen sabırsız çıktın
Dedim,gayrı son bitsin.

Ne olur beni bağışla
Tekrar edersem dışla.
Bir meskene vardılar
Konuk ev aradılar.

Duyarsızdı insanlar
Çok aç,susuz kaldılar.
Örda harap bir duvar
Hızır(as) etti onu imar.

Neden ücretsiz yaptın?

Soru sormakla yine
Çok büyük hata yaptın
Artık ayrılıyoruz.

Olayların iç yüzü
Gemi yoksullarındı.
Onu kusurlu yaptım.
Alacak zorba vardı.

O, çocuğa gelince
Zalim, zorba olacak.
Ana, babasını da
İnkara zorlayacak.

O, duvara gelince
Öksüz çocuklarındı.
Altında gömü vardı.
Göçse eller alırdı.

Dedi, ayrıldı Hızır
Bulmuşken onu hazır
Sabrına yenik düştü
Buna çok üzülmüştü.

Yuşa Bin Nun 19

Mecburi ikametten
Musa Aleyhisselam
Bu dünyadan göçtükten
Sonra peygamber oldu.

Kavmini Tih Çölünden
Alıp, Beytül maktisi
Şam'ı ve çevresini
Savaşarak fetetti.

Yuşa Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Övmiş yaratmış Mevlam
Uğruna kurban olam.

İlyas Aleyhisselam 20

Dağlar, çöller sahibi
O Allah'ın habibi
Hızkıl Aleyhisselam
Ona verdi görevi.

Önce Balbek ve eşi
Ona inananlardandı.

Onlarda sapıtarak
Sonra azıttı işi.

Onu öldürmek için
Çok adamlar yolladı.
Fakat her ne yaptıysa
Muavvak olamadı.

Üç yıl yağmur yağmadı
İsrail oğulları
Kuraklıktan mahvoldu.
Onları o kurtardı.

Yine inanmadılar
Onu yalanladılar.
Putlarına taptılar.
Hep azdıkça azdılar.

İlyas (as) ölüm diledi
Ateşten bir at geldi.
Hemen durdu önünde
Sıçrayıp bindi,gitti.

İlyas Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Seçmiş yaratmış Mevlam
Bilip ondan feyz alam.

Elyasa Aleyhisselam 21

Çok yaşlı bir kadının
Küçük bir çocuğuydu.
Ölümcül bir hastaydı.
İlyas 'ın (as) okuduuydu.

Sağlığına kavuştu
İman ettti hep coştı
İlyas Aleyhisselam
Nereye gitse koştu.

İsrail oğulları
Ona iman ettiler
Hep saygı gösterdiler.
Onu tasdik ettiler.

Her yıl bahar ayında
Kutlanır Hıdır Ellez.
Hep dünya durdukça da
Anılır Hıdır İlyas.

Yunus Aleyhisselam

22

Merhamet dolu kalbi
Kerem,hikmet sahibi.
O,Allah'ın habibi
Hakiki bir dost,nebi.

Adı yunmaktan Yunus
O,bir derya,okyanus.
Dedi kavmine, sizin
Haktan yok mu korkunuz.

Ona Rubil ve Tenuh
İnandı,tasdik etti.
Bunun dışındakiler
Ona hep isyan etti.

Yine kırk gün,kırk gece
İmana davet etti.
Bir çare görmeyince
Oradan çekip gitti.

Azaba üç gün kala
Yüz renkleri değişti.
Anlamışlardı artık
Bu çok çetin bir işti.

Aramızda olursa
Selamete ereriz.
Terk edipte giderse
İşte kesin yanarız.

Nineva'nın üstünü
Sarmıştı kara bulut.
Bulmak için küskünü
Tövbe etmek,tek umut.

Yunus 'u (as) aradılar
Onu bulamadılar.
Allah'a yalvardılar.
Af için yakardılar..

Daima diri olan
Zatıyla kaim olan
Ölüleri dirilten
Dirileri öldüren.

Huzura kabul eyle
Sana layık kul eyle.
Hatamızı af eyle.
Şu belayı def eyle.

Yunus bindi gemiye
Gitmedi acep niye?
Bunu yordu kötüye
Attı kendini suya.

Onu yuttu bir balık
Oldu her yer karanlık.
Seyretti kalabalık
Hapsetti bir zamanlık.

Üç gün sonra bıraktı.
Talimat veren Rabtı.
Zar zor ayağa kalktı
Gölgeliği kabaktı.

Bir çobana rastladı
Ona kavmini sordu.
İyi olduklarını
Gülerek söylüyordu.

Yunus Aleyhisselam
Ona selatü selam.
Onu korudu Mevlam
Yoluna kurban olam.

Davut Aleyhisselam 23

On iki oğuldan biri
Diğerleri hepsi iri.
O,zayıf,çoban biri
Ama çok sevdikleri.

Çok güçlü düşman Câlut
Alt edemiyor Tâlut.
İki şey vadediyor
Öldürene Tâlut.

Birincisi kızını
İkincisi tahtını
Verdi ona atını
En iyi silahını.

Davut (as) döndü geriye
Atı,silahı verdi
Bunu yordu kötüye
Yoksa korktun mu dedi?

Bunlar bana eyreti
Kulun kendi gayreti
Ben kendim gideceğim.
Câlut'u yeneceğim.

Aldı eline üç,taş
Açtı Câlut'a savaş.
Giderken yavaş yavaş
Gördü kocaman bir baş.

Dikildi karşısına
Hey! sen bana baksana!
Seni öldüreceğim.
Güldü Câlut,sen bana

Çekil seni ezmeyim
Parça parça etmeyim
Ben yenilmez bir beyim.
Çekil git,ağabeyim.

Davut(as) açtı torbayı
Sapana yerleştirdi
Koca bir alamayı.
Salladı taşı saldı.

Taş vardı on ikiden
Calut'un alnı vardı.
Kanlar içinde Câlut
Yerlere yuvarlandı.

Davut Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Övmüş yaratmış Mevlam
Yoluna kurban olam.

Süleyman Aleyhisselam 24

Hem peygamber,hem sultan
Her dem yanadır sulhtan.
Karıncalardan,kuştan
Ordusu olan sultan.

İman etmesi için
Haber bekler Belkıs'tan.
Yer yüzü ona cennet
Her yer güllük, gülistan.

Belkıs'ın sarayını
Göz kırpıncaya kadar
Dikti yanı başına
Aynen her karışına.

Kuş dilinden anlardı.
Dev orduları vardı.
Dünya ona çok dardı

O bile gitti vardı.

Onu da uğraştırdı
İsrail oğulları
Kemale ulaştırdı
Nankör çıktı kulları.

Bütün peygamberlerle
Sanki dalga geçtiler.
Hep yediler içtiler
Sebatsız Yahudiler.

Zalimin başın ezen
Rüzgarlar gibi esen
Aktif,her şeyi sezen
Gökte döşekle gezen.

Azrail geldi erken
Asaya dayalıyken
Fark etmedi,in,cin
Can gitti,kaldı beden.

Gözetlerken sarayı
Kurt kemirdi asayı.
Fark etmedi hiç kimse
Bir yıl olmuş olayı.

Zekariya Aleyhisselam 25

Yaşı yüze varmıştı
Saçları ağarmıştı.
Hiç baba olmamıştı
Bir oğula kavuştu.

Zinayla suçladılar
Zina isnat ettiler
Hep iftira attılar
Bir menfata sattılar.

Üç tane peygambere
Acımadan kıydılar.
Hep şeytana uydular
O katil Yahudiler.

Meryem'i yetiştiren
Beytül Maktis'e veren
Ondaki sırrı gören
Ona kul,kanat geren.

Yahya Aleyhisselam 26

Kıldan elbise giyen
Arpa ekmeği yiyen
Kıydılar ona ciğer
Ŗu zalim Yahudiler.

Fakirdi ne kölesi
Oldu ne cariyesi.
Dürüştü yok hilesi
Hiç bitmedi çilesi.

Çok şeyler görecekti
Yüzü gülmeyecekti.
Onu sorguya çekti
Ümmeti şehit etti.

Yahya Aleyhisselam
Ona selatü selam.
Etmeyin kem söz,kelam
Ne olur yapmayın haram.

İsa Aleyhisselam 27

İftiranın bedeli
Domuz olmak temelli.
Daha küçük bir sabi
Konuşu verdi dili.

İsa Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Onu okuyup ondan
Yaşadıkça feyz alam.

Ne çakı,ne orağı
Dişı kırık tarağı
Ne eş,ne el ulağı
Olmadı barınağı..

Ölüleri dirilten
Amaları gördüren
Sakatları yürüten
Dertlere deva veren..

Gökten bir sofrayı indi.
Fakir fukara yedi.
Havariler yemedi.
Zengine yasak idi.

Zenginler inkar etti.
Bebattı akibeti.
Hep domuza çevrildi.

Etrafta pislik yedi.

Dünyadan yüz çevirir
Hep ahireti özler.
İnsanlar değer verir
Onun yolunu gözler.

Baba oğul dediler
Aile resmi çizdiler
Onu çarma gerdiler.
Dini bozup çizdiler.

Çok yaşlanmıştı Hânne
Ölmek isterdi anne.
Dua etti Allah'a
Aydınlandı hane.

Hazreti Muhammed Salallahu Aleyhisselam 28

Allah'ın nurundandır
O gönüllere candır.
Sınırsız bir mekandır.
Aşkınla biz yandır.

Herkesin peygamberi
İnsanlığın rehberi.
Gittiği günden beri
İnsanlık kaldı geri.

Alemlere rahmettir
Adı güzel Ahmettir.
Mis kokan gül, demettir.
Son nebi Muhammettir.

Kâinata efendi
Cehaleti yendi.
Sihirbaz bile dendi
Ne kızdı ne ilendi.

Ayı ikiye böldü
Mis gibi kokan güldü.
Sapıklık ona züldü
Gün geldi o da öldü.

En büyük mucizesi
Hakk'ın kitabı Kuran
En önemli müjdesi
Kurtulur ona uyan.

Peygamberler halkası
Bitti gelmez arkası

Ona dil uzatanın
Bir araya hiç gelmez
Asla iki yakası.

Kuran,sünnet gerçek yol
Uymalı buna her kul.
Gerçek değil sağ ve sol
Böyle söyler hak Resul.

Onsuz hayat haramdır
Ona özlem yaramdır
Dertlerime devamdır
Onsuz dünya haramdır.

O ki Ahmet i Mahmut
Tüm gönüllere umut.
Onsuz hayatı unut.
Her şeyi gerçek,somut.

Onu yaratmasaydım,
Alemi yaratmazdım.
Cennetin kapısına,
Adımla onu yazdım.

Diyor,yüce Rabbimiz
Bunu biliyoruz biz
Bunun için sevgimiz
Ona bitmeyen deniz.

Bütün peygamberlere
Şonsuz selatü selam.
İman etmiş kalplere
Cennet vadetmiş Mevlam.

Peygamberler günahsız
Hakk'ın seçkin kulları.
Ağartmış aralıksız
Kas karanlık yolları.

Ramazan Ayı 2012 Demre

Yaşar Yaramış

Ramazan Manileri

On bir ayın sultanı
Nura boğdu her yanı
Cümle alem küsmüşken
Huzur sardı cihanı.

Zevkle tut orucunu
Öde Hakka borcunu
Hayat bir ipe benzer
Sakın salma ucunu.

Diner yürekte eza
Hafifler bin bir ceza
Günah,kusur işlenmez
Aydınlanır hep fezâ.

Top atılır iftarda
Yemek yenir sahurda
Hep korunur,kollanır
Her kim varsa darda.

Berekettir Ramazan
Kulaklarda hep ezan
Çınlatır yeri,göğü
Dinle.Feyz al be ozan.

Hayır,şer,yarışır
Bütün küsler barışır
Sakın günah işleme
Sonra işler karışır.

Şeytan günah işle der.
Onu,bunu dişle der.
Fitne sokar içine
Acıma vur,şişle der.

İslâm ilâhi yapı
Hiç kapanmaz bu kapı
Onun yanında sökmez
Ne noter,ne de tapı.

Dünyada her şey cüce
Bir o vardır hep yüce
Gelin kardeş olalım
Gerek yok şerre,öce.

Bir zerreyiz cihanda
Misafiriz bu handa
İn,cin her şey onun
Her ne varsa mekânda.

İnsan oğlu adımız
Pek kalmadı tadımız

Her geçen gün artıyor
Ukelmız,cadımız.

Rehberin Kurn,Sünnet
Peygamberin(Hz) Muhammed
Başka çare arama
Ey güzel,şanlı mmet.

Mikroptur Kab bin Eşref
Ne arar onda şeref
şen de onlardan olma
İslmla ol müşerref.

Allaha dil uzatma
alış yan gelip yatma
Her işin bir sonu vardır
Sonra döversin atma.

Saf saf olmuş müminler
Namaz kılıp vz dinler
Salavat seslerinden
Yer,gök,kâinat inler.

Kulun kurtuluşu din
Görünmez şeytan ve cin
Gitti gidiyor Burak
Hemen bir an önce bin.

Dünya ahiretin tarlası
Pulluğu,dirgeni,yabası
Eğer işleyip işletmezsen
Ahirete hiç yok faydası.

Yaşar Yaramış

Rehberin Olsun Atatürk'ün Yolu

Kollayıp kayırırken solu sağı
Görmedin önünde koskoca ağı
Çözölsün gayrı gözlerinin bağı
Aşalım,aşılmaz denen şu dağı.

Ne Lenin'i,ne Mao'su,ne Marks'ı,
Hepsi bir,yoktur birbirinden farkı
Eğer kesmez de açarsan o arkı
Daha çok döner,onların çarkı.

Rehberin olsun Atatürk'ün yolu
Men et,ondan gayrı her türlü yolu
Ne Van,ne Kars,ne Çorum,ne de Bolu
İl yok,ülke var,o da Anadolu.

Öğretmensin,herkesin öğretmeni,
Ta çocukluktan tanır herkes seni
Eğer sen tam yaparsan vazifeni
Birden göğe yükselir,Türk'ün fenni.

23.11.1985 / Demre

Yaşar Yaramış

Reis

Başa geçti koca reis
Kimsede kalmadı yeis
Her taraf günlük güneşlik
Ne kara bulut var ne sis.

O, büyük dünya lideri
Her zaman sözünün eri
Cümle alem hep toplansa
Doldurulmaz onun yeri.

Gemi vurmadan karaya
Başkan oldu Ankara'ya
Düşmana korku salarken
Dosttur, fakir, fukaraya.

O, mazlumların babası
Hep millet için çabası
Gece gündüz hep onadır
Bütün kulların duası.

Ülkemize çağ atlattı
Göğe uydular fırlattı
Haykırdı bütün cihana
Haksızlıkları anlattı.

Umut oldu yüz binlere
Kan kusturdu hainlere
Girildi girilmez denin
Sığınaklara , inlere .

Sevgimiz hiç değil boşa
Sen daim var ol, çok yaşa.
Gel dese gelir ardından
Seksen milyon, koşa koşa.

Gösterdi Türkün gücünü
Aldı mazlumun öcünü
Yeter artık Amerika!
Sinama Türkün gücünü.

Bir güneştir yurda doğan
Karanlıkları hep kovan
Tüm Müminlerin hamisi
En büyük Başkan Erdoğan.

26.02.2019 / Antalya

Yaşar Yaramış

Sakın Seni Aldatmasın

Adam sanıp baktıkların,
Aydın deyip taktıkların,
Yeşil ışık yaktıkların,
Sakın seni aldatmasın!

Kalıp insan,kendi şeytan,
Çalım yapan,çaka satan,
Pişmiş aşı pislik katan,
Sakın seni aldatmasın!

Renk vermez insanın pisi,
Saklar üstündeki giysi,
Tilki gibi sinsi sinsi,
Sakın seni aldatmasın!

Boyu vardır tam bir doksan,
Fakat akli biraz noksan,
Hem hayduttur,hem de korsan.
Sakın seni aldatmasın!

Aldanma şöhrete,şâna,
Sonra yazık olur sana,
İnsan şeklindeki dana.
Sakın seni aldatmasın!

03.06.1997-Demre

Yaşar Yaramış

Salih Aleyhisselem

Salih Aleyhisselam 6

Semud kavmi azmıştı
Haddi çoktan aşmıştı.
İpin ucu kaçmıştı.
Salih(as) hep uyarmıştı.

Sen kendi ilahına
Dua et,yalvar,yakar
Biz kendimizinkine
Hangisi söze bakar

Dua gerçekleşirse
Sana tabi olacak
Putları bırakacak
İnanacağız dendi.

Salih Aleyhisselam
Bir kayaya yaklaştı
Namaz kıldı,el açtı.
Dua Hakka ulaştı.

Doğum sancısı gibi
Kaya,sesler çıkardı.
Gebe kadınlar gibi
İçinden deve çıktı.

Mucize gerçekleşti.
Fakat onlar kâlleşti.
Buna rağmen çocukları
Yine putları seçti.

Deveyi öldürdüler
Yavrusu dağa kaçtı
Kurtuldu ecel tecel.
Üç defa böğürdü
Her böğürüş bir ecel.

Dedi Salih Peygamber
Artık üç gününüz var.
Faydasız yalvar,yakar
Gayrı size kim bakar.

İlk gün yüzler sarardı.
İkinci gün kızardı.
Üçüncü gün karardı
Dördüncü gün pazardı.

Daha sabahın erken
Güneş tam da doğarken
Yer,gök öyle inledi
Tüm canlar çıkı verdi.

Böylece Semud kavmi
Helâk oldu ve gitti.
Azgınlığın bedeli
Yok olmakmış temelli.

Salih Aleyhisselam
Ona binlerce selam.
Okuduk elif,lâm
Kuran en güzel kelam.

Yaşar Yaramış

Sana Geldim

Elimdeki sazımla
Kalbimdeki sızımla
Şimşek gibi hızımla
Sana geldim sevgilim.

Benliğimle özümle
Alnımdaki yazımla
Kızaran şu yüzümle
Sana geldim sevdiğim.

Bedenimle canımla
Ünvanımla şanımla
Kaynayan şu kanımla
Sana geldim sevgilim.

Yaşar Yaramış

Sen ve Ben

Sen,eylenirken diskolarda,barlarda
Ben,terörist peşindeydim o ıppsız dağlarda.
Sen,oturup keyif çatarken buralarda,
Ben,ecel terleri döküyordum oralarda.

Ben,yılın sekiz ayı kalırken kar altında,
Sen,dört mevsim baharı yaşıyordun.
Ben,inim inim inlerken esaret altında,
Sen,her ne bulduysan eve taşıyordun.

Ben,dağ başlarında koyun güderken,
Sen Akdeniz sahillerinde tatil yapıyordun.
Ben,beş kuruşa bir ömür hasret giderken,
Sen, aç kurtlar gibi,milyarları kapıyordun.

Sen,bürokrattın devletin tepesinde,
Ben, yolunacak bir kazdım,senin gözünde,
Sen,kendini görürdün Kaf dağının ötesinde.
Ben susuzluk çekerdim,hem de suyun gözünde.

Ben adliye kapıların da hak ararken
Sen,bir telefon,anında görürdün işini.
Ben,kapı kapı dolaşıp bir sorumlu ararken,
Sen,ısıracak köpek gibi gösterirdin dişini.

Bak dostum, bu dünya
Ne sana kalır,ne bana
Sakın bu sözümü atma yabana.
Hizmet et.köle ol,bu vatana,
Ne oldum deme,hep ne olacağım de.
Bir gün kayı verir, senin de ayağın
Hiç varamazsın farkına.

12.10.1995/Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Sen Zenginsin

Sen zenginsin,ben se fakirim
Yaklaşma bana.benden uzak dur.
Belki sana bulaşır kırım.
Aklım olsa da akılsızım
Çünkü sözüm geçmez
Çebim delik,beş parasızım.

Benim de olsaydı,senin gibi
Arabam,yatım,katım
Artardı toplum içinde fiyatım.
Bir parça kemik için
Etrafımda kuyruk sallayan
Bir sürü köpeklerim olurdu.
Enik desem koşar gelir,
Hoş desem toz olurdu.

Neden se hep maddiyat diyor
Bu devrin insanları.
Paran yoksa ölde yat diyor
Bu devrin insan geçinen insanları.

Bilmiyor,parayla her şeyin
Satın alınamayacağını.
Bilmiyor,bu yüzden
Kaybedeceğini,evini,ocağını.

Tutturmuş pusulasız bir yol
Bilmiyor neresi sağ,neresi sol.
Taşlaşmış,betonlaşmış kalpleri
Vicdan yok,merhamet yok
Tavuk misali garibanı
Yol ha babam yol.

Hepimizin bu dünyadan giderken
Tek götüreceği, üç beş metrelik bez.
Bunun için de herhalde
Kardeş kardeşe zulm etmez.

Gelin son verelim ayrılığa
Kim düşerse darlığa
Elinden tutup kaldıralım
Hiç güvenmeyelim varlığa
Çünkü er ya da geç
Bizim de yolumuz mezarlığa.

16.02.1996-Demre

Yaşar Yaramış

Seni Kalbime Gömdüm

Duygularımı hapsettin içime.
Fırsat vermedin ki atam dışıma.
Seni sevdim, seni kalbime gömdüm
Hiç gelmedik kalmadı bu başıma..

Siyahlar giyip de karşıma çıktın.
Çok kalpler kırdın, çok gönüller yıktın.
İnatçılıkta hep başa çıktın.
Unutmadım, seni kalbime gömdüm.

Fazla naz aşık usandırır derler,
Nedense beni hiç usandırmadı.
Belki de bu olmalı aşkın tadı.
Seni sevdim, seni kalbime gömdüm.

Ne fazlamız vardı, ne eksikimiz
Normalde herkes gibi insandık biz.
Ben damlaydım, sense koca bir deniz.
Akamadım, seni kalbime gömdüm.

Gerçekleri görmemekle suçladın,
Yoksulum diye, beni hep dışladın,
Ama yine de hep bende kışladın.
Unutamam, seni kalbime gömdüm.

Aradan bir değil, bin yıl da geçse,
O gönlün bir başkasını da seçse,
Bu ten ecel şerbetini de içse,
Unutamam, seni kalbime gömdüm.

Bağrımı kızgın şişlerle dağladın
Yarama her gün kezzaplar bağladın
Zoru görünce oturup ağladın
Unutamam, seni kalbime gömdüm.

28.07.1996-Balıkesir

Yaşar Yaramış

Seni Seven Öldü Bugün

Sevin sevgilim sevin.
Maharetinle övün.
Ziyafet ver, üç öğün.
Seni seven öldü bugün.

Şubatın on dördünde,
Sevgililer gününde,
O insafsız elinde;
Seni seven öldü o gün.

Nergisimdin, lâlemdin,
Bambaşka bir âlemdin,
Her dem derttin, elemdin;
Seni seven öldü bugün.

Elinde cim bız, ayna,
Zulüm ettin hep boyna,
Kına yak artık oyna;
Seni seven öldü bugün.

Dağıt etrafa pişi
Yaktır döneri, şişi
Ey ruhsuz, sadist kişi
Seni seven öldü bugün.

Gözleri açık gitti.
Bir noktada sabitti.
Bu aşk da burda bitti.
Seni seven öldü bugün.

01.05.2008-Finike /Antalya

Yaşar Yaramış

Sevda

Bugün yine günlerden salı.
Acep nasıldır yârin halı.
Güzeli sevmek hoştur ama,
Astarı yüzünden pahalı.

Bir ateştir seveni yakar,
Ferhat olur dağları yıkar,
Bu öyle büyük bir sevda ki!
Seven ne ölür,ne de bıkar.

Konuşan diller,dönmez olur,
Ufukta güneş,sönmez olur,
Gezilir aşk bahçelerinde,
Aks i seda hiç dinmez olur.

Bak.Esti yine sabah yeli,
Miske döndü Köroğlu beli,
Bütün şu cihana bedeldir
Yârin,saçının bir tek teli.

Sevgi her şeyin anahtarı,
Açar tüm gizli kapıları.
Sevelim,sevilelim dostlar
Onsuz kalan olur soytarı.

22.01.2002-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Sevdiğim

Sevdiğim ben sende buldum her şeyi,
Her zaman,her yerde göster neşeyi.

Özlenen günler yakındır ağlama,
Bak,ne hoş söyler,şu cümbüş,bağlama.

Ayrı düştüm sevdiğimden hastayım,
Dünya zindan oldu,her gün yastayım.

Yaktı küllendirdi aşkın bağırmı,
Gel de dindir sen,bu dinmez ağrımı.

Tam dokuz yıldır, şu gurbet eldeyim
Her günüm berbat,sefil bir haldeyim.

Yar düşürmem hiç,dilimden ismini,
Saklarım koynumda,gençlik resmini.

Gözlerim yollarda,hep yıllar yılı,
Bekledim ömrümce vurgun,sevdalı.

Can bedenden ayrılmadan koş da gel.
Çağlayan ırmaklar olup coş da gel.

01.10.1990 - Muğla

Yaşar Yaramış

Sevgi

Ben hayatı,yaşamayı
Dostluğu,kardeşliği
Barışı,özgürlüğü
Tüm insanlığı seviyorum.

Anamız (hz) Havva.
Babamız(hz) Adem.
Neden birbirimizi yiyoruz?
Öz beöz kardeşiz madem.

Dinler ayrı.diller ayrı
Renkler ayrı olsa da
Hep çalışmıyor muyuz
Hepimiz aynı maksada.

Hepimiz insanız,hepimiz bir canız
Etten kemikten yaratılmışız.
Ve hepimiz sahibinin elinde
Kırılmaya hazır bir fincanız.

Gelin toplanalım
Ümmet i Muhammed'de.
Bak herkesi kucaklıyor o
Her ne varsa,yerde ve gökte.

Senin İsa'n,onunda İsa'sı
Senin Musa'n,onunda Musa'sı
Süleyman'ı,İbrahim'i,Davut'u
Lûd,Ad ve Semûd'u

Yusuf'u,Nuh'u,Eyyub'u
Hızır'ı,İlyas'ıYakub'u
Bul.Okuy,öğren Kûrân'dan.
Aradığın herşey onda var.

İslâm,bütün dinleri kucaklar
Gel.Bocalayıp durma arkadaş!
Peygamberim olsun sana yoldaş.
Ancak onunla yakın olur uzaklar.

Biz hepimiz aynı ağacın
Birer dallarıyız.
Ne kadar büyüyüp uzaklaşsakta
Kökümüzden,gövdeden
Değişen bir şey yok.
Çünkü beden,hep aynı beden.

Bunun içindir ki!
Severim yarılanı,
Yaratandan ötürü.
İnançsızlık adamı,

Alır uçuruma gtr.

Yaşar Yaramış

Sevilipte Sevmeyenler Sevgiye layık Değildir

Artık senin,
Ne adını anmak,
Ne sesini duymak,
Ne de yüzünü görmek istiyorum.
Tek istediğim,
Seni bir an önce unutmak.
İçimde açtığın yaralara
Tuz basıp ağlayıp,avunmak.

Bıçak yarası geçer,
Gönül yarası geçmez biliyorum.
Ama yine de seni
Her ne olursa olsun
Unutmalıyım,unutmak istiyorum.

Sevilipte sevmeyenler
Sevgiye layık değildir.
Aksini düşünüyorsan eğer
Sevgini göster,sevgini bildir.
Karşılıksız sevgi
Şeveni yakar,seveni öldürür.
Ümit veripte sevmemek
Sevene en büyük zuldür.

Dostlar vefasız,
İnsanlar arsız ve tutarsız.
Bu yediğim kaçınıcı darbe,
Kaçınıcı kahpelik yaşadığım
İnan bu ilk değildir.

Ya insanlar çok değişmiş,
Ya ben çok saf kalmışım.
Oysa her zaman benim
Birdi içim dışım.
Her gördüğümü
İnsan sanmışım.
Meğer ne kadar da
Aldanıp, yanılmışım

Uhu gözlere
Ballı sözlere
Gülen yüzlere
Hep inanmışım.
Şu alemde
Alnım açık,yüzüm ak
Hiç eğilmedim
Hep dik gezdi başım.
Bir tokatta senden yesem
Ne çıkar arkadaşım.

Ben alışığım acılara.
Çok çile çektim,katlandım.

Amansız ağrılara,sancılara.
Her zaman saygım, sevgim sonsuzdur
Namuslu,dürüst insanlara.

03.12.2007-Finike

Yaşar Yaramış

Sevincim Neşem

Gönlüm karanlıkları yaşardı
Seni görüp tanımadan önce.
Hep seni hayal eder coşardı
Sonunda aradığını buldu bence.

Cihana bedel sarayın,köşkün
Ben sana köle,ben sana düşkün
Bırakma tut ellerimi nolur
Ezelden ebede sürsün aşkın.

Çok güzel,alımlı,nazik,kibar
Gözler ahu,dudaklar sanki nar
Hayatım,canım,sevincim neşem
Sakin ellere etme itibar.

Bağrında gülleri ben dereyim
Yollarına hep güller sereyim
Sen nadide çiçeksın gönlümde
İste sana canımı vereyim.

Seni Mevlam övmüşte yaratmış
Güzelliğine güzellik katmış
Şu cihanda yok eşin,benzerin
Hiç eksiksiz tam teknil donatmış.

Bu şiir seni sevdiğim için
Yanıyor kalbim hep senin için
Gel dünyayı zehir etme bana
Bir şeyler yap,nolur benim için.

Sen gelince ömrüm bahar oldu
Güller elvan elvan kokar oldu
Sevgin içimde ateşten bir kor
Beni cayır cayır yakar oldu.

Sen gönül bahçemde açan çiçek
İnan sevgim sahte değil gerçek
Bu kalp seni daima sevecek
İstersen sen uçurumlara çek.

Yaşar Yaramış

Sevmeseydin be Koçum

Kör kuyularda merdivensiz
Kor ateşlerde eldivensiz
Denizlerde yelsiz,yelkensiz
Koyup,terk edip gittin beni.

Acıman,merhametin yokmuş
Beynine karıncalar çokmuş
Ruhunu yılan,akrep sokmuş
Bir kere dinlemedin beni.

Yağsız kandil hep fersiz yanar
Çıplak insan tez,çabuk donar
Şarılmayan yara hep kanar
Sen,yaralı bıraktın beni.

Seni dünyaya değişmezdim
Sende gerçek dostluğu sezdim
Bir ömür deli gibi gezdim
Hiç arayıp,sormadın beni.

İnsan sevdiğine kıyar mı?
Söz verip,sözünden cayar mı?
Kızgın ateşlere koyar mı?
Sen,çıra gibi yaktın beni.

Uzaktan hoş davulun sesi
Sen de yokmuş sevginin se'si
Hep kovdun elinde bir esi
Yıllar yılı dağladın beni.

Her gece seni düşündüm
Şabahlara kadar ağladım
Ölümün kıyısından döndüm
Neden? Niçin mahvettin beni?

Bilirim seni sevmek suçum
Vuslat uzak değil bir uçum
Sevmeseydin onu be koçum
Zorla davet mi etti,o seni.

04.11.20012- Antalya

Yaşar Yaramış

Sır

Tohum toprakla buluşunca fidan olur
Kavuşmayınca çürür, hepten ziyan olur.
İki kişinin bildiği asla sır olmaz ;
Yerin kulağı vardır, elbet duyan olur.

17.02.2012 / Antalya

Yaşar Yaramış

Sitem

Güneşim dedim
Isıtmadın içimi.
Ellerim buz gibi hâlâ
Sen bir kış güneşi
Sevgin ısınmama yetmedi.

Yıldızım dedim
Göklere çıkardım
Sevdim tac ettim başıma.
Hiç faydası olmadı
Başka yıldızı sevseydim
Şimdiye iner gelirdi
Yanı başıma...
Senin aklın havalarda.

Canım dedim
Canıma sığdıramadım
Seni koyunca içime
Canım taşıtı içimden
Kimseye göstermedim
Kalbimin baş köşesine
Konuk ettim.
Gene yaranamadım.
Nolur bir de sen beni
Gönül sarayına
Konuk etsene.

Kitaplardaki aşklara
Sevgililere imreniyorum.
Filimlerde yine öylesine
Nasıl seviyorlar
Sevince uğruna ölüyorlar
Sendeki sevgi
Kış güneşi.
Senin sevgin üşütüyor beni.
Bu şiirleri bir taşa okusam
Tahminimce delinirdi.
Nedir kalemlerin benden çektiği
Gece yok,gündüz yok
Dur yok,durak yok.
Kımılta canlan biraz
Kalbini açıp bakalım
Yoksa yok mu
Şüphem var
Öldün mü be kardeşim
Sendeki sevgi
Bir sonbahar
Sen de hiç hareket yok
Onda bari rüzgâr var
Yağmur var.Kar var.

Gözlerini sevdim

Bana bakmadılar
Dillerini sevdim
Bir kere sevgilim demediler
Ellerini sevdim
Ellerime değmediler
Kalbini sevdim
Beni almadı içine
Daha senin için
Ben ne yapayım
Bu sana son şiirim
Beni seveceksen sev
Sevmen yetmez
Sevgini göster.
Dolu dolu taşarcasına
Çağlayanlar gibi.
Şakır şakır sev
Görmek için yollara düş
Düşlerin benim üzerime
Hayallerin hep bebimle olsun

Ben artık bıktım
Sabrım kalmadı
Şiirlere yazacak
Sözler tükendi.
Ya sev beni
Ya yine sev
Ya mutlaka sev
Ya benim için öl
Ya delir.
Sev işte ama
Şimdikinden
Biraz daha fazla
Biraz daha çılgın
Biraz daha korkusuz
Sev beni emi!
Sabrım kalmadı,
Sevgini göster.

Ben de uçmak istiyorum
Ne olur sev beni
Ne olur lütfen sev
Yalvarıyorum
Yakarıyorum
Beni sev ve sevgini göster.

01.01.1997 -Muğla

Yaşar Yaramış

Sittir

Sittir

Tapulu mülküm arazim
Hep doğru çeker terazim
Hiç kimseye yok garazım
Dediler def ol git sittir.

En kötü beddua sittir.
Yakıcı kezzap, asittir
Böyle hakkı gasp basittir
Dediler def ol git, sittir.

Dikemezsin vişne, kiraz
Anlayışlı olun biraz
Boşuna etme itiraz
Dediler def ol git, sittir.

Tapu, senet sökmez bize
Kimseye vermeyiz vize
Kimse karışamaz bize
Dediler def ol git, sittir.

Yere çapa vuramazsın
Bir taş dahi kıramazsın
Konak zaten kuramazsın
Dediler def ol git, sittir.

Sittin kralı, ağası
Dedi yerin sit sahası
Sitle yokken alakası
Dediler def ol git, sittir.

Yakında yok lahit, anıt
Kızardı vermedi yanıt
Site gösterin bir kanıt
Dediler def ol git, sittir.

Malımı elimden aldı
İzinsiz haneme daldı
Hak, adalet sözde kaldı
Dediler def ol git, sittir.

Tarihi bir eser varsa
Sit olsun o mülk, o arsa
Ya işte keyfilik varsa
Dediler def ol git, sittir.

Can yakanın canı yanar
Bu bir yaradır hep kanar
Eller bizi ahmak sanar
Dediler def ol git, sittir.

Zulüm etmez hiçbir kurum
Ama sitte vahim durum
Her gün artar hep uçurum.
Dediler def ol git , suttur.

Sanki leş bulmuş kargadır
Gizli bir deprem , dalgadır
Adı konmamış kavgadır
Dediler def ol git ,suttur.

Kuralları çok çok ağır
Fayda vermez bağır çağır
Açtı sırtımızda yağır
Dediler def ol git , suttur.

Dağlı, bağılı kovuyor
Bir yuva kayıp oluyor
Yapmayın ayıp oluyor
Dediler def ol git , suttur.

Beni vatanımdan kovma
Yapılan iş baştan savma
Buna derler hepten yağma
Dediler def ol git , suttur.

Yaşar Yaramış
12/12/2018 /Antalya

Yaşar Yaramış

Sokak Çocukları

Her şeyden uzak,
Her şeye yakın,
Deli sanmayın sakın.
Şu sokak çocukları.

Kimi beyazdır,kimi kara,
Elleri ayakları hep yara,
Hırsız olur bulamayınca para.
Şu sokak çocukları.

Hem akıllıdır, hem deli,
Gerçekte bilinmez bedeli,
Memnun eder tutan her eli.
Şu sokak çocukları.

Kimi anasız,kimi babasız,
Hiç bir günü geçmez cabasız,
Karda kışta yatar sobasız.
Şu sokak çocukları.

Herkes pis der geçer.
Zengin fakir seçer,
İşte bundandır şer,
Şu sokak çocukları.

Bir zengin kapısına gelse,
Hemen bir tokat yer ense,
Kimseye yaranamaz nedense.
Şu sokak çocukları.

Yoksulluktan cahil kalır,
Herkesçe aldatılır,
Sanma bu dünyadan zevk alır.
Şu sokak çocukları.

Kırıldıkca gurur kibir,
Hayat olmuş ona zifir
Bekler ömrünce bir sefir.
Şu sokak çocukları.

Yaşar Yaramış

Sokak Kedileri

Ben gezerken oradan
Soğuk kış geceleri,
Çöp karıştırmakla meşguldü,
Kimsesiz,sokak kedileri.

Tekir,evde,sıcacık sobanın başında,
Bugün tam on yaşında.
Bunca yıl belli,hiç sokak kahrı çekmemiş.
Hep içerde,yazında,kışında.

Fakat Arap,öyle mi?
Anası onu otlukta doğurmuş.
Kuru bir ekmek,sıcak bir oda tek özlemi.
Mümkün mü? Kader onu dertlerle yoğurmuş.

Bir ciğer kokusu duysa,
Derince içine çekemez.
Taşlarlar onu, ne huysa,
Ömrünce hiç gülemez.

Köpekler zaten ezelden düşman.
Peki! Bu insanlar ne? Böyle neden?
Dün açlıktan öldü bizim Şişman.
İşte,asıl buya, beni kahreden.

Kimilerine özel mama gelir,
Bizemse zehir,pislik gelir.
Kimilerine balık,et gelir.
Bizemse gün gün kıtlık gelir.

Bilmiyorum böyle nolacak sonumuz,
Altımızda durmaz oldu donumuz.,
Hava soğuk, mide aç.
Ekmek yapar yerdik,olsaydı unumuz.

Dili olsaydı konuşsaydı kediler,
Cezalandırırıldı bütün insanları.
Yıllarca bir ümit diye beklediler,
Fakat anlayan olmadı onları.

09.09.1989 - Demre

Yaşar Yaramış

Soma Faciası

Yüzlerinde kömür karası
Gönüllerde hicran yarası
Madencinin yüzü gülmedi
Nedense hiç oldum olası.

Elinde kazması küreği
Hiç durmadan işler bileği
Her gün göçük tehlikesinden
Korkar,pır pır eder yüreği.

Yine de girer madene
Kolaysa,sen de gel,bir dene
Orda zaman hiç geçmek bilmez
Bir gün sürer,sanki bir sene.

Çalışır toprağın altında
Kömür de çıkarır altında.
Ona hayat hep karanlıktır
Gündüzün hiç olmaz farkında.

Oksijen yerine toz yutar
Genç yaşta hastalanır yatar
Umurunda mı ağaların
Hiç acımaz sokağa atar.

Yıllarca çalışır,üretir
Zam der,patron vermez direktir
Önce riske,emeğe rağmen
Üç kuruşa ömür tüketir.

Köle sanki, grev hakkı yok
Atılsa,yerine işçi çok.
Ateş düştüğü yeri yakar
Acın halinden anlamaz tok.

Üç yüz bir can gitti Soma'da
Geri kalanlar da komada
Allah acısın halimize
Dokuz delik var, bir yamada.

Ölenlere Allah'tan rahmet
Kalanlara sabır, selamet.
Bu yaşadıklarımız bize
Sanki kıyametten alamet.

Rezil olduk cümle,aleme
Dayanılmaz bu dert,eleme
Yazan kalemim yazmaz oldu
Artık hükmüm geçmez kaleme.

25.05.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Sormazsın

Sormazsın
Nerdeyim
Nasılım
Ne haldeyim?

Sen gittiğin
Günden beri,
Hep kan ağlar
Bu yüreğim.

Bulutlar,
Göz yaşım.
Umutlar,
Sabır taşım.
Ben benlikten
Çıkmış,
Nehir olmuş
Hep sana akmışım.

Hep sanadır meyilim
Senden başkasına
Hiç göstermedim
Göstermem de asla eyilim.
Aşkın beni benden almış
Ben artık, bende deyilim.

Aşkın yakıp yıktığını
Ham edipte yuttuğunu
Dallarımı kuruttuğunu
Çok geç anladım
Hey hat yandım.

Tok anlamazmış
Acın halinden.
Sevenler anlarmış ancak
Sevenlerin derdinden.
Zehir olsa yine içerim
Sen doldur ey yar!
O güzel ellerinden.

Aslı anlarmış, ancak
Kerem'in dilinden.
Aşk dolu nağmelerinden
Gönül bahçelerinin
Bin bir renkli çiçeklerinden.

Mecnun Leyla'ya seslenirmiş
Irak'tan, Bağdat'tan
Arabistan çöllerinden.

Ferhat ise, Şirin için
Dağları delmiş

Bin bir güçl¼kle
Hem de böğ¼rlerinden.

Ya sen hiç sordun mu?
Bunca çile,sıkıntı
Bu meşakkat neden?

Ç¼nk¼ bilemezsin!
Seven benim.
Sen sevmedin.
Anlamazsın sevenin halinden.

13.05.2009 / Antalya

Yaşar Yaramış

Soykırım Yalanı

Benim içimde, benden daha rahat
Ağalar,paşalar gibi yaşardın.
Sana nedense çok battı bu rahat
Kendi başını yemeği başardın

Emperyalistlerin gazına geldin
Unuttun tam bin yıllık kardeşliği.
Türkün kanına girdin,karnın deldin
Yaptın, her kahpeliği,kalleşliği.

Rus la bir olup, bize kurşun sıktın
Köylerimizi basıp, yıkıp, yaktın
Masum kulların boğazını sıktın
Sen de eller gibi nankör çıktın.

Soydaşlarımın gözlerini oydun
Bebeleri sıcak tandıra koydun.
Sen ne utanmaz arlanmaz, zavallı
İnsanlıktan çıkmış, ne vahşi soydun.

Kulak kesip ipe tespih dizenler
Diri diri hep taşla, baş ezenler
İnsanların derisini yüzenler
Siz,bir de insanım diye gezenler.

Gerçeklerle yüzleşmekten kaçanlar
Yüreklerde derin yara açanlar
Bizi sırtımızdan vurup, kaçanlar
Siz,sürüngenler,fareler,sıçanlar.

Kanlı örgüt asala yı kuranlar
Ey diplomatlarımızı vuranlar!
Siz hangi haktan bahsediyorsunuz
Hep terörün arkasında duranlar.

Bizi soykırımla itham edenler
Önce kendi tarihiyle yüzleşsin.
Siz,ey önyargılı,ruhsuz bedenler!
Hem acımasız ve hem de kalleşsin.

Hala yeni toplu mezar çıkıyor
Doğuda, kazdıkça toprağı yerden.
Karabağ'da kendi yakıp, yıkıyor
Ses yok, neden Ağdam'dan,Kelbecer'den

Beş yüz on sekiz bin Türk'ü kesenler
Size göre masum, zavallı,mağdur
Asırlarca İslam kanı içenler
Haçlı kuşatmasıyla galip, mağrur.

Ey utanmaz iki yüzlü Batılı
Vurduğun hançer böğrümde çakılı.

Elbet bir gün Hak yenecek batılı
Aksini kabul etmez insan akli.

Kendi mazileri soykırım dolu
Vietnam,Kamboçya,Filistin,Kore
Cezayir,Raunda,Bosna,Anadolu
Ne etsen de gösteremezsin köre.

İşiniz gücünüz yalan dolandır
Gerçeklerden kaçıp işi sulandır
Lafi evele, gevele dolandır
Medet um, hep suları bulandır.

Tarihi yargılamak düşmez size
Hele hele sizin gibi yüzsüze.
Herkes kendi boy aynasına baksın.
Hiç kimse bizi getiremez dize.

Temcit pilavı gibi önümüze
Her yıl konuyor soykırım yalanı.
Gerçekleri soksak da gözünüze
Hep fırsat kollar,Ermeni yılanı.

Sakar kendi adını ele takar
İnsan dönüp bir Hocalı'ya bakar.
Orda yaşananlar hala can yakar
Ey Dünya gör artık kim ak,kim sakar.

Her yıl dünyada, yirmi dört nisanda
Bir soykırım yalanıdır dolanır.
Biraz akıl, vicdan olsa insanda
Bu asılsız yalana kim inanır.

Yüz yıl önceyi kaşıyanlar
Yirmi iki yıl önce Karabağ 'da
Katliamı, vahşeti,zulmü,size
Anlatsın soykırımı yaşayanlar.

Tarihi tarihçilere bırakın
İşi değil bu kalfanın,çırağın
Varsa elinde belge, evrağın
Kurun mahkeme, bizi yargılayın.

Adaletsizlikten adalet çıkmaz
Yalan, iftira,asla bizi yıkmaz
Çekin üstümüzden pis elinizi
Biliniz ki mundar bastırık tutmaz.

24.04.2015 / Antalya

Yaşar Yaramış

Suçluyum Hakim Bey

Devlet malına sahip çıkmanın
Namusuyla görev yapmanın
Hırsızlarla uğraşmanın
Bu kadar büyük bir suç
Olduğunu bilseydim
Bu memlekette ne bir idareci
Ne de devlet kapısında
Bir hizmetli olurum.
Hatta mümkün olsa
Devlet dairesinin önünden değil,
Yakınından bile geçmezdim.

Biz vatana hizmeti,
Hakk'a hizmet,
En kutsal,en mukaddes görev bildik.
Büyüklerimiz bize bunu
Hep böyle öğretti.
Ama kazın ayağı hiçte öyle değilmiş.
Suyun boğduğunu,taşın sert olduğunu
Çok geç anladık,heyhat yanıldık.

Yalan dolanla işi götürenler
Yalakalar,tilkiler,çakallar
Binlerce leş kargaları,
Devlet malı deniz
Yemeyen domuz diyerek
Devleti çoktan parsellemiş
Yemiş,bitirmiş
Kariyerine kariyer eklemiş
Yükseldikçe yükselmiş
En önemli kaleleri zaptetmiş.

Suçluyum Hakim Bey
En ağır cezayı verin bana.
Gerçi en büyük hain bile
Affedildi bu ülkede ama
Olsun,ömür boyu müebbet
Bile kurtarmaz beni.
Dar ağacında sallandırın
İbreteti alem için.
Asın,idam edin.
Bu suçla nasıl çıkarım
İnsanların karşısına.

Suçum kabahatimden büyük
Okulun,devletin ağaçlarına
Sahip çıktım.
Görevimi yaptım.
Bir üst makama
Hırsızlığı bildirdim.
Ama senmisin bildiren
Senin ne haddine dediler

Yazdığım yazıya
Lüzumsuz ve usulsüz dediler.
Önce uyarı,kınama
Sonra maaş kesim
Cezası verdiler.
Yetmadi idarecilikten ettiler.
O da yetmedi
Sürdüler,süründürdüler.

Ben ödül beklerken
Cin çarpmışa döndürdüler.
Hırsızları korudular.
Namusluları kovdular.
İki yıldır,Finike yollarında
Gidip gelmekten anam ağladı.
Bir karar için iki yıl
Koskoca iki yıl bekledim.
Hâlâ bir sonuç yok.
Bu saatten sonra
Lehte ve alehte
Verilen kararın ne anlamı var.
Geciken adalet adalet mi?
Olan olmuş,çuval dolmuş.

Bu gidişe göre karar
Ben emekli olduktan sonra
Gelirse hiç şaşmam.
Bizde adalet malesef
Kablumbağa hızıyla yürüyor.
Sonuç gelene kadar insanlar
Ya dertten hastalık buluyor,
Ya da ölüp,bir an önce kurtuluyor.

O ağaçları kesen şahıs
Ağaçları Kars'tan getirmedi hakim bey.
Orası okuldu,devletin okulu.
Ağaçlarda devletin öz malı.
Hele okul müdürünün babasının
Özel çiftliği hiç değildi.
Onlarda yetmiş milyonun
Tüyü bitmemiş yetimlerin
Herkesin hakkı vardı.

O ağaçları çocukluğumuzda
Biz diktik Hakim Bey.
Dibini çapaladık,otunu yolduk
Tenekelerle sırtımızda
Su taşıdık,suladık.
Kocaman,yarım asırlık
Ağaç ettik.

Tek kabahatim

Hırsızlığı bildirmek.
Keşke bildirmez olaydım.
Deve kuşu gibi başımı
Ben de kuma gömüp yataydım.
Diyeceğim ama diyemiyorum
O zamanda kabak yine
Benim başımda patlayacaktı.
Suç ortağı olacak
Yine suçlanacak
Hepsinden de kötüsü
Hırsız damgası yiyecektim.

Yani aşağı tükürsen sakal,
Yukarı tükürsen bıyık.
Sen gel de bu işin içinden
Yüzünün akıyla çık.
Boşa dememişler
Kurunun içinde yaşta yanar diye.

Vatana hizmetin karşılığı
Ancak böyle alınır.
Vatan hainleriyse
Sokakta başı dik gezer
Paşa paşa salınır.

Ödül beklerken
Tekme, tokat yedim.
Sırtımdan hançerlendim.
Zalimin zulmü yanına kâr kalmasın,
Gerçek adalet yerini bulsun isterdim.
Ama olmadı, kulun adaleti
Ancak bu kadarmış.
Suçlular suçsuz,
Suçsuzlar suçluymuş.
İster beğen, ister beğenme.
Biz de böyle. Görünen gerçek bu.

Sen rahat ol. Üzülme.
Ey madur kardeşim!
Bu dünyanın altıda var
Sakın unutma.
Orada zerre kadar
İyilik mükâfatsız,
Zerre kadar kötülük te
Asla cezasız bırakılmayacak.
Herkes hakkını mutlaka alacak.
Hiç kimseye asla ve asla
Tölerans tanınmayacak,
İltimas geçilmeyecek.
Bunun için ne var
Ağlanacak, sızlanacak.

Orada herkes hakkını
Elbet alacak.
Bizim dava artık
Maşere kaldı.
Az daha sabret
Ona da şunun şurasında
Ne kaldı.

15.07.2007-Demre

Yaşar Yaramış

Şair

Ben bir şair,
Ben bir yazarım.
Haksızlık yapan
Babam bile olsa,
Affetmem kızarım.
Kızmakla kalmam,
Hatta bozarım.
Ben bir şairim,
Benim her şeyimdir şiirim.
Ekmeğim,tuzum,aşım
Yer yüzünde ki en kutsal uğraşım.
Ben yazmak için doğmuş,
Yazmak için yaratılmışım.
Ben şair,ben yazar Mehmet oğlu
Yaşar Yaramışım.

Yaşar Yaramış

Şis Aleyhisselam

Adem ölmeden önce
Yerine vekil kıldı
Şis güzel, latif ince
Çünkü çok sadık kuldu.

Allah'ın hibesidir
Adem ve Havva'ya Şis
Habil'in sevgisidir
Geldi dünyaya şis.

Yaşar Yaramış

Tam On İkidenden Vurdu

Aradım sordum seni her yerde
Sen düşürdün beni dertten derde
Sen de eller gibi yalancısın
Verdiğin o sözler şimdi nerde?

İnsan insansa doğru sözlüdür
Asaletli,saf,temiz özlüdür
Bu vasıflar onda yoksa eğer
Sahtekar,bencil,iki yüzlüdür.

Sen gidince sanki hayat durdu
Yar beni tam on ikiden vurdu.
Yaktı cayır cayır ateşlerde
Küllerimi göklere savurdu.

Böylesi bir aşk hiç yaşanmadı
Benim gibi hiç kimse yanmadı.
Mecnun bile çöllere düşerken
Kimse benim kadar dayanmadı.

02.09.2015 / Demre

Yaşar Yaramış

Tanrıdan Seni Diledim

Kendimi hep sana bile dim
Tanrıdan hep seni diledim.
Bir baktım, yaş geçmiş, iş bitmiş
İpi serdim unu eledim.

Ömür bitti, vuslat görmedim
Demet demet güller dermedim.
Burda herkes gülüp oynarken
Bir ben muradıma ermedim.

Kara yazmış yazan yazımı
Kötü çalma ozan sazımı
Ben ona ömrümü adadım
O kışa çevirdi yazımı.

Acı var, her aşkın sonunda.
Bir ben yokum, senin konunda
Beni yaktı, yıktı, bitirdi.
Hiç yüzü gülmesin onunda.

25.10.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Tanrım

Tanrım iftiradan koru sen bizi
silskte geçmiyor iftira izi
Bak Kuran anlatırken bize bizi
Biz,hala bilmiyoruz kendimizi.

Aka kara, karaya ak diyoruz
Hakk'a batıl, batıla hak diyoruz
Tanrım bizi istersen yak diyoruz
Haram helal, ne bulduysak yiyoruz.

Bağışla Tanrım, çoktur günahımız
Günahtan göklere çıktı ahımız
Sensin bizim Sultanımız, Şahımız
Ancak sensin bizim ümitgahımız.

Yaşar Yaramış

Taptığım Kadın Eşime

Şu Muğla'nın köhne yerinde
Tek odalı bir köy evinde
Issız gecenin ta birinde
Seni düşünür, seni isterim.

Çayboyu derler buraya
Şıra dağlar girdi araya
Gece çıkıp bakınca aya
Seni düşünür, seni isterim.

Şu çağlayan suyun sesinde
Şu karlı dağlar ötesinde
Yüreğimin her köşesinde
Seni düşünür, seni isterim.

Bağırsam burdan gitmez sesim
Koşsam sana, yetmez nefesim
Bil ki on iki ay, dört mevsim
Seni düşünür, seni isterim.

Dilimden hiç düşürmem adın
Yoktur hiç bir şeyde tadın
Sen benim, ey taptığım kadın
Seni düşünür, seni isterim.

Yaşar Yaramış

Tasam

Ne zaman seni ansam,
Ne zaman seni hatırlasam,
Artar,bir dağ olur.
Benim tasam.

Yaşar Yaramış

Teröristlere

Doğuda patlarken tüfekler
Can veriyor, çocuklar, bebekler,
İnsanlık sizden ne bekler!
Ey gözü dönmüş köpekler.

Dünyanın yüz karaları,
Onun bunun maskaraları,
Artar, eksilmez saraları.
Şu terörist denen ciğerin.

Hedef seçer vatandaşı,
Yıkar adam diye taşı,
Öyle öğretmiş akılsız başı.
Şu terörist denen hiçlerin.

Yerinden yurdundan haberi yok,
Koca sürüde bir muhteberi yok,
Bu ülkede zaten yeri yok,
Şu terörist denen çebiğlerin.

Kalleşce, üç beş kişi öldürmekle,
Ermenistan, Kürdistan demekle,
Sözde devrim, sözde emekle.
Al sana ülke, geliyor meh bekle.

Anadolu Türktür, Türk kalacak,
Varsa güvenen çıksın alacak,
Sanma bu kan yerde kalacak,
Bu vatan size mezar olacak.

1984-Erzurum

Yaşar Yaramış

Töğbe

Aşkından ser sebil olsam, gebersem
Namerdim,yine de sana dönersem.
Sen beni,ya aptal sandın ya sersem
Adiyim, zulmüne boyun eğersem.

25.08.2008-Finike

Yaşar Yaramış

Trafik Canavarı

Her gün yüzlerce can
Kurban verilir
Trafik canavarına.

Geride yüzlerce öksüz,
Yetim ve dul
Feryad eder
Ağıt katar ağıtlarına.
Her gün bir yenileri katılır,
Kazazedeler kervanına.

Küçücük bebeler
Dağa tanımadan
Ana,babalarını
Kara toprağa verilir.
Yollarda kaybederler
Aydınlık yarınlarını.

İçki,alkol kaza sebebi
Unutmuşuz sevgi,saygı,edebi
Çek kafayı.Çık yola
Haydi uğurlar ola.
Bir iki duble de yetmez
İllaki bulacaksın dibi.

Bu bir gizli savaş,
Gün be gün bitiriyor bizi,
Tek tek,yavaş yavaş.

Trafik kurallarına uyalım
Uymayanları uyaralım.
Hiç olmasın ölüm,kalım
Biz de herkes gibi
İnsanca yaşayalım.

Yaşar Yaramış

Turunçova Lisesi

Dün ağlayarak sürgün geldiğim
Bu okuldan, ne gariptir ki
Bugün yine ağlayarak ayrılıyorum.
Turunçova Çok Programlı lisesi
Seni çok çok seviyorum.
Bütün öğrencilerim
Sizleri gözlerinizden öpüyorum.

Ya siz, o fedâkâr, cefâkar
Çok değerli öğretmen arkadaşlarım.
Sizler bana burada
Hiç yabancılık çektirmediniz
Kaynaşiverdik bir anda
Kırk yıllık dostlar gibi.
Her biriniz can, ciğerdiniz
Ben sizi, sizler beni sevdiniz
Fazlasıyla bana değer verdiniz.

Siz Ahmet Hocam!
Okulumuzun postası.
Sizin sayenizde her gün
Gazetemizi okuduk.
Ülke ve Dünya gündemini
Sıcağı sıcağına takip ettik.

Siz Rezzan Hanım!
Ticareti, girişimciliği
Bize siz öğrettiniz.
Narı, kârı, tutumlu
Olmayı, sizden öğrendik.

Siz Ramazan Bey!
İdeal öğretmen.
Tarihe ışık tutan
Yarım kalan bulmacalarımızı
Şıp diye bulan.

Siz Muzaffer Hocam!
Benim çocukluk arkadaşım.
Cumalara hep senle giderdik.
Çavdır'da yarım ekmek arası
Tavuk döner yer;
Üstüne bir de
Soğuk, buz gibi
Ayran içerdik.

Siz Suat Hocam!
Her konuya bir başka
Açıdan bakıp
Felsefe yapar,
Felsefeciliğini konuştururdun.

Siz Eraltan Bey!
Okulumuzun sessiz müdürü
Mütevazi, alçak gönüllü insan.
Kimseye kızıp, yakmazdın can.
Tek başına uğraşır dururdun
Halin bin perişan.

Ya siz Şerife Hanım!
Gerçekten dört dörtlük bir hanım.
Okulumuzun en güzel bayanı
Haftada üç beş saat görüşürdük ama
Hiç sohbetine doyum olmazdı.
Enginarı bize siz sevdirdiniz.
Üşenmediniz yemeğini yapıp
Ta ayağımıza kadar getirdiniz.
Gülünce gözlerinin içi gülen
Açık sözlü, özü, sözü bir
Hiç unutamayacağım
Yer yüzündeki tek insan.

Matematikçimiz Hümeysra Hanım!
Her halinizden belliydi
İmam kızı olduğunuz.
İhlaslı hanım hanımcık
Candan, samimi
Benden sonra en çok dersi olan...
En fazla sizinle dertleşirdik
Çiçeği burnunda, genç anne adayıydın.
Doğacak çocuğuna en iyi anne
Olacağına, yürekten inanıyorum.
Yusuf Bey'e layık bir eşsin.

Siz Deniz Hanım!
Okulumuzun fizik öğretmeni.
Aslında siz yanlış branş seçmişsiniz
Edebiyatçı olmalıymışsınız
Diksiyonunuz, hitabetiniz
Çok mükemmel, çok hoş.

Sizlere bir ömür boyu
Mutluluklar diliyorum.
Sizlerle geçirdiğim
Bir yılı, ömrümce
Hiç unutmuyacağım.
Öğrencilerimi, kapatılan okulu
Daima özlemlerle anacağım.

Aslında okul kapanmaz, açılır.
O yuvalardan cihana
Her gün güneş gibi
İlim, irfan, ışık saçılır.

Hoşça kal Turunçova lisesi
Hoşça kalın can dostlar.
Hayat bu değil mi zaten
Bir var olmak,bir de yok olmak.
Dün vardık,buradaydık.
Bugün ise yoğuz.
Paydos olduk,kapandık.

10.06.2006 / Finike

Yaşar Yaramış

Türk Askeri

Türk Askeri

Toplanmış vatanın dört bir yanından
Bayrak yaratmış tertemiz kanından
Nice askerlerimiz seve seve
Vatan uğruna vazgeçmiş canından.

Hep savaşta savaş, barışta barış
Mehmet'imle kimse edemez yarış
Yurt savunmasında hep karış karış
Canla savaşır er, onbaşı,çavuş.

Tarihin hep şanla , şerefle dolu
Kim keserse ezer geçersin yolu.
Bu yol Türklük yolu, Atatürk yolu
Kırarız , bize kalkan her pis kolu.

Sen ki milletimizin bağrından çıktın
Her yerde engelleri yaktın ,yıktın.
Yaptığın her taarruzdan, her savaştan
Yüzünün akıyla, zaferle çıktın.

Çok savaşlar kazandı Türk askeri
Heybetiyle titretir göğü, yeri
Kıbrıs'ta , Güneydoğu'da, El bap'ta
Yerin dibine gömdü hainleri.

Kalbi vatan aşkıyla küt küt atar
Karda , kışta,soğukta nöbet tutar.
Çanakkale'de , Sakarya `da ,Kut'ta
Şehit olmuş, nice aslanlar yatar.

Yine tarih sahnesinde kahraman
Korkusuzca savaşıyor pek yaman.
Parolası ya şehit ol, ya gazi
Asla kimseden dilemez el aman.

Ya yaralanır ya ölür ya kalır
Dosta güven, düşmana korku salır.
Onlar şanlı peygamberin askeri
Mutlak, mazlumların öcünü alır.

Generalinden en alt neferine
Mevlâm zeval vermesin hiç birine.
Zeytin dalıyla girdik Afrin'e,
Kahpe teröristlerin inlerine.

Yaşar YARAMIŞ
28.02.2018 / Antalya

Yaşar Yaramış

Türk Barış Pınarı Harekatı

Dostun, düşmanın kimler olduğunu
Ağlayıp kimin saç, baş yolduğunu
Kimin teröre destek olduğunu
Gösterdi bize, Türk Barış Pınarı.

Mazlumların öcü alındı bir bir
Dillerde salavat, Allah `a tekbir
Zaferi müjdeledi Kitab ı Kebir.
Hak,adalettir.Türk Barış Pınarı.

Mehmet'im orda, Hak için harp edir
Onun için davaya oldu muktedir
Küffara vurulan sert darbedir.
Türk'ün Barış Pınarı Harekatı.

Elli yıllık oyun birden bozuldu
Kiralık katiller kaçtı, toz oldu.
Avrupa, Amerika tam bir şok oldu
Demir yumruktur.Türk Barış Pınarı.

İki yüzlü,çok sahtekar,bu Batı
Sever de domuzu, köpeği,atı
İnsan düşmanı,vicdanı çok katı.
Şimdi al sana, Osmanlı tokatı.

Ne kadar terör sevicisi varmış
O canilere yas tutup ağlarmış.
Başımıza belayı bunlar sarmış
Zalime balyozdur, Barış Pınarı.

Türk milleti mazlumları kucaklar
Her gün yakılırken köyler, bucaklar
Buna hiç ses çıkartmayan alçaklar
Size ölümdür, Türk Barış Pınarı.

Bugüne dek hep mazlumlar kaybetti
Her türlü eza, cefaya sabretti
Kara günler geride kaldı, bitti
Türk Barış Pınarı Harekatıyla.

Bu hep böyledir, zor oyunu bozar
Üstümüze dünya gelse kim yazar.
İntikam alınacak azar azar
Türk Barış Pınarı Harekatıyla.

Bu pınar ki iyilere şifadır
Kötülere ise cevri cefadır
Tüm Müslümanlara ahte vefadır
Türk `ün Barış Pınarı Harekatı.

Yine destan yazdı şanlı ordumuz
Hiç kimseden yoktur bizim korkumuz

Yıkılmasın diye cennet yurdumuz
Gerçekleştirildi, Barış Pınarı.
01.11.2019 / Antalya

Yaşar Yaramış

Türkmen Yurdu

Daha dün, kırmızı çizgimizken
Türkmen yurdu,Kerkük,Musul.
Yapılan yanlışların sonucu
Bu gün elden gidiyor, usul usul.

Kalmış iki ateş arasında
Kavim kardaş Türkmen'im.
Öz yurdunda, sürülüyor,öldürülüyor
Hiç kılım kıpırdamıyor benim.

Bu kadar mı duyarsız olur
İnsan, kardeş kardeşe?
Eli kolu bağlı oturacak mısın?
Kardeşin sürüklenirken ateşe?

Adam yerine koyarsan eziği, siliği
Elbet emilir Türkün kanı,iliği
Tavizlerle mi sağlayacağız
Hani nerede misak ı milli?

Daha o dünün tıfilları
Bugün kafa tutuyor koca devlete
Hep hainliğe eriyor akılları
Öyle düşmüşüz ki gaflete.

İşgal etti Kerkük'ü peşmerge
Telafer'i, Musul'u İşid
Burnunun dibinde yaşanırken vahşet
Ey Türkiye! Gör bunu duy,işit.

Şimdi soydaşlarım kalırken
İki arada bir derede
Türküm,Müslümanım diyenler nerede?
Hani biz,.birdik hayırda şerde...

Hakiki dost belli olur böyle günlerde
Yetiş Türkiye imdada,deva ol,derde
Öyle bir tokat vur ki namerde
Mazlumların kanı kalmasın yerde.

Sen seni,koruyup kollamazsan
Bütün uyarıları tınlamazsan
Bir bir elinden alınır,arazin,arsan
Olursun çakalların oyuncağı arslan.

Alırsan mazlumların ahını
Çıkar bir gün aheste aheste.
Türkmenlerin günahını
Çekersin elbet can kafeste.

İşgal edilmiş Türkmen yurdu
Dolmuş yurda çakallı,kurdu.

Katiller bu emre aynen uydu
Çünkü ağaları öyle emir buyurdu.

Yine tarih tekerrür ediyor
Türkün Türk ten başka dostu yok.
Güzelim güneyin elden gidiyor
Laf çok ama bir icraat yok.

Sen üzülme Türkmen kardeşim
Düşmanın topu,tüfeği varsa
Mazlumun da Allah'ı vardır.
O ki,her şeye muktedir,en güzel Yardır.

Kim zulme uğrarsa sabretsin
Allah zalimleri kahretsin.
Her gecenin vardır sabahı
Allah sonumuzu hayretsin.

22.06.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Türkoğlu Türküm

Ben ezelden beri Türkoğlu Türküm.
İnsanlığı yüceltmektir tek ülküm.
Dünya durdukça söylenecek türküm.
Ben insanlığımla Türkoğlu Türküm.

Bütün mazlumlara hep kucak açtım,
Adaletle cihana ışık saçtım.
Çok yerler fethettim,dağ,bayır aştım.
Bir çağ kapatıp,yeni bir çağ açtım.

Üç bin yıllık tertemiz,şanlı mazım,
Her ailede var,şehidim,gazım.
Şu koca dünya,hep dar gelir bana,
Ben de oldukça bu şuur, bu azım.

Ta Oğuz Kağan'dan,Metehan'dan
Vezir Kültiğın'den,Bilge Kağan'dan
Çıkıp Asya'dan,Doğu Türkistan'dan
Dar gelmiş bize,dünya denen meydan.

Nerede zulüm var,oraya gitmişim.
Zalimlere haddini bildirmişim.
Cengiz Han'la dünyayı titretmişim.
Fakir,fukarayı hep güldürmüşüm.

Benim kim olduğumu herkes bilir
Adımı duyanlar korkar irkilir.
Türkü yok sayıp,kafa tutanların
Bir gün ocağına incir dikilir.

Asırlarca İslama hizmet etmişim
Cihat için dört bir yana gitmişim.
Haçı atıp,hilali yüceltmışim.
Tek başıma dünyayı yönetmişim.

Biz hiçbir kavme katliam yapmadık.
Ekmek yediğimiz yere sışmadık.
Yahudilere bile kucak açtık
Yine de kimseye yaranamadık.

Daha düdü Hocalı'da olanlar
Esirlerin gözlerini oyanlar,
Bizi katliamlarla suçlayanlar
Aslında gerçek yamyam onlar.

Ta Viyanalar da ne imiş işim?
İyadeyi ziyarete gitmişim.
Ne vakit cihattan vaz geçmişim
İşte o zaman geriye gitmişim.

Allah tan başkasına boyun eğmem.
Allah dostlarına ilişmem, değmem.

Zalimlere,vatan hainlerine;
Ölürüm ama,asla geçit vermem.

Göktürk benim,Uygur benim,Hun benim.
Karahanlı,Gazneli,Âk Hun benim.
Altın Ordu,Avar,Batı Hun benim.
İslâmiyet ruhum,Türklük bedenim.

Beni övmüş,o yüce Peygamberim
Odur,dünya ahiret tek rehberim.
Yaşatırım Türk İslam ülküsünü
Kalsa da yeryüzünde tek neferim.

Adım Teoman,Atilla,Babür Şah
Şeyh Edebali,Timur,Süleyman Şah
Bumin Kağan,Ertuğrul Gazi,Melik Şah
Ülkeler fethetmişler fersah fersah

Osman Bey,Orhan Gazi,Sultan Mehmet
Yavuz Sultan Selim Han,Sultan Ahmet
Hepsi millet için,çok çekti zahmet.
Dileyelim onlara Allah tan rahmet.

Kanuni Şultan Süleyman,Alparslan
Beyazıt,İkinci Abdulhamit Han
Bu ülkeyi bize kıldılar vatan
Okuyalım onlara fatiha han.

Dilim Türkçe, arı,duru,tertemiz
Bütün Türk illeri bizim ülkemiz.
Azerbaycan,Özbekistan hepimiz
Tek dilli,tek dinli,özgür ülkeyiz.

Türkmen,Kazak,Kırgız,Dağistan,Kırım
Ahıska,Uygur hepsi kardaşlarım.
Tek elde birleşse tüm kaynaklarım
Ben güneş olur,yeniden doğarım.

Düşmana vermemek için bir taşı
Türk milleti yedi düele karşı,
Daha dün verdi,kurtuluş savaşı.
O gün,Atatürk tü milletin başı.

Uyarmıştı bizleri büyük ata.
Yapmamamız için bir daha hata.
Tam erdik derken huzura,rahata
Şimdi geçti Üsküdar'ı,binen ata.

Seni tarihten silmek istiyorlar.
Bir kaşık suda boğmak istiyorlar.
Seni tüm haklarından mahrum edip
Hazır düzene konmak istiyorlar.

Bir bir tutuklanırken Generaller,
Serbest kalır eli kanlı katiller.
Davulla,zurnalarla karşılanır
Ellerinde kırmızı karanfiller.

Bebek katili İmralı canisi,
Almamıştıydı müebbet hapsisi!
Bak devletin elindeki mahkuma,
Talimat veriyor sinsi sinsi.

Ey Türk milleti! nolur gözünü aç.
Diyorlar tazıya tut,tavşana kaç.
Her yanı sarmış,yankesici,kapkaç,
Sonra kalma ha! beş kuruşa muhtaç.

Allah korusun bu necip milleti.
Def etsin başımızdaki illeti.
Düşüğümüz rezilliği,zilleti
Hak etmiyor Müslüman,Türk milleti.

07.03.2013

Yaşar Yaramış

Umutlarımız

Umutlarımız,
Sevgilerimizdir,
Bizi hayata bağlayan.
O bitmek bilmeyen
Koca bir deryadır,
Her zaman,her yerde
Ezelden ebede hep çağlayan

Sevdiklerimizdir,
Bizim için yaş döküp
Ağlayan.
Sevdiklerimizdir,
Kavuşunca
Bizi sarıp kucaklayan.
Hep sevdiklerimizdir,
Bizleri hayata bağlayan.
Onun dışında hepsi
Yalan oğlu yalan.

Sevdiklerimiz uğruna
Çiğ et bile yeriz.
Bazen kavga eder,
Hatta cinayet bile işler
Ölür,öldürür
Güler,güldürürüz.

Sevgidir insanı yaşatan
Sevgidir,her gün benliğimizi
Çepe çevre kuşatan.

Sevgi sâdet,
Sevgi adalettir.
Sevgi mutluluk,
Sevgi kalpte umuttur.
Sevmeyen insanda
Bunların hiç biri yoktur.

Sevgi bazen,
Küçük bir tebessüm
Bazen candan bir gülüştür.
Sevgi yardımlaşma,
Sevgi paylaşmadır.

Sevginin bittiği yerde
Acı vardır,hüzün vardır.
Kin vardır,nefret vardır.
Yollar bitmek bilmez
Hem uzun,hem de çok dardır.

Öne eğiktir bütün başlar
Yumruklar sıkılmış,
Çatılmıştır kaşlar.

Genç yaşta çoktan
Beller kamburlaşmış,
Ağarmıştır saçlar.
Umutlar bir bir tükenmiş
Artık yerinde değildir taşlar.

Keşke sevgi olsam
Bütün insanların üstüne
Gökten sağnak sağnak yağsam.

Umut olsam kararan kalplerde,
Kırmızı gonca bir gül olsam
Aşk bahçelerinde.
Yağmur olsam,dolu olsam
Bembeyaz kar olsam Alplerde.

Mevlâna olsam,Yunus olsam.
Sevgi dolu, uçsuz bucaksız
Masmavi okyanus olsam.
Sırlı sıklam ıslasam
Aşka susamış insanları.
Barış olsam durdursam
Şu manasız savaşları.
23.01.2007-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Unutma

Şarkılarda gâzel olsan
Herkeslerden özel olsan
Ne kadar da güzel olsan
Bir gün ölüm var.Unutma

Varlık içinde de yüzsen
Darlık içinde büzülse
Bir Melek gibi süzülse
Bir gün ölüm var. Unutma.

Az yaşasan,çok yaşasan
İster kendin sen, Paşa san
Kâr etmez, ne şöhret,ne şan
Bir gün ölüm var.Unutma.

Vakit gelmeden hazır ol
Hak erlerine nazır ol
Ölümü tadacak her kul.
Bir gün ölüm var.Unutma.

Rabbena hep bana deme
Asla hiç kul hakkı yeme
Olsa da bir küçük keme
Bir gün ölüm var.Unutma.

Har vurup harman savurma
Gönül yıkıp,hiç kalp kırma
Her gün yese de kavurma
Bir gün ölüm var.Unutma.

Burnunun dikine giden
Zalime yaltaklık eden
Çok güçlü olsa da beden
Bir gün ölüm var.Unutma.

06.12.2007-Antalya

Yaşar Yaramış

Unuttum Sanma Seni

Saçının teline zincirle bağladın beni,
Sineme vurup,hasretinle dağladın beni,
Aşkın büyüyle kıvırdın,felç ettin beni,
Kiraz dudaklım,sakın unuttum sanma seni.

07.10.2009-Antalya

Yaşar Yaramış

Usta

Ayırmıyorsan haklıyı, haksızı
Seviyorsan yalancıyı, hırsızı
Dost tuttuysan namussuzu, arsız
Senden bize hayır gelmez usta.

Temelin zayıf, inşaatın çürük
Hem rügârsın, hem de ateşle körük
Senden daha yeğdir dağdaki yörük.
Keseri hep kendine yontma usta.

Zemin sağlam değil, hep çamur, balçık
Temelin sağlamsa korkma kat kat çık.
Bozukluk varsa eğer kork birazcık
Suya, çamura ev yapılmaz usta.

Binanın dışına bakma, temelini bak
İnsanoğlunun özüne, emeline bak
Azrail yarın çalacak kapını tak, tak.
Bu dünyanın altıda var, unutma usta.

Yaşar Yaramış

Uyan

Sıplar Bosna 'da nice can yakıyor,
Bütün derelerden hep kan akıyor.
Tüm dünya oturmuş seyre bakıyor.
Uyan ey Müslüman kardeşim uyan!
Hiç yok mu? Bunca feryadı bir duyan?

Ölen,öldürülen senin kardeşin,
Tecavüze uğrayan senin eşin,
Bosna'da sönüyor İslâm güneşin.
Uyan ey Müslüman kardeşim uyan!
Hiç yok mu? Onca çığlığı bir duyan?

Sebrenika,Sepa'yı Sırlar aldı.
Nato,Agik zaten sınıfta kaldı.
Ateş çemberi gittikçe daraldı.
Uyan ey Müslüman kardeşim uyan!
Hiç yok mu? Bunca feryadı bir duyan?

Bir bak dünyaya,ne olup biter,
Doğrul artık,ayağa kalk yeter,
Her fırsat bir altındır,sonra yiter.
Uyan ey Müslüman kardeşim uyan!
Hiç yok mu? Onca feryadı bir duyan?

17.08.1995-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Ün

Ey Türk,dörtte üçün köle,esir,
Sen bundan hiç değilsin mütesir
Bu hal sana hiç etmez mi tesir?
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Yıllarca Rus'a uşaklık yaptın,
Hakk'ı bıraktın Lenin'e taptın.
Hergün acıma acılar kattın.
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Kırım,Kerkük,Musul,Azarbeycan,
Taşkent,Aşkabat,bütün Türkistan,
Dalgalansın bayraklarla her yan.
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Tümseklerden inince düzlüğe,
Kavuştun en güzel özgürlüğe,
Birlik ol, tekrar yemesin güve
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Sakın kardeş kardeşe düşmeyin.
Karga gibi leşe üşüşmeyin.
Allah bize niçin vermiş beyin?
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Bütün milletler giderken aya,
Bizler neden kaldık hâlâ yaya,
Oysa dün bizdik hakim dünyaya.
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Hatırla bir Fatih'i,Yavuz'u,
Başarmışlar binlerce mevzu,
Ya Mevlâna,ya Yunus kılavuzu,
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Yeter batı batı deyip durma,
Yine beni can evimden vurma.
Çağ,ilim çağı,var git durma.
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Karabağ 'da piç Ermeni iti,
Bir yamyam yedi kemiği,eti,
Batı seyrederken bu vahşeti,
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Bosna Hersekte Sırp'ın illeti,
Kan kusturdu Müslüman milleti,
Unutma bu bir haçlı zilleti,
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Hani nerde medeni dünya(?)
Niçin el atmaz,uygardı güya(?)

Bitsin artık bitsin,bu pis rüya
Uyan ey Müslüman Türküm uyan!

Bütün Türkler verin hep el ele,
Bitsin bitecekse bu velvele,
Dönelim coşkun akan bir sele,
Gelin ey Müslüman Türküm gelin!

21.05.1991-Demre

Yaşar Yaramış

Vay

Saçlarıma aklar doldu.
Gül yüzüm sarardı soldu.
Yuvama baykuşlar doldu.
Vay başım vay,vay bahtım vay...

Bir kuş gibi uçtu gönlüm,
Deniz gibi coştı gönlüm,
Ölümlere koştı gönlüm.
Vay ömrüm vay,vay gönlüm vay...

Bir gün gibi, geldik geçtik,
Acı, tatlı, sular içtik.
Ne ektiysek onu biçtik.
Vay bahtım vay,vay tahtım vay.

14.04.2000 _ Demre

Yaşar Yaramış

Yalaka

Her tarafta bir sürü yalaka
Hepside mesleğinin uzmanı.
Hepside adeta başlı başına
Birer marka.
Tezgah kurmuşlar her yere.
İster kaldır başını bak
Okula, daireye, sokağa
Caddeye, bahçeye, parka.
El alın teriyle geçinir
Onlar yalamakla, yalanmakla.
Ne yapsın garibim
Tek derdi nafaka.
Yiyip içtikleri,
Sırtlarına giydikleri
Hep başka başka
Hem de en iyisinden marka.

Altlarında en lüksünden araba
Arabaya özel plaka.
Gözlerde siyah gözlük
Pek selam vermezler insanlara
Ama adamına göre der
Arasına bir merhaba.

Gezip tozmadık
Girip çıkmadık
Yalamadık, yalanmadık
Hiç bir eşik
Hiç bir deşik bırakmazlar.
Sürekli el ayak,
El etek öperler.
Onlar için hiç fark etmez
İyi, kötü, güzel, çirkin
Sağ, sol, ön, arka
Çünkü onlar adı üstünde yalaka.
İnsanlar içinde ayrı marka
Ne sözden anlarlar
Ne de nasihattan.
Gece gündüz atsan bile
Hiç kâr etmez falaka.

Gurur kibir
Yoktur onlarda.
Ha bire yalarlar
Pislik bırakmazlar
Etrafta, kirli donlarda.

Kapıdan kovsan
Bacadan girerler.
Utanıp sıkılma
Yoktur onlarda.
Yalanla dolanla

Allem gullem edip
İnsanların kanına girerler.

Yalamak,yalanmak
Aslında kedi,köpek işi
Eğer kişiliğini kaybetmişse kişi
Elbette karıştırır iş ile çışı.
Allah cümlemizi
Bu yalakalardan korusun.
Sen üstüne alınma kardeşim
Sen dürüst,sen doğrusun.
Allah bu milleti
İnsan bozuntusu
Bu yalakalardan korusun.
Doğrunun daima,
Yâr ve yardımcısı olsun.

09.10.2005-Demre

Yaşar Yaramış

Yanarım Yanar

Uğrunda kaybolup gittiğime,
Aşkından mafolup bittiğime,
Sevda denizinde yittiğime,
Yanarım yanar,boşa yanarım.

Yanmış,bitmiş,kor olmuş yüreğe,
Mezarım kazıp,gömen küreğe,
İlk kez,bükemediğim bileğe,
Yanarım yanar,boşa yanarım.

Uğrunda kaybettiğim yıllara,
Seni sevip,sarmayan kollara,
Sana varmayan bütün yollara,
Yanarım yanar,boşa yanarım.

Hoyratca harcanan gençliğime,
Bakmayın şu an ki dinçliğime,
Rezilliğime iğrençliğime,
Yanarım yanar,boşa yanarım.

03.06.2007-Demre/Antalya

Yaşar Yaramış

Yaramış dan Özdeyişler

YARAMIŞ'DAN ÖZDEYİŞLER:

" Boşa geçen ömre her zaman hayır
Vaktini filme değil ilme ayır."

"Taş taş üstüne konursa duvar olur
Ayıdan ayı, davardan davar olur."

"Ev yazgısız, evlat saygısız olmaz."

"Cahillere laf anlatmak, köre yol tarif etmekten daha zordur."

"Başkalarının yumruğunu yemeyenler kendi yumruğunu balyoz sanır."

"Kışta gölgenin, barışta bölgenin değeri bilinmez."

"İnsanın yenmez eti, kemiği, derisi
Nerde kaldın, gelmedin ey ilham perisi."

"Başkalarından buyruk alanlar
Ancak onlara kuyruk olurlar."

"Düzenin adamı olmaktan
Üzenin karşısında olmak
Her zaman çok daha iyidir."

"Demir tavına gelir , ömür biter
Aklın başına gelir, ömür biter."

"Hakimi gibi görünsen de şu cihanın
Olmak veya olmamak senin her anın."

"Tarih bilmeyen,tarif bilmez
Kendin bilmeyen, arif bilmez."

"Gidilen her yol bir yere varır
Varılan o yerde insan ya kalır
Ya da ordan çekip gider , ayrılır."

"Yaşlar ilerledikçe saçlar taranmaz , dostlar aranmaz olur."

"Gençler atik, pratik, yaşlılar sistematik olur."

Kanadı olan uçar, ayağı olan kaçar.”

Dünya’da iyilik yapan, ahrette huzur bulur.”

“Kim olursan ol, ne olursan ol, her zaman, her yerde güçlüden yana değil,Haktan , haklıdan yana ol.”

“Saraya, köşke rağbet etme!
Gece kondu deyip de geçme.
Unutma ki en değerli mücevherler
Hep harabelerde bulunur.”

“Saat durur ama zaman durmaz.”

“Bir anlık zevk için, koca bir ömrü feda etmek salaklık, Dünya için ebedi hayatı ihmal etmekse en büyük aptallıktır.”
“İnançsızım, öyleyse her türlü mesuliyetten muafim diye düşünmekse boş yere kendi kendini avutmaktır.”

“Bana ne yazı söker, ne de silah
Hiç bir kimse asla değildir ilah.”

“Her işin hesabı er ya da geç , mutlaka sorulacaktır.”

“Biz kullara ne hesap verimiz ne de onların önünde eğiliriz.
Biz hesabı ancak ve ancak, Yüce Allah’a verimiz.”

“Yolların kavşağı, kulların yavşağı bitmez.”

“ Hak yerini bulur elbet er ya da geç
Yeter ki sen bu karamsarlıktan vazgeç.”

“Her akşam,ahret yurduna bir adım daha varıştır.”

“Her dua,Haktan af dilemek,ona bir yalvarıştır.”

“Zengin fakir için., fakir de zengin için bir nimettir.”

“ Hedefi olan er ya da geç mutlaka hedefine varır.
Hedefsiz olan asla ileri gitmez hep yerinde kalır.”

“Bu koca Dünya `ya sığmayanlar
Mezara girince gerçeği anlar.”

“Makam kapmışsa vicdansız
İş yapmaz asla cüzdansız.”

“İlme ilgi yok, filme ilgi çok.”

“Dilenen toplumlar değil, direnen toplumlar kazanır.”

"İçindeki yılanı öldürmeden, dilindeki yılanı öldüremezsin."

" Millet düşmanlarından hizmet beklemek aptallıktır."
Çünkü dosttan dostluk, düşmandan puştluk beklenir.

" Eğer bir ülkenin bozuxsa adalet terazisi
Tutamazsın, elden kayıp gider,mülkü,arazisi".

"İnsan bildiğinin dosttu , bilmediğinin düşmanıdır."
Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?

"Bu dünya beşten büyüktür
O beşte Dünya `ya yüktür.
Hani nerde demokrasi !
Çoğunluk sessiz, güdüktür.

"Günah mıknatısa benzer, yaklaşanı kendine çeker."

"Ne harcanacaksan harca pazarda
Çünkü hiçbir akçe geçmez mezarda."

"Verimsiz toprağın ağacı, ormanı gür olmaz."

"Güzel koku saklanır, kötü koku saklanmaz."

"Nefsini yenenle, nefesine yenilen bir olmaz."

"Nefsini terbiye edenler terbiyeli, iyi insanlardır."

"Başkalarına maşa olanlardan asla paşa olmaz."

"İnsanları yer bitirir hırsı
Hiç kimse sevmez cimriyi, kırsı."

"İnsanlar ağaçlara benzer, içtikleri birdir ama meyveleri farklıdır."

"Sen ey nefsim! Diz çok önümde eğil
Yeter artık gittiğın yol, yol değil."

"Hiçbir tüccar etmek istemez, zarar
Çuvalla satar hep doldurur harar."

"Asker denilince ilk Türk gelir akla
Kahramanlıkları hiç bitmez saymakla.

"İnsan ağlamayınca özden
Hiç yaş gelmez o bir çift gözden."

"Her şeyi idrak edemez insan akli
Çoğu şeyin sırrı Yaradan da saklı."

“Ne kadar güzel olursa olsun düşünce
Yok olur gider sahibi yere düşünce.”

“İçi dışı fesat olanın, hayatı da hep kesat olur.”

“Her iki Dünya `da mutlu olmak için
Her zaman , tertemiz,pak olmalı için.”

Yaşar Yaramış

Yaramış'tan İnciler 2

"Allah'tan başka hiç kimseye
Ne kul ol,ne de köle
Yaprakta ağacın bir parçasıydı
Bak şimdi kapılmış gidiyor sele."

"Başkalarından buyruk alanlar,ancak onlara kuyruk olurlar."

"Yağsız fener,fersiz yanar."

"İyinin dostu,kötünün düşmanı çok olur.
İnsanoğlu bir yaprak misali bir gün yok olur."

"Öğretmenini hiçe sayan, geleceğini gece sayandır."

"Başkalarından icazet alanlar,kendi başlarına iş yapamazlar."

"Mutluluğunu başkalarının mutsuzluğu üzerine kuranlar,er ya da geç mutsuz olurlar."

"Yönetenler, yönetilenlere adaletli olursa,yönetilenlerde yönetenlere karşı itaatli olur."

"Kendi çöplüğünde horoz olup ötenler,başkasının çöplüğünde tavuk olup gıdaklar."

"Uzaktaki hatır sorar,yakındaki yara sarar."

"Öğretmenine üç kuruş zammı çok görenler,bu ülkenin geleceğine engel gerenlerdir."

"Çok söz yalansız,kem göz günahsız olmaz."

"Her insan ayrı bir dünyadır,Siz hiç kendi dünyanızı yok etmek ister misiniz? "

Yaşar Yaramış

Yaramış'tan İnciler 1

"Zalim olup zulm etmektense,mazlum olmayı yeğlerim.
Birincisi her iki dünyamızı:diğeri ise sadece bu dünyamızı yok eder".

"Zalimlere ebedi bir azap,mazlumlara ise saadet vardır."

"Sevilip de sevmeyenler sevgiye layık değildir."

"Etrafta bir yığın insan,hepsini toplasan etmez tam noksansız bir insan."

"Hayat bir mücadeledir,mücadelesiz hayat ya kopar ya da incilir."

"Bir iş,eğer verilmiyorsa ehline
Hayretmez,salı verin gitsin engine."

"Bir çıra bin odun yakar."

"Hayatta en büyük kârım,çocuklarım ve karım.Onlar olmasa ben tek başıma ne yaparım."

"Eğer kaderde varsa gelecek başa
O mutlaka olur,kafa yorma boşa."

"Az yaşasak ta çok yaşasak ta
Ölüm var unutma,hep hesapta."

"Geçmişe hep takılıp kalmak,geleceğe havlu atmaktır."

"El açana acınır,cepheden kaçana acınmaz."

"Aşıkların yüreği yufkadır
Her zaman,hep yönleri ufkadır."

"Her şey affedile bilinir ama vatana hıyanet asla..."

"Eşek semersiz,insan değersiz olmaz."

Yaşar Yaramış

Yaramış'tan İnciler 3

Devenin kılıısına tülü
Canlının cansızına ölü.
İnsanların soysuzuna da
Denir.Her zaman kahpe dölü.

İnsanın süsü saçtır,sakaldır
Ormanın süsü kurttur,çakaldır
Zalime boyun eğmek yakışmaz
Vakit kaybetme,diren,başkaldır.

05.01.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Yardım Eyle Rabbim Bize

Sıcak sıcak yatakları
Sevgi dolu kucakları
Duman tüten ocakları
Nasip eyle Rabbim bize.

Al bayraktır gökte yüzen
Bizden değil, bizi üzen
Ülkemizde dirlik düzen
Daim eyle Rabbim bize.

Aklımızı baştan alma
Islah olmaz derde salma
Her ne varsa cedden kalma
Sahip çıkmak nasip eyle.

Ben koskoca bir milletim
Bakma şimdi kaldım yetim
Öze dönmek tek niyetim
Yardım eyle Rabbim bize.

Moda olmuş aslı inkar
Her ne desem karşı çıkar
Devrim der kökten yıkar
Akıl ihsan eyle bize.

Anadolum güzel yurdum
Seni içtim yudum yudum.
Türk çocuğu tek umudum
Sen mirassın Haktan bize.

Dünya handır konan göçer
Akıllı olan Hakk'ı seçer.
Olma sakın döverbîçer
Merhamet et Rabbim bize.

İçerde olsada maşa,
Yem olmayız, kurda, kuşa.
O gayretler hepsi boşa
Çıkar bir gün göster bize.

08.11.1997-Demre

Yaşar Yaramış

Yaşar Hoca

Öğrenci başarısızmış,
Sınıfta kalacakmış,
Öbürü sana kızmış,
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Laf dinlemiyorsa el alemin çocuğu,
Boynundan çıkartamıyorsan, incik boncuğu
Sen ceket deyip, o giyiyorsa gocuğu
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Bu dünyanın sonu var mı?
Şu garibana bak, altında donu var mı?
Ya ekmek yapacak unu var mı?
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Acıdın acınacak hale geldin
Herkesi kendin gibi dost bildin
Sonunda nakavt edildin, yenildin.
Takma kafanı be Yaşar Hoca.

Ölüm hergün biraz daha yaklaştı
Düşünceden gittikçe saçların aklaştı.
Sen vardıkca üstüne o hep kaçtı.
Takma kafana be Yaşar Hoca.

İnsanlar partizanlık yapıyormuş,
Paraya, pula tapıyormuş,
Düzenbazlar, makam, költük kapıyormuş
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Bosna Hersek'i Sırp'lar almış,
Ermen'i Karabağ'a dalmış,
Söyle bu dünya kime kalmış
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Ama öyle, ama böyle, bir gün gideceğiz,
Kimi miras derdinde, kimi de ceyiz
Sabaha çıkacağımızı nerden bileceğiz
Takma kafanı be Yaşar Hoca.

Yine beş can aldı trafik canavarı,
Kestiler üç bin yıllık koca çınarı.
Ne sahil kaldı, ne de bir dere kenarı.
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Soyulmadık bir donumuz kaldı
Onuda almalarına pek az kaldı
Devir değişti, pire deveye daldı.
Takma kafana be Yaşar Hoca.

Doğruyu dokuz köyden kovarlar,
Donmuş insanı buz ile ovarlar,

Ŗu ayyaŖ,her gün bir büyük yuvarlar.
Takma kafana be YaŖar Hoca.

Takma desende hep takarsın
Herkese yeŖil ışık yakarsın
Fırat gibi,Dicle gibi akarsın
Sen bir cansın be YaŖar Hoca.

YaŖar YaramıŖ

Yeni Maniler

Yaşım oldu kırk,elli
Saçım başımdan belli
Burdan elbet gideriz
Er ya da geç,temelli.

Sürülmüş tarla yüzüm
Görmüyor gören gözüm
Anam,babam gittiler
Ben yetim ben öksüzüm.

Altın gümüş bulursun
Çok çok zengin olursun
Sonra çıkar meydana
Bir kurt gibi ulursun.

Unutursun dününü
Gün edersin gününü
Öylesine yaşarsın
Hiç görmezsin önünü.

Hor kullanma yetkini
Kaybedersin etkini
Ey zulüm görmüş arkadaş!
Korkma,göster tepkini.

Kula kulluk yakışmaz
Kul,kem gözle bakışmaz
Herkes haddini bilse
Toplum böyle kokuşmaz.

Dindar,kindar olamaz
Kindar,dindar olamaz
Temiz her dem temizdir
Asla mundar olamaz.

Gözlerimde yaş olsan
Yolumda yoldaş olsan
Öldüğüme gam yemem
Mezarımda taş olsan.

Sevdim seni delice
Acılar çektim nice
İçin için gizlice
Hep ağladım her gece.

Hastır bizim mayamız
Harmanda çok tayamız
Bukalemun olmadık
Her dem aktır boyamız.

Aktık kara olmadık
Kalpte yara olmadık

Hep özgül ağırlıktık
Kapta dara olmadık.

Ciğeri para etmez
Hiç doğru yola gitmez
İşi gücü tilkilik
Suçu saymakla bitmez.

Velilerden feyz aldık
Hoşgörüyü ün saldık
Bizi aptal sananlar
Koyun değil, uysaldık.

Al eline kağıdı
Yaz üstüne ağıdı
Sanki o, öyle yüce
Aşılmaz bir dağıdı.

İnsan vardır yücedir
İnsan vardır cücedir
Dehalar zor yetişir
Bekleriz hep nicedir.

Baş oldu hep ayaklar
Adam oldu manyaklar
Denize köprü olur
Yediğimiz dayaklar.

Yüzümüze güldüler
Bizi bir bir böldüler
Sütten çıkmışlar sanki
Diken değil güldüler.

Karınlar tok yalana
Lakayt kalma talana
Zehir zıkkım olsun hep
Bir koyup bin alana.

Hep senettir sözümüz
Doğrudur özümüz
Şakın hırsızlık yapma
Üstünüzde gözümüz.

İblis seni yenmesin
Sana kötü denmesin
Helal nimet variken
Asla haram yenmesin.

Nefse uyup aldanma
Cehennemlerde yanma
Seni yaratan Allah
Gidip şerre dayanma.

Akıl süs mü beyinde?
Hata nerde,neyinde?
Gerçek huzuru bulun
Şükür Allah'a deyinde.

Dünya durak,biz taşıt
Gitti kalmadı yaşıt
Bir gün bitince yakıt
Durur gitmez bu taşıt.

Artık epey yol aldık
Çok yorulduk bunaldık
Bir zalimin yüzünden
Onulmaz derde daldık.

Eski,delik sandalı
Tamir eden adalı
Hiç vazgeçmiyor ondan
Ağı balık tadalı.

Direnme hiç boşuna
Sen devam et koşuna
Tüm bunlar yaşanacak
Gitmese de hoşuna.

Hiç bitmiyor istekler
Bizi seven destekler
Bir iş,güzel de olsa
Sevmeyen hep köstekler.

Akıl baştan gitmesin
Sağduyu hiç bitmesin
Sahip çık vatanına
Harap olup gitmesin.

01.01.2014 / Antalya

Yaşar Yaramış

Yeryüzün 'ün Sultanı

İnsanlarda söz,sebat kalmamış
Boşa yaşamış,hiç ders almamış
Bir ömür dünya ya tamah etmiş
Mal biriktirmiş,sıkmış,salmamış

Dünya ya hiç kimse kalmaz direk
Nice acılar çekti bu yürek
İnsan Yeryüzü'nün Sultanıdır
İster Türk olsun,ister Frenk.

İnsan oğludur yanılır şaşar
İsterse tüm engelleri aşar
Kendi sahibini,bakar görmez.
Bir ömür günahkar nasıl yaşar?

Hiç sormaz mı? Kul kendi kendine
Ben kimim? Mensubum hangi dine?
Yarasa gibi gözlerin yummuş
Eşsiz,iki cihan güneşine.

Ölünce çekilecek hesaba
Bilmiyorsa bir baksın kitaba
Yaşarken hiç kulak asmaya da
Her türlü nasihata,hitaba.

Daha dün yaşıyordu,ölenler
Bin bir renkli partiler,şölenler
Bir bak,hani şimdi neredeler
Dans edip,göbek atıp gülenler.

Aldatmayı kâr,tiaret sanır
Bilmez aldatan,kendi aldanır.
Ey dost! Gizli saklı hiç bir şey yok.
Allah bizi,bizden iyi tanır.

Gitmişler kalmış mezar taşları
Hiç fayda vermemiş,göz yaşları
Allahın huzuruna varmışlar
Nedense şimdi eğik başları.

Sakın ha sakın,kul hakkı yeme
Ana,babana,öf bile deme
Kulluk görevini dört dörtlük yap.
Sonra girmeyesin cehenneme.

Müslüman ibadette yarışan
Hiç kimseye küsmeyip barışan
Her kul,ölmeden ölmeli.Yoksa
Onu kurtaramaz,ne şöhret,ne şan.

Eskiden,insana,söz senetti
Malesef o nesil çoktan bitti

Şimdi o,vitrinde konuk manken
Önce özü,sonra sözü gitti.

Bu hal sana yakışmıyor sultan!
Olmaz böyle ne vezir,ne sultan.
Artık çeki düzen ver kendine
Hiç olmazsa yaratandan utan.

22.07.2010 - Demre

Yaşar Yaramış

Yolcu

Baba tarafından ana rahmine
Atılmakla başladı ilk yolculuk.
Daracık,karanlık bir odada tam
Dokuz ay,on gün sürdü bu yolculuk.

Önce belli belirsiz bir şey idi.
Sonra muhteşem bir canlı belirdi.
Tepki verirdi olunca bir derdi.
Allah ona ağız,göz,kulak verdi.

Küçük bir ceninken oldu bir bebek
Sona erdi,anne karnında yaşam.
Doğar doğmaz hemen kesildi göbek.
Şimdi ondadır,zerafet,ihtişam.

Bugün o sevimli bir çocuk
Filizlenen çiçek,taze tomurcuk.
Işık saçır gözleri boncuk boncuk
Artık dünyada sürececek yolculuk.

Acı tatlı,pek uzun bir yol dünya
Orada iç içedir gerçekte rüya
Hiç ölmeyecek sanırız da güya
Bir gün ani,bitiverir yolculuk.

Pek bir şey anlamadan geçer yıllar
Değişirsin vücutta çıkar kıllar
Ardı ardına biterken okullar
Bir bakmışsın mazide kalmış yıllar.

Askerlik gelir gidersin askere
Ölür ölür dirilirsin bin kere
Alırsın tapu gibi bir teskere
Sonunda biter vatana yolculuk.

Gönül sarayına güzel bir eş bulursun
Onunla evlenir mutlu olursun
Belkide tersi olur kahrolursun
İnişli,çıkışlı sürer yolculuk.

Yollar çok kötü,taş,kum,çakıl,diken
Şimdi aşmaya bak,vaktin var iken
Sakin demeyesin daha çok erken
Nerde,nasıl geçer meçhul yolculuk?

O iş benim, bu iş senin,koşarsın
Sevinçten dört köşe olur çoşarsın
Allah izin verdiğince yaşarsın
Elbette bir gün biter bu yolculuk.

Dünya yalan, geçici, sınav yeri
Kimler geldi geçti Adem'den beri

Kulak verir,dinlersen Peygamberi
Çok kolay, çok güzel geçer yolculuk.

Yola çıkmadan hazırla azığı,
Azıksız kalıpta yeme kazığı.
İnsan her zaman görmeli uzağı;
Her an,ahirete çıkar yolculuk.

İnsan insandır, zayıf veya şişman
Şeytan insan oğlu'na her dem düşman
Ona uyan daima olur pişman
Bir felakettir batıla yolculuk.

Bir gün sevdiğine etmeden veda
Göçüp gidersin dünyadan elveda
Kulluk görevini et,Allah'a eda
Belki yarın vaktin olmaz bir daha.

Kapını çalınca ölüm meleği,
Çaresiz terk edeceksin feleği.
Giyersin o cepsiz,beyaz yeleği,
Başlar sessizce kabire yolculuk.

Ardından eşin,dostun,anan ağlar,
O haykırışlar yürekleri dağlar.
Senin değil gezip tozduğun sağlar;
Buraya kadarmış artık yolculuk.

İmanla etmişsen Allahı zikir,
Kalbinde ne pas kalmıştır,ne de kir.
O gün sorguya gelir münker nekir;
Selametle başlar Hakka'a yolculuk.

Ey yolcu! Bu yol uzun,meşşekatli
Bu yolda kimi yaya, kimi atlı
Sabredipte düşünürsen sıhatli
Ulaşırsın Burak gibi süratli.

Ey yolcu! Her yolun bir sonu vardır.
O sonda da,ya hayır,ya şer vardır.
Tercih senin.Hayırdan huzur,cennet;
Şer de sonsuz azap, cehennem vardır.

Yaşar Yaramış/ Demre

Yaşar Yaramış

Yuh Olsun

Biri bin edip satanlar
Pireyi deve yapanlar
Paraya pula tapanlar
Yuh olsun size, yuh olsun.

Harama kaşık salanlar
Yetim hakkını çalanlar
Cephede geri duranlar
Yuh olsun size,yuh olsun.

Sevgi,saygı bilmeyenler
Hiç gözyaşı silmeyenler
Kadir kıymet bilmeyenler
Yuh olsun size,yuh olsun.

Milleti hiçe sayanlar
Gündüzü gece sayanlar
Söz deyip sözden cayanlar
Yuh olsun size,yuh olsun.

Etrafa şaşı bakanlar
Pireye yorgan yakanlar
Hep kızıl bayrak takanlar
Yuh olsun size,yuh olsun.

Zulme göğüs germeğenler
Kötüleri yermeyenler
Renk renk çiçek dermeyenler
Yuh olsun size,yuh olsun.

Dinime afyon diyenler
Töreme pavyon diyenler
Küfür gömleğin giyenler
Yuh olsun size,yuh olsun.

Bizi sokağa atanlar
Her gün yan gelip yatanlar
Siz ona buna çatanlar
Yuh olsun size,yuh olsun.

Üç beş paralık adamlar
Fuhuş yuvası şu damlar
Kendini bilmez madamlar
Yuh olsun size,yuh olsun.

Hizmette geri duranlar
Nöbette asker vuranlar
Bize hep tuzak kuranlar
Yuh olsun size,yuh olsun.

Aslını inkar edenler

Bindiği dalı kesenler
Her dem gürleyip esenler
Yuh olsun size,yuh olsun.

Ak deyip kara çıkanlar
Yediği aşı sıçanlar
İnatla başa çıkanlar
Yuh olsun size yuh olsun.

Milletle alay edenler
Çıkarı kolay edenler
İnsan postunda bedenler
Yuh olsun size,yuh olsun.

11.10.1987 / Demre

Yaşar Yaramış

Zalim

Gariplerin bir dilim ekmeğinden
O yağsız, tuzsuz, tek kap yemeğinden
Daha ne kadar çalacaksın zalim
İşçinin , emekçinin emeğinden.

Yetimin malına dikmiş gözünü
Kara toprak doyursun, o gözünü.
Bundan sonra onu teneşir paklar
Çünkü uslanmaz ,kaybetmiş özünü.

Fakir, üç kuruşa ederken talim
Yine de ne olacak demez, hiç halim.
Hiç acıması , merhameti yoktur
Görse de görmezden gelir hep zalim.

Zalimlerin zulmü payidar olmaz
Boşu doluya koysan yine dolmaz
Sevenler sevdiğine kavuşursa
Gönül gülleri hiç sararıp solmaz.

Yaşar Yaramış

Zaman Değirmeni

Zaman değirmeninde,
Bir bir öğüttük
Dakikaları,saniyeleri.
Bir su gibi
Aktı geçti ömür.
Hiç bilmedik
Değerini,kıymetini.

Dünya bahçesinin
Soldu artık
Gonca gülleri,
Mor sümbülleri.

Zaman çarkının
Sivri dişleri,
Alt üst etti
Bütün işleri.

Allah'ın hiç günü mü
Biter dedik;
Boşa geçen günleri
Hiç hesap etmedik.

Zaman değirmeni
Ezip un etmeden seni
Azrail gelip almadan
O son nefesini
Yalvar,yakar Allaha
Et, töğbeni.

Şimdi artık
Göç zamanı.
Vakit tamam.
Bir saniye bile
İstesem de
Burda duramam.

Kullanmış olsaydık,
Aklımızı birazcık,
Şimdi asla
Gafillerden olmazdık.

Dünya nöbetini
Tutan ey asil er!
Sayılı gün unutma
Çok çabuk geçer.

Elbet sende alırsın
Birgün burdan teskere.
İyi görev yapmak düşer
Bizim gibi askere.

10.01.2010- Antalya

Yaşar Yaramış

Zamane Çocukları

Kuralsızlığı kural edinmiş
Hakkı,nizamı terkedip,dinmiş
Silahlanıp sokaklara inmiş
Bu devrin,zamane çocukları.

Habire gezer park,bahçe,söğüt
Ne nasihat dinler ne öğüt
Un değil ki değirmende öğüt
Bu asrın,zamane çocukları.

Felsefesi hep ye.iç.yan gel yat.
Bizim olanı fiydırıp da at.
Yanlığı bir değil ki hep kat kat.
Bu çağın,zamane çocukları.

Sevgi,saygı lugattan silinmiş
San ki bizim değil elinmiş
Çoğunun ar damarı delinmiş
Asidir,zamane çocukları.

Bütün düşler hep belden aşağı
Kimi batı,kimi Rus uşağı
Kim yetiştirdi böyle kuşağı?
Kayıptır,zamane çocukları

Böyle yatmayla kurtulmaz vatan
Mafolur tarihini unutan
Bunlar sana yakışmıyor utan
Ayıptır,zamane çocukları.

Kökü mazide asil mi asil
Eski böyle değildi bu nesil
Hata yaptık ama nerde,nasıl?
Kurbandır,zamane çocukları.

Çocuk fotokopi makinası
Verileni alır hafızası
Verilen yanlıssa yok hatası
Suçsuzdur,zamane çocukları.

Büyükler görevini yapmazsa
Elbet olur, gençlik böyle hasta
Hergün bu iki yönlü makasta
Ne yapsın,zamane çocukları.

10.03.2009/Antalya

Yaşar Yaramış

Zarif ve Şık

Gülüşüyle cana can katar,
Bir bakışla nice can yakar,
Çıkınca caddeye,sokağa;
Herkes ona gipteyle bakar.

Güzellikte üstüne yoktur.
Şu alemde seveni çoktur.
O,doğuştan bir asilzâde;
Gözü,gönlü her şeye toktur.

Ne arsızdır, ne de yılışık,
Her zaman zarif,her zaman şık.
Onun dünyasında hüzün yok.
O,her dem kendiyle barışık.

Tatlı dilli,güler yüzlüdür.
Hilal kaşlı, kahve gözlüdür.
Özü,sözü bir,yalan bilmez
Cana yakın,açık sözlüdür.

21.12.2009-Antalya

Yaşar Yaramış